

رڻيواريڪه سهرگهردان

گهلاويڙ

رڻيواريڪه سهرگرڊان

نووسينءَ: گهلاوڙ

پټيواريکي سه رکه ردان

نووسيني: که لاويټ

چاپ: چاپي نوي / سلټماني / ٢٠١٨

تيراژ: ١٠٠٠ دانه

پیشکش به گیانی نہ مر و پاکی ئه و کہ سہی فیبری یہ کہ م دیبری
چیرؤکنوسینی کردم و دەستی دا به پشتما و ہانی دام کہ ہیچ
کات سل نہ کہ م و نہ ترسم له کاریک کہ بروام پیی بیت.

پیشکشہ به باوکی ہیرو

کہ لائیژ

۲۰۰۰/۷/۱۸

پيشه‌کى

خوينده‌وارانى به‌پريز، له ناوه‌پاستى چله‌كان و په‌نجاكاندا تاوه‌كو شوږشى ۱۴ى ته‌موون، چه‌نده‌ها چيروكى وه‌كو ئه‌م چيروكه له ژيان و پوژگارى خه‌باتكه‌رانى كورددا پرووى د‌ه‌دا و له واقيعه‌كه‌يانه‌وه هه‌لده‌قولا، "پييواريكى سه‌رگه‌ردان" يش له خه‌يالى زرووفى ئه‌و سه‌رده‌مه‌وه پيىك هاتووه. هيوام هه‌يه جيى په‌زامه‌نديتان بيت و هه‌ندى له‌گه‌لى بگه‌رپنه‌وه دواوه بو ئه‌و سالانه‌ى پيشوو، ئه‌گه‌رچى له هه‌موو كات و زه‌مانيك و له كوون و تازه‌وه پروداوى جوړاو جوړى وا ده‌قه‌ومين و چه‌ندين داستانى پر عه‌شق و دلدارى پرو د‌ه‌دات، به‌لام بو كه‌سانيك كه‌ خه‌باتكه‌رن و سه‌رقالى فيداكارى و لات و ميلله‌تپه‌رستتن، هه‌ميشه‌ يا له زينداندا بوون يا حكومه‌ته ره‌گه‌زپه‌رسته‌كان به‌بى وچان و له چالاكىي درنداندا به‌دوايانه‌وه بوون كه‌ بيانگرن و له‌ناويان به‌رن و ده‌نگيان كپ بكه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش كه‌ ئه‌وانه له هه‌لومه‌رجيكي وا خه‌ته‌رناك و پر مه‌ترسي‌دا و به‌بى كو‌ل‌دان خه‌باتيان ده‌كرد، بو‌يه تيكرا ژيانى تايبه‌تى خويان ده‌خسته ئه‌ولاوه و چاويان لى ده‌پوشى، له كاتيكدا كه‌ به‌ تاسه و

ئارەزوو ۋە چاۋەرپىيى ھېچ نەبىي نامە يا خەبەرئىكى
خۆشەويستەكانيان دەکرد و ھەمىشە چاۋيان لە رى بوو.
خويئەوارانى ئازىز، لىم بېورن كە شىۋەي نووسىنەكەم سادە و
خۇمالىيە، چونكە بە راستى ھەر وەك لە پىشدا لە پىشەككەيەكەي
"بەرەو ئەشكەوتى دلىران" دا نووسىيووم، من ھەز لە جۆرە
نووسىنىك دەكەم كە فاتە و خەجى و ئاتول و ھەبى و قالە و
ھەمەھەلى و كەسانى وەك ئەوان لىي تى بگەن.
بەشەھالى خۆم زۆر جار لەم نووسىن و وشە تازانە ناگەم كەوا
ئىستە باۋيانە و سەرى لە زۆر بەي خويئەھوار شىۋاندوۋە و زۆر
جار كە مەعنای وشە و كەلىمەيەكى ئەم نووسىنە تازانە نەزانم، لە
خەلكى دەور و پىشتم دەپرسم ياخود بۇ قاموسىك دەگەرپىم، چونكە من
كوردى و ھەرەبى و فارسى و ھىندى و ئىنگلىزىش دەزانم، بەلام ئەو
كەلىمانە لە ھىچى ئەم زمانانەدا نادۆزمەوہ. لەبەر ئەوہ دەلىم رەنگە
لە ۋوسى و يۆنانى و ئەو جۆرە زمانانەوہ ھاتبن.
جارىكى ترىش داۋاي لىبورن دەكەم و زۆر سوپاس.

كەلاۋىژ

سلىمانى

۲۰۰۰/۷/۱۸

به هه ناسه بركی و خیرایی، به ههنگاوی وهك راكردن، خۆی ئاخنییه ناو ئه و خه لكه ی له ئیستگه ی شه مه نه فه ره كه را وه ستابوون. دلای وا په له په لی ده كرد، ده تگوت ئیسته سنگی شه ق ده كات و ده رده په رپته ده ره وه.

به دست و په نجه یه کی ته زیوی له رزوك عه باكه ی توندتوند له له شه ماندوو ه كه یه وه پینچابوو و وا گرتبووی، ده تگوت ئه و عه بایه ببوو به هه موو كه سیکی و وا خۆی خستوو ته په نا و ژیر سایه ی تاوه كو بیپار یزیت.

له درزی عه باكه یه وه و به له تیکی چاو و به ترس و له رز ئاوړیکی دایه وه و سه یریکی ده ورو به ری خۆی كرد، ئاهنیکی پيدا هاته وه كه بینیی كه س نییه دیار له وانیه ی به دوا یه وه بوون.

وه نه وشه هه ناسه یه کی قوولی هه لمژی و به په له خۆی گه یانده شه مه نه فه ره كه، خۆی هاویشته فارگۆنیکه وه و به شپرزهبی چاو یکی گپرا، هه ر زوو له ته نیشته ژنیکی به عومرداچووی جلی كوردی له به ر دانیشته، له شی نیشته بووه سه ر ئاره قی سارد، رهنگی ببوو به هیی مردوو.

وه نه وشه وهك بییری كه وته وه كه ئه مه چۆن له خۆیه وه دانیشته به بی ئه وه ی له ژنه كه پیرسیت كه ئایا ئه م جیگه یه هیی كه س نییه كه ئه م به بی پرس خۆی به ردایه سه ری و دانیشته؟ له بهر ئه وه هه ستایه وه و

رووی کرده ژنه که و به که ساسییه که وه و به ده میکی تیکه لویکه ل
گوتی: لیم ببوره پورری گیان که وا له خومه وه دانیشتم، ئاخو
سه غله ت ناکه م؟ ئه مه جیگه ی که س نییه؟

ژنه که به روویه کی خوشه وه په لاماری تووره که و پریاسکه کانی
خوی دا و درودامانی کو کرده وه و هه لکیشا به رهو ژوور لای
په نجره که وه و گوتی: نه نه کچم، زور به خیر بییت، زورم پی
خوشه. چهند جاریک له سه ر یه ک به خیره اتی کرد و خوشحالی
خوی بو دهربری.

وه نه وشه وه ک نیوه بیهؤش به منگه منگ جوابی دایه وه و دانیشته وه.
فارگونه که خه ریک ده بوو پر ده بوو له خه لک و ببوو به غه لبه غه لب و
به یه کداهاتن، ئه م خه ریکی کیسه و پریاسکه و جانتای بوو، ئه وی تر
بوله بولی که مجیگه یی ده کرد، ئه وی دیکه مناله که ی ده گریا، به کیکیش
له وسه ره وه ده دایه قاقای پیکه نین، هه ندیکی تریش له خوارتر خه ریک
ده بوو له سه ر جیگه بییته شه ریان.

وه نه وشه ش هه قی ئه مانه ی نه بوو جگه له وه ی دووعا بکات که تا
زووه، ئه م شه مه نه فه ره بکه ویتته ری و به په له بو هه تاهه تایه ئه م له م
شوینه دور بخاته وه.

فارگونه که پر بوو و خه لکه که دامه زران، کوکه کوک و دووکه لی
جگه ره و فیکه ی شه مه نه فه ره تیکه لی یه ک بوون. بو فیکه ی سیه هم
شه مه نه فه ره جوولایه وه و گرمه گرمی ده ست پی کرد و ورده ورده و
له سه رخو به به رده می به ریکه راندا تی په ری که هه ندی ده گریان و
هه ندی ده ستیان راده وه شانند بو که سوکار و ناسیایوان که وا
شه مه نه فه ره که بردنی و ریشته و به دلکی گوشراو و چاوی پر
فرمیسه که وه ئه وانی به جی هیشت.

ژنه که ی ته نیشت وه نه وشه هه ر زوو ده ستی برد بو زه میله که ی
به رده می خوی و هه ندی کولیچه و میوه ی دهره ینا و خستییه
کوشیه وه، به زه رده خه نه یه کی خوشه وه گوتی: ده ی وا شه مه نه فه ره

که‌وته ری، ئیتر ده‌بی ئیمه‌ش شت بخۆین، ده‌ی گیانه‌ ده‌ی، تۆش
ئه‌مانه‌ بخۆ. به‌ ئه‌سپایی ده‌ستیکی تیه‌ ژه‌ند و گوتی: له‌ ریگه‌ و
سه‌فه‌ر زۆر چه‌ز له‌ خواردن ده‌که‌م، هه‌میشه‌ له‌ ناو شه‌مه‌نه‌فه‌ر و
ئۆتۆمبیلدا ده‌م ده‌جوولیته‌وه‌.

وه‌نه‌وشه‌ زۆری له‌ خۆی کرد هه‌یج نه‌بی له‌به‌ر ئه‌م ژنه‌ باشه‌ رووی
خۆی خۆش بکات و جوایی قسه‌ی بداته‌وه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ به
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی بێتینه‌وه‌ گوتی: زۆر سوپاس پووری گیان، خۆ هه‌شتا
هه‌ر له‌ شوینی خۆمانین، هه‌یج نه‌بیت با تۆزی دوور بکه‌وینه‌وه‌ له‌ شار.

پووری خه‌ریکی تووره‌که‌یه‌کی تر بوو، هه‌ندێ ناوکه‌شووتی و شتی
وای ده‌ره‌ینا و خسته‌یه‌ ناو کیسه‌یه‌کی بچووی کاغه‌زه‌وه‌، ئه‌ویشی
خسته‌ کۆشی وه‌نه‌وشه‌ و گوتی: ده‌ بخۆ و رابویره‌، ده‌ی گیانه‌که‌م.

به‌لام وه‌نه‌وشه‌ له‌ کوی ئاگای له‌ خواردن بوو و له‌ کوی ئاگای له
برسیتی و تینویتی بوو، له‌ دلێ خۆیدا پیکه‌نینی ده‌هات و ده‌یگوت:
ئای پووری گیان، ئه‌وه‌ خواردن و میوه‌م ده‌ده‌یت؟ ئه‌گه‌ر ده‌زانی من
له‌ چ حالیکدام و چۆن سه‌رلێشیواو و سه‌رگه‌ردانم، به‌لام چاری
نه‌بوو، له‌به‌ر پارانه‌وه‌ی پووری و به‌ نابه‌دلێ شتیکی خسته‌ ده‌میوه‌،
ده‌تگوت ناخۆشترین ده‌رمانه‌ و وا به‌ زۆر ده‌رخواردی ده‌دن.

شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ له‌ شار ده‌رچوو و ئیتر گوپی دایه‌ خۆی، ده‌نگی
ئاسنی ره‌وره‌وه‌کانی و زیکه‌ و فیکه‌ و دووکه‌لی هه‌مووی ده‌چوونه
ناو یه‌که‌وه‌ و ده‌نگیان ده‌دایه‌وه‌ له‌ ده‌شتوده‌ره‌.

تا ده‌هات شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ دوور ده‌که‌وته‌وه‌ و وه‌نه‌وشه‌ش دلنیاتر
ده‌بوو و ترسه‌که‌ی که‌م ده‌بووه‌وه‌.

به‌بێنکی پی چوو شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ له‌ خێرایێ که‌م کرده‌وه‌ و له
دووریشه‌وه‌ هه‌ندێ ترووسکه‌ی چرایه‌ک ده‌رکه‌وتن، دیار بوو که
گه‌یشته‌ ئیستگه‌یه‌ک، ئیتر ورده‌ورده‌ شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ راوه‌ستا.

یه‌ک دوو که‌سی سه‌ر و جل لادێی دابه‌زین و هه‌ندیکیش سه‌رکه‌وتن،
به‌لام شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که‌ هه‌مووی چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک راوه‌ستا و هه‌ر زوو

که و ته وه رې، دیار بوو ئەو ئیستگه یه له ئیستگه بچوکه نزیکه کان بوو، پووری و نه وشه ی خسته لای په نجره که و خوی هاته جیگه ی و گوتی: خه لک هاتوچو ده که ن، با بهرت نه که ون و من له سه رپه ر بم.

دیسانه وه شه مه نه فەر گوړی دایه خوی و خه لکه که ش دوی به ینیک مات بوون. هه ندیک ملیان خوار کرد و نوستن، هه ندی بو خویان که وتنه قسه و باس.

وه نه وشه به که ساسی و مه لولی سه ری نا به په نجره که وه و عه باکه ی به چاکی له سه ر و له شیه وه پینچا و به بیانوی نوستنه وه چاوه جوانه خه مباره کانی لیک نا، به تاییه تی که پووری ش هه ندی مات بوو.

وه نه وشه وه ک بیهوش بیت و خه به ری بیت وه، هاته وه سه ر خو و بیریکی له حالی خوی کرده وه.

باشه ئیسته من بو کوئی ده چم؟ به غدای چی؟ بوچی من هر دوزانم قسه یه کیش به عه ربه ی بکه م، ئینجا وا زانیم، کچیکی هه قده هه ژده سه لای وه کو من نه که س دهناسم و نه ریگه و بان دوزانم، ئەمه من بو کوئی ده چم.

به راستی من بو وا شیت بووم، کاشکی ملم بشکایه و وام نه کردایه، هر که رکوو که که باشتر بوو. خو که سیکم دهناسی، خزمی یان ناسیاویکم ده ست ده که وت و هه بوو.

ئوه من چیم به سه ر خوم هیئا؟ هه ی هاوار خوا چی بکه م. وه نه وشه جاریکی تر ترسی لی نیشه وه و له ژیر عه باکه یه وه ده ستی برد فرمیسه که کانی سه ری، به لام هر گورج په شیمان بووه وه و له دللی خویدا گوتی: هه رچییه کم لی بیت، پیم خو شتره وه که له به رده ستی ئەو دپنده پیسه به دخووه بم. تو بللی که سیکم ده ست نه که وئی له ناو ئەو هه موو خه لکه زوره دا توژی ویزدان و په حمی هه بیت و به زه ییه کی له دلدا بیت، ئەی ئەم ژنه باشه چییه، هر ئیسته هه موو

شتىكى بۇ دەگىرمەۋە و پىيى دەلىتم. بە خوا ژنىكى زۆر بە حورمەت ديارە.

نا نا ناۋىرم، كى دەلى ئەوسا بروام پى دەكات و بىر ناكاتەۋە كە من يەكى لەو ھىچو پوچ و بەرە لايانە بم و كى دەلىت رازى دەبىت، بە لايەكى ۋەكو من بۇ خۆى پەيدا بكات؟ خوا دەزانىت منالى ھەيە، كوپ و كچى چۆن رازى دەبن، ئەمە چ قسەيەكە.

يا كى نالىت پوررى خۆشى دوايى فىلىكم لى ناكات و ئىستە بە قسەى خۆش و گيانە گيانە نامگرىتە خۆى و دوايى پەنگىكم پىدا نادات؟ نە بە خوا قەت باۋەر ناكەم ئەو دل و دەروونە و ئەو سەرۋسەكوتە لە چاكە و پياۋەتى زياترى لە دەست بىت.

ۋا بزائم بەختم ھەبوو كە توۋشى ئەم ژنە باشە بووم، بەس نەبوو نەچۋومە فارگۇنىكى ترەۋە، چاوت لى بوو چۆن باۋەشى بۇ كىردمەۋە و خۆشەۋىستىيى خۆى بۇ دەر خستم.

ۋەنەۋشە خەيال ھىناى و خەيال بردى، جارى دلى خۆى قايم دەكرد و دەيگوت ھەر ئەۋەم باش كىرد كە ھاتم و جارىش سىر دەبوو و دلى دادەخورپا كە بىرى دەكەۋتەۋە بەينىكى تر ھەر دەگەنە بەغدا. ئىنجا ئەوسا ئەم چى بكات و بۇچى چارىكى بۇ خۆى نەدۆزىيەۋە، ئەم سەفەر و شەمەنەفەر و چوونە بەغدايەى زۆر بىئەقلى و كەرىتى بوو. شەمەنەفەر كە ماۋەيەكى باش ھەر لەسەر ئەو خىرايىيەى رۆيشت و رىيوارەكان زۆريان دەنگيان لىۋە نەدەھات.

شەمەنەفەر دىسان خىرايى كەم كىردەۋە و چىرا و ئەلكىرىك دەر كەۋتن، ۋر دەۋر دە راۋەستا، غەلبە غەلب كەۋتە ناۋ خەلك، ھەندىك ھەستانە سەر پى و خۆيان كۆ كىردەۋە كە دابەزن، ھەندى بە جانتا و باۋلەۋە سەر كەۋتن.

پوورىش خەبەرى بوۋەۋە و شاىە تومانىكى ھىنا، پووى كىردە ۋەنەۋشە و بە دەنگىكى گىرى خەۋالوۋەۋە ۋەكو دايكىكى دلسۆز سەرى بر دە نىكى و گوتى: ھا گيانە، تۆش شوكر بۇ خۆت تۆزى

نوستی، به زهردهخه نه یه کی خو شه وه قسه که ی ته و او کرد و گوتی به لام له ناو ئه وه موو خه لکه و به دانیشتنه وه خه وی چی؟ حه رام بی له بهر قره قر و کوکه و گریانی ئه و مناله هه ر هیچ خه وم لی نه که وت.

وه نه وشه له دلی خویدا گوتی: ئاگات له من نه بوو پووری گیان، نوستی چاک نوستم، ئه ی قور به سه رم، ئینجا خه و چون ده چیته چاوم. به لام پووری گیان یاخوا هه ر خو ش بی و له شت ساغ بیت، ئه مه دوو ئیستگه یه و تو پر خه ت دیت، که چی ده لیت نه نوستووم. له پر وه نه وشه سر بوو و دلی داخو رپا، ده می وشک بوو و ئه ژنوی له رزی که بینیی یه کی به جلی وه ک پؤلیسه وه هاته ژووری و به و چاو تر وکاندنه هاته خه یالی که ئه مه پؤلیسه هاتوو فارگو نه کان ده گه ریت به دوای ئه مدا.

به چ معلوم ئه و درنده به دخوو هه له فارگو نه کانی تر دا نییه و ئه ویش بوی ناگه ریت. ئه گه رچی که ئه م له پاسه که دابه زی، چاوی لی بوو که ئه و نامه رده له گه ل ئه وانه ی ده ورو پشستی خه ریکی ده رگای ئوتومبیله که یان بوون، به لام ئه م نه یزانی که که وتنه ری و رؤیشتن، یاخو د گه رانه وه بؤ ناو ئیستگه ی شه مه نه فه ره که.

وه نه وشه به شپرز هیه که وه دیسانه وه عه باکه ی له سه ر و له شیه وه توند پیچا و له ژیر لیوه وه گوتی ئینجا کی نالی منی به دی نه کردوه و نه گه راوه ته وه بؤ ئیستگه ی شه مه نه فه ره که، هیچ دوور نییه، ئه ی خوایه گیان چی بکه م، ئه ی باوکه رۆ.

پووری له خه یالی دا و گوتی: به قوربان بلیته که ت ده ربه یینه، ئه وه (موفه تیش) ی شه مه نه فه ره، سه ییری بلیته کان ده کات.

وه نه وشه هه ر ئه وه نده ی نه ما بوو که خو ی بخاته سه ر ده ست و قاچی پووری، وه خت بوو له هۆش بچیت له خو شیاند، له بهر ئه وه به دم له رزه و زهردهخه نه یه کی وه ک هیی مردوو گورج ده ستی برده

گیرفانی به رباخه لی و به ئەسپایی گوتی باشه به سەر چاو، ئا ئەمه تا، وهی دایه چاوم رهشکه و پیشکهی کرد وام زانی پۆلیسه.

پووری به ئەسپایی پیکه نیی و خه ریکی جانتاکه ی خوی بوو که بلیته که ی ده ربینیت و به چرپه گوتی: ئەیه رۆ پوورت بمری، ئەوه تۆش ده شله ژینیت له پۆلیس، ئوه رهزایان مریت، نازانی من چهند رقم لێبانه.

شه مه نه فه ره که که وته وه ری، شه و درهنگ بوو، قره قری ریبواره کان هیمن بووه وه و ئەوانی زور نزیکیان بوون، پرخیان لی ههستا.

وه نه وشه له رزه که ی هیشتا به ری نه دابوو که چاوی به پیاوی بلیته که که وتبوو وای زانیوو که پۆلیسه.

هه رچهند خوی قایم ده کرد و زوری له خوی ده کرد که بتوانیت قسه له گه ل پووری بکات و وه رامی قسه کانی بداته وه، به لام هه ر نهیتوانی چۆقه ی بهینی دهمودانی بشاریته وه، پووری له پر گوئی له دهنگیک بوو که له چۆقه ی ددان ده چوو، به په رۆشه وه کیشای به سنگی خویدا و په لاماری جانتاکه ی خوی دا و گوتی: وهی وهی دایکت نه مری، ئەوه سه رماته؟ به خوا راست ده کهیت، منیش موچرکم پێدا دیت و خه ریکه له رزم لی بیت، به تایبه تی ئەمشه و ساماله، بۆیه ئیجگار وا سارده. پووری ئاوپی له په نجه ره که دایه وه و گوتی به تایبه تی له م ده شتوده ر و بیابانه.

پووری چاکه تیکی خووری ئەستووری ده رهینا، رووی کرده وه نه وشه و گوتی دهی زوو له به ری بکه، ئەوه بۆ قسه ت نه کرد، ئەمه چاکه تی شه و بۆی کچمه و به دیاری بۆ خوشکه که ی ناردوو و وا بۆی ده به م. پووری به دلپتوه نانیکه وه گوتی به خوا تازه یه، هیشتا که س قۆلی پێدا نه کردوو.

وه نه وشه زور سوپاسی کرد و خه ریک بوو بلی چۆن و چی، به لام پووری له سه ری پانه وه ستا و هه ستایه سه ر پێ و عه باکه ی خوی بۆ

وهكو په رده لى كرد و به زه رده خه نه وه گوتى: به خوا رڼه كه س به خه بهر نښه و كه س ټاگاي ليمان نښه، ده هه سته دهى.

وه نه وشه ناچار بوو كه به قسه ي بكات و له سه رخو عه باكه ي له خو ي كرده وه و خه ريك ي له به ركردنى چاكه ت بوو، به لام پوورئ چي ي بينى؟ پوورئ هه په سا و هه ر ټه وه ي پي كرا كه بليت ماشه لا له خوا، يا خوا رڼه له چاوى بهد به دوور بيت.

پوورئ سه رى سووړ ما له كارى خوا و له وه هموو جوانښه ي كه له ژير ټه عه بايه دا شار ابو وه، پوورئ به ينك مات بوو و وهكو ژنيكي ټاكل و شاره زا ليو ي خو ي گه ست و بيري كرده وه، دواي ټه وپش به بيانوى نوسنه وه سه رى خو ي پيچايه وه.

خوايه گيان ټه م كچه نازداره جوانه چييه؟ ټه وه تى دانښتو وه له ته نښم به ته واوى گويم له دهنگى نه بووه، ټه م هموو ماتى و له رزه؟ نه جلى پتيه و نه جانتا و تووره كه؟ ټه م هموو شله ژان و ترسه ي له پوليس، ټه م ده بى چى بيت؟ شتيك هه ر هه يه، تو بليت؟

نه، زور به حورمه ت دياره. ټه ي بو ټه وهنده ترسا؟ هه ر ده بى شتيكى كرده بى، ټينجا كى ده لى به درو خو ي وا پيشانى من نادات؟ خوا ده زانئ چ كه تنيكي كرده وه، خوا پيم نه گري، يا ره بى توبه. نه به خوا، قه ت باوه ر ناكه م ټه و چاوه شيرينه مه لوولانه خراپه يان تيدا بيت، باوه ر ناكه م خه لكى خراپ بتوانن ټه وهنده خو يان بگوړن، به تو زئ دواندن نيشانه يه كيان هه ر دهرده كه وپت. ټه م هه ر له يه كه م بينينى چوه دلمه وه، زور حورمه ت و هه ياي لى ده باريت.

پوورئ كه وه ته گو مى خه ياله وه. وه نه وشه ملي لار كرده بوو و بيده نگ بيري ده كرده وه، به جاريك خه يالى وروو ژابوو و ميشكى ټالوز ببوو، وهك كه سيكي لى هاتبوو كه كه وتبته دهر يايه كى بين و بيسنوره وه و ريگه ي رزگار بوونى نه ما بى.

ژيانى وهكو په رده ي سينه ما هه مووى به ميشكيدا تى په رى، هه ر له منالايه وه كه چو ن تووشى نه گبه تى بوو بوو و چو ن دايك و باوكى

ھەر له بیر نایهت ئهوه نهبی که له خزم و کهسی بیستوو که دهیانگوت دایک و باوکی چهند ئینسانی باش و لیوهشاوه بوون و خاوهنی دیوهخان و مال و حالی باش بوون، که چهندیان ئهم خۆش دهویست و چهند نازدار و ههمیشه له سهر دلیان بوو، که چۆن دنیایان لی بوون بووهوه له خۆشیی ئهوه و چۆن جاریک له ریگهی چوونه سهر شایی خزمیکیان له لادی و به سههوو دستریژیان لی کرابوو و کوژرابوون، بهلام ئهم له باوهشیاندا بوو و هیچی بهرنهکهوتبوو.

وهنهوشه ئاخیکی ئهسپایی ههلرشت و فرمیسک له چاوه گهشه جوانهکانیدا سهرهوخوار بوو، به ئهسپایی دهستی خسته سهر دهستی و توند پهنجهکانی لهیهک ئالاند و بهدهم نالهیهکی بیدهنگهوه گوتی: ئو خویه بهقوربانت بم، ئهوه بوچی منت هیشهتوه و بوچی منیشت نهکوشت لهگهلیان و منت تووشی ئهم قوربهسههری و بهدبهختیه کرد، ئاخیر بو بو؟

وهنهوشه ترسا لهوهی ههنسک و گریانهکهی بهرگویی پووری بکهویت، لهبهر ئهوه ههر به زور ههولی دها خوی قاییم رابگریت و بهشکم بتوانی نهگری، بهلام که پوورهکهی کهوته بیر، خوی پی نهگیرا و بهگور فرمیسکی هاته خوارهوه، بیرری له حالی ئهویشت کردهوه که ئیسته میردهکهی و ههنهزاکهی گهراونهتهوه مالی و ئاخو چییان بهسهر ئهوه فهقیره هینابی و چۆن ئیسته ههموو داخیکیان پی رشتوو، پوورهکهی هاته بهر چاو به زهردهخهنه پاکهکهی و به دلله ساویلکهکهیهوه که چۆن لهوه ههموو مال و دیوهخانه گهورهیه و لهوه ههموو پارده و دهولهتهی ئهوه میردهی که به ههزاران فیل و ساخته و دستبرین پهیدای دهکات، ئهوه تهنها ئاگای لهوهیه که شهو و رۆژ له چیشخانه و ناو چهوری و بهز و رۆندا بیت و ههموو خۆشییهکی دنیا لای ئهوه ئهوه بیت که ورگی منالهکانی پر بکات و رازیان بکات، سفره و خوان بنیریته دیوهخان که میرده دهستبرهکهی بیخاته

به‌ردهمی قومارچییه‌کانی ئاشنای که شه‌و تا به‌یانی قومار ده‌که‌ن و ئاره‌ق ده‌خۆنه‌وه، نه‌ئو پیاوه‌ ئاگای له‌ ئه‌زیه‌ت و ره‌نجی ئه‌و به‌سه‌زمانه‌یه و نه‌ئویش ئاگای له‌ که‌ینوبه‌ینی ئه‌وه.

وه‌نه‌وشه‌ دلّی گوشرا که‌ بی‌ری کرده‌وه پوره‌که‌ی چۆن هه‌میشه‌ نه‌یده‌هیشته‌ لی‌ جیا بیته‌وه و چه‌ند نه‌سیحه‌تی ده‌کرد له‌ ترسی ئه‌و هه‌نه‌زا سه‌سه‌رییه‌ی، چونکه‌ ده‌یناسی چه‌ند به‌دخوو بوو، هه‌میشه‌ له‌ چنگه‌فلیقه‌دا بوو له‌گه‌ل ئیشکه‌ری ماله‌که‌، که‌سیان له‌ ترسی ئه‌و درنده‌یه‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌و ماله‌ به‌ند نه‌ده‌بوون و هه‌ره‌ به‌دخوو‌که‌یان مانگیکی نه‌ده‌برده‌ سه‌ر، چونکه‌ ئه‌وه‌نده‌ ته‌عه‌دای لی‌ ده‌کردن و شه‌ری پی‌ ده‌فرۆشتن.

وه‌نه‌وشه‌ به‌ خه‌یال یه‌که‌ یه‌که‌ به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌دا گه‌را که‌ ده‌یزانی ئیسته‌ هه‌نه‌زا که‌ی پووری ده‌چیته‌ سه‌ریان و گیچه‌لیان پی‌ ده‌کات و ده‌لیت که‌ ئه‌وان یارمه‌تی ئه‌میان داوه‌ و شار‌دوو یانه‌ته‌وه، یاخود ده‌ربازیان کردوو به‌ شۆینیک.

وه‌نه‌وشه‌ ئاخیکی ئه‌سپایی هه‌لکیشا و له‌ دلّی خۆیدا گوتی: ئیستا له‌ هه‌موویان خراپتر به‌سه‌ر دایه‌ خورشه‌ی فه‌قیر ده‌هینیت و ئه‌م رۆیشتنه‌م به‌ فیتی ئه‌و ده‌زانیت.

وه‌نه‌وشه‌ ده‌ست و په‌نجه‌ی خۆی گوشی و له‌به‌ر گریان لیوی له‌ریزی و له‌ژیر لیوه‌وه‌ گوتی: ئاخ‌ر چۆنی خۆش نه‌ویم؟ دایکه‌م و به‌خپوی کردووم. به‌لام بۆچی، چی ده‌چیته‌ می‌شکی ئه‌و پیسه‌وه؟ بۆچی دایک و مایک ده‌زانیت؟ بۆچی ره‌حم و به‌زه‌یی له‌ دل‌دایه‌!

دایه‌ خورشه‌ی فه‌قیر له‌ کوی ئاگای لی‌ بووه‌ که‌ من خۆم ون کردوو، ئینجا ئه‌گه‌ر ده‌یزانی، بۆچی ده‌یه‌هیشته‌؟ چۆن به‌ره‌لای ده‌کردم، ئیسته‌ زانیویه‌تی نه‌ماوم، دیاره‌ هه‌ر ده‌بی دلّی پچرابی یا خۆی کوشته‌بی له‌ داخاند.

وه‌نه‌وشه‌ به‌ پشتی ده‌ست فرمیس‌که‌کانی سه‌رییه‌وه و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ته‌وساوییه‌وه له‌ ژیر عه‌باکه‌یه‌وه سه‌ری راوه‌شاند و

له دلی خۆیدا گوتی: به‌لی، به‌گ به ته‌ما بوو پینجشمه‌ممه‌ی داهاتوو مارهم بکات و بمگویزنه‌وه بو جه‌نابی، هه‌روا ئاسان. شاری بیساحییه، بی ئه‌وه‌ی هه‌ز بکه‌م به زۆری زۆرداری که چاکیش ده‌یزانی چه‌ندم خۆش ده‌ویست ماشه‌لا.

وه‌نه‌وشه ئه‌م جاره خۆی گورج کرده‌وه و له دلی خۆیدا گوتی: ده‌بم به کاره‌که‌ری مالان و پیسترین ئیشم پی باشتره وه‌ک ژیان له‌گه‌ل ئه‌و پیسه درنده‌یه، پووره قوربه‌سه‌ره‌که‌م ئاگای له چی بوو؟ قاییل بوو پی پی بلیم میرده‌که‌شی په‌لاماری ده‌دام و به باوک و کور هه‌ردووکیان په‌لامارم ده‌ده‌ن.

شه‌مه‌نه‌فه‌ره‌که له ئیستگه‌یه‌کی تر راوه‌ستایه‌وه، خه‌لکه‌کان زۆریان خه‌به‌ریان بووه‌وه، پووریش خه‌به‌ری ببوووه‌وه و کهوتبووه قسه له‌گه‌ل وه‌نه‌وشه و بو‌ی ده‌گنیرایه‌وه که چۆن مناله‌که‌ی ئه‌مسهر گریاوه و مناله‌که‌ی ئه‌وسه‌ری خه‌به‌ر کردووه‌ته‌وه.

له باسی مناله‌کانه‌وه هاتبووه سه‌ر باسی کچه‌زا و کورده‌زاکانی خۆی که چه‌ندی خۆش ده‌وین و که کامیان چی ده‌لیت و کامیان چی نالیت. وه‌نه‌وشه تا ده‌هات زیاتر دلی داده‌خورپا، چونکه یه‌ک دوو جار پووری گوتی وا ئیتر ئه‌وه‌نده‌مان نه‌ماوه، ئینشائه‌لا له‌گه‌ل رۆژه‌لاتن ده‌گه‌ینه به‌غدا.

پووری ئاوری له وه‌نه‌وشه دایه‌وه و گوتی: گیانه مالی ئیوه له چ گه‌ره‌کیکه؟ یا ره‌بی نزیک مالی ئیمه بن، پووری به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر دلسۆزی و خۆشه‌ویستییه‌وه گوتی: ئه‌یه‌رۆ ئینجا چی بکه‌م. له ئیسته‌وه بیرت ده‌که‌م، هه‌ر ناتوانم بی‌ری لی بکه‌مه‌وه که ئیسته له‌یه‌ک جیا ده‌بینه‌وه. نازانم بو وا خۆشم ویستی و ئه‌وه‌نده ره‌حمم چوو هه‌رت، ده‌لیی له ده‌میکه‌وه ده‌تناسم.

وه‌نه‌وشه له دلی خۆیدا گوتی: ئای خاکم به دامان، گه‌ره‌کی چی و مالی چی؟ بۆچی هه‌ر ده‌زانم بو کوی ده‌چم؟ وه‌نه‌وشه گوری دایه خۆی و له دلی خۆیدا گوتی: هیچ چارم نییه تا زوو به پی پی بلیم و

چاوی به پووری کهوت، به په رۆشهوه په لاماری دا و باوهشی پیندا کرد و هاواری دایک و باوکی کرد و گوتی: نهنه هاتهوه. کچ و زاوا و کچه زاکانی پووری به هه له داوان هاتن به پیرییهوه که ئهوانیش وهستا بوون و خهریکی خۆیان بوون که بچن بۆ مهکتەب و سه ر ئیشوکاریان.

له دواي ماچوموچی ناو ده رگا که، هه موویان پووری و وه نه وشه یان خسته ناو خۆیان و به ده م به خیره اتن و خۆشحالی ده ربړین به هاتنیان به ره و ژوور چوون.

پووری هه ر له ریگه وه و به ده م رۆیشتنه وه به ره و ژوور گوتی ئه مه ش کچی خدری ئامۆز مه که له قه راغه. زانیبووی که هاتووم بۆ سلیمانی، (په ری) له گه ل خۆی هینابوو و هاتبوو بۆ لام، چونکه تۆزی ناساغ بوو، وا منیش له گه ل خۆم هینام که لیتره به ینیک له گه لم بیت، دواي پیکه وه ده گه ریننه وه.

شه رمنی کچی که دایکی مناله کان بوو، به حه په ساوی گوئی له قسه کانی دایکی گرت، سه یریکی وه نه وشه ی کرده وه و له دلای خۆیدا گوتی: ئه وه دایکم چی ده لیت؟ په ری چی و ئامۆزای چی؟ هه مووی چه ند سالیکه په ری ئامۆزایم دیوه، کوپرا وا گه وه بوو، به لام له خۆشیی هاتنی دایکی هه ر زوو بازی به سه ر خه یاله که یدا دا و که وته قسه وباس و به شه وه وه هه والی خزمان و هه موو خه لکی شاری پرسی.

زاوا که ش که میردی شه رمن و باوکی منالان بوو، ئه ویش له دواي سه لام و به خیره اتنی گه رموگور و به ده و ردا هاتن، ئیتر چوو ه ژوو ره که ی که خۆی بگوریت، به ده م جله به ر کرده وه له دلای خۆیدا گوتی: بۆ خاتری خوا ئه مه چ کچیکه، وای چه ند جوانه، به راستی هه ر ده لئی په رییه. ئه مه خه سووم ئه م ئامۆزایه ی له کوئ شارد بووه وه. کابرا له جگورین بووه وه و چوو ه به ر ئاوینه که، سه یریکی خۆی کرد و خه ریکی سه ردا هینان بوو، دواي هه ندی راوه ستا و سه یریکی

خۆی كردهوه و به زهردهخه نه په كه وه شانې هه لته كاند و برۆی هه لبرپیه سه ری، شان ه كه ی دهستی دانا و به سه رسوورمانیکه وه چوو ه وه بۆ لای خه سووی و ئه وان، جارێكی تر سه ره له نوێ دهستی كرده وه به به خیره ئینان و هه والپرسین، له گه ل مندا له كانی لیبی دا چوو ه ده ری كه بیانبات بۆ مه كته به كانیان و خۆشی برواته دائیره و سه ر ئیشو كاری. پوو ریش وه نه وشه ی برد و چوون به ره و هه مامه كه بۆ ده ست و ده موچا و شتن.

پوو ری ده ركی هه مامه كه ی پپوه دا و سه ری برده نزیك وه نه وشه و به چرپه گوتی: ده ئیتر دل ت بكریته وه و دلی خۆت خۆش بكه، با نه لاین ئه مه چیه بۆچی ئه م كچه وا نار ه حه ت و عا جزه، به زهردهخه نه په كه ی خۆشه وه دهستی دا له سنگی خۆی و گوتی ئه م رۆحه مت له سه ر داده نیم و پشت به خوا نار ه حه تیه كانت هه مو و له بیر ده چنه وه. په لاماری وه نه وشه ی دا و ماچی كرد، وه نه وشه ش په لاماری دهستی دا و ماچی كرد و به ته ریقییه كه وه گوتی: منیش تا ماوم ده بمه كار ه كهرت و ده ستیان كرده وه ملی یه ك.

پوو ری په له ی له وه نه وشه كرد و گوتی: تۆ برۆ دانی شه، وا منیش هاتم، فیژی كرد كه چی بكات و چۆن بی ت.

وه نه وشه له هه مام هاته ده ری دوا ی ئه وه ی ده موچاوی شت و سه ریۆشه كه ی له ملی خۆی ئالاند و چوو ه ئه و ژوو ره ی كه نان و به رچایی و سه ما وه ری لی بوو. شه رمن به روو په كه ی خۆشه وه بانگی كرد به ره و ژوو ر و به فرسه تی زانی كه خۆی بگه په نی ت به دایكی و باسی ئه م ئامۆزایه ی لی بپرسیت كه لیبی كه و تبو وه گو مانه وه. شه رمن خۆی كرد به هه مامه كه دا. دایكی خه ريكی سه رو به ست و فه قیانه و شایه تمانه ئینان بوو كه شه رمن به په رۆشه وه چوو ه نزیكی و به چرپه و سه رسوورمانه وه گوتی: ئه ری دایه ئه م كچه چیه؟ زۆر جوا نه، په ری ئامۆزات كه ی وا جوا ن بوو؟ ماشه لا چ زوو وا ی لی هات؟ وه لا سه رم له كاری خوا سوور ماوه.

دایکی به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی خو‌شه‌وه‌ه‌گوتی: ئه‌ی چی کچم، نازانی کچ زوو هه‌لده‌دات؟ ئه‌مه‌ چه‌ند ساله‌ تو نه‌تدیون، چۆن بیرت چوو؟ په‌ری به‌ منالییش هه‌ر وا جوانکیله‌ بوو، به‌لام دیاره‌ ماشه‌لا هه‌لی داوه‌ و گه‌وره‌ بووه‌، زۆر که‌س ئه‌گه‌ر به‌ منالییش جوان نه‌بن، که‌چی که‌ گه‌وره‌ ده‌بن و خویان هه‌لده‌په‌ژن، زۆر جوان ده‌بن، هه‌یشه‌ به‌ پیچه‌وانه‌وه‌یه‌.

دایکی به‌ په‌رپۆشه‌وه‌ه‌ رووی کرده‌ کچه‌که‌ی و گوتی جارێ له‌م قسانه‌ گه‌رێ، تو هه‌والیکی شه‌مال گیانم پێ بلی چۆنه‌؟ شه‌رمن که‌ باسی ئه‌م ئامۆزایه‌ی دایکی می‌شکی شیواندبوو، له‌ لایه‌که‌وه‌ به‌ دل برۆی به‌ قسه‌کانی دایکی نه‌ده‌کرد، له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ لێی بوو به‌ مه‌راق و چه‌زی کرد بزانی‌ت که‌ ئه‌مه‌ کتیه‌، له‌ سه‌ریکی تریشه‌وه‌ پێی ناخۆش بوو که‌ کچیکی وا جوان بیته‌ مالیان که‌ ژن چه‌یرانی ده‌بی‌ت چ جای پیاو، به‌ تایبه‌تی می‌رده‌که‌ی که‌ بوو که‌ به‌ بارانه‌ش سه‌رنجی راده‌کیشی و ملی خوار ده‌کات، چ جای ئه‌م نازنینه‌.

شه‌رمن به‌ بیزاریه‌که‌وه‌ و به‌ په‌له‌ جوابی قسه‌کانی دایکی دایه‌وه‌ و گوتی: شه‌مال شوکر چاکه‌، به‌لام له‌گه‌ل ساحیب ماله‌که‌یان هه‌ندی تووشی قره‌ هاتن. پووری به‌ په‌رۆشه‌وه‌ کیشای به‌ سنگی خۆیدا و گوتی ئه‌یه‌رۆ بۆ خوا نه‌کات، تو خوا زوو پیم بلی. شه‌رمن که‌ خه‌یالی په‌رشوبلاو بوون، هاته‌وه‌ سه‌ر خۆ و گوتی ساحیب خانووه‌که‌ داوای له‌ شه‌مال کرد که‌ ده‌یه‌وی‌ت شای خه‌ته‌نه‌سوورانی کوربه‌ مناله‌که‌ی له‌م خانووه‌ی ئه‌ودا بکات، به‌ قسه‌ی خۆی چونکه‌ خانووی قه‌دیمانه‌ و له‌ لای موباره‌که‌ و بۆ هه‌موو منالیکی وای کردووه‌.

پووری کیشایه‌وه‌ به‌ خۆیدا و گوتی: ئه‌یه‌رۆ ئه‌ی بۆ خاتری خوا چۆن؟ شه‌رمن گوتی وه‌لا بلیم چی؟ ئیتر خۆت بزانه‌ چی بووه‌، شه‌رمن قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی فایده‌ی نه‌بوو، ساحیب خانووه‌که‌ گوتی یا ده‌بی ئه‌م شاییه‌ له‌م خانووه‌ بکه‌م، یا ده‌بی برۆن

و چۆلى بكن، ئەوئش له ترسى ئەوهى دەنگيان دەرئەهت، گوتى باشه كاكه باشه، فەرموو شايى تئدا دەكهت شيوهنى باوكتى تئدا دەكهت چى دەكهت وەرە بيكه، ناچار هەموو كاغەز و هەرچييهكى هەبوو، خستيه ژوورى ژيرزەمينهكه له لاي تايپ و كهلوپهلهكانى تر و دەرگاكيان داخست. كاك دليز خۆى نەخۆش خست و هەر لهوئ مايهوه، شهمالئش چوو بۆ مالى ئاشناكانى تا خەتەنەسوورانە تەواو بوو.

پوورى حەپەسا و گوتى دە تو خوا ئئشى وا قەوماوه؟ ئۆه پياوهكه حەواله به خوا بى بۆ خۆت و خەتەنەسوورانەت. بەلام دوور له منالهكه، ئەو چى بكات بەسەزمانه. پوورى قسەكهى تەواو كرد و گوتى باشه ئەى دكتور حەسەن نەيدەتوانى قسەهەك بكات، خۆ زۆر ريكن لهگەل كابرالى ساحيب خانوو. شەرمن سەرى بادا و گوتى حەى، بۆچى نازانى ئەوان له ترسى ئەوهى دەنگيان دەرئەهت، دەيانوئرا فزه بكن؟

پوورى گوتى وهلا خۆ راستئش دەكهت، به ماتئيهكهوه گوتى به تايهت يهكيكى وهك شهمال داىكى بمرى، بەلام به خوا من بزائم كابرال شتئكى زانيوه، بۆيه بيانوويان پئى دەرگريت تا چۆلى بكن، چونكه پئش رۆئشتنم بۆ سلئمانى بهيانئيهك له بەر دەرگا تووشم هات و گوتى: سەلام له شهمال ئەفەندى بكه و پئى بلئى نيازم هەيه تەعميرات له خانووهكه مدا بكه م ئەگەر بۆ خانوويهكى تر بگەرئ، ئەگەرچى ئئوه زۆر مالى باشن و ئئوهم زۆر خۆش دەوئت.

شەرمن گوتى واى به دكتور حەسەنئش گوتبوو، بەلام وا بزائم جارى پەشيمانئان كردووه تەوه. شەرمن قسەكهى تەواو كرد و گوتى جار دەلئت تەعميرات دەكه م و جارئش دەلئت كورپى بئى ژن و مالى لئيه، منئش كچى عازەبم هەيه، ئەى كوا بزائم هئچ ژن و منال نايئم تەئها ئەم شهماله نەبئت، ئەوئش قەت له مال نئيه.

شهرمن زهردهخه نه یه ک گرتی و گوتی که لیږه نه بوویت، رږژیک
خوم و مناله کان و باوکیان چووین و شه ویش له وئ ماینه وه. گوتمان
به شکم بلت راسته وا مال و منال و خیزان هاتوچو دهکن.

پووری گوتی هر ئیسته چایه ک دهخومه وه و دهرم. له گهل
کچه که ی پیکه وه له همام هاتنه دهری. پووری وه ک پارانه وه
سهیریکی کچه که ی کرد و گوتی تو خوا روله ناگات له پهری بیت،
گوناحه توزی ناساغه.

کچه که ش له ژیره وه لچیکی هلقورتاند و هر بیری له م ناموزایه ی
دایکی ده کرده وه.

پیش نیوه رږ پووری گه یسته مالی کوره که ی به گرمی و په رږشه وه
دهستیان کرده ملی یه ک و به گرمی هه والی کوره کانی تری پرسی.
شه مالی کوپی گوتی یاخوا به خیر بیته وه. به راستی هه تیوت
کردبووین، دلیری هاوریشی له ویوه هه لی دایه و گوتی هر هه تیو؟
بلی هه تیو و سه رگردان. کوره هاوریکه ی تریشیان که ناوی
فهره دیدوون بوو، گوتی یاخوا به خیر بینه وه، مردین نه وه نده مان
هیلکه ی کولالومان خوارد. نه وه ته ی تو رږویشتووی، ته نها دوو جار
چیشتمان خواردووه.

شه مال و دلیر پیکه نین و دلیر گوتی موسیبه تی دنیا له لایه ک و ورگی
نم کوره له لایه ک. تو بزانه پیش هه موو شتیک سکالای
پلاونه خواردنی کرد. هه موو جه ماعت پیکه نین.

پووری دانیش و زهمیله و تووره که که ی راکیشایه به رده می خوی که
به دیاری بوی هینابوون، به په رږشه وه و له سه رخو پرووی کرده
کوره که ی و گوتی: وهی دایکتان بمری روله، نه وه به زمی خانوو چی
بوو؟ زور که وتمه مه راقه وه.

شه مالی کوپی دهستی راوه شانند و گوتی هر لی گه ری، کابرای
ساحیب خانوو گه رمان پی دهکات و ترساوه، به دکتور حه سه نی
گوتووه که وا بزانه نه هاورینه ت هیه له کاسب و توجار ناچیت،

هر له ماله وهيه و ژن و منالی نيه. تو گوت که خيزان، نه مه چند مانگه که س نابینم له م دوو کوره زیاتر که دین و دهرؤن، نازانم خه ریکی چین.

به لام باش بوو دکتور دنای کرده وه و بو سی مانگی تر کریگرته که ی بو تازه کردینه وه. کوره که ی جاریکی تریش گوتی یاخوا به خیر بیته وه، به راستی له وه خندا هاتی. ئیسته بزانی هاتووی، دلای خووش ده بیت، کابرا ناحه قی نیه، نه وه تا دیوار به دیواره وهین له گالی و دوو سی کچی عازهبی جوانکیله ی هه یه، خووشی له عه ره به عه شایره سه رسه خته کانه.

لای ئیواره وه پووری خووی کو کرده وه و گوتی ده بی برؤمه وه مالی شهرمن. دواي سهرتان دده مه وه.

کوره که ی به هه ندی توندی و نارچه تیه وه گوتی هه ی، چ زوو هاتی و چ زوو ده گه ریته وه؟ نه ی من له به یانییه وه باسی چیت بو ده که م؟ نه وی تر له ولاره هه لی دایه و گوتی چوونی چی؟ به خوا نابیت، ئیمه خواخوامان بوو بیته وه.

پووری چند بیانویه کی گرت که ده بی بگه ریته وه. جار گوتی جلم نه هیناوه، جار گوتی شهرمن نه خووش بوو. به لام فایده ی نه بوو، گوتیان نابی برؤیته وه. به یانی بچو نه و ئیشانه بکه.

پووری هه موو دلای وه نه وشه بوو که وا به و حاله به جیی هیشتوو، غه ریب و دلته نگه، ئاخو ئیسته چی بکات و ره نگه هه ر چاوی له ری بیت. نه گه ر بیت و نه مشه و نه گه ریته وه لای، ره نگه هه ر وا بزانتیت که ئیتر هینایه ئیره و به ره لای کرد و هه ر هیچ نه بی، به که م شه و ده بی لای بیت و به شکم ورده ورده تی بگه یه نیست و ده مو دوویه کی کچ و زاواش بزانتیت. کی ده لی نه گه ر به سه ریاندا به جیی به یلیت، بو نه وانیش نه بیت به ته گه ره و نارچه ته تی.

نه ی خوا، ئینجا چی بکات؟ پووری داماو له دلای خویدا گوتی ده لینی چی به شه مال بلیم؟ ئینجا کی نالی نه ویش نایکا به هه را، به تاییه تی

که حالی وایه. پووری شله‌ژا و له دلی خویدا گوتی ده وهره قاچاغی شهمال بهس نه‌بوو، ئەم کچه به‌سه‌زمانه‌شی هاته‌سه‌ر. ئیسته کامیان ئیداره بکه‌م و کامیان بشارمه‌وه.

پووری چاری نه‌ما، ئاخری پەتی پساند و کورەکه‌ی بانگ کرده ژووریکی تر و به‌پەرۆشه‌وه وهک پارانه‌وه به‌دهم فرمیسه‌که‌وه باسی وده‌نوشه‌ی بۆ کرد.

کورەکه‌ی وه‌کو له بانیک به‌ری بده‌یته خواره‌وه، به‌حه‌په‌ساوییه‌وه گوتی: ئەی مالت به‌ قور گیر، ئەمه‌یه ده‌لین ریوی خووی به‌ کونه‌وه نه‌ده‌چوو، هه‌ژگیکی به‌ خویه‌وه به‌ست، تو خوا ئەمه ئیش بوو کردت، خوا ده‌زانئ چیه‌ و چی نییه. تو بۆ ئەوه‌نده خوشباوه‌ر و دلپاکی ئەم به‌لایه‌ت بۆ خۆت په‌یدا کرد. ئیسته چیه‌ی لی ده‌که‌یت؟ ئەوه‌تا خومان کونه‌مشکمان لی بووه به‌ قه‌یسه‌ری. ئاخ‌ر بیرت لی نه‌کرده‌وه که وا خۆت کوریکی قاچاغت هه‌یه و حکومه‌ت به‌ خوینی سه‌ری تینووه؟ تو چۆن خۆت له‌ خه‌لکی وا ده‌گه‌یه‌نی؟

پووری چاوی زه‌ق زه‌ق بووبوو که گوئی له‌ قسه‌کانی کورەکه‌ی ده‌گرت که‌وا خه‌ریک بوو هه‌لده‌چوو، ده‌یزانی که‌ ئەو زرووفه‌ ناله‌باره‌ی و هه‌موو رۆژی له‌ کونیک و شاریک و لادییه‌ک چه‌ند کاری تی کردوو، ئەو ئیشوکار و نووسین و ده‌رکردنی به‌یان و جه‌ریده‌ به‌ نه‌ینی و به‌ دزی حکومه‌ته‌وه چه‌ند ژیا‌نی خستوو‌ته‌ مه‌ترسییه‌وه، ئەه‌گه‌رچی خووی قسه‌ ناکات و ئازا و دلیرانه‌ ده‌جوولیته‌وه له‌گه‌ل هاورپیکانی، به‌لام ئاخۆ رۆژی چه‌ند جار دلی داده‌خورپیت؟ هه‌رچه‌ند رووداویکی وا بیته‌ ری، وه‌کو ئەو رۆژی ساحیب خانووه‌که پپی گوتبوون ده‌بی خانووه‌که چۆل بکه‌ن، یان که‌ یه‌کیک له‌ کورەکان سه‌ری پۆلیسیک ده‌بینیت که‌ به‌ گه‌ره‌که‌که‌دا تی ده‌په‌رپیت، یا یه‌کیک به‌ سه‌هوو له‌ ده‌رگا‌که‌یان بدات.

پووری به‌ داماو‌ی و مه‌لوولی چاوه‌کانی خووی سه‌رییه‌وه و گوتی باشه‌ به‌قوربان‌ت بم، با بچم له‌گه‌ل شه‌رمن ته‌گبیریکی لی بکه‌م.

پووری له بهر گریان قورگی گیرا و گوتی خو هیچ نه بی دوو ئیشیان بو دهکات. هر له ریی خوا بیخه نه ژیر بالی خویان، زه عیفه و ليقه و ماوه. پووری دهستی برد بو چاوی و به لکی سه رپوشه که ی چاوی سر ی و گوتی ئوه دایکی بمری وه کو مرد، به خوا خه لک شهرم له و سهر و هه یکه ل و قه د و بالایه ی دهکات، ده بلیم چی، ده وهره جوانیکی وا سه رگه ردان بیت و کون نه بیت خوی تیدا بشاریته وه. شه مال به زه رده خه نه یه کی ته وساوییه وه گوتی له مالی شهرمن بیت؟ به خوا جوانه، وا بزانه شهرمن و میردیت بیر چو وه ته وه، ئه و ئه وه نده دلی له میرده که ی پیسه و دایم هه رایانه، ئیسته هیچ ناکا ده هیلت ئه و کچه له و ی بیت که وه کو تو ده لیت، ئه وه نده جوانیش بیت، سبه ینی ده گه نه سهر ته لاق، ده ئه مه خیرت کرد یا چی؟

پووری به که ساسییه که وه سه یریکی کوره که ی کرد و گوتی: باشه ئه ی چار چییه؟ هه رچونیک بیت، با ئه مشه و برۆمه وه، به شکو چاره یه ک بدۆزمه وه.

کوره که به ماتیه که وه گوتی: باشه بچۆ بزانه. هه ستایه سهر پی و گوتی:

لاحه وله وه لاقوه ته ئیلا بیلا، به خوا ئه مه له هه موو به زمیک خۆشتره.

وه نه وشه ی داماو و که ساس سه ری کز کردبوو، رووی نه ده هات بچیته سه رئاویش، خزابوه کونجی ژوره که وه و هر چاوی له ریگه ی پووری بوو، له م کاته دا مناله کان له مه کته ب گه رابوونه وه و که وتبوونه پرسیار لیکردنی: تو کیی؟ ناوت چییه؟ ئیتر منال و پرسیار ی ساویکه و دلپاکانه یان.

ئه وه نده ی پی نه چوو باوکی مندالانیش کردی به مالدا. یه ک دوو کیسه خوارده مه نییشی پی بوو. کیسه کانی دانا و به روویه کی خۆشه وه ئیواره باش و سه لامی له ژنه که ی کرد و به گه رمی چوو

دهستی کرده ملی و چەند ماچئکی کرد. بە پەلە لە ژوورەکەى هاتە دەرى و گوتى:

لەبەر پوورم هەر خواخوام بوو زوو لى ببمەو و بگەرئیمەو و مالى، ئاخر بەيانی هەر نەمدى، زۆرم پەلە بوو. ژنەكەش بەدوايدا هاتە دەرى و بە نيوەتەوسەو، بى ئەوئى سەيرى بکات، گوتى:

دايكم لە مال نىيە، لەتاو كاكە شەمال هەر زوو پيالەيەك چاى خواردەو و روشت بۆ لاي، بە تايبەتى كە باسى بەزىمى ساحب خانووەكەيم بۆ گيرايەو. ئەمەى گوت و بىدەنگ بوو، لە دلى خوشتيدا دەيگوت: بروام پى كردى؟ لەبەر پوورت وا زوو هاتووئىتەو يا لەبەر ئاموزاكەى؟ تا ئىستا چەندەها جار پوورت چوو و هاتوو بەزانم چ جارئك وا زوو هاتووئىتەو، هەميشە شەو هاتووئىتەو و هەزار بيانووت دۆزئىتەو كە بۆچى دوا كەوتووئىت!

شەرم و مێردەكەى چوونە ئەو ژوورەى وەنەوشە و منالەكانى لى بوو. مێردەكەى سالوى كرد، منالەوردەكە باوەشيان پيدا كرد، كچە گەرەكەى كە دوانزە سال دەبوو، دەستى كرده مى باوكى و بە روويەكى خوشتەو گوتى: بابە ئەم خزمەى نەنە چەند جوانە! زۆر دلم خوشتە كە هاتوو. تو خوا با ئىتر هەر لىرە بىت، بە خوا من زۆرم خوشت دەوئىت. شەرم بە دەستى بوايە، زمانى كچەكەى دەبرى كە وا بەو چەشنە باسى وەنەوشەى كرد. باوكيشى لە دلى خوئيدا گوتى: "ئەرى وەلا كچم راست دەكەى، زۆر جوانە، ئەى ئاگات لە بابە نىيە چۆن سەعات و دەقيقەى ژماردوو تاكلو بىتەو مالى". ئىنجا بە گالتهو وەك هەرەشە بە منالەكەى گوت:

منال واز لە (پەرى خان) بىنن، ئەزىتەى مەدەن و ئەوئەندە سەر مەخەنە سەرى، لە دلى خوشتيدا دەيگوت:

خۆزگەم بە خۆتان، بە خوا حەقى خۆتانە وا دەورتان داو.

شهرمن میثکی شیوا و له دلی خویدا که و ته ته گبیرکردن که دایکی هاته و ه چیی پی بلیت و چی بکات، زور شیرزه و نارحهت بوو، سرزه نشتی دایکی دهکرد که ئەمه چی بوو ئەم به لایه ی بو ئەم هینا. خزمی چی و شتی چی (له پر په شیمان ده بووه و دهیگوت): عه یب و شورده یی ئیسته ئەم چیی پی بلی؟ قابیله هه ر وا زوو دلی دایکی بشکینیت و بلی وه لا پیم ناخوشه بو چی ئەم کچه ی هینا له گه ل خوت؟ هه ر رهنه ئیتر تا ماوه دایکی سه ر نه کا به ماله که یاندا، کچی به سه زمان خو پیاوخور نییه، به لام دایکی له کوئ ناگای له دلی ئەمه که له و دهقیقه یه وه چاوی به و کچه که و تووه، ده لئی به لای دنیا ی به سه ردا رووخواه.

پووری به دلکی گوشراوه وه گه رایه وه مالی شهرمن. ئە ی خوایه، چی له و کچه به سه زمانه بکات؟ بیبا ته کوئ؟ بوئری جوانیکی وا له چ مالیک دانئ؟ شهرمنی کچی ئەگه رچی به گه رمی و خوشییه وه چوو به پیری وه و عه باکه ی لی وه رگرت و دهستی کرده ملی و هه والی شه مالی برای لی پرسی، به لام ماتیه ک له دم و چاویدا دیار بوو. وه نه وشه هه ر گوئی له دهنگی پووری بوو، هه ر وه ک ده رکی به هه شتی لی کرایته وه، موچرکیکی خوشی پیدا هات و چاوی پر بوو له فرمیسک و هه ناسه یه کی قوولی هه لمزی، چونکه ئەویش له به یانییه وه هه زار و یه ک خه یالی کرد بوو. وه نه وشه زور ترسابوو، چه نه ها "تو بلی" میثک و دهروونیان شیواند بوو. که چاوی که وت به پووری، هه ستایه سه ر پی و په لاماری دا و دهسته سارده بیتینه کانی له ملی ئالاند و سه ر و ده موچاوی ئاخنییه ناو سنگ و لاملی پووری وه، هه ر وه ک بیه ویت فرمیسک و هه نسکه کانی نادیار و ون بن له ناو سه رپوش و ده سمال و سنگ و به روکی پووریدا. پووری چاری نه ما، خوی دلخوش پیشان دا و کچه زاکانی که وتنه ماچوموچی، زاواکه ی به شه وقه وه باوه شی بو کرده وه و که وته پرسیار و هه والی کاک شه مال.

زاواکه‌ی ویستی نوکته و قسه‌ی نه‌سته‌ق هه‌ل‌پ‌ژێ و جه‌ماعه‌ت بێنیتته پێکه‌نین. به‌ پرویه‌کی خۆشه‌وه و پروی کرده‌سه‌سوی و گوتی:
 به‌زمی خه‌ته‌نه‌سورانیان بۆ باس کردی؟ ئینجا که‌وته‌ باسی کابرای
 ساحیب خانوی، هه‌ندێ گالته‌ی به‌ ئه‌قلی کرد که‌ وه‌کو خه‌لکی
 ده‌وری به‌رد چۆن رقی گرتوه‌وه که‌ ده‌بی له‌و خانووه‌دا به‌زمه‌که
 بگریت.

پووری ویستی به‌ په‌له‌ باسه‌که‌ بپ‌رینیتته‌وه، وه‌کو شتیک هه‌زی نه‌کرد
 و ترسا که‌ ئه‌و باسه‌ وا به‌ ئاشکرا بکه‌ن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ ده‌ستیکی دا له
 سه‌ر و سه‌رپۆشه‌که‌ی و گوتی:

ده‌ی خوا عیلاجی کرد. جاری کابرا بیده‌نگ بووه.
 زاواکه‌ی گوتی: به‌ خوا من بزانه‌م، ئه‌مه‌ی هه‌ر په‌لپ بوو، ده‌یویست
 بیانومان پێ بگریت که‌ خانووه‌که‌ی چۆل بکه‌ین!

قاقایه‌کی لێ دا و گوتی: ئه‌ی باسی زبێ و توئیکل و قنچه‌که‌ جگه‌ریان
 بۆ نه‌کردوویت که‌ تا دوو رۆژ هه‌ر پاکیان کردووته‌وه و ته‌واو
 نه‌بووه؟

پووری به‌ بیزاریه‌که‌وه‌ گوتی: ده‌ی ئه‌میش ده‌ب‌ریتته‌وه، بلێن چی خوا
 خراپتر نه‌دات.

شه‌رم به‌ سینییه‌ خوارده‌وه‌ هاته‌ ژووری و نایه‌ به‌رده‌م دایکی،
 پروی کرده‌ وه‌نه‌وشه‌ و گوتی:

وه‌لا شکات لێ ده‌که‌م لای دایکم. له‌ به‌یانیه‌وه‌ تیایدا کول و کافر
 بووین، له‌ دوو که‌ه‌وچک زیاتر هیچی دیکه‌ی نه‌خواردوه‌وه. (پروی
 کرده‌ دایکی) و گوتی: دایکم دوو بیت، له‌ برسانا ده‌مری، ئیتر بۆ
 کوئ چوویت بیبه‌ له‌گه‌ل خۆت.

پووری ئه‌وه‌نده‌ی تر دلی گوشرا و به‌ مه‌لوولیه‌ک و به
 زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌ستکرده‌وه‌ گوتی: که‌واته‌ ئیتر منیش ناچمه‌ ده‌ری!
 شه‌و وه‌نه‌وشه‌ له‌گه‌ل پووری جیگه‌یان له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌وه‌ بۆ ئاماده
 کرا، هه‌رکه‌سه‌ چوو هه‌ر جیگه‌ی خۆی. وه‌نه‌وشه‌ ئه‌وه‌نده‌ کفت و

ماندوو بوو، هەر زوو به دلنیايي خهوی لی کهوت. پووری هەر ئەمدیو و ئەودیوی دهکرد و سهری لی شیوابوو، نوومی گۆمی خهیالات بوو، بۆ چارهیهک دهگهرا و له دلی خۆیدا له خوا دهپارایهوه که ئەم تهگهره گهورهیهی بۆ ئاسان بکات. هەر تهگیری دهکرد که سبهینی چی بکات، لهپهیری دهچوووه سهه ریگهیهکی تر و تهگیریکی تر.

شه و درهنگ بوو، مانگه شهویکی خۆش بووو، له پهنجهرهی ژووری بالهخانهکهی لێی نوستبوون، مانگه شه و ژوورهکهی پووناک کردبووهوه. پووری به ئەسپایی ههستا و له سهه جیگهکهی دانیشت. له سهه رخۆ شایه تومانیکی هینا، قومی ئاوی خواردهوه و ئاوریکی له وهنوشه دایهوه که له بهر شهوقی مانگه شه وهکه دا دهتگوت په ریه و تارای زیوی پیندا دراوه. پووری که ئەم دیمه نهی دی، بێدهنگ فرمیسی سه رهوخوار بوونهوه و ئاخیکی ئەسپایی هه لکیشا و له دلی خۆیدا گوتی:

ده وهره ئەم دنیايه و ئەم ژيانه له بهرچاو نه که ویت که نه زانیت چی له نازداریکی وا بکهی! وه لا به یانی په لی ده گرم و ده پۆم ده بیه مه لای شه مال، خو کافرستانی ییه، گوايه ئەگه ر پوژیک ژن بهینیت، له م نازدارتر و جوانتر ده هینیت؟ ئینجا بۆ نه بهینیت؟ خوا نازهنینیکی وه کو ئەمه ی بۆ نارده بی به پیی خوی.

پووری دلی پر بوو، له دلی خۆیدا قهراری دا که سبهینی بیبا و بروا بۆ لای شه مال و گوتی: "ئەگه ر ئەویش قهری کرد، شه رت بی هه موویان به جی بهیلم و ئەم کچه به ره لا نه که م." له په ر بیری که وته وه که کوره کهی له چ حالیکدایه، ژنی چی و شتی چی و چۆن ده بی ئەم له خویه وه کچه که به ری بۆ ئەو ماله؟ شه مال راست ده کات، ئەم بۆ ئەوهنده خو شباوه ره.

کێ ده لیت کچه رازی ده بیت به کوره کهی یا به و ژيانه سه خته پر مه ترسییهی کوره کهی، ئەگه ر ئیسته ش له بهر دلی ئەم قسه ی نه کرد،

چونکه چاری نییه و له‌گه‌لی چوو بۆ ئه‌و ماله، کى ده‌لى تا سه‌ر ئه‌م قبول ده‌کات و دانانىشيت تاكو توژى چاوى بکريته‌وه و ده‌رفه‌تيكى تر بيانيت راناکات.

پوورى له‌په‌ر تۆبه و ئه‌سته‌غفيره‌لاى کرد و تفيکى له‌ شه‌يتان کرد و گوټى: ئه‌وه بۆ خه‌ريکه منيش دلّم کرمى ده‌بيت؟ پال که‌وته‌وه و پيخه‌فه‌که‌ى راکيشايه‌وه سه‌ر خوى و له‌ دلى خویدا گوټى: نه‌ نه، نه‌ به‌ خوا، من خراپه‌م له‌ ده‌ست بيت ئه‌م کچه به‌سه‌زمانه له‌ ده‌ستى نايه‌ت، با به‌يانى بيته‌وه، خۆم ده‌زانم چى ده‌که‌م.

به‌يانى زوو پوورى هه‌ستا. ئه‌گه‌رچى شه‌و هه‌ر باش نه‌نوستبوو له‌به‌ر مه‌راق و خه‌يال و ته‌گبیرکردن، به‌لام به‌يانى زوو راپه‌رى و هه‌ندى دلى خووش بوو و چوو به‌ لای نوټه‌کانيه‌وه. وه‌نه‌وشه‌ى خه‌به‌ر کرده‌وه و خه‌ريکى کتلى و سه‌ماوه‌ر و چاليتان بوو که‌ ئه‌هلى ماله‌که‌ش هه‌موو هه‌ستان و که‌وتنه‌ خوټان و به‌رچاييان کرد.

پوورى به‌ وه‌نه‌وشه‌ى گوت که‌وا خوى کۆ بکاته‌وه که‌ برۆن، به‌ تاييه‌تى که‌ هه‌ستى کرد کچه‌که‌ى هه‌ندى لچى لى داوه به‌يه‌کدا و زاواکه‌شى نوکته و قسه‌ نه‌سته‌قه‌کانى نه‌ماوه و ئه‌ویش هه‌ندى بيده‌نگه و له‌وه ده‌چوو که‌ شه‌ريان بوويت.

له‌ دواى ئه‌وه‌ى که‌ زاوا و کچه‌زاکانى خواحافيزيان لى کردن و روښتن به‌ لای مه‌کته‌ب و ئيشوکارى خوټانه‌وه، پووريش هه‌ستايه سه‌ر پى، عه‌باکه‌ى هه‌لگرت و له‌گه‌ل وه‌نه‌وشه‌ خوټان گورج کرد که‌ برۆن. پوورى رووى کرده کچه‌که‌ى و گوټى ئيواره به‌ ته‌مامان مه‌بن و ره‌نگه بۆ شه‌و نه‌يه‌ينه‌وه.

شه‌رم‌ن که‌ له‌ دلى خویدا ته‌ريق بووه‌وه که‌ ئه‌وه بۆ وا سه‌رى دنياى لى هاته‌وه يه‌ک و له‌ دوينيوه ده‌لى به‌لاى به‌سه‌ردا رژاوه له‌تاو ئه‌و کچه به‌سه‌زمانه، قابيل بوو ميترده کوپه‌له سمئلقچه‌که‌ى لى داگير بکردايه؟ خۆ هه‌نگوين و هه‌لوا نه‌بوون هه‌لى بلووشى.

شهرمن به په رۆشییی که وه پووی کرده دایکی و گوتی دایه گیان،
 ئەوه بۆ کوو بهم به یانییه زووه؟ ئەی پەری بۆ کوو دهبە ی؟ دهبە
 ئەو لێره بیت، دایکی وه کو ژنیکی دونیادیه زانیی که کچه که ی داماو
 و له تهریقیدا وا ده لیت، له بهر ئەوه گوتی قهیناکا کچم، په ریش
 دهبەم، نیازم ههیه تۆزئ بیبه مه ناو بازار و ئەملا و ئەولا. پووری
 عه بای دا به سه ریدا و گوتی بۆ شه ویش رهنکه له شوینیک
 بگرسینییه وه، به ته مامان مه بن، چونکه زوو دهگه رینییه وه سلیمانی. با
 هه ندئ بیبه مه دهره وه. له گه ل شه رمن ده ستیان کرده ملی یه ک و
 رۆیشتن.

له دوا ی دوولییی کی زور، پووریش قه راری دا که هه ندئ حال و
 ئەحوالی خۆی بۆ وه نه وشه باس بکات و هه ندئ زمانی تا قی بکاته وه
 و ته گبیرئ له گه ل ئەویش بکات. بۆیه هه ولی دا که خۆی بگه یه نیته
 شوینیکی بیدهنگی چۆل و چوون له ژیر چه ند دارخورما و دره ختیکیدا
 دانیشتن.

له دوا ی پشوودانیک، پووری پووی کرده وه نه وشه و گوتی: کچی
 شیرینم، دهمه وئ هه موو نیازی دلئ خۆتم بۆ هه لرپیزی که تۆ بلنیت
 په شیمان نیت له وه ی وات به سه ر خۆت هیناوه؟ ئەگه ر نا ره حه تیت و
 خزمیک و دلسۆزیک شک دهبه تیت و نیازیکت هه یه، به دایکی خۆت
 بلئ، هه رچییه کم له توانادا بیت و پیم بکریت، یارمه تیت ده دم و بۆت
 ده که م.

وه نه وشه رهنگی هه لبزکا و دلئ داخو رپا، ده سه جئ فرمی سک له
 چاوی هه لقولا و به مه لوولییی که وه گوتی بۆچی پووری گیان، لیم
 بیزار بوویت؟

پووریش وه نه بی حالی له و باشتر بووبی که ئەم قسانه ی پی ده گوت.
 ئەویش دلئ گوشرابوو و له ته ریقیدا خه ریک بوو هه ناسه ی سوار
 ده بوو، به لام چاری نه بوو، ده بوو ئەم قسانه ی بکر دایه، به شکم به
 هه ردووکیان چاره یه کیان بدۆزیایه ته وه، به تایبه تی که زرووفی

نالەبارى شەمالى كۆرى وای لى كۆرۈۋەتەنە تەوانىت تا سەر لەسەر
ھىچ بېرىك بىنى و ھەرچەند بىرى لە كۆرەكەى دەكردەوہ و
وہزەكەى دەھاتە بەرچاۋ، دەسلەمبەوہ و لە نىكتىرەن كەسىشى
دەترسا و دەكەوتە دوۋدلىيەوہ. چ جاي ئەم كچە كە ھەموۋى دوو
رۆژ بوو رېكەوت و چارەنۋوس تۈۋشى يەكى كۆرۈۋەن.

پوۋرى بە قورگىكى گىراۋى پىر لە گىران و پىش، دەستى دا لە سنگى
خۋى و سەيرىكى وەنەوشەى كۆر و گوتى:

من لە تو بىزار بىم؟ ھەز ناكەم قەت قەسەى وا بگەى، بە خوا لە رۆحم
خۆشەويستتەرى و چەند ئاۋاتەخۋازى خىر و خۆشىم بۆ منالەكانم، بۆ
تۆش ھەرۋەھا، رەنگە زىاترىش.

ۋەنەوشە فرمىسكەكانى سېرى و سەرى داخست و بەدەم ھەنسكەوہ
گوتى: ئەى بۆ وا دەلىئى؟ من باسەم بۆ نەكردوۋىتەنە كەسەم نىيە لەو
مالى پوۋرەم زىاتر و كەسى تىشەم ھەبىت، لە ترسى مېردەكەى و
ھەنەزا بەدخوۋەكەى ناۋىرن بىگرنە خۋيان و ھەر ناۋىشەم بىنەن.
كەس تاقتەى گىچەلى ئەو بىناموۋسانەى نىيە. تا باسى خراپە و
ناپاۋىيانەت بۆ بگەم ھىشتا ھەر كەمە، بە تاييەتەى چۈنكە پىاۋى
حكومەتىشەن، ھەرچى سەرسەرى و چەورە و ئەمەن و دز و خراپ
ھەيە، لەگەلىانەن.

ۋەنەوشە ھەناسەيەكى ھەلكىشا، قەسەكەى تەۋاۋ كۆر و گوتى: ژنىك
بەخىۋى كۆرۈۋەم و منى زۆر خۆش دەۋىست. جارى پىي گوتەم
مالىكى دراۋسىمان شايى دەكەن، تۆش ۋەرە سەيركە، ئىتر ئەو دېرندە
بىشەرفە ھەر ۋەكو سەگى ھار بەرۋوۋە ئەو ژنە فەقىرە و دايە بەر
شەق و زللا و ھەزار جىنۋى سوۋكى پى دا. گوتى چىيە دەبىيەت
دەلالىي پىۋە دەكەيت؟ دەستى كۆرەوہ بە گىران و گوتى: ئىتر كى
دەۋىرى ھەر پىم بلى لە كوۋوہ ھاتوۋىت.

پوۋرى بە پەروشەوہ گوتى: "مەگرى بەقوربانەت بىم، دلى خۆت
نارەھەت مەكە، ھەرۋا ۋىستەم لىتە بېرسەم، گوتەم دىيايە، زۆر جار

هه‌رزه‌کار هه‌ندی ئیش ده‌که‌ن و دوابی په‌شیمان ده‌بنه‌وه، ئه‌گینا هه‌ر وه‌کو ئه‌وسا پیم گوتی، ئیسته‌ش ده‌یلیمه‌وه تا ماوم ده‌تخمه‌ه دلمه‌وه و قه‌ت به‌ره‌لات ناکه‌م." وه‌نه‌وشه‌ چاوی سرپی و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شه‌رماوی و شیرینه‌وه سه‌یریکی پووری کرد و گوتی:

ده‌ترسی تووشی نار‌ه‌حه‌تی بم؟ ئاخ پووری گیان، فایده‌ی چی، نازانی له‌ ناو چ ئاگر و قوربه‌سه‌ری و ناخوشییه‌کدا ژیاوم، بلێ هه‌ر کولاووم و هه‌رچی تو پیی بلێ نار‌ه‌حه‌تی و ناخوشی، ناگاته‌یه‌ک سه‌عاتی ئه‌و تالییه‌ی من چه‌شتوومه‌.

پووری دلخوشی وه‌نه‌وشه‌ی دایه‌وه و به‌ ترسیکه‌وه باسی بۆ کرد که‌وا کوریکی خه‌باتکه‌ری هه‌یه و له‌گه‌ل هاوریکانی به‌ نه‌ینی به‌ دزیی حکومه‌ته‌وه کوردایه‌تی ده‌که‌ن. حکومه‌ت هه‌میشه‌ به‌ دوابانه‌وه‌یه و پیی ده‌لیت که‌ بۆیه له‌ ئیسته‌وه ئه‌م قسانه‌ی بۆ ده‌کات که‌ نه‌کا رۆژیک ئه‌ویش تووشی نار‌ه‌حه‌تی و گرفتاری ببیت به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه، به‌لام پیی نه‌گوت که‌ کوره‌که‌ی له‌ کوئی.

وه‌نه‌وشه‌ به‌ شه‌وق و خۆشییه‌وه گوتی: تووشی هه‌ر شتیک بيم به‌ هۆی ئیوه‌وه، لای من به‌هه‌شت ده‌بیت و پیی سه‌ره‌رز ده‌بم. ئاخیکی هه‌لکیشا و گوتی: ئای پووری گیان که‌ ئه‌و می‌رده‌ی پوورم و کوره‌که‌ی و ده‌سته و دائیره‌یان ئه‌و غه‌دره‌یان له‌و خه‌لکه‌ فه‌قیر و هه‌ژاره‌ ده‌کرد و ئازاریان ده‌دان و به‌ گرته‌یان ده‌دان، دلم هه‌ر ئه‌وه بوو نه‌ده‌توايه‌وه. له‌گه‌ل پووره‌که‌م که‌ ژنیکی چاک بوو، به‌ شه‌وان داده‌نیشتین و به‌ دزییه‌وه ده‌گریاین بۆ ئه‌و خه‌لکه‌ی که‌ ئاگامان لی بوو چ زولمیکیان لی ده‌کرئ، به‌لام ده‌سه‌لاتمان نه‌بوو و نه‌مانده‌وئرا ورته‌ بکه‌ین، ئای چه‌ند خانوویان به‌ فرتوفیل له‌ ده‌ست خاوه‌نه‌کانیان ده‌رده‌هینا، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یه‌کیک له‌ نه‌بوونیدا به‌ ناچاری خانووه‌که‌ی بخستایه‌ته‌ په‌هنیانه‌وه، ئیتر وازیان لی نه‌ده‌هینا تا پینان ده‌فرۆشت و خۆیان به‌ تالان هه‌لیان ده‌گرته‌وه، ده‌یان ده‌ستیر و درۆ و ساخته‌چیان هه‌بوو. وه‌نه‌وشه‌ به‌ مه‌لولییه‌که‌وه گوتی: ته‌نها خه‌فه‌تی

پووره کهم و دایه خورشهم دهخوم. ئەو دوانه زۆر دلسۆزی من بوون، پووره کهم زۆر فهقیر و ساده و ساویلکه و بهسه زمانه.

پووری پرسی: پوورت خوشکی دایکته یان باوکت؟

وهنه وشه دیسان لیوی دهله رزی. له بهر گریان گوتی:

خوشکی دایکمه. بیرم دیت که ئەوهنده جوان بوو، دهتگوت گوله، بهلام ئیسته به دهست ئەو میرد و هه نه زانا گر تینه ربوانه یه وه هه ر به قهه چنگیکی لی هاتوو، سووتاو و هه لقرچاوه، ئەو هه موو قوربه سه ریه م دهکیشا و هه رچی ئیشی ئەو خیزان و ماله گه وره یه هه بوو، ده مانکرد، لی جیا نه ده بوومه وه و هه تا بو سه رشتنیش نه مده ویرا به ته نیا بم له ترسی میرده کهی و هه نه زاکه ی که هه ردووکیان په لاماریان ده دام و نه شمده ویرا پنی بلیم.

پووری هه ستایه سه ر پی و وهنه وشه ی پیش خوی دا و سواری پاس بوون تا گه یشتنه ده وره به ری (ئیمام کازم). له وی دابه زین و پرویان کرده مالیکی سه ر په ری کولانیک که له سه ر ده رگاکه ی نووسرابوو (دکتور هه سن عه لی). پووری میشکی شیوابوو دوودلی و پارایی و ترس و به زه یی و غیره ت سه ریان لی تیک دابوو، نه یده زانی به ته وای ده بی چی بکات، به لام ئاخری چاری نه ما که له ده رگای مالی دکتور هه سن بدا که یه کیک بوو له خه باتکه ره دلسۆزه کانی پارتی و له ژیر په رده ی دکتوری و ئیشکردن له خهسته خانه کانی حکومه تدا چه ندان کرده وه ی پیاوانه و مه ردا نه ی ده کرد و هه میشه جانتاکه ی دهستی له گه ل که له وه لی دکتوریدا کولی به یاننامه و کاغه زی قه دهغه کراوی تیدا بوو که ده یبیردن بو ئەملا و ئەولا.

هه ر پووری له ده رگای دا، گورج ژنیکی ئەسمه ری خوینگه رمی ره زاسووک بوی کرده وه و هه ر چاوی به پووری کهوت، به په ره وش و شه و قیکه وه په لاماری دا و دهستی کرده ملی. هه ر وه هاشی له گه ل وهنه وشه کرد. به کور دیه کی تیکشکاو به خیره اتنیکی زۆری کردن و به فه رموو فه رموو پیش خوی دان. هه ر زووش کهوته هه لپه هه لپی

ئامادەکردنى چا و خواردن و ميوە، ھەر وەكو ئەمان لە چۆلى
قولفەوہە ھاتبن و چەند رۆژ بووبى دەمیان لە ھىچ نەدایى.

ئەوئەندەى پى نەچو دەنگى دەرگا ھات، ژنەش چو کردیەوہ. كە دى
خەسەوئەتەى، ھەر لەوئەوہ مژدەى داىە كەوا پوورە رەحمە خان
ھاتووە، ئەوئەش ھەر ھاتە ژوورەوہ، لە بووكەكەى كەمترى بۆ
نەکردن. رەحمە خان وەنەوشەى پى ناساند كەوا كچى ئامۆزایەتەى،
ھەندى ناساغ بووہ و ئەمىش لەگەل خۆى ھىتاویە بۆ بەغدا.

كە ئەوان چوون بە لای ئىشەكانیانەوہ، پوورە رەحمە خان سەرى لە
وئەنەوشە بردە پىشەوہ و گوتى:

بەقوربان، من ئىستە بە ئىشىك دەچم و ئىوارە دىمەوہ لات، تۆش
لیرە دادەنیم، مالىكى ئەوئەندە باشن ھەر باس ناکرین. بووك لە
خەسوو، خەسوو لە بووك چاكترە. دكتور حەسەن خۆشى وەكو
كورم وایە، ھەناسەىەكى ھەلگىشا و گوتى:

نابىتەوہ، خەلكى وا باش كەم ھەیە.

وئەنەوشە كە بە قسەكانى پوورى زۆر دلىا بوو، گەلى دلخۆش بوو و
بە زەردەخەنەىەكى خۆشەوہ و بە ئەسپایى گوتى:

ئەمانە عەرەبن؟ كوردیەكەیان زۆر سەیرە، باش لىیان تى ناگەم،
پوورى بە چرپە گوتى:

نا گیانە عەرەب نىن، كوردى فەیلین، نازانى چەند كوردىكى دلسۆز و
چاكن.

دواى نەختى پشوودان، پوورى ھەستایە سەر پى و ھەر لە
حەوشەكەوہ گوتى: "داىكى حەسەن ئەوہ من تا ئەولایە دەچم و
دواى دىمەوہ، با پەرى لای ئیوہ بىت." ئەوانىش دەیانزانى كە بۆ كوئ
دەچى، چونكە شارەزای ئىشوكار و خەباتى نەئىنى كوردەكان بوون،
بۆیە ھەر زوو گوتیان:

باشە بړو خوات لەگەل، وەكىلى سەلام بە و دلت لای پەرى خان
نەبىت.

رەحمە خان گەيشتە لای شەمالی كورپى كە ئەوئيش كەوتبەوہ
مەراقەوہ لە قسەكانى داىكى و باسى ئەو كچە. بۆيە بە پەرۆشەوہ
چوو بە پير داىكيەوہ و بردىە ژوورى و گوتى:

دەى بزەنم چىت كرى؟ لە دوئىئوہ ھەر بير لەو كرىدەوہيەت دەكەمەوہ
و سەرم سوور دەمىنى كە چۆن بە دەستى خۆت خۆت تووشى بە لا
دەكەيت!

داىكى بە بىروا و روويەكى خۆشەوہ عەباكەى لە خۆى كرىدەوہ و
گوتى:

ئەوہتا لە مالى دكتور ھەسەنم داناوہ، ئىنجا بە زەردەخەنەيەكى
سەركەوتوانەوہ سەيرىكى كورەكەى كرى و گوتى:

ئىستە بە دوورودرىژى باست بۆ دەكەم، بەلام تۆ قسەكەم پى مەبرە
تا لى دەبمەوہ، ئەوسا ئەگەر قسەكەمت بە دل نەبوو، چۆنت ويست و
چىت ويست، وا دەكەم.

كورەكەى بە ناچارى سەرىكى بۆ لەقاند و گوتى: دەى قسە بكە، بزەنم
چى دەلىنى؟

رەحمە خانىش جىيى خۆى خۆش كرى و قاچى ھەندى پاكىشا و
گوتى:

جارى شتىكت لى دەپرسەم، پىم بلى تۆ بۆچى خۆت خستووہتە ئەم
ئەزىەت و خەتەر و نارەحەتییەوہ؟ كورەكەى پىكەنىي و گوتى:

ئەمە ھەقى چىيە بەسەر ئەو ئىشەوہ كە تۆ كرىدووتە، كورد گوتەنى:
كەر لە كوئى كەوتووہ و كونە لە كوئى دپاوە.

داىكى بە روويەكى خۆشەوہ گوتى:

كرىدەوہكەى من زۆر ھەقى ھەيە بەسەر ئەم خەباتەى تۆوہ. تۆ بۆيە
وا خۆت خستووہتە مەترسى و خەتەرەوہ، لەبەر خەلكى لىقەوماو و

ھەژار و چەوساوە و غەدرلىكراوى مىللەت، وا نىيە؟

كورەكەى گوتى: با... داىكى گوتى: كەواتە ئەگەر بزەنى بەسەرھاتى
ئەو كچە چىيە و چىيى لى قەوماوە و چ غەدرىكى لى كراوە و لە

چنگی چ درنده‌یه‌کی بیشه‌ره‌ف و بیویژدانی پیاوی حکومت رای کردووه، نه‌ک هر سهرت سوور ده‌مین، بوشت دهرده‌که‌وی که ئه‌ویش یه‌کیکه له‌وانه‌ی تو له‌پیناوی رزگارکردنیاندا خه‌بات ده‌که‌یت. کچه‌که هه‌موو قسه‌یه‌کی بو کردووم، باسه‌که‌ی وا کاریکی تی کردووم، به هیچ نه‌وع و جوړیک ناتوانم ده‌ستی لی هه‌لگرم و به‌ره‌لای بکه‌م. میرده‌که‌ی پووری و کوره‌که‌شی هه‌ردوکیان پیاوی حکومتن و ده‌ستیان زور دهروات یا ده‌یگرن و ئه‌تکی ده‌کن یا ده‌یکوژن، یاخود ده‌که‌ویته ده‌ستی خه‌لکیکی بیویژدان و ئابرووی ده‌بن و خوا ده‌زانی چیی به‌سه‌ر دی و ده‌که‌ویته کوئ، به تاییه‌تی به‌و جوانییه‌وه خوا کردوویه‌تی به به‌لا به‌سه‌ر ئه‌و باوانشیواوه‌وه!

لیرده‌ا ره‌حمه‌خان به ئه‌سپایی مسته‌کو له‌یه‌کی دا له کوره‌که‌ی و به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی خوشه‌وه گوتی: تو جاری بیبینه، بزانه هه‌زار ره‌حمه‌ت له دایک و باوکم ناکه‌یت که کچیکی وا شیرینم بو هیناوی! بزانه به خه‌وی شه‌وانیش خه‌ون به به نازداریکی واوه ده‌بینی! خو هه‌ر ده‌بی رۆژیک ژن به‌ینی.

شه‌مال راپه‌ری و ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی: ئای مالت کاول بی، خو کردت به راست، ئینشائه‌لا بومی ده‌هینی و لیشمی ماره ده‌که‌یت، وه‌لا هه‌موو شتیکت له ده‌ست دیت، کچی دایه قسه‌ی وا مه‌که، ئه‌و قوربه‌سه‌ره بو ده‌خه‌یه‌ته ئه‌م ئاگره‌وه.

دایکی به‌ده‌م خو‌کوکرده‌وه و هه‌ستانه‌وه ده‌ستی دا له سنگی خوی و گوتی: خوا یار بیت، هه‌موویت بو ده‌که‌م، جاری وا ده‌چم ده‌یه‌ینم، هه‌موو قسه‌یه‌کم له‌گه‌ل کردووه.

شه‌مال گوتی: قسه‌ت نه‌هیشتم، ده برۆ ده‌ی حالمان زور خوشه‌با ئه‌م قاچاغه‌شی بیته‌سه‌ر، وه‌کو ده‌لین: "گوم تا قوول بیت مه‌له‌ی خوشه". ره‌حمه‌خان هه‌ستایه‌سه‌ر پی و له کوره‌که‌ی نزیک که‌وته‌وه و گوتی: تازه ئه‌مشه‌وه له مالی دکتور هه‌سن ده‌بین، ئینشائه‌لا به‌یانی دوای چاخوارده‌وه دین. با کوره‌کانیش هه‌ر وا بزانه‌ن ئاموزامه.

سبەینی چیشتهنگاو رەحمە خان و وەنەوشە گەیشتنە بەردەمی مائی
 شەمال. دواى ئەوەى شەوئى هەموو شتیکی لە وەنەوشە ئاگادار
 کردبوو جگە لە مەسەلەى شووکردن، پووڕی بە شپرزەیی و
 ترسیکی تیکەلاو لەم کردەوہی کە دەیکات، لە دەرگای دا، لە دلی
 خۆشیدا هەر لە خوا دەپارایەوہ کە ئەم کارە پر مەترسییە
 پەشیمانیی لە دوا نەبیئت و ئاخری خیر بیئت. ئەوەندەى پئى نەچوو کە
 فەرەیدوون بە سلەمینەوہ دەرگای کردەوہ، رەحمە خان بە پەلە خۆی
 و وەنەوشەى هاویشتە ژووڕی و بە زەرەخەنەوہ گوتی: ها رۆلە
 گیان چۆنى؟ میوان رادەگرن؟ بە دەم بەرەوژووڕبوونەوہوہ گوتی:

ساحیب خانووہ کە شمان تووش بوو، خۆشى و چۆنییەکی گەرمى
 لەگەل کردم، زۆرى پئى خۆش بوو، پرسىی کەى هاتووم "منیش گوتم
 دوو رۆژە و ئیتر هەر لیژە دەبم، نارۆمەوہ."

کە پووړی لە قسەکانی بووہوہ، فەرەیدوون گوتی:

دەفەرمووی میوان رادەگرن، ئەرى بە خوا وای رادەگرن هەر وەکو
 حەپس ناھیلین بچیتە هیچ کوئى تر، یاخو بە خیر بین سەر چاوا!
 فەرەیدوون سەرى سووړ ما لەو کچە جوانەى کە لەگەل رەحمە خان
 بوو، دەبى کئ بیئت.. بەو چاو تروکانە وا سەرنجى راکیشابوو، لە
 بیرى نەدەھات کە شتى وای لە دەوروبەرى خۆى دیبیئت، بەلام هیندە
 بەحورمەت و شەرمن بوو، هەر زوو سەرى داخست و کەوتە
 بەخیرھاتن لەگەلیان بئى ئەوہى سەیری کەس بکات.

شەمالیش کە لە ژووړی پشەتیوانە کە بوو، کە گوئى لە دەنگیان بوو، هەندى
 شلەژا، دلی پەلەپەلى کرد، هەستایە سەر پئى و وەک قەزا و بەلا بەسەریدا
 بیارین و هیچ دەسەلاتى خۆلیلادانى نەبئى، چوو بە پیر دایکی و کچەکەوہ و
 بەخیرھاتتى کردن. رەحمە خان بۆ ئەوہى لە فەرەیدوونى بگەییەنیت ئەو
 کچەى لەگەلیەتى ئامۆزایەتى، رووی کردە کۆرەکەى و گوتی:

شەمال ئەوہ پەرىت ناسییەوہ؟ تو خوا ماشەلا لە چاو خۆیدا زوو
 گەورە نەبووہ؟ شەمال لە شەرماندا دەمی تیکەلۆپیکەل بوو و دوو

سى منگه منگى كرد و ديسانه وه به خيرهاتنى كردن، رهمه خان به زهردهخه نه په كه وه گوتى:

خدرى ناموزاشم خه ريك بوو بيت له گه لمان، دوايى ئيشيكى بو پهيدا بوو و به ناچارى وازى هينا و گوتى قهيناكا، نه م جاره هر خوت و پهرى برون، منيش هزم كرد پهرى بهينم، توزى ناساغ بوو، گوتم ليژه پيشانى دكتورى ددهم.

ماله كهى شه مال خانويه كى په كنهومي قهديمى بوو، دوو ژوورى سهردالانى هه بوو كه په نجه ره كانيان ده يروانيه كو لانه كه، له دالانه كه شه وه ده هاتيه سهر هوشيكى چوارگوشه ي تهخت كه به خشتى سوورداريش كرابوو، له سهرووى هوشه وه هه يوانيك بوو دوو ژووره كهى له سهر بوو، په كيكى هى شه مال و نهوى ديكه يان هى دوو هاورپكهى بوو. هر له هوشه كه وه به سى چوار پليكانه ده چووى بو ژووريكى دريژكوله ي نيوه ژيرزه مين كه تايپ و روني و يهك دوو ميزى به كاغز هه لچنراوى لى بوو، نه ملا و نه ولاشيان دوو خانوى ساحتب ماله كه يان بوو، په كيكيان خوى تيدا بوو، نهوى ديكه شيان تهخته و دار و خشت و كه لويه لى به نايى تيدا دانابوو، به زورى دهرگاي داخرابوو، ده وروپشته كه شيان هه موو مالى كور و زاوا و خزمى خاوهن مولكه كه بوو. تيكرا كولانوچكه يه كى باش و بيدهنگ و نه مين بوو و شه مال و هاورپكانى زوريان لا خوش و باش بوو بو ئيشه كه يان. له بهر نه وهى كه وا ژنيش كه وته ماله كه يان، ئيتير كابرآى ساحتب خانوو دلنيا تر ده بى. هيچ نه بى مه ترسيى نامينيت له سهر خيزان و كچه كانى و ناگوتري مالى هه رزه كارى بى ژن و مالن!

پوورى و وه نه وشه ژوورى ده سته پراستى سهر دالانه كه يان كرد به ژوورى خويان، ژووره كه به پره كه و دوو دوشه كى تيدا راخرابوو، هه ريه كه شه له دهرگاكانى بالئاوينه يه كى پيوه بوو، پوورى هه ر زو جانتاكه ي خوى و عه باكه ي خسته ناو له گه ل عه باكه ي وه نه وشه، كه

له‌وه زیاتر هیچی دیکه‌ی پی نه‌بوو، چونکه له مال‌ه‌که‌ی پووری به جله‌کانی به‌ریه‌وه رای کردبوو که زانیبوی دوو پوژی تر ماره‌ی ده‌کن و ده‌گوزنه‌وه بو‌ئو کورپه بی‌ناموسه به‌دخوه‌ی هه‌نه‌زای پووری، که چند جار به سه‌رخو‌شی هاتیوویه سه‌ری و په‌لاماری دابوو.

له پاش ئه‌م به پوژیک، وه‌نه‌وشه هه‌ر وه‌ک کچه‌ئاموزای راسته‌قینه‌ی ره‌حمه خان که‌وته ئیشکردن و چالینان و سفره‌دانان و مالپاک‌کردنه‌وه و خزمه‌تکردن و ئه‌و مال‌ه ساردوسره‌ی گه‌رموگوپ و خو‌ش کرد. شه‌مالیش هه‌ر راست وه‌کو دایکی پی‌ی گوت: "تو جارێ پاره‌سته، ببینه بزانه هه‌زار ره‌حمه‌ت له دایک و باوکم ناکه‌ی." وه‌ها بوو. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه، له قسه‌کانی خو‌شی زور ته‌ریق بووه‌وه و دل‌ی گوشرا و رقی له خو‌ی هه‌لسا، دایکیشی ئه‌وه‌نده‌ی تر لا خو‌شه‌ویستتر و به‌نرختر بوو، چونکه به قسه‌ی ئه‌می نه‌کرد و له قسه‌ی خو‌ی نه‌هاته خواری و ئه‌م کچه به‌سه‌زمانه‌ی به‌ره‌لای کولانان نه‌کرد. زور حه‌قی بوو که ده‌یگوت کئ دل‌ی دیت کچیکي وا بی‌کس و بیدهر نه‌گریته خو‌ی.

جگه له فه‌ره‌یدوون، شه‌مال و هاو‌ریه‌کی دیکه‌شی له خانووه‌که‌دا له‌گه‌ل بوو که ناوی کاوه بوو. کورپی گه‌ره‌ک و هاوته‌مه‌ن و هاو‌خه‌باتیشی بوو، به‌لام ئه‌و له‌به‌ر ده‌ستکورتیی باوکی، زوو مه‌کته‌بی به‌جئ هیشته‌بوو و خه‌ریکی ئیشکردن بوو له کارخانه‌یه‌کی قوماشدروس‌تکردندا، به نه‌ینیش خه‌ریکی خه‌باتکردن بوو و په‌یوه‌ندی به شه‌مال و ئه‌وانه‌وه هه‌بوو. به پوژ تا کاوه ده‌هاته‌وه، فه‌ره‌یدوون لای شه‌مال ده‌بوو، ئه‌وجا ده‌چوو به لای خو‌یندنه‌که‌یه‌وه که ده‌بوو خو‌ی ئاماده بکات بو جامیعه. به‌م جو‌ره شه‌مال به پوژ و فه‌ره‌یدوون به شه‌و و کاوه‌ی لا ده‌بوو، کاوه پینج سال له‌مان منالتر بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که کورپه‌کان به حورمه‌ت و پیاو بوون و تا‌کو پینان ده‌کرا، له سنووری حورمه‌ت و مه‌ردایه‌تیدا راده‌وه‌ستان

بهرامبهر به وهنهوشه، بهلام هندی جار ئهوانیش دهکتهوتنه گیتاوهوه، به تایبهتی که دهچونه ناو جینگهکانیان.

کاوه له دلّی خویدا دهیگوت به راستی ئه م په ریبه کچی چاک و به شهرم و حه یایه، جوانیبه که شی بیوتینه یه، به یینکی تر دهچمه بنج و بنهوانی، ئه گهر دهستگیرانی که س نه بیت، بزانه به جوریک بیده م به گوئی پوره رهحمه خاندان، به شکم بمداتی، خوزگه وا ده بوو.

کاوه به خه یال داخوازیبه که ی ئاسان ئاسان ده کرد. پووریش زوری لا ئیشیکی به جی ده بوو، شه مالیش هزی ده کرد، تاوه کو دهکته و ته کرینی هندی که لوپه ل و نوین و ئه و ژووره ی ئه و لایه شی بو خوی و پهری داده نا و هه ولی شوینی تریشی ده دا، چونکه نه وه کا له بهر هاوریکانی زور سه ره به سستی خویان وهر نه گرتایه و شه رمیان بگردایه، له پر کاوه سارد ده بووه وه و دهکته و ته خه یالی تره وه.

کی نالی کاک شه مال بو خوی دای نه ناوه؟ ئه م نازهنینه چون له کیس خوی ده دات، به تایبهتی که خزمیش بیت، هه رچه نده قهت باسی ژنهینان و دهستگیرانی له گه له نه کردووم و وا بزانه هیچ شتیکیشم لئ ناشاریته وه، به لام کی نالیت ئیسته بیری نه گوریوه که ئه م جوانه ی دیوه؟ ئه وسای زانی هیشتا مناله، وه کو باس ده که ن، ده میکه ئه م خزمه یانی نه دیوه، ئینجا کی ئه مه بیینی بیری خوی ناگورپی؟ خو منیش قهت به خه یالمدان ده ده هات که تاوه کو چهند سالی تریش هه ر بیر له ژنهینان بکه مه وه، ده ردی کاک شه مال گوته نی ژنی چی له م زرووفه ی ئیمه دا، بوچی ژن و منالی به سه زمان تووشی ئه م وهعه ناله باره بکه یین؟ کاوه سه ری باده دا و له دلّی خویدا ده یگوت وه لا منیش سه رم لئ شتیاوه، نازانه چی بلیم. به تووره بوونیکه وه خوی هه لگیرایه سه ر لایه کی تری و ده یگوت وه لا ئه م کچه خه لک کاس ده کات، ده بلئ پوره رهحمه خان ئه مه چی بوو بوئ هینان.

فه رهیدوونیش هه روا مرخی لئ خووش کردبوو، به تایبهتی که ئه و به روژ له مال ده بوو و ئیواران ده چووه سه ر ده سه کانی. خوی زور

گورجوگوڭل و ږووخوښ کردبوو، هر به وده دا دهگه یشته قسه ی خوش بو جه ماعت بگيریته وه. جاران خه وی قورس بوو، شه مال و کاوه چنه د جاريک ده چوونه سه ری ئینجا خه به ری ده بووه وه و هه لده سا، ئیسته له خو یه وه پیش هه موویان هه لده سیته بی ئه وه ی کهس پی پی بلیت، تا کو دوو سی جار شه مال پنده که نیی و ده یگوت ئه وه چیه فاره ی دوون، ده لئی خه و قورسیه که ت نه ماوه، ئه ویش به ږوویه کی خوشه وه ده یگوت: "ئه ی چون به یلم پوورم به و هیلا کیه هه ستیت سفره و به رچایی حازر بکات و هیشتا من نوستیم! ئه وسا جیا بوو، هر خو مان بووین ئیسته پیم عه ییه."

ږحمه خانیش ده که وته مه تح و سه نای و وه نه وشه ش به قسه کانی زه رده خه نه ده یگرت و به ئه سپایی پنده که نیی، لای فاره ی دوون هه موو شتی ږا بووه وه: پووره ږحمه خان خوشی ده وی و وه نه وشه ش به قسه کانی دلخوښ ده بی و چنه د جاريک هه ستی کردووه که چاویشی تی ده بریت و له ژیره وه سه یری ده کات. مه علوم ئه وه چووته دلیه وه. ئه و ږوژه ش که ده رگای لی کرده وه، گوتی: ئه وه چی بوو کاک فاره ی دوون، بو ئه وه نده ت پی چوو. عومریشی له گه ل ئه م زور ده گونجی، ئه و ۱۸ سال ده بیت و ئه میس ۲۵ سال. وا ئه م خه ریکه ده چیه جامعیه، ئه گه ر وه نه وشه خه زی له م ژیانیه ئه مان نه بی، ئه و ئه م ده توانی بجیت له شوینیکی تر له گه لی بژی و هه ندی خو ی دوور بخاته وه. به لام له ژیره وه هه ر خه باتکه ریکی دلسوزی میله ته که ی ده بی.. چیه، خو مه رج نییه هه ر لیره بیت و خه ریکی غه زه ته ده رکردن و به سته پیچان بی، ده توانی له شوینیکی تر و له ناوچه یه کی تر یارمه تی بدا، خو پارتی له و جووره ئی شانیه یان زور هه یه.. جگه له مانه ش، به قسه ی خه لکی به شی خو م قوزیشم!

شه مالیش هه رچه نده ده یبرده سه ر خو ی و خو ی زور قورس و قه مه ر گرتبوو، وه کو خه باتکه ریکی سه رسه خت هیچی له خه یالدا نه بوو له کوردا یه تی و نووسینی به یاننامه و سه روتاری ئاگرین و

هاندەر و خوینگهرمکه زياتر و هه موو هۆش و دلای لای ئه و جۆره ئیشوکارانه ی بوو، له گه ل ئه وه شدا جار به جار بێر و خه یالی لایان دها و رینگه یان لای تیک ده چوو، هه ر ئه وه نده ی ده زانی و له به ر ده رکی ژووره که ی دایکی و وه نه وشه دا ده سوور پته وه (به راستی دایکم ژنیکه ی به ویژدان و به غیره ته، چون گویی نه دایه قسه ی که س و ئه م کچه باشه ی به ره لا نه کرد! من چونم بېر ده کرده وه؟ خه ریک بوو سه ری دنیا م لای بېته وه یه ک، لام وابوو دایکم شه یتان و پیاو خۆری گرتو وه ته خۆی، نه مزانی ئه م کچه چاکه یه، وای چه ند شه رمن و به حه یایه. هه ر که دایکم هه سته ی بۆ ئیشیک، گورج به بیانووی شتیکه وه هه لده سه ی و ده روات. تۆ سه یری ئه و سه ر و پرچه ئاوریشمه جوانه ی بکه له ژیر ئه و سه رپۆشه وه! قه ت پرچی و جوان و درېژم نه دیوه، ئه و رۆژه ی که حه وشه که ی ده شت، چاوم لای بوو خه ریک بوو پرچه هۆنراوه که ی ده ئاخنییه گیرفانیه وه، ئه ی ئه و چاوه کالانه ی، هه ر راست وه کو گورانییه که ده لیت: دوو نیرگزی به خومارن! پیکه نینه که شی زۆر خۆش و سه یره، ده لیتی شووشه و بلوور ده درین به یه کدا! جاری واش هه بوو که وه زعه که ی بېر ده که وه ته وه، میتشکی ده شیوا و ترسه ی ئه وه ی لای ده نیشته که ئه م حاله وانه مین و بېر پته وه و ماله که ی پێ چۆل بکن.

بیری ده کرده وه له وه ی که ته گبیریک له گه ل دایکی بکات بۆ ئه وه ی که ئه گه ر ئه مان ناچار بوون لیره برۆن، ئه و ده بی چی بکات و وه نه وشه چی لای بکات و ئاخۆ له سلیمانی نانا سر پته وه کتیبه. هه ندی جار ده هاته سه ر ئه وه ش که دایکی بانگ بکات و له م باره یه وه ته گبیریکه له گه ل بکات. دوای ده یگوت: نه بابه، دایکم خۆی ژنیکه ی ئاقل و شاره زایه و ده زانی له وه ختی وادا چی بکات، ئه گه ر ئه م پێی بلای، دوور نییه له دلای خۆیدا بلیت ئه مه کو په که بوو که خه ریک بوو بمکا به کێودا که چون ئه و کچه م گرتو وه ته خۆم، که چی ئیسته ش جارێ به ر له هه موو شتی خه می ئه وه یه تی که چون ئاگام لای بیت. له پر

شەمال دلی داخوریا که دەهات بە خەیاڵیدا نەکا دایکی که چوووە، لە ترسی ئەوەی نەوێکە بە هۆی ئەوەوە تووشی بەلایەک بیی، بچیت شوویەکی بۆ بدۆزیتەووە و لە کۆلی خۆی بکاتەو! دەستی خۆی دەگوشی و بە نارەحەتییهکەو دەگوت: بلیم چی؟ هەموو شتێک پێی تی دەچی، باشە ئێستە من چی بکەم؟ بلیم دایە وریا بە وەنەوشە نەدەی بە کەس بۆ منی هەلگره؟ کەس خراپ بۆ خۆی نالیت، ئینجا کێ دەلی کچەکە منی بە دلە و بەم ژیا نە سەختە پارزییه؟ با بزنام هەرچۆنیک بی، دەبی قسەیهک لەگەڵ دایکم بکەم و باسیکی وەزەکە ی بۆ بکەم، بزنام ئەو چی دەلیت.

وەنەوشە گەشابوووە و لەگەڵ پوورە پەحمە خان شەوان تا درەنگ بۆ خۆیان دادەنیشن و قسەیان دەکرد. یەکەم جار بوو کە ژیا نە لا خۆش بی و پڕ بە دل پێیکەن، بەو ماوە کە مە فیتری هەندئ لە کارە خەباتییەکانی کورەکانیش بووبوو و حەزیشی لێ دەکرد و لە خواشی دەویست کە یارمەتییان بدات: بە تاییهتی پاش ئەوەی کە جاریک کورەکان لەوئ نەبوون و شەمال دەبوو چەند بەستە بەیانامە و غەزەتە حازر بکات بۆ دکتۆر حەسەن کە دەبوو ئیوارە بیت بییات، بۆیە بە ناچاری شەمال بانگی دەکات کە یارمەتی بدات تا لاپەرەکان بخەنە سەر یەک و پێکیان بخەن و جیا جیا بیانپێچنەو، پاش ئەمە جاروبار لە کاتی تەنگانەدا شەمال ئەم جۆرە کارانە ی پێ دەسپێرئ و ناوبەناویش لە وەرنامی پرسسیاری ئەمدا باسی فرمانەکەیان و کوردایەتییشی بۆ دەکات کە ئەمە کاریکی زۆر دەخاتە سەر بیرکردنەو و بە شەو کە دەچوووە سەر جیگەکە ی، دەکەوتە گۆمی خەیاڵی خۆشەو:

خوای گەورە زۆر سوپاست دەکەم کەوا ئەجرت دامەووە و تووشی ئەم خەلکە باشەت کردم. ئێستە مردنیشم لەگەڵ ئەوان شاییه، ئەو خەلکی وەکو ئەمانە ئازا و ولاتپەرست هەیه و هیی وەک ئەو پێسە خوینمژانە ی تریش هەیه؟ ئەمانە چۆن دەژین و چۆن پۆحیان لە

سەر لە پى دەستيانە، ھەموو دەقیقەيەك لەوانەيە بگيرين و بكوژرين، كەچى وەكو ئەو ھىچووپووچانەش ھەيە كە ھەر خەريكى بيتامووسى و راورووتى خەلكى ھەژارن، خاك و ميللەت و پياوھتى و ئابروو و نامووس لای ئەوان ھەمووى ھەر يارى و دینار لەسەر يەك دانانە، ئامادەن بۆ دەستكەوتى خۆيان ھەموو سەرشۆپيەك قبوول بكەن و ببن بە كوتەكى دەستى حكومەت لە چەوساندنەو و گرتن و كوشتنى خەلكدا.

خۆى ھەلدەگيرايەو ھەسەر لایەكى تر و بە رق و قينيكەو ھەلە دلى خويدا دەيگوت: ئاخ، بە دەستم بوايە خۆم دەمزانى ئەو ناپياوانەم چى لى دەكردا! بەلام بۆ كوئ دەچن قور بە سەريان، پوژيان ھەر ديت، ئينشائەللا ئەو پوژرە ديت كە ئەو مال و خانوو و دەستكەوتانەيان بە ميرات كەوئ و لە قەبرەكەشدا ھەر سەرشۆپ بن.. زەردەخەنەيەك دەيگرت و دەيگوت: قەبرى چى؟ قەبريشيان پى ھەرامە، ئينشائەللا ھەر سەگ لاشەكەيان دەخوات!

ھەفتەيەكى مابوو كە سى مانگى مۆلەتى كابرالى ساحيب خانوو تەواو بى، پاشنيو ھەريەك پەحمە خان و وەنەوشە لە ژوورى خۆيان دانىشتبوون و شەمال خەريكى نووسين بوو، كورەكانيش لە مال نەبوون كە بە پەلە و قايم لە دەرگايان درا. پوورى راپەرى و بیدەنگ چوو بە ترسيكەو ھە بە ئەسپايى كرديەو ھە سەرى لە سووچى دەرگاكو ھە دەرھينا بزانی كتيە. كە دىي كورەكەى ساحيب خانوو ھەكەيە، رووى خۆى خۆش كرد و سەلامى لە كورەكە كرد و گوتى: فەرموو فەرموو بە خيەر ھاتى.

كورەكە بە پەلە و شلەژاويەو ھە گوتى: سوپاست دەكەم ئيشم ھەيە، باوكم دەليت بە پەلە دكتور ھەسەن يا يەكك بيتن بۆ لای، ئيشى ھەيە پيتان، پوورى دلى داخورپا و گوتى: باشە وا دەچم پيتان دەليم. كورەكە رويشت و ئەميش بە پەلە خۆى گەياندە لای شەمال كە ئەويش لە جۆرى ليدانى دەرگاكو نەختى شلەژابوو، چونكە كورەكان

لیدانئیکی تایه تیان هه بوو تاكو له بیگانه جیا بکریته وه. بویه هه ستابوو یه سهر پی و له په نجه ره که وه سهیری حه وشه که هی ده کرد و که دایکی دیت، چوو به پیرییه وه و پرسیی: چی بوو دایه؟ خیره؟ دایکیشی به شپرزیهیه که وه گوتی:

وه لا کورم، کوری ساحیب خانووه که بوو، دهیگوت هه ر ئیسته دکتور حه سهن یا یه کیکیان بگه نه لای باو کم. شه مال دهستی به سهر و لاملی خویدا هینا و به دهسته پاچهیی گوتی: ئینجا چی بکهین؟ کوره کان که سیان له مال نین.

دایکی گوتی: خووم دهچم بزائم چی بووه. شه مال به دهم زه رده خه نه یه کی کاله وه سهری بو له قاند و گوتی: باشه، بچو بزانه.

رهحمه خان به په رویشیه که وه چوو په لاماری عه باکه ی دا و گه رایه وه لای کوره که ی و به که ساسیییه که وه گوتی:

به خوا شتیک هه هه یه! ئیتر رانه وه ستا تا شه مال قسه یه ک بکا، گه رایه وه حه وشه که بروات و له بهر خو یه وه دهیگوت چی بکه م؟ کوره کانیش نه هاتنه وه، ئاورئیکی له وه نه وشه دایه وه، که ئه ویش دلئی داخو رپابوو و گوتی:

هیچ نییه کچم، ئینشائه لا خیر ده بی و لئی دا رویشت.

ئه وه نده ی پی نه چوو گه رایه وه مالئ، به رهنگئیکی هه لبزپرکاو و شپرزیهیه وه و به هه له داوان گه یشته لای کوره که ی و گوتی: کابرا هه ر نیوه مردوو بوو بوو، دهیگوت حاکمئیکی ئاشنام جوابی بو ناردوووم که سبهینئ دین یه کیک له خانووه کانت ده پشکنن، ده لئین چه ند کورئیکی قاچاغ و فیراری تیا یه، رهحمه خان تفه که ی قوت دا و گوتی: یه عنی ئیمه و پیشی گوتوو که ئه وه فرمانه که ی خه واندوووه خستوو یه تییبه سبهینئ، بو ئه وه ی به م بلئ، ئه گینا ئه وان ویستوو یانه ئه مړو بین، رهحمه خان دهستی هه گلوفت و لئوی له رزی و چاوی زهق ببوو له ترساندا، به که ساسیییه که وه سهیرئیکی کوره که ی خو ی کرد که ئه ویش

تیک چووبوو، کوردهکە ی گوتی دەتوانی بگه‌یتە لای دکتۆر حەسەن. چارمان نییە، دەبی برۆیت و کوردهکانیش بە ئیش رۆیشتوون. شەمال لەبەر دایکی هەندی خۆی بیباک پیشان دا و گوتی مەترسە، ئەمە چەند رۆژە هەر وردهوردە کەلوپەله‌کانمان سووک کردوو. تەنیا ئەم رۆنیۆ و تاپیە ماوه. ئەویش مادام ئەمشەو کەس نایەت، هەر ئێستە دکتۆر حەسەن عیلاجیان دەکات. خۆت نارەحەت مەکە، ئینشائە لا هیچ نابیت.

شەمال قسەکە ی تەواو کرد و رۆوی کردە دایکی و بە ئەسپایی گوتی خۆت مەشلەژینە، گوناحە لەبەر ئەو کچە با نەترسیت. رەحمە خان هاتەو بەر خۆی و وەنەوشە ی بێر کەوتەو و گوتی وە لا راست دەکەیت، ئەوم هەر بێر نەما لە تاواندا، دەلینی چی با بیبەم بۆ مالی دکتۆر حەسەن یا مالی شەرمەن، با ئەمشەو لەو بیته تاکو عیلاجیکی خۆمان دەکەین.

شەمال گوتی تو چۆن دەزانی وا بکە، بەلام وا بزانی هەر لەگەڵ خۆت بیته باشترە، حەز دەکەیت تۆش ئەمشەو مەیرەو. دایکی کیشای بە سنگی خۆیدا و گوتی ئەیه‌رۆ ئیو ه لە ناو ئەم ئاگرەدا بەجی بهیلم و خۆم برۆم لە شوینیکی تر بە ئیسراحتە بنووم؟ رەحمە خان بە زەر دەخەنەیه‌کی کالەو ه گوتی: ئۆه خەو و ئیسراحتە ی مەرگم بیته.

رەحمە خان خۆی گورج کردەو و گوتی: با برۆم تا زوو. چوو بەرەو دەرگا، لە حەوشە تووشی وەنەشە بوو کە ئەویش بە شپرزەبییەو ه خۆی بە دوو سی قاپەو ه خەلفاندبوو، کە گویا دەیانبات بیانشوات، پورری بە پەله گوتی: بەقوربان، من دەبی هەر ئێستە بە پەله برۆم بەدوای دکتۆر حەسەندا، وەزە باش نییە، لەوانە یه ئێستە بین ئیره بگه‌رین، دەلیم وەرە با بتبەم بۆ مالی ئەوان با لیره نەبیته. وەنەوشە سەیریکی کرد، بە چاویکی پر دلسۆزی و پەرۆشەو ه گوتی:

من بلیم؟ به خوا ههنگاوم نایهت، گوايه من له کاک شهمال و ئیوه زیاترم؟ ئینجا من ژيانم بوچییه بی ئیوه، شهمال هات به دهنگیانهوه و گوتی:

دایکم راست دهکات، نهوهکا ئه و سهگبابانه بین، با ئیوه تووش نهبن لهگهل دایکم.

وهنهوشه گوتی: جارئ من نارۆم تا دکتور ههسهن دیت، رهحمه خانیش به پهله لئی دا رۆیشته. ئه مه یهکه م جار بوو شهمال و وهنهوشه به تهنیا له مال بمیننهوه، شهمال به شپرزهبی دههات و دهچوو، خهریکی کاغز و ماغهزهکانی بوو، وهنهوشهش چوووه ژووهرهکهی خوی.

له پاش چهند دهقیقهیهک وهنهوشه بییری کردهوه و له بهر خوییهوه گوتی:

دهلئی چی برۆم بلیم کاک شهمال هیچ یارمهتییهکت ناوی؟ بو شتهکانت بو کو نهکه مهوه؟ نا عهیبه، نهکو بلی دایکم و کس لیره نییه ههز نهکات خۆیم لی نزیک بکاتهوه، نا نا ناچم، ئه و چۆن وا شپرزه به تهنیا خهریک بیته و منیش وا بیباک دانیشم بیئیش و بیکار.. با بچم بزانه.. نا ناچم، رووم نایه.

شهمالیش له دللی خویدا دهیگوت:

بزانه چهند کچیکی دلسۆز و ئازایه، ههر نهترسا و به خهیا لیدا نههات، دهلئی چی بانگی بکه م ئه م شتانه م لهگهل کو بکاتهوه، با زوو حازریان بکهین.. نا، دهترسم خراپ تی بگات.. رهنگه بشلئ ئه مهی کردوووه به بیانوو، کس له مالهوه نییه تاکو بچم بو لای.. نه بابه، دهزانی وهزعهکه مان چۆنه، چۆن وا دهلئیت؟ هیچ نه بی با پیی بلیم با بیته چایه که مان بو لی بنیته.. نا، ئه وهش قسهیهکی زور به جی نییه، ئه وه ته هیشتا چایه که مان هه لئه گیراوه.. ئه ی چی بلیم؟

تا رهحمه خان چوووه مالی دکتور ههسهن و ناردی به دوویدا بگه رین و گه رایه وه مالی خویان که به کوربه کهی بلین جی نه ماوه نهگه رین

بۆی دکتوریان نەدۆزیووەتەو، سەیر دەکا ژووری رۆنیۆکە دەرکی لەسەر پشته و هیچی تیدا نییه، شەمالیش حازر و ئامادە راوہستاوہ..
رەحمە خان کە ئەمە ی دی، بە سەرسوورمانەوہ پرسیی:
چیتان کرد؟ ئەوہ چیبە ئە ی کەلوپەلەکان کوان؟

کوڤرەکە ی بە چرپە گوتی: خەمت نەبی، ھەمووی جیبەجی بوو، خوا وا ئاسانی کرد کە بە خەییالی ھیچ کەسینکا نە یەت، ئیستە دەبی برۆم، بەلام تۆ و کاوہ و پەری تا سی رۆژی تر دەبی لیرە بن، ئەوسا بە تەواوی چۆلی بکەن، دایکی وا ی و ما و سەیری دەمی کوڤرەکە ی دەکرد کە ئەوہ چی دەلیت و ئەو مەکینە زلە و ئەو کەلوپەلە زۆرە چیان لی ھات؟ ئەو ژوورە چۆن وا ریک خرایەوہ و ھەسیری تیدا راخرا و قەرەویلە ی تیدا دانرا، شەمال ویستی دایکی لەم سەرسوورمانە رزگار بکات و باسینکی بۆ گێرایەوہ و گوتی:

ھەر دوا ی تۆ بە تۆزیک دکتۆر ھەسەن کردی بە مالدا و گوتی کابرای خاوەن مال ناردوویە بەدوایدا و مەسەلەکە ی بۆ گێراوہتەوہ. ئەمیش چاری نەماوہ و ھەموو شتینکی بۆ گێراوہتەوہ و نەختیک بووہ بە دەمەقالبیان. بەمیشی گوتوہ من باوہرم پی کردی و خانووم دایتی کە چی تۆش خەریکی مالم کاول دەکەیت و خەلک و شتی وا دەخەیتە خانووەکەوہ.

دلم ھەر زوو خەبەری دابوو دکتۆریش کەوتووەتە مەدھی و گوتوویەتی ئاخەر دەمزان ی تۆ پیاوی چاکی و بەغیرەتی، لەژیرەوہ چەند یارمەتی خەلکی بیتاوان دەدەیت، بۆیە منیش ھانام بۆ تۆ ھینا و ئینشائەللا قەتیش توشی ھیچ نابیت. ئیستەش بزانم چۆن دەتوانی یارمەتیمان بەدی بۆ ئەو شتانە. کوڤرەکەش کە دەروات و ئیتر نایەتەوہ و ئەوانی دیکەش دەپۆن. کابرا گوتبووی با ژن و کوڤرەکە ی کە لە شەریکە ئیش دەکات، تا سبەینی لەوی بمیننەوہ. بۆیە کە ھاتن، دەلین ئەوہ مالەکە کوان دەبی رایان کردبی، یاخود دەترسم "ئەمن" خانووەکە بخەنە ژیر چاودیرییەوہ و ئەوہندە ی تر یەخە ی من بگرن،

دکتوریش بهمه رازی دهبی، پیاوهکەش مەردانە رۆنیۆ و تایپ و شتەکانی برد و لە شوینیک بۆمان دادەنئ، بەلام زۆر پاراوەتەو بە زووترین کات شتەکان بگۆزینەووە لەو شوینە و خانووەکەشی بۆ چۆل بکەین، رەحمە خان لە خۆشیاندا خەریک بوو گەشکە بکات.

دوای ئەمە شەمال دەستی کردە ملی و بردییە ژوورەووە چەند قسەیهکی لەگەڵ کرد، هات خواحافیزییی لە وەنەوشە کرد و لەگەڵ فەرەیدیون و دکتور حەسەن دەستی یەکتریان گرت و لە مال چوونە دەری، بەلام نەک لە دەرکی حەوشەووە وەکو جارن، بەلکو لە پەنجەرەیهکی گەورەیی بە دوو تەختەیی گەورە گیراوی سەر هەیوانەکەیی هەمان حەوشەیی مالی کورپی ساحیب خانووەکەیان کە کەوتبوو پشت مالهکەیی ئەمانەووە. هەر کە مستیکیان لئ دا، کورپەکە بۆی خستتە سەر گازی پشت، تومەز بەر لە بەکریدانی خانووەکەیی ئەمانی تیان، ئەو دەرگایەیان وای کردووە و کلیل و کیلونیان خستووەتە سەر دیوی خۆیان، نیازیش لە بەکارهێنانی ئەم دەرگا نەهینیەیی کە ئەمان هەر بە پەنجەرەیهکی گیراویان دەزانی، ئەو بوو کەس نەیانبینت کە دەرۆن، نەوێکا خانووەکەیان لەژێر چاودیزی ئەمندا بیت، چونکە دەرکی مالی کورپەکەیان کەوتبوو سەر کۆلانیکی تر.

رەحمە خان و وەنەوشە لە مالهکە مانەووە. بەلام دلایان هەر لە مەراقی شەمالدا بوو، نەوێکا لەو رۆی و بانە تووشی شتئ بیئ، بە تایبەت لەو رۆژانەدا حکومەت کەوتبوو خۆی و بە چەپ و راست خەلکی دەگرت و دەیخستتە ژێر ئەشکەنجە و ئازارەووە و تا ماوێهەک بیسەر و شوینی دەکردن، بە تایبەت ئەوانەیی چەند رۆژ لەو دەپیش گیرابوون و هەر زوو سئ چوار کەسیشی لئ هەلواسیبوون، لەگەڵ ئەمەشدا رەحمە خان دلخۆشیی خۆشی دەدایەووە کە خوا چۆن ئەو رەحم و غیرەتەیی خستە دلی خاوەن مالهکەیانەووە لەو هەموو کەلوپەلە پر مەترسییە پزگاری کردن، بەس نەبوو لەناکاو نەیاندا بەسەریناندا، ئینجا ئەوسا چیان دەکرد، هیچ گومانی تیدا نییە بەبی

سى و دوو ئەمانىشيان دەکرد بە دارا، بۆيە لە دلى خۆيدا شوكرى
خوای دەکرد و دووعای بۆ خاوەن مالههكەيان دەکرد.

ئەوئەندەى پى نهچوو كاوهش هاتهوه. بۆ خۆيان كز و مات و دەست
لە سەر دل دانىشتن. هەرکهسيان شتىكى دەگىرايهوه و لهوهوه
دههاته سەر كابراى ساحىب خانوو كه چەند پياو درچوو، ئىنجا
دهكهوتنه سەر باسى سبهىنى كه چى بلين بهوانهى دىن بۆ
مالپشكنينهكه، رهحه خان دهستىكى به دهموچاوى خۆيدا هينا و
سهىرىكى ئاسمانى كرد و گوتى:

ئۆه خوايه مالت ئاوا بى، بهس نهبوو.. ئەو ئەمەى گوت و تهپهتهپ له
سەربانهكهوه پهيدا بوو و ترپهترپ دەستی پى كرد. ئەمانىش به
حهپهساوى سهىرى يهكتريان دەکرد كه ئەمه چى بى؟ لىره دا به
توندى درا له درگاكهيان و كاوه به ههلهداوان چوو كرديهوه.
وروژمى پولىس و قومەيسەر و مهعاون كرديان به مالدا. كاوهش
خۆى گيل كرد و هەر دهىگوت: ئەوه چيه؟ مالى كىتان دهوئت؟ چيه
چى قهوماوه؟ يهكى له پولىسهكان پالىكى پيوه نا و گوتى:

تۆ چهنهچەن مهكه، هاتووین ئەم ماله بپشكنين، كاوه كه دىى
پولىسهكان بهربوونهته مالهكه و هيجيان بهسەر هيجهوه نههئشت، له
دەرەوش دەورى ئەو كۆلان و مالانهيان داوه و سەربانىشيان پىر
كردوه و به ههپهساوى هەر سهىرى دهكردن تا قومەيسەرىك له
خەيالى دا و بانگى كرد:

كوره وەرە بزائم ئەمه مالى تۆيه؟

كاوه لهسەرخۆ گوتى: بهلى.

كابراى قومەيسەر نهختى به توندى لىى پرسى: ئىشت؟

له شهريكهى غەسل و نهسىج ئىش دەكەم. لهگهه قسهكهيدا
ههويهكەشى بۆ دەرھينا.

معاون و پولىسهكان له پاش پشكنىنىكى زۆر به ناھومىدى له
ژوورەكان هاتتە دەرى و دەورى كاوه و پوورى و وەنەوشەيان دا.

معاونته که روی کرده کاوه و دهستی بۆ رحمه خان دريژ کرد و
گوتی: ئەم ژنه دایکته؟

ئەویش گوتی: نه خیر پوورمه، خوشکی باوکمه، ئینجا دهستی بۆ
وهنه وشه پراکیشا و گوتی: ئەي ئەمه کئیه؟ ژنته؟
نه خیر پوورزامة، به لام کاوه بهو حاله شهوه که تئیدا بوو، له دلای
خویدا گوتی خۆزگه وا ده بوو.

یه کئ له قومه یسه رهکان له هه وشه وه هاواری له پۆلیسه کانی سهربان
کرد. ئەوانیش دارژانه هه وشه که و ملی رینان گرت که برۆن.
کاوه له دوویانه وه ده رویشته که ده رگا که دابخاته وه، یه کئ که له
قومه یسه رهکان لینی نزیک بووه وه و گوتی:

ئەری ئەم مالهت بۆ وا رهق و تهقه؟ خو له دوو سئ کورسی و
قهره ویله یهک و دوو دۆشهک سهرین و که مئ قاپ و قاچاغ زیاتر
هیچی دیکه ی تئیدا نییه؟ کاوه به زه رده خه نه یه کی ده سته کرد وه
سه لامیکی بۆ کرد و گوتی: ئاخو قوربان (سهیدی) نۆمالم، چه ند
مانگیکه خه ریکی مالپیکه وه نانم، بۆیه واش تیک چووم و سه رم لئ
شئوا که ئیوه م دی کردتان به ژووردا.. من و شتی وا؟

رحمه خان و وهنه وشه چاویان زهق بووبوو، زمانیان له کار
که و تبوو و وهک جووله که که ی زریباریان لئ هاتبوو، له ترسی ئەوه ی
که وا هه مووی سه عاتیک نه بوو که شه مال خوئی و ئەو هه موو
که لوپه له خه ته ره له ماله که ی نه ما بوون و به قسه ی حاکی ئاشنای
ساحیب خانوش ده بوو سه یه نی بیئ بۆ پشکنینی. که چی ئەمان له م
کاته دا دایان به سه ریاندا. بۆیه تا به ینیکیش دوا ی رویشته نی
پۆلیسه کان ئەوان هه ر نه هاتبوونه وه سه ر خویمان.

وهنه وشه له دلای خویدا ده یگوت: باش بوو وا توند عه باکه م له
خۆمه وه پئچا بووه وه، کئ ده لئ ئەو هه موو پۆلیس و ئەمنانه ئاشنای
ئەو بینامووسانه ی میردی پوورم و کوپه که ی نین، له پاشان گالته ی
به ئەقلی خوئی ده کرد، ده یگوت ئینجا کئ منی دیوه تا کو بمناسیته وه؟

جا وهنه بی که ترسی پۆلیس و ئەمن هەر کاری له مان کردبیت، ساحتیب خانوو که شیان زندههقی چووبوو و خزابووو ژووره که ی و هەر به وه دا دهگه یشت که به کوره که ی بلیت: ئا بزانه پۆلیسه کان رویشتن یان نه؟ دهیکیشا به ئەژنوی خۆیدا و دهیگوت: مالی کاو ل کردم ئەم دکتۆر ههسه نه، خوا مالی کاو ل بکات، ئەگینا من چۆن خانوو ددهم به خه لکی وا؟ له پەر دلی داده خورپا دهیگوت: ئیسته نه که ن بلین با ئەم خانه ش بگه پین؟ ئینجا چی بکه م، ئای له ری خوادا.. هه لده سا و به شپرزهی کوره که ی بانگ ده کرده وه و به په رۆشییه وه دهیچرپاند به گویدا: ئا بزانه که س نه چوو به لای خانه که وه؟

جار داده نیشته، جار هه لده سایه وه سه ر پی، هیچ جینی به خوی نه ده گرت. تا کو مژده یان دایه که وا پۆلیسه کان به دهستی به تال گه رانه وه، ئەم نیوه رۆح بووبوو.

دوای رویشتنی پۆلیسه کان به نیوسه عات، کاوه روی کرده رهحه خان و گوتی:

پورری گیان نازانم بچم سه ریکی ئەو لایه بدهم؟ ده لینی چی؟ دلشیم نایه ت به ته نیا جیت بهیلم. رهحه خان گوتی: وه لا دلت بی به قوربان، ئیمه چیمان لی دیت؟ وا ئەم جاره ش خوا پاراستینی. مالی ئاوا بی وا نه بوایه ده بوو ئیسته، پورری کوتای به سنگیدا و گوتی: ده ی خوا تۆبه ناویرم هەر بیریشی لی بکه مه وه که چیمان به سه ر ده هات ئەگه ر سه عاتیک له وه و پیش ئەو سه گبابانه به اتنایه ته سه رمان، ئینجا به زه رده خنه یه کی کالی ژاکا وه وه که هیشتا پریشکی ترس و شپرزهی پیوه مابوو، گوتی:

برۆ باوکه که م له په نای خوادا بیت، قسه که ی وه ک پارانه وه یه ک لی کرد و گوتی:

- بزانه به شکم ئەمه خواجه هه والیکی کوره کانیش بزانیته چیمان لی هات؟ گه یشتنه کو ی؟

-خەمت نەبى، منىش زۆرى لەبەر ئەو دەمەوى بېرۆم.
كاوھ لىي دا و رۆيشت، رەحمە خان و وەنەوشەش خىرا دەرگاگەيان
داخست و گەرەنەوھە بچنە ژوورەكەيان، وەنەوشە راوھستا و گوتى:
پوورى گيان با بچم چايەك لى بنىم و پاروويەك شتىكىشت بۆ بىنم.
ئىتر دەبى دلمان خۆش بىت و ھەر شوكرى خوا بكەين؟
رەحمە خان گوتى:

- ئەرى وەلا كچم ھەتا ماوين ھەر دەبى شوكرى خوا بكەين.. دە
باشە راست دەكەى، خۇ بەبى شىو سەرنائىنەوھە؟
وئەنەوشە بە زەردەخەنەيكى خۆشەوھ گوتى:
- بۆچى ئەمرو ئىمە خۇمان لە بىر مابوو تا نان و شىومان لە بىر
بىت؟

دواى نان و چا و شىوكرى كەلوپەلەكەيان كۆ كەدەوھ و بۆ خۇيان
لە سەر جىگەكانيان دانىشتن و كەوتنە باس. پوورى دەيگوت و
وئەنەوشە بۆى تەواو دەكرد، لە بەينى قسەكانىشاندا لەپەر پوورى
گوتى:

- يا رەسولەلا كاوھ بىتەوھ و خەبەرىكى خۆشى پى بىت.
وئەنەوشەش دەيگوت:

- دەى لەسەر خوا، ئىنشائەلا بە سەلامەتى نەجاتى بووھ و ئىستە
گەيشتووتە شوينىكى ئەمىن و باش.
پاش نەختى بىدەنگى، وئەنەوشە بە دلسۆزى و پەرۆشەوھ سەبىرىكى
رەحمە خانى كرد و گوتى:

- پوورى گيان ئەوھ لە كەيەوھ كاك شەمال و ئىوھ حالتان واىھ؟ خوا
فرسەتتان بدات، بە راستى ئەم وەزەغە غىرەت و جەرگى دەوئىت و بە
ھەموو كەس ناكرى.

پوورى بە زەردەخەنەيەكەوھ سەرى راوھشاندا و گوتى:
- ئەگەر باست بۆ دەكەم، ھەر سەرت سوور دەمىنى و دەلئىت چۆن
تا ئىستە ماوى و چۆن بەرگەى ئەم ھەموو دلەخورپى و

ناره‌حه‌تیه‌ت گرتووه. ئینجا سه‌رینه‌که‌ی هه‌له‌سه‌سارد به‌ دیواره‌که‌وه و پالی دایه‌وه، قاچی درێژ کرد و به‌ په‌تووه‌که‌ دای پۆشی و گوتی:
- ده‌زانی من له‌ که‌یه‌وه‌ حال‌م وایه‌؟ هه‌شتا شه‌مال و مناله‌کانی تر بچووک بوون.

وه‌نه‌وشه‌ به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ گوتی:

- چۆن له‌وساوه‌؟ پووری سه‌ری بۆ له‌قاند و گوتی:

- ئه‌ری به‌ خوا له‌وساوه‌!

وه‌نه‌وشه‌ به‌ په‌رۆشه‌وه‌ پرسیی:

- چۆن پووری گیان، بۆچی ئه‌وساش هه‌ر وه‌زع وابوو؟ خه‌لک کوردایه‌تیان ده‌کرد؟

- ئه‌ی چۆن کچم، ساله‌های ساله‌ کورد هه‌ر ئه‌مه‌ حالیه‌تی. چه‌نده‌ها چار راپه‌ریون له‌و حکومه‌ته‌ ره‌گه‌زه‌په‌رسته‌ خراپانه‌یان و چه‌نده‌ها خه‌باتکه‌ری کوردی قاره‌مان له‌ سیداره‌ دراون، جگه‌ له‌ هه‌زاران شه‌هید که‌ له‌ مه‌یدانی شه‌ردا کوژراون! منیش له‌ زه‌مانی باوکی هه‌مه‌وه‌ ئه‌مه‌ حال‌مه‌ تا ئیسته‌. باوکی هه‌مه‌ موعه‌لیم بوو له‌ سلیمانی، پۆلیس گری خسته‌بووه‌ ژیری گوايه‌ کوردایه‌تی ده‌کا. له‌ هه‌لێکدا له‌گه‌ل چه‌ند که‌سه‌یکی تردا گرتیان. له‌ پاشان به‌ هه‌ول و ته‌قه‌لای وه‌زیریکی کوردی خزمی یه‌کێ له‌ گیراوه‌کان هه‌موویان به‌ردران و گه‌رانه‌وه‌ شوینی خۆیان، به‌لام پاش چه‌ند مانگیک له‌سه‌ر راپۆرتی پۆلیس باوکی هه‌مه‌یان هه‌له‌دایه‌ یه‌کێ له‌ شاره‌ بچووکه‌کانی خوارووی عێراق. ئه‌وسا مناله‌کانم ورد بوون. ده‌ سال زیاتر له‌و شار و ديه‌تانه‌ی خوارووی عێراق ماینه‌وه‌ وه‌ک دوورخراوه‌کان، ئه‌ی نابینی عه‌ره‌بییه‌کی باش ده‌زانین.

وه‌نه‌وشه‌ که‌ به‌ دل گووی بۆ شل کردبوو و هه‌موو خه‌یالی لای قسه‌کانی بوو، سه‌ری بۆ له‌قاند و گوتی:

- ده‌لێم چۆن پووری گیان وا به‌ عه‌ره‌بی قسه‌ ده‌کات.

ماوهیهک بیدهنگ مانهوه. پووری دهستی برد بۆ گیرفانی بهرباخهلی و تهسیبچهکهی دهرهینا و بیدهنگ کهوته ژماردنی دهنک. ودهوشه چاوی بریبوو دهستی، دیی پووری وا توند دهست له سهر دهنکه تهسیبچهکان گیر دهکا، لهوانهیه تهسیبچهکه بپچرینیتتهوه، ههر دهتگوت دهیویست داخی نارپههتی میشک و دهروون و مهراقی خوی به دهنکه تهسیبچهکان بریژیت. ودهوشه ویستی لهو خهیاالانه رزگاری بکات، بویه گوتی:

- ئهری پووری گیان پیم نالیت ئه و تهسیبچهت بۆ لئه ودهنده نازداره؟

پووری وهک له خه و راست کرابیتتهوه، به زهردهخهنهیهکی پر تهریقیهوه گوتی:

- ئه م تهسیبچه دهلی گیانه؟

ودهوشه سهریکی بۆ لهقاند و ئه ویش تهسیبچهکهی گرمۆله کرد له ناو ههردوو لهپی دهستیدا ههلی گلۆفت، ئینجا بۆنیکی کرد و بۆ ودهوشه ی راگرت و گوتی:

- بۆنی بکه بزانه چۆنه؟

ودهوشهش بۆنی کرد و گوتی:

- وهی که بۆنی خۆشه! ئه مه چیه پووری گیان؟

پووری به زهردهخهنهیهکی بیتینهوه گوتی:

- ئه مه له داری عود کراوه، زۆر کۆنه، هیی پووریکی دایکم بوو، خوا عافووی بکا. به منالی زۆری من خۆش دهویست، له پاشان که من گهوره بووم، ئه ویش به پیری نه خۆش کهوت. هه موو جاریک پیی دهگوتم رهحمه که مردم، ئه م تهسیبچه م بۆ تو بیت لهگهله قورئانه کهم، چونکه زۆرم خۆش دهوین، نامه وئ بکه ویتته دهستی کهسی ترهوه، دهزانم تو کچیکی ریکوپیکی و لای تو ده میتی، بویه ههز ده کهم بۆ تو بن. ئینجا ئه وهتا دهبینی دایم تهسیبچه کهم له گیرفاندایه. ئه م هه موو ساله رۆژیک لیم جیا نه بووه ته وه. نهختی

بیدەنگ بوونەووە و دیسانەووە پووری خەریک بوو دەکەوتەووە
گیژاوەکە، بەلام وەنەوشە زوو بزگاری کرد و گوتی:

- ئەوە چییە پوورە گیان دەلێی خەوت دیت؟

- نە بە خوا کچم، هێشتا شەوگار زووە، خەوی چی، هەر نەختی دلم
لە مەراقی شەمالداپە.....

- دە کەواتە باسیکی ئەو ژیاڵە پڕ دەردەسەرییە خۆتانم بۆ بکە، تا
ئەوساش کاک کاو دەیتەووە و مژدەپەکی خۆشمان بۆ دەهینێ و بۆ
خۆمان دلتیا دەنوین.

پووریش بە روویەکی خۆشەووە گوتی: باوەر بکە نازانم چۆن باسی
بکەم و باسی چیت بۆ بکەم. هەر بەسەرھاتیکی کتیبیک بەشی ناکات
ئەوئەندە دووردریژە و پڕیشە لە ناخۆشی. بۆیە حەز ناکەم سەرت
بیەشینم...

- نە تو خوا پووری گیان، تو سەری کاک شەمال هەروا هەندیک
باسم بۆ بکە، زۆر حەز دەکەم.

رەحمە خان وەک بیر بکاتەووە، هەناسەپەکی درێژی هەلمژی و بە
روویەکی خۆشەووە سەیریکی وەنەوشە کرد و گوتی:

- باشە دە، کە پیت خۆشە، باسی یەکەم سالمانت بۆ دەکەم کە
هەلیان داینە شوینێ پێیان دەگوت (دەغارە).

وەنەوشە بە پیکەننەووە گوتی:

- چییە ئەمە؟ چ ناویکە؟ شارە؟

- راوئەستە ئیستە پیت دەلیم چییە؟ رۆلە شاریکی بچووکە کەوتووەتە
خوار بەغدا، شەو بوو، بە ئوتومبیل کەوتینە رێ، هەر چاومان لە هیچ
نەمابوو، تەنھا ئەوئەمان دەزانی کە خەریکە بخنکین لەبەر تۆز و خۆل.

خۆ منالەکان دایکیان بمری هەر هەناسەپەیان نەدەدا تا گوتیان
گەیشتین و لە بەر دەرکی خانوویەک دایان بەزاندین کە باوکی حەمە
پیش ئیمە چوو بوو بۆی گرتبووین. پووری دەستی دا بە سنگی خۆیدا
و گوتی:

- په نا به خوا که چو وینه ژووری و چرایان بو داگیرساندین و سهیری خو مان کرد، هه موومان ده تگوت به فرمان به سه ردا باریوه، به لام به فری خو ل و تو ز، ته نها کونه لووت و چاومان دیار بوو، سه ره رای دهر دان، نه وه نده به خو مان پیکه نیم، هه ر ده ستم نه بوو مناله کان هه لگرم و بیان هینمه ژووری.

هه رچو نیک بوو نه و شه وه مان برده سه ر، چونکه هیلاک و کفتی ریگه بووین، هه موو لالو پال لینی که وتین تا کو به یانی. نه مه به خیری فه سلیش سه ره تای زستان بوو و خه لک له ژووره وه ده نوستن. به یانی زوو هه ستاین، له گه ل نه خته ری دش م که له گه لمان بوو، په لاماری نیشو کارمان دا و ماله که مان ریگ خست، سه ری خو مان و مناله کانمان شت و خو مان کو کرده وه، خانووه که مان خراپ نه بوو، له خستی سوور دروست کرابوو، هه وشیکی خو شی هه بوو و چه ند ژوور یکی به سه ره وه بوو، ژووری لای دهر گای هه وشه دیوه خان بوو، ده یروانییه سه ر جاده یه کی خو ل و که نو تومبیل و هاتو چو که ری پیدا ده رویشت، ده بوو به ته پ و تو ز. که جاده ت ده بری، ده چوو یته سه ر چه میکی گه وره ی لیل و قوراوی، ده وروپشتمان دارخورما بوو، خه لکه که ی به زوری ره شو رووت بوون، هه ندی خه لکی ده وله مه ند و حالباشیشیان تیدا بوو، زوریه ی خانووه کان کوخ بوون و له دارخورما و قور دروست کرابوون.

دوای دوو روژ هه موو ماله مه نموره کان هاتن بو به خیره اتنمان، نه مه ش، من و دشه که م و مناله کان، که سمان یه ک که لیمه عه ره بیمان نه ده زانی، نه ینجا وهره و سه یرمان که هه ر قوربه سه رمان پی ده هاته پیکه نین. هه موو روژیک نه و ماله و منداله کان و خو شمانمان ده شت، که چی دوو سی سه عاتی پی نه ده چوو که ته پو تو ز وه ک خو ی لی ده کردینه وه.

خه لکی نه و شاره بچوو که هه موویان عه ره بی شیعه بوون، زور عه ربیدوست و خه لکی فه قیر و باش بوون، شه و نه بوو ده نگ و

پووری گوتی:

خەوم بیئت؟ بە خوا تا کاوه نەبەتەوه و خەبەرئیکم بۆ نەهینیت، خەو
ناچیتە چاوم و ئارامم نابیئت، دەلییت بە سەر ئاگرەوهم.
وہنەوشە گوتی:
بە خوا ھەقتە.

پووی نەدەھات باسی خۆشی بۆ بکات و بلێ ئاگات لە دلی من نییە.
لەوساوه کە شەمال پۆیشتووه، دەلییت دنیا چۆل بووه، ئەوہندە
جیگە ی دیارە. وا دەزانم خۆشەویستترین و گرانترین شتم لێ گووم
بووه، ئەو ھەموو پۆلیس و مالمشکنین و ھەرایە نەیانتوانی ھەر یەک
تۆزیش ئەوم لە بیر ببەنەوہ!

وہنەوشە ویستی بەسەر قسەکە ی دلیدا باز بدات، لەبەر ئەوہ سەیرئیکی
رەحمە خانی کرد و گوتی کەواتە کە خەوت نایە، با قسە بکەین.
رەحمە خان نەرمەکۆکە یەکی بۆ کرد و گوتی بە کچی خۆم بلیم،
بەینیکی پین چوو کە لەو شارە بچوو کە بووین و خەریک دەبووین بە
ناچاری رادەھاتین. پۆژئیک دیسان میوانمان ھات. یەک دوو کچی
منالی خۆیان لەگەل بوو، وەکو عومری شەبوو و شەرمن ھەروا
شەش ھەو سال دەبوون. ئەوانیش بۆ خۆیان چوونە بەر دەرگا
پیکەوہ یاری بکەن.

دراوسی دەرگا بە دەرگای مالی ئیمە دکتۆرئیکی خەلکی موسل بوو،
تازە ھاتبوون، دکتۆرە کە دایک و خوشکیکی لەگەل بوو کە
ھەردووکیان جلی رەشیان لە بەردا بوو، دیار بوو دوور بی تەعزییان
بوو. کچە کە ھەژدە ھەژدە سال بوو قەلەویکی سپی بیتام بوو،
دایکیشی عەبووسیکی گرژ و مۆن دیار بوو. دوا ی بۆمان دەرکەوت
کە باوکی دکتۆر تازە ئەمری خوی کردبوو.

دکتۆرە کەش ژووئیکی وەک بلین دیوہ خانە کە ی ئیمە کە لەسەر
جادە کە بوو، کردبووی بە ژووئیکی (عیادە) و لەو ژووئیکی سەیری
نەخۆشەکانی دەکرد.

دایکی دکتوره که دیار بوو بهسه زمانه دلّی تهنگ بیوو و هاتبوو لای په نجه ره ی ئه و ژووره راوه ستابوو بۆ خوئی سهیری کۆلان و چه مه که ی ده کرد. په نجه ره که پرده ی گول گه وره ی پیوه بوو، ئیتر که راوه ستابوو، لایه کی پرده که هه ندی له سه ری داپۆشیوو، که مناله کان چوو بوون له بهر ده رگا یاری بکه ن، له په نجه ره که وه دیوو یان، ئیتر رایان کردبوو و گوتبوویان:

له ژووری نه خو شه کانی دکتور مردوویه کی لئی زیندوو بووه ته وه و هاتوو سهیری کۆلان ده کات، ئیتر مناله وردکه رایان ده کرد، سه ریان ده نا به شووشه ی په نجه ره که وه و رایان ده کرد و ده یانقیژاند، ئیمه ش له ژووره وه ناگامان له هیچ نه بوو، دوایی که میوانه کان رۆیشتنه وه، دایکی دکتور ناریدییه سه رمان گوتی ئه وه بۆچی به کچه کانتان نالین مناله وردکه دینن سه یرمان ده که ن و گالته مان پی ده که ن، باوکی چه مه ش پی گوتن:

حه دیان چییه؟ چاویان ده رده هینم جاریکی تر وا بکه ن و عوزمان بۆ هیتانه وه. دوایی که له کچه کانمان پرسی، بۆیان گتیراینه وه که چی بووه، ئیمه ش لییان تووره بووین که جاریکی تر وا نه که ن. چۆن مردوو زیندوو ده بیته وه، له گه ل ئه مه شدا ئیمه ش به دزییه وه پیکه نین، مردوو چی ده کات له و ژووره، مناله کانیش ناحه قیان نه بوو، یاری و گه ران و رابواردنیان هاتبوو سه ر سه یرکردنی شیوه ن و لاشه ی مردوو...

لیردها ته قه ی ده رگا هات. ره حمه خان راپه ری و گوتی: ده ی خوای گه وره، ئه وه کاوه یه، هاته وه شوکر.

هه ستایه سه ر پی و نه یه یشت وه نه وشه بچی، خوئی چوو ده رگا که بکاته وه. وه نه وشه له خوای ده ویست، چونکه باسی ئه و شار و مردوانه سامیکیان خستبووه دلّی و له وانه بوو نه یویرایه بچوایه.

که کاوه به روویه کی خو شه وه کردی به مالد، ئیتر ره حمه خان تی گه یشت که هه موو شتیک به ریکوپیکی جیبه جی بووه. له بهر ئه وه

به‌دهم به‌ره‌وژوور رۆیشتنه‌وه به‌ئەسپایی له‌کاوه‌ی پرسى: خو
شوکر هه‌موو سه‌لامه‌تن؟ کاوه‌ هه‌یلاک و ماندوو ديار بوو،
هه‌ناسه‌یه‌کی قولى هه‌لمژى و گوتى: شوکر هه‌موو سه‌لامه‌تن،
خه‌به‌رى مالمشکینیه‌که‌یان پى‌گه‌ياندن. ئەى ئیوه له‌چیدان؟ ره‌حمه
خان به‌ دلێکی خو‌شه‌وه گوتى: وه‌لا ئیمه هه‌ر مه‌راقى ئیوه‌مان بوو،
ده‌ باشه، توش هه‌یلاکی، بړۆ ئیسراحت بکه. کاوه گورج گوتى: ئەرى
وه‌لا زۆر هه‌یلاکم، ئەگه‌ر ده‌زانی چه‌ند به‌ پى‌رۆیشتووم و چه‌ند
کو‌لان و کو‌لان و ئەمبه‌ره و ئەوبه‌رم کردوو هه‌ تاكو دلنیا بووم.. ده
ئیتىر شه‌و باش.. به‌ په‌له‌ رۆیشت و له‌پى‌ر ئاو‌رى دایه‌وه و له
ره‌خمه‌خانى پرسى: ئەى تو خوا په‌رى خان چۆنه؟ خو نه‌ترسابوو له
پۆلیس و هه‌راوه‌ریاکه؟

نه شوکر، زۆر ئازا و به‌جه‌رگ و باش بوو.. ئیتىر رووى کرده
ژوو‌ره‌که‌یان و هه‌ر گه‌یشته‌ لای وه‌نه‌وشه، خه‌به‌ره‌که‌ی بۆ گى‌رايه‌وه،
چراکه‌یان کوژانده‌وه و بیده‌نگ بوون.

سبه‌ینى به‌یانی کاوه زوو چایه‌کی خو‌ارده‌وه و به‌ په‌له‌ چوو هه‌رى.
دواى ئەوه‌ی به‌ پوورپى گوت ئەگه‌ر دوا که‌وت، دلیان هه‌یچ نه‌کات،
ئیشیکی زۆر گرنگ و به‌ په‌له‌ی هه‌یه، ره‌نگه‌ تا شه‌وى دره‌نگ
نه‌یه‌ته‌وه.

که‌ ئەو رۆیشت، ره‌حمه‌ خان و وه‌نه‌وشه‌ش که‌وتنه‌ خو‌کو‌کردنه‌وه،
شته‌کانیان هه‌موو خسته‌ ناو یه‌ک دوو سندوقه‌ چای به‌تاله‌وه و
خویان ئاماده‌ کرد.

کاوه ئیواره‌ گه‌رايه‌وه و به‌ روویه‌کی خو‌شه‌وه سه‌لامى کرد و گوتى:
باش بوو ئیسه‌که‌م زوو ته‌واو بوو. ئینجا رووى کرده ره‌حمه‌ خان و
به‌ چرپه‌ گوتى: شوکر رۆیشتوون، ئەویش به‌ په‌رۆشه‌وه گوتى: چۆن
وا زوو؟ کاوه به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌وه وتى: ئەى چۆن؟
بۆچی ئیوه ئیمه به‌ چی ده‌زانن؟ ره‌نگه‌ وا بزائن گالته‌ین؟ ره‌حمه‌ خان
و وه‌نه‌وشه‌ به‌ قسه‌که‌ی پیکه‌نین و بیده‌نگ بوون، پاش نه‌ختى

وهنه وشه ههستا رۆیشت به رهو ژووری چیشتلینان، رهحمه خان سهری له کاوه هینایه پیشهوه و به چریه گوتی:

ئێسته شهمال له بهغدا نهماوه؟ له رپی خوا چۆن لهو ههموو نوختهی تهفتیشانه دهردهچی؟ دهلین رهسمه که یان ههلواسیوه لای خویان؟ کاوهش به دهنگیکی نزم گوتی: خهمت نهبی، به ئوتومبیلی برادهریک رۆیشتوووه که له نوختهکان ئوتومبيله کهی راناگرن تا سهیری بکهن، کاوه که ههستی کرد رهحمه خان هه ر دلنیا نهبووه و له مهراقدايه، سهری لی برده پیشهوه و چرپانی بهگویندا و گوتی:

برادهره که مان زابته، زابت.. ده ئیتر مهراق مه که و دلته خوش بیت!

رهحمه خان سهیریکی کاوهی کرد و به ئه سپایی گوتی:

- هه ر یه کسه ر ده چی بۆ سلیمانی یا له شوینیک لادهدا؟

- ئه و جارێ به یینیک له که رکوک ده بیت، کاغه زیکیشی بۆ نووسیوم و هه ندی ئیشی پی راسپاردووم بیکه م. له باره ی ئیوه شه وه ده لی که بچنه وه سلیمانی، بۆیه هه ر ئه مشه و لی ره یین. به یانی زوو له گه ل خۆم ده تانبه مه دهری، با شته کان لی ره بن، دوا یی خۆم ده یانگو یز مه وه.

***

شه مال له پشتی ئوتومبیلی براده ره زابته که یه وه سوار بوو، ده ستی شه روا ل و ستار خانی له به ر کرد بوو، مشکیه کی زلیشی به ستبوو، ریشو وه که ی به سه ر ده مو چاو و لاملیدا هینا بووه خوارێ، سمیلیکی گه وه ی چری ده ستر کردی شی له جیی سمیله تاشرا وه که یه وه نابوو. کو ریکی جلئه فه ندیش له ته نیشته زابته که وه سوار بوو بوو، سندوقی ئوتومبيله که شیان پر کرد بوو له میوه و خوار ده مه نی و خورما و قاپ و سینی و له ژیریشه وه تایپیکی بچووک و سی چوار به ند کاغه زیان شار دبووه وه، که گه یشتنه نوخته ی ته فتیشه کان، شه مال له دووره وه وا چاوی خۆی خیل کرد بوو، له وانه بوو یه کیکی زۆر نزیکیشی نه یناسیایه ته وه، براده ره زابته که ش که ناوی (نازا) بوو و خۆی ئوتومبيله که ی لی ده خوری، ئوتومبيله که ی راگرت و پۆلیسه کان لینی

دههاته پيشه وه. هر كه ده ياندى، ده يانكرده ته قه ته قى پوستان لىكدان و خوگورجكردنه وه و سه لام بو كردن و ده يانگوت: فه رموو (سه يدى)، فه رموون برؤن، ئه وانيش سه لاميان بو ده كردنه وه و ده كه وتنه رى و كه نه ختى دوور ده كه وتنه وه، ده ستيان ده كرد به پىگه نين به چاو خيل كردن و سه رومشكى و گيزوگونگ و سمىلى چر و قىتى شه مال.

نزىك ئىواره گه يشتنه كه ركوك و شه مالىان برده مالك دايان به زاندى. ده بوو تا شه وى له وى بيت، ئه و جا براده رىكى تريان هات و بردييه شوپنىكى تر لاي هاوپنیه كيان كه له مالى خوشكى ده ژيا كه مي رده كه ي چيشتنكهرى مالى موديرى پوليسى كه ركوك بوو. ماله كه مه ترسيى له سه ر نه بوو، بويه كورده كه كه ناوى ئه نوهر بوو، به كه فى خوى به ياننامه ي ده هينا و ده برد و دابه شى ده كرد و هر شتىكى ديكه شى بو يستايه، بى ئه وه ي مي ردى خوشكه كه ي بزاني، ده يكرد. خوشكه كه ي هه ندئ جار به هه ندئ كارى برا كه ي ده زانى، به لام چاوى لى ده پو شى و بوى داده پو شى، خوشكه كه ي ئه نوهر منالى نه بوو، ديار بوو خه تاي كابر اى مي ردى بوو. بويه مي رده كه ي زورى هه ول ددا كه دلى رابگرى، به تايبه تى كه ژنىكى گه نم رهنكى ره زاسوك و خو ينشيرين بوو، عومري شى ۳۵ سال ده بوو كه مي رده كه ي دوو عومرى ئه وى هه بوو، جا هه رچى خوار دنى خوشى مالى موديرى پوليس هه بوو، سه رگوله كه ي ده هينا بو ژن و ژنبراكه ي.

خانويه كى بچووكى خنجيلانه يان هه بوو، هه مووى سى ژوور و هه يوانىك و هه وشىكى بچووك بوو له گه ره كى شاترلوو. هه وشه كه يان باخچه يه كى له ناوه راستدا هه بوو، له سه رووى هه وشه كه شه وه به ته ل و ته خته كولانه يه كى رىكوپىكيان دروست كردبوو بو چه ند مريشك و كه له شيرى كه رايان گرتبوو.

شه مال بوو به شه رىكى ئه نوهر له ژوورده كه يدا، هه روها پىگه وه هه موو پوژىكيش خو يان مر ده كرد له و ئه نواعى خوارده مه نيه ي

کابرای چیشتهکر بۆی دههینان، به بی ئه وهی بزانی ئه مانه خه ریکی چین؟ له وه به ولا که ژنه که ی پپی گوتبوو کورپکی خزمی دایکته تی و ناردوو یه تی که ماوه یه ک لیتره بی له گه ل ئه نوهر، ئیتر ئه گه رچی کابرا له دلشدا پپی خوش نه بوو، به تایبه تی کورپکی لای قۆزی بالا به رز و به سهروه یه کله وه کو شه مال شه و روژ له مالیان بیت، ژنه که شی به و گه نجی و جوانیه.. به لام چاری نه بوو که ده بوو له بهر دلئ ژنه که ی نه ک ههر ئه مه ش قبول بکا و رووشی خوش بی به رامبه ری و وای دهر بخات که زوری پی خوشه و مادام خزمی دایکی ئه و و براکه یه تی، به لام له گه ل ئه مه شدا هه ندی جار مه راق و خه یالات میشکیان ده شیواند.

کابرای ساحیب مال چیشتهکر یکی به ناوبانگ بوو، وهختی خۆی چیشتهکری (نادی عه سه که ری که رکوک) بوو، به لام مودیری پولیس که جگه له وهی خۆی ده وه له مه ند و دزیکی گه وره ش بوو، شه رکه ریکی جه ربه زه ش بوو. بۆیه توانیبوو ی به پاره و هه ره شه رای بکیشی بۆ لای خۆی، به تایبه تی چونکه هه میشه دیوه خانی گه رم بوو، داوه تی بۆ به شی هه ره زوری ئه و وه زیر و مودیرعام و نایب و پیاوه گه ورانه ده کرد که ده هاتنه که رکوک یا به که رکوکدا تی ده په رین. چیشتهکه ره که ش که ناوی سمایل بوو، هه ر زو بۆی دهر که وت که ئه مه ی له هه موو روویه که وه باشتره له ئیشه که ی پیشووی، چونکه ئه وه نده سه ره به خۆیه له ئیشه که یدا، ده لیت خۆی خاوه نی هه موو شتیکی ژووری چیشتهکریانی مال که یه، بۆیه له به یانی سه عات حه وته وه ده چووه ئه وئ تا شه وئ درهنگ و یه ک جار ده هاته وه مالی، ئه ویش چونکه هه زی ده کرد که نان له گه ل ژنه که ی بخوا، بۆیه سه عات سی و نیو و چوار به به شی چیشتی خۆیه وه که له هیی مالی زیاتر بوو، ده گه رایه وه و نانیان ده خوارد و پشوویه کی دها و ئیشی ببوایه و نه بوایه، ده گه رایه وه مالی مودیر به گ که وا هه ر پینج ده قیقه یه ک به پینان دوور بوو لینیانه وه. به لام دوا ی ئه وهی که شه مال

هاته مالیان، زۆر جار له ناکاو به بیانوی شتیکهوه سه‌ری ماله‌وه‌ی دها و بۆ ئه‌وه‌ی ژنه‌که‌شی نه‌لی بۆ وا ده‌کات، هه‌موو جار زه‌میله‌ی پر ده‌کرد له چه‌ند جووره‌ خوارده‌مه‌نییه‌ک و ده‌یهینا و به ژنه‌که‌ی ده‌گوت تو خوا (قه‌مه‌ر) با له‌به‌ر میوانه‌که‌مان شتمان لی نه‌بریت. قه‌مه‌ر له سه‌ره‌تاوه‌ لای وابوو راست ده‌کا، ئه‌مه‌ی له‌به‌ر دللی میوانه‌که‌یانه. به‌لام که دی له تامی ده‌رکرد، بیرکی کرده‌وه و به تووره‌یه‌که‌وه به خۆی گوت:

تۆ بلی ئه‌م که‌وله‌ کۆنه‌ دللی لی پیس نه‌کردیم. له‌به‌ر ئه‌وه‌ نه‌بی ئه‌وه‌نده‌ دێ و ده‌چیت؟ کاک سمایلیش سه‌ری دنیای لی هاتبووه‌ یه‌ک که له‌ناکاو ده‌هاته‌وه‌ ده‌یینی که ئه‌نوه‌ر چووته‌ ده‌ر و هه‌ر ژنه‌که‌ی و میوانه‌که‌یان له‌ مالن، ئه‌ی خوا ئه‌مه‌ چییه‌؟ ئه‌م میوانه‌ بۆ قه‌ت ناچیته‌ ده‌ری؟ جاریک نه‌هاتوو مه‌وه‌ ئه‌و له‌ ده‌روه‌ بی؟ ئه‌مه‌ ده‌بی چ بیت؟ ئاشکرایه‌ له‌به‌ر قه‌مه‌ر ناچیته‌ ده‌ری.. ئه‌م خه‌یالانه‌ کابرایان وا لی کردبوو شه‌ویش له‌ مه‌راق و ناره‌حه‌تیدا خه‌وی لی نه‌که‌ویت. ژنه‌که‌ی که هه‌ستی به‌مه‌ کرد، براکه‌ی بانگ کرد و وه‌زعه‌که‌ی بۆ گیرایه‌وه و گوتی:

ده‌ترسم ئه‌م پیاوه‌ له‌ تاودا بیر له‌وه‌ بکاته‌وه‌ به‌لایه‌ک به‌سه‌ر ئه‌م برایه‌مان به‌ینیت، به‌ تایبه‌ت که خۆشی لای ئه‌و کابرا ده‌سه‌لاتاره‌ جه‌ربه‌زه‌یه‌ ئیش ده‌کات، ده‌توانی هه‌موو خراپه‌یه‌ک بکات، ئینجا چی بکه‌ین.

شه‌مالی به‌سه‌زمانیش هه‌موو ژن و کچی دنیای به‌ خوشک و دایکی خۆی ده‌زانی، ئه‌وه‌نده‌ کوریکی به‌حورمه‌ت بوو. هه‌موو هۆش و بیر و هه‌ستی لای ئیشوکاره‌که‌ی و کوردایه‌تی بوو، ته‌نها که‌سیک که ئه‌وه‌ته‌ی له‌ به‌غدا هاتبووه‌ ده‌ری له‌ دلیدا بوو و دللی بۆی ده‌گوشرا، (وه‌نه‌وشه‌) بوو، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ندی جار ده‌یویست فیل له‌ خۆی بکات و خۆی بیباک پیشان بدات و ده‌یگوت ئه‌وه‌ چیی تیايه‌، چۆن بیرى دایکی و ئه‌وان ده‌کات، ئاواش دللی لای ئه‌وه‌، به‌لام گورج هه‌ست و

دل و ئارەزوو و مېشك و ھەموو پارچەپەكە لەشى بە درۆيان دەخستەو، وەك پێی بلین: بەگم ئەمەى پى ناوئیت، تازە وەنەوشە وا چوووەتە دل و دەروونتەو، ئەگەر بە دەستت بوایە، بەلت دەگرت و دەفریت بۆ لاى. ئیتر ئەمەى پى ناوئیت، خۆت بە قسەى پرۆپوچ مەخلافینە، تەفرە مەدە و خۆتمان لى مەكە بە شەخس و پیاوچاك.

قەمەر و براكەشى كەوتنە مەراقى ئەووەو كە چى بكەن و چۆن ئەم مەراقە لە دللى ئەم كاپرايە دەربەھینن. كاپرا ناھەقیشى نەبوو، ھەر كەسىكى تریش بوایە، ھەر واى دەكرد، بە تايبەتى كە نەيزانیايە بۆچى ئەو كورە ھەمیشە خراوەتە ماللى و ناچیتە دەرى و ژنەكەشى بە تەنیا لەگەل بى لە مالەكەدا، ئەوئەندەش ژنەكەى خۆش بوئیت و ھەموو خۆشبی دنیای ئەو بیت! قەمەر لەم پرۆووە زۆر بەزەبى بە مێردەكەیدا دەھاتەو. بۆیە بریاری دا كە بە شینەبى قسەى لەگەلدا بكات و لەم ناپرەھەتییە رزگارى بكات، لەوانەى ئیشەكە وا بروات، خوینی تیدا بقەومى، بە تايبەتى كە چارەشیان نەبوو، چونكە دەبوو جارى شەمال ھەر لەوى بمینیتەو تالەسەرخۆ شونینكى باشى بۆ دەدۆزنەو.

بۆ سبەینى كە لەناكاو كاك سمایل ھاتەو، ئەم جارە ھیچى پى نەبوو، زۆر توورە و ناپرەھەتیش دیار بوو، وەك ئەو و ابوو كە ژنەكەى ھەست بەو بەكا كە لەبەر ئەو ئەم میوانەیان دیت و ئەم وەزە و حالەى زۆر پى ناخۆشە.

ژنەكەى پرۆوى خۆى خۆش كرد و بانگى كردە ژوورەكەیان و گوتى: وەرە ئیشیکم پیتە.

كاپرا زەرد ھەلگەرابوو، چاوى لى زەق بووبوو، ئەوئەندەى تر چروسابوووە، جگەرەى بە جگەرە دادەگیرساند و دەستى دەلەرزى، كە چووە ژوورى، ژنەكەى بەرامبەرى دانیشت و پرۆوى تى كرد و بە ئەسپایى گوتى:

بزانم ئەو چیتە، ئەم بەینە بۆ وات لى ھاتوو؟ تۆ راستى ناپرەھەتییەكەتم پى بلن، منیش نەینییەكم ھەیە پیتی دەلیم.

می‌رود دلی که‌وته په‌له‌په‌لکردن، هه‌ستی کرد خه‌ریکه گیتژ بیت، دهم و لئوی وشک بو‌وبوو، له دلی خویدا گوتی: ئه‌وته ده‌یه‌وی پیم بلیت توم ناویت، ده‌بی ته‌لاقم بده‌ی تا‌کو بچیت شوو به‌م کابرایه بکا.. های هیچ ناکه‌م ته‌لاقی دده‌م، به‌ خوا ئیسته هه‌ردووکیان ده‌کوژم، خو‌شی ژیانم هه‌ر بو ئه‌و بوو، که‌ ئه‌ویشم نه‌ما، منیش ژیانم ناویت.. قه‌مه‌ر له‌ خه‌یالی دا و گوتی: بو‌ بیده‌نگی؟ بزانه‌م چیت له‌ خه‌یال‌دایه‌ پیم بلی، تا منیش قسه‌که‌مت پی بلیم.. کاک سمایل تۆزی هاته‌وه‌ سه‌ر خو‌ی و له‌ دلی خویدا گوتی: ئه‌م ئیشه‌ وا به‌ په‌له‌ ناکریت، با بیریکی لی بکه‌مه‌وه، چۆن و به‌ چی له‌ناویان به‌رم، ئه‌گینا به‌ خوا و ده‌ره‌قه‌تی هه‌ردووکیان نایه‌م، ده‌مکوژن و بو‌ی ده‌رده‌چن.. به‌م وشانه‌ زیاتر وه‌ک جارانی له‌ خو‌ی کرده‌وه. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ده‌ستکرده‌وه گوتی: جارئ تا‌کو ئه‌م دوو‌کانه‌ ده‌چم پاکه‌تی جگه‌ره‌ ده‌کرم. قه‌مه‌ر گوتی: نه‌ جارئ مه‌رۆ، قسه‌که‌تم پی بلی؟ ئینجا به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر گله‌بیه‌وه سه‌بیریکی می‌رده‌که‌ی کرد و گوتی: ئه‌وه‌ دل‌ت له‌ من پیس کردوووه‌ وا ده‌زانی له‌گه‌ل ئه‌و میوانه‌ به‌سه‌زمانه‌ شتی‌کمان له‌ به‌یندا هه‌یه؟ کابرای می‌ردی سه‌ری داخست و بیده‌نگ بوو. قه‌مه‌ر سه‌یری کرد که‌وا فرمی‌سک به‌ سه‌ر روومه‌ته‌ سیسه‌که‌یدا دیته‌ خواری و ده‌که‌ویته‌ ناو ریشه‌ ماشو‌برنجیه‌که‌یه‌وه، ئه‌ویش به‌ نازیکه‌وه‌ هه‌ستا و چوو‌ه‌ نزیک، هه‌ردوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانی و سه‌ری نا به‌ لامل و روومه‌تیه‌وه‌ و گوتی: عه‌یب نییه‌ بیری وا بکه‌یته‌وه؟ من ناناسی چۆنم؟ له‌ منالییه‌وه‌ ده‌مناسی!! کابرای می‌ردی هه‌ر لیوی خو‌ی ده‌گه‌ست که‌ نه‌داته‌ پر مه‌ی گریان، ماچی کرد و به‌ ئه‌سپایی و به‌ده‌م فرمی‌سکه‌وه‌ گوتی: به‌ ده‌ست خۆم نییه‌ خه‌ریکم شیت ده‌بم.

قه‌مه‌ر زۆر له‌سه‌رخۆ گوتی:

باشه‌ قه‌ولم ده‌ده‌یتی ئه‌گه‌ر باسی نه‌ینیی ئه‌و کو‌ره‌م بو‌ کردیت، عاجز نابیت و یارمه‌تی ده‌ده‌یت؟

می‌رده‌که‌ی ده‌سه‌ره‌که‌ی به‌ سه‌ر و چاوی خویدا هینا و به‌ قورگیکی گیراو گوتی:

هەرچی تۆ دەیلنیت سەرم پێوهی نییه..

قەمەر پووی تی کرد و گوتی:

ئەم کورپە میوانە خەباتکەرێکی کوردپەرورەری قاچاغە و حکومەت بە خۆینی سەری تینوو، پۆلیس و ئەمن زۆر بە گەرمی بۆی دەگەڕین، بۆیە ئەنوەریش هینایە ئێرە، چونکە مالی تۆیە و تۆش چیشتکەری لای مودیری پۆلیس. بۆیە کەس بە بیریدا نایە کە پیاویکی وا لە مالی خۆتدا بشاریتەو. ئینجا تی گەیشتی هۆی نەچوونەدەرەوهی کورپەکە چییە؟ ئەوەشت پی بلیم کە تا سەر لێرە نامینیتەو، بەینیکی تر دەپوا و هەر لە کەرکوکیش نامینیت، ئەمە راستییەکیەتی، ئیستە تۆ دەلئی چی؟ سمایل چاوی زەق بووبوو، بە سستی گوتی: ئەی بۆ یەکەم جار واتان پی نەگوتم؟

ترساین لەو هی بترسیت و رازی نەبی لێرە بمینیتەو.

مێردەکە ی خەریک بوو ببووریتەو لە تاو ئەو بیرە خەتەرناکە ی هاتبوو بە مێشکیدا بچی بە بیانووی جگەرەو خەنجەر و دەمانچە و شتی پەیدا کات و بینتەو هەردووکیان بکوژیت، بەس نەبوو.. هەر هیچ نەبی بەس نەبوو ئەم هەموو رۆژە توانی خۆی بگریت و نەیکات بە هەرا و بەر گوئی کورپە نەکەوت، کابرا هەر بەو دا گەیشت کە دەست بە ریشیدا بهینیت و لە دلی خۆیدا شوکری خوا بکات.

قەمەر لە خەیاالی دا گوتی:

ها گوتت چی؟ ترسای؟

مێردە هەستایە سەر پی و سەری دانەواند و هەردوو دەستی خۆی هەلبێری و خستییه سەر سەری و گوتی:

ترسام؟ تۆ بلئی دەیخەمە سەر ئەم سەرەم و سەر ئەم دوو چاوەم. هەرچیم پی بگریت و لە دەستم بیت، بۆی دەکەم.

دە تۆ وا بلئی مالت ئاوا بی.. سمایل بێدەنگ باوەش ی کرد بە ژنەکەیدا و سەری نا بە سنگی خۆیەو، بەبی قسە رۆیشتە دەرەو، ئەوەندە تەریق بووبوو وە و حەپەسابوو، هیچ قسە ی پی نەمابوو بیکات.

کاک سمایل له خوښیې ئه وهی که بیره کانی به رامبهر ژنه که ی و شه مالی میوانیان درو دهرچوون، وهخت بوو بال بگریت. ههروهها دلپشی به و کوره لاره دهسووتا، سه ری سوور ما که چون شتی واهه ما یا دهقه ومیت که گهنجیکی واه به دهستی خو ی وهک زیندانی خو ی له کونی ژوره وهه قایم بکات و خو ی له هه موو رابواردنیک و خوښییه کی دنیا بینه ش بکات و گیانی بخاته ئه وه مه ترسییه وه. ئه گهر گیرا، هوکمه هه ره ئاسانه که ی ۱۰ بو ۱۵ سال زیندان ده بی، ئه مه ئه گهر له ده ست ئازار و ئه شکه نه جه ی پولیس و جو ری درندانه ی ئه من بزگاری بوو و درا به مه حکه مه ی عورفی. به ریگه دا دهرویشته و به دم ئه م چه شنه بیرکردنه وانه وه له دلی خویدا ده یگوت:

هه ی هاوار، خو خه لکی واه و ژیانی واش هه یه.. لای من وابوو که هه موو دنیا و ژیان و خه لک ئه وه یه و ئه وانه ن که له دهروپشته خو مده یانینیم. مه ئموری دز و زورداری بیخه م و به دخوو که قاقای پیکه نین و به دمه سته ی و قره قری سه ر میزی قوماریان دنیای پر کردوه.. تومز خه لکی قاره مانیش هه ن که واه گیان و خو شی و سه رومالیان له پیناو ده سته که وتی میله ته که یان و بیروباوه ریان داده نین.. ئینجا خه لکی تریش ئه گهر غیره ت و پیاوه تییان هه بیت، چون یارمه تی ئه و جو ره خه لکه فیداکارانه نه دن.

قه مه ر لیم ده پرسنی یارمه تی ده ده ی؟ نه ک هه ر له به ر چاوه کانی ئه و که خو شمی به قوربان ده که م، هه ر شه ره ف و ویژدانیشم لیم ناگه رین به رامبهر به ئینسانی واه ده سته وه سته ن بوه ستم.. به سه تاکو ئیره م هیناوه بو خو م به بی قره و به بی ترس ژیاوم. راسته ره نجم داوه و چه وساویشمه ته وه، به لام به بی ترس و له رز کردوومه و خواردوومه و به شی خو م که یفیشم کردوه. ئیتر چی، بو کو ی ده چم، روژیکیش هه ر ده مر، ئاشنا و ئاگاکانم به یانیه ک ده بیه ن که واه سمایلی چیشته که ر ئه مری خوای کردوه.. ده بی پیاو له ژیانیدا چاکه بکات، واه دیاره خوا ئه م هه له ی بو هه لخته ووم که چاکه ی تیدا بکه م، بو یه

ئەگەر غىرەتم ھەيىت، دەيىن يارمەتتى ئەم كورە و ھەموو كەسىكى
وھك ئەو بدەم، ئەو ھەندەي لە توانامايە ئاگام لىي بىت و بىپاريزم و لە
ھىچ شتىك سل ئەكەمەوہ. كە ئاخىرى ژيان ھەر مردن بىت، ھەقە
ئىنسان نەھىلىت بە نامەردى بمرىت.

ھەفتەيەك بەسەر ئەم قسەو باسانەدا تى نەپەريبوو كە كاك سمايل بە
خوى و بە زەمىلەي پر لە بەياننامەيەوہ لە بەر فرنى نانەواخانەكەي
(بابە گورگور)دا راوہستابوو بە بيانوى كرپنى كوليزە و سەموونەوہ
بۆ مالى مودير و لەگەل وەستا قادرى نانەوا نان و بەياننامەيان
ئالوگور دەکرد. ئەم زەمىلە پر لە بەياننامەكەي دەدايە دەست ئەو و
ئەويش لەباتىي بەياننامە بۆي پر دەکرد لە كوليزەي گەرم و جوان و
سەموونى بەكونجىي بۆنخوش بۆ مالى مودير بەگ و دەدايە دەستى.
سەعات نزيكى ھەشتى شەو بوو، رەحمە خان و وەنەشە ماچوموچ
و خواحافىزىيەكى گەرميان لەگەل شەرمەن و ميژدەكەي و منالەكانيان
کرد كە شونينيان كەوتبوون بۆ ئىستەگەي شەمەنەفەر كە بە رىيان
بەن بەرەو كەركوك. ئەوان گەرانەوہ و رەحمە خان و وەنەوشەش
سەر كەوتنە ناو فارگونى شەمەنەفەر كە. بەلام ئەم جارە ژورەكەيان
(دەرەجە دوو) بوو و تەنھا ھەر خويانى تيدا بوون. دەرگا كەيان
داخست و دانىشتن. ئەو ھەندەي پى نەچوو شەمەفەر كەوتە رى و فيكە
و گرمەي دەستى پى كرد. وەنەوشە ھەستىكى تىكەلاو لە دلدا
چۆشى سەند، ترس و خۆشىي ئەو شەوہي بىر كەوتەوہ كە لە چ
حالىكدا بوو كە بە ترس و لەرزەوہ خوى ئاخىنيەوہ ناو خەلكەكە و
چۆن بە دلەكوتيوہ سواری شەمەندەفەر كە بوو و تانىو سەعاتيش
باوہرى بە خوى نەدەكرد كە رزگارى بووہ. لە دلى خويدا گوتى: ئەي
خوايە، چەرخى چۆنت لە لايە! وەنەوشە بىرى لەم پروداوانە
دەكردەوہ. جار جار پرسىارىكى رەحمە خان دەيھىنايەوہ سەر خوى.
دواي راوہستان لە ئىستەگەيەك، رەحمە خان تيشووەكەي كە
ھىنابووى، لە سەر ميژە بچكۆلەكەي فارگونەكەيان داى نا و گوتى:

دهی وهره گیانه با پاروویهک بخوین، ئینجا بو خویمان پشوویهک بدهین. دهستی برد بو پستی و گوتی: ئای باوکه چند پستم ژان دهکات، دهزانی ئەم دوو سنی رۆژه چند هیلاک بووین. قاچیکمان له مالی شهرمن بوو، قاچیکمان لای دکتور حهسن، یهکی لای کوردهکان. دهی باش بوو شوکر رهنجهکهمان به خهسار نهچوو، پیشیان وتهنیش مایه‌ی سه‌فه‌ر سه‌لامه‌تییه.

وه‌نوشه به زهرده‌خه‌یه‌کی شیرینه‌وه گوتی: پووری گیان ده‌زانیت چیم بیر که‌وته‌وه؟

ره‌حمه خان به شه‌وقیکه‌وه سه‌یریکی کرد و گوتی: چیت بیر که‌وته‌وه؟

وه‌نوشه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و گوتی: ئەو شه‌وه‌م بیر که‌وته‌وه که سه‌رلیشیواو و توقیو و نیوه‌مردوو سواری ئەم شه‌مه‌نده‌فه‌ره بووم! ئیتر قسه‌که‌ی له گه‌روو گیرا و چاوی پر بوو له فرمیسک، دوی توزیک گوتی: به‌شکم ئەو شه‌وه خوا تو‌ی نه‌هینایه‌ته ریم، چیم ده‌کرد؟! ره‌حمه خان دهستی کرده ملی و ماچی کرد و گوتی: ئەو رووداوانه مه‌هینه‌وه بی‌ری خو‌ت، خوا که‌سی بی‌که‌سانه، له خوا به زیاد بی‌ت که ئەوه‌ی بو ری‌ک خستین، هه‌ر خو‌ی ده‌زانی چی ده‌کات.

وه‌نوشه به پستی ده‌ست فرمیسه‌که‌کانی سپری و گوتی:

- وای پووری گیان، ئەوه‌ته‌ی ئیوه‌م دیوه، چند دلم خو‌شه، ده‌لینی تازه له‌دایک بووم. نه‌ختی بی‌ده‌نگ بوو و گوتی: ئەری به راست، ئەوه چوون بو‌یرم له که‌رکووک دابه‌زم؟ له‌گه‌ل ئەم قسه‌یه به ترسه‌وه سه‌یریکی پووری کرد و گوتی: ده‌زانی ترسم لی نیشتوو، ده‌لیم نه‌وه‌کا که‌سیک بمناسیته‌وه.

ره‌حمه خان به زهرده‌خه‌یه‌کی خو‌شه‌وه ده‌ستی راوه‌شاند و گوتی: - نه گیانه، قابیله له ئیستگه‌ی شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ی که‌رکووک دانیشتبین چاوه‌ریمان بکه‌ن؟! له پاشان وا چاوه‌ریشیان کردین، به سه‌دان کچ و ژن به عه‌باوه دین و ده‌روون و کئی ده‌زانی کئی کیه‌ی؟ ئیمه‌ش هه‌ر

دابه‌زین، یه‌کسه‌ر سواری عه‌ره‌بان‌ه‌یه‌ک ده‌بین و ده‌چینه ئه‌م ئه‌درسه. ره‌حمه خان ده‌ستی برد بۆ گیرفانی و گوتی: ئه‌یه‌رۆ گوم نه‌کردییت. دوا‌ی یه‌ک دوو جار گه‌ران کاغه‌زیک‌ی ده‌ره‌ینا و دایه ده‌ست وه‌نه‌وشه و گوتی با لای تو بییت، بیخوینه‌ره‌وه بۆ عه‌ره‌بان‌چییه‌که، ئه‌وه له خوا‌حافی‌زیدا فه‌ره‌یدوون دایه ده‌ستم و گوتی بپۆن بۆ ئه‌م شوینه. ئه‌مانه‌تیکیشی دامی که بیانده‌می.

وه‌نه‌وشه سه‌یریک‌ی کاغه‌زه‌که‌ی کرد و گوتی:

- پووری گیان، ئه‌مه دوکانی ره‌سم‌گرتنه، مال نییه.

- هه‌قمان چییه، ئیمه ده‌چینه ئه‌وی، ئه‌وان پیمان ده‌لین که بۆ کو‌ی بچین و چی بکه‌ین.

به‌یینیک بی‌ده‌نگ بوون. شه‌مه‌نده‌فه‌ره‌که‌ش به‌ینی گوری ده‌دایه خۆی و به‌یینیک‌ی تر خاوی ده‌کرده‌وه و راده‌وه‌ستا، هه‌رچه‌ند راوه‌ستایه، وه‌نه‌وشه گورج چراکه‌ی ده‌کوژانده‌وه و له‌گه‌ل ره‌حمه خان سه‌ریان ده‌نا به‌په‌نجه‌ره‌که‌وه و سه‌یری ده‌ره‌وه‌یان ده‌کرد.

وه‌خته‌که‌ی سه‌ره‌تای زستان بوو، ده‌شت‌ده‌ر بی‌ده‌نگ و خامۆش بوو و ئاسمان به‌هه‌ور داپۆش‌را‌بوو. جار‌به‌جار سوو‌چی‌کی مانگ له‌که‌له‌به‌ری‌که‌وه ده‌رده‌که‌وت و هه‌ر گورج په‌له‌هه‌وری‌کی ره‌ش دای ده‌پۆش‌یی‌ه‌وه، ده‌تگوت پالی پپوه ده‌نی و ده‌لی لاچۆ لاچۆ، وه‌ختی خۆن‌وان‌دی تو نییه، جار‌ی رۆژ رۆژی ئیمه‌یه.

له‌ئێ‌ست‌گه‌کان هه‌ندی‌ک که‌س داده‌به‌زین و هه‌ندی‌ک سوار ده‌بوون. هه‌موو له‌به‌ر سه‌رما خۆیان گرمۆله‌ کرد‌بوو، ره‌حمه خان تا‌قه‌تی چوو، چوو هه‌ر سه‌ر جی‌گه‌که‌ی خۆی لێ‌ی پال بکه‌ویت. پاش نه‌ختی وه‌نه‌وشه‌ش خۆی کرد به‌ ژیر جی‌گه‌که‌یدا و چاوی لێ‌ک نا که بنویت، به‌لام هه‌ر گورج به‌خه‌یال خۆی بینی له‌گه‌ل شه‌مال ده‌ستی یه‌کیان گرت‌وو و شه‌مال به‌وه‌نده‌ش رازی نابیت، ده‌سته‌که‌ی تری‌شی ده‌هینی هه‌ردوو ده‌ستی ئه‌م ده‌گریت، ده‌شیان‌بات بۆ ده‌می که ما‌چیان بکات و سه‌ریشی ده‌نی به‌سه‌ریه‌وه و ده‌لی: نازانی چه‌ندم بیر ده‌کردی،

ئەمىش بە چىرپە پىيى دەگوتەو تۆش نازانى چەند منىش دلم لە لای تۆ بوو، ئەو چەند رۆژەى كە ديار نەبوويت، ھەر وەخت بوو شىت بىم بۆت، دەنگوت ھەست و ھۆش و ژيانت بردبوو لەگەل خۆت. شەمالىش دەستى بەردا و باوھشى پىدا كرد، گوشىي بە خۆيەو و دەمى ھىنا بۆ دەمى. وەنەوشە لەبەر دەنگى لىدانى دەرگای ژوورەكەيان راپەرى و رەحمە خانىش گورپى دايە خۆى و گوتى: كىيە؟ ئەو كىيە؟ بە چاوى نيوەنوستوو دەستى گىرا و چراكەى داگىرساند و دەرگاكەى كردەو، كابراىەك گوتى:

خوشكم سەيرى تكت دەكەم. چەند كەسن؟ رەحمە خانىش دوو بلىتەكەى لە جزدانە بچكۆلەكە بۆ دەرھىنا و گوتى: ھەر دوو كەسىن، كابراىش كە ھەر لە دەرەو وەستابوو، سەيرىكى كردن و بلىتەكانى قرتاندن و دايەو دەست پوورى و گوتى دەرگاكتان داخەنەو. ئىتر كەس لە ئىمە نايەتە سەرتان. قسەكەى لەو دەچوو كە كابرا تەرىق بووبىتەو كە بەو نيوەشەو ئەم ژن و كچەى لە خەو راپەراندى.

وئەنەوشە لە سەر جىگەكەى بە حەپەساوى دانىشتبوو و سەفەرەكەى پىشوو بىر دەكەوتەو كە چۆن واى دەزانى (تيتى) شەمەندەفەرەكە پۇلىسە و ھاتوو و بۆ ئەو دەگەرئ. ئەمىش ئەوئەندە ترسابوو، ئەم راپەرىنەى ئىستەى لەگەل ھەموو ناخۆشىيەكيدا لە چا و ئەوانەدا ئاوخواردنەو بوو. رەحمە خان دەرگاكەى داخستەو و بە دەم بۆلەبۆلەو دەيگوت: ئەيەرۆ بۆ زووتر نەھاتن؟ چۆن لە خەوا شىتتى كردىن، ھەوآلە بە خوا بن بۆ خۆتان و كارتان، سەيرىكى وەنەوشەى كرد و گوتى:

- وەى پوورت بمرئ ئەو ترساي؟ وەنەوشە پىكەنبى و گوتى: خوا نەكا پوورى گيان، ھىچ نەبوو ھەر تەقەى دەرگاكة نەختى داى چلەكانم! رەحمە خان بە پىكەننەو گوتى: ئىتر پەنا بە خوا ھەر ئەمشەومان بە سەلامەتى لى بروا! ئىتر جارىكى تر سوارى شەمەندەفەر نابم. من گوتم شەمەندەفەرەكە ئەمىنتر و خۆشترە،

که له نزیك دیواری دوكانه كه وه هه لپه سیررابوون، گوايه سه رمایه تی، له راستییدا له ترسی ئه وه وای ده كرد كه نه وه كو كه سیک بیناسیته وه، به تاییه تی كه مالی پووره كه ی نزیکی ئه و شوینه بوو كه ئه وانی لی وه ستابوون. ره حمه خانیش دهستی له سه ر دلی بوو ئه وه نده شله ژابوو، ئه گه رچی هیشتا زوو بوو و تازه خه لك كه وتبوونه هاتوچۆ و هیشتا زۆری دوكان داخرابوو، به لام دیمه نه كه یان سه رنجی راده كیشا، دوو ژن به دوو جانتای بچووك و هه ندی تووره كه و زه میله وه له به رده می دوكانیكي داخراودا راوه ستان و ته نانه ت دوو سی ریپوار لیشیان هاتنه پیشه وه و له ره حمه خانیان پرسى: كه بۆ مالی كی ده گه رین، یا ئه وی دیکه یان ده یگوت: خوشكم بۆ عه ره بانه وه ستاوی؟ به خوا زه حمه ته لیڤه ده ستت بکه وئ، ده بی بجیته سه ر جاده گه وره كه.

هه رچۆنیک بوو، سه عاتیکی ناخۆشیان برده سه ر كه كورپکی جلی ئه فه ندی له به ر گه یشته به ر دوكانه كه و سه یرپکی ره حمه خان و وه نه وشه ی كرد و به سه رسوورمانیکه وه دوكانه كه ی كرده وه و هه ر ئاوړیشی له وان ده دایه وه.

ره حمه خان به زه رده خه نه یه کی شه رماوییه وه له كوره كه چوه پیشه وه و له سه رخۆ گوتی: فه ره یدوون سه لامت لی ده كات. كوره كه راپه ری و به حه په ساوی گوتی: یاخوا به خیر بین، فه رموونه ژووری، ده ترسم له ده میكه وه لیڤه راوه ستابن؟ ئه مه ی گوت و دهستی برد بۆ جانتاكانیان. به هه موویان هیئایانه ناو دوكانه كه، ئینجا ئه وان ئه یكیان هاته وه به ر، ئه گه رچی دوكانه كه ش زۆر بچكۆله بوو، به لام دوو سی كورسی لی بوو كه خه لك بتوانیت دانیشیت.

كوړه كه شته كانی دهستی دانا و گوتی هه ر ئیسته ده تانه مه ماله وه، ده رابه كه ی به جوانی هه لبری و دهستی دایه پریاسكه و كه لوپه له كانیان، جامخانه ی دوكانه كه ی قفل دایه وه و كه وتنه پښ. ئه وه نده ی پښ نه چوو گه یشتنه مالی كوره كه. میوانه كانی دایه ده ست

دایکی و خوئی گه رایه وه له دواى ئه وهى ئه مانه ته که هی له رهحمه خان وهرگرت و گوتی ئیوه جارئ لیڤه بن و مالى خوتانه، تاكو جوابتان بۆ دههینمه وه.

دایکی مهربوان به گهرمى به خیرهاتنی كردن و بردنیه ژووری و به گورجی خه لوزی هینا و ئاگری بۆ گهش كردنه وه. چا و بهرچایی بۆ دانان و به پووویهکی خۆشه وه به دهوریاندا هات و چوو، به جوریک که رهحمه خان ههر به وهدا دهگهیشته که بلیت: ئه یه رۆ خه جالهت خۆمان، وه لا بمانزانیایه وا دهکهیت و ئه وهنده خۆت هیلاک دهکهیت، نه دههاتین.

(رابیعه خان) چوو په لاماری عهبا و زهميله کهشی دا که بجیت بۆ بازار دواى ئه وهى به رهحمه خانى گوت که بۆ خویان ئیسراحت بکهن و پال بکهون تاكو دیته وه. پینشی گوتن که ههرکهسه له دهراگی دا، گوئی مه دهنی و مه یکه نه وه. لینی دا چوو ده ری.

ئه مانیش هه روا سهیری یه کترین ده کرد و سهریان سوور مابوو که خه لکی یه کجار ئه وهنده به خزمهت و باشیش ههیه؟ ناچار بۆ خویان به دیار مه قه لی و ئاگره که وه دانیشتن و کهوتنه ورته ورت له گه ل یه ک.

رهحمه خان گوتی یاخوا زوو جوابه که مان بۆ بیته وه و برۆینه وه. به راستی ئه م ژنه باشه ته ریق و شه رمه زاری کردین. وه نه وشه به گویدانه وه گوتی: چیه ده لینی ههر خوئی و کوره که یین؟ ماله که یان که سی دیکه ی لی نییه. سه یریکی ده وروپشتی خوئی کرد له ژووره که دا و قسه که ی ته واو کرد و گوتی ماشه لا ماله که یان چه ند خنجیله و پاکوته میز و ریکو پیکه.

رهحمه خانیش چاویکی گنیرا و گوتی ئه ری وه لا یا ره بی موباره کیان بیت، شوکر خانووی خویانه. خوا لینی نه سینتی دوو کورپی تریشی هه یه بیجگه له مهربوان، ئه وانى تری به ژن و مالن، دوو کچیشی به شوون. رهحمه خان به زه رده خه نه وه دهستی راوه شاندا و گوتی:

ئۆھ تۆ بېرۇ گۆیت لى بى كە ئەمانىش چىيان بەسەر ھاتوۋە بە دەست مالپشكنين و گرتن و ھەپسخانەوہ. زاوايەكى تازە لە ھەپسخانە بەربوۋە. دەيگوت سالىك حوكم دراوہ و سالىكيش لە (نوقرە سەلمان) دوور خراوہتەوہ و ئەو ھەموو وەختە كچەكەى بە سى منالەوہ ھەر لای خۇى بوو. رەحمە خان بەدەم زەردەخەنەوہ گوتى تو خوا چەند دلى پېر بوو، ھەر بەو تۆزە دانىشتنە ئەو ھەموو سكالايەى خۇى بۆ كردم.

وہنەوشە زۆر خۇمالىيانە سەھىرىكى پوورىى كرد و بە زەردەخەنەيەكى خۇشەوہ گوتى:

كەواتە ھاودەردمان زۆرە. وام دەزانی ھەر خۇمان واين.

رەحمە خان ھەر لە سەر ئەو شوين و دۆشەكەى كە دانىشتبوو، راکشا و كەواكەى بە چاكى لە قاچ و قولیەوہ ئالاند و بە وەنەوشەى گوت: تۆش بۆ خۆت ھەندى پال بکەوہ. وەنەوشە سەھىرى كرد كتيبيك لە سەر مېزە بچكۆلەكە دانراوہ. ھەلى گرت و كەوتە خويندەوہى.

رەحمە خان بە پالگەوتنەوہ خەيالى پەرشوبلاو بووہوہ.

- تۆ بلىى بتوانين شەمال ببينين؟

- خوايە لە سلىمانى چى بەو كچ و كور و خزمانەم بلىم؟ خۆ ئەوانىش فەرەيدوون و كاوہ و دكتور ھەسەن نين. بلىم كچى خدرى ئامۇزماہ؟ چى بکەم دەترسم كەسيك بيناسيتەوہ.

رەحمە خان ھەر بە پالگەوتنەوہ لە ژيرەوہ سەھىرىكى وەنەوشەى كرد كەوا چۆن دانىشتوۋە كتيبەكە دەخويندەتەوہ و ديمەنەكەى چەند دلگيرە. لەبەر ئەوہ بە خۇشەويستى و دلسۆزىيەكەوہ چاوى تى بېرى و لە ژيرەوہ زەردەخەنەيەك گرتى و لە دلى خۇيدا گوتى ئەم كافرە ھىى ئەوہش نىيە خەلك بتوانى ببينى و سەرنجى رانەكيشرى بە لايدا. ئىستە من ئەم بلوورە نازدارە لە كوئى بشارمەوہ؟ چۆن بەيلىم كەس نەببىنى؟ قابىلە بەسەزمانە ھەپسى بکەم. ئەى چى بە شەوبۇ

دهمه‌هاواری کچم بلیم؟ پیی بلیم کتیه؟ ئەی خوایه، به خوا وا بزنام له سلیمانی تووشی هه‌را ده‌بم. کاشکی هه‌ر له به‌غدا بوومایه. به‌غداش پوژیک دوو پوژ، ئەوه‌ش چۆن ده‌کرا. ره‌حمه خان دیسان سه‌ری دونیای لی ده‌هاته‌وه یه‌ک. دوا‌ی به‌ینیک (رابیعه خان) یش به کیسه و زه‌میله‌ی پر شته‌وه له بازار گه‌رایه‌وه. ماوه‌یه‌کیش به قسه‌وباس و ناخواردن و چاخواردنه‌وه‌وه خه‌ریک بوون. نزیک ئیواره مه‌ریوان گه‌رایه‌وه مائی و به‌روویه‌کی خو‌ش سه‌لامی لی کردن و گو‌تی: جه‌ماعه‌ت شوکر زور باشن و سه‌لامیان هه‌یه و هه‌ز ده‌کن که به‌یانی سه‌ریکیان به‌دن.

وه‌نه‌وشه به‌م قسه‌یه دل‌ی داخو‌ریا و موچرکیکی پیندا هات له خو‌شیاندا، به‌لام هه‌چ نه‌یبرده سه‌ر خو‌ی.

ره‌حمه خانیش دل‌ی خو‌ش بوو و له دل‌ی خویدا گو‌تی ئوخه‌ی خوایه، به‌شکه‌م شه‌مالیش بیریکم بو بکاته‌وه که چی بکه‌م و چی بلیم.

ئه‌گه‌رچی له به‌غدا پیی گوتم که چی بکه‌م و چی بلیم، به‌لام دیسان هه‌ر ده‌ترسم.

به‌یانی دوا‌ی چاخواردنه‌وه ره‌حمه خان و وه‌نه‌وشه خو‌یان کو کرده‌وه و له دوا‌ی ماچوموچیکی زور له‌گه‌ل (رابیعه خان) شوینی مه‌ریوان که‌وتن و رو‌یشتن. مه‌ریوان بردنی بو دوکانه‌که‌ی و له‌وئ دای نان و گو‌تی جارئ فه‌رموون دانیشن.

ئه‌مانیش دانیشن. ره‌حمه خان له دل‌ی خویدا گو‌تی دیاره ئیشی هه‌یه، دوا‌یی ده‌مانبات، به‌لام مه‌ریوان هه‌ر خه‌ریکی ئیسه‌که‌ی بوو و له‌وه نه‌ده‌چوو که نیازی چوونه‌ده‌ره‌وه‌ی هه‌بیت. ئه‌مانیش هه‌ر سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک خه‌ریک بوو تاقه‌تیان بجیت، به‌تایبه‌تی دوکانه‌که بچووک بوو و خه‌لکیش په‌یتا‌په‌یتا ده‌هاتن. ئەو ده‌یویست ره‌سم بگریت و ئەوی دیکه داوا‌ی ره‌سمه شو‌راوه‌کانی ده‌کرد.

ره‌حمه خانیش سه‌ری راوه‌شاند و به‌چرپه گو‌تی کاشکی هه‌ر له‌وئ بماینا‌یه‌ته‌وه. ئەیه‌رو ده‌لیی بو‌قی گه‌لابه‌سه‌رین له ناو ئەم پیاوانه

دانش‌توین. پاش ماوه‌یه‌ک مه‌عمیله‌کانی مه‌ریوان به‌ره‌به‌ره ده‌رؤیشتن و دوکانه‌که چۆل بوو. ئه‌ویش هاته لایانه‌وه و سه‌یریکی سه‌عاته‌که‌ی کرد و گوتی ده‌بوو براده‌ریک بیته به شوینتانا، که چی وا دره‌نگی پین چوو، ده‌بوو سه‌عات هه‌شت لی‌ره بویه، که چی وا نو و نیوه.

مه‌ریوان ئاورپیکی له ره‌حمه خان دایه‌وه و گوتی ئه‌گه‌ر تا‌کو پینچ ده‌قیقه‌ی تر نه‌هات، بچنه مال، لی‌ره ناره‌حه‌ت ده‌بن. تازه ره‌نگه نه‌یه‌ت، ئاخو چ ئیشیکیان بو بووه. ئه‌و وای گوت و ده‌رکی جامخانه کرایه‌وه و کورپیکی که‌له‌گه‌تی سوورفل کردی به ژووردا. دوا‌ی چاک و چۆنی گهرم، مه‌ریوان گوتی بو وا دوا که‌وتی؟ ئیسته‌ خه‌ریک بووین برۆینه‌وه مالی.

کورپه‌که گوتی ببوورن، وه‌لا تا بازار چووم ئیشیکم هه‌بوو. رووی کرده ره‌حمه خان و گوتی ده‌ی فه‌رموون با برۆین. به زه‌رده‌خه‌نه‌وه قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی کاک (وریا) له سه‌عات شه‌شه‌وه پیاسه ده‌کات و چاوی له ریگه‌تانه.

ئه‌وه‌نده‌ی نه‌مابوو ره‌حمه خان بلیته ئه‌یه‌رۆ (وریا) کتیه چاوه‌ریمان بکات؟ به‌قوربانه هه‌ر ئه‌وه‌مان که‌مه. به‌لام گورج هاته‌وه به بیریدا که ره‌نگه ناوه تازه‌که‌ی شه‌مال بیته، چونکه ده‌یزانی که تا‌کو ئیسته چه‌نده‌ها ناوی وای بووه و بو هه‌ر شوینیک ده‌چیت، ناویکی تازه‌ی لی ده‌نین.

به‌لام وه‌نه‌وشه خۆی پین رانه‌گیرا و خۆی گه‌یانه‌ ره‌حمه خان و به چرپه گوتی ئه‌یه‌رۆ پووری گیان (وریا) کتیه؟ ره‌حمه خانیش به مه‌عنا و ئیشاره‌ت تی گه‌یاند که (وریا) ده‌بیته کی بیته.

ئیت‌ر شوینی کورپه‌ی سوورفل که‌وتن و رۆیشتن تا سواری عه‌ره‌بانه‌یه‌ک بوون.

عه‌ره‌بانه‌کیان له پرده‌که‌ی خاسه په‌رییه‌وه و رووی کرده شاترلوو و به‌ینیکی باش رۆیشت و له سه‌ری کولانیک راوه‌ستا. ئه‌مانیش

دابه زین و به یینک به پین رویشتن، به سهر جوگه له یه کی بچکوله دا تی په پین و کورهی سوورفل له بهر دهرگایه ک راوهستا و لپی دا. وهنه وشه خه ریک ده بوو گوپی له دهنگی دلای خوی ده بوو ئه وهنده دلای په له پهلای ده کرد. هه ناسه ی خه ریک بوو سوار ده بوو و زوری له خوی ده کرد که بتوانیت خوی بگریت که شهوق و خوشییه که ی ده که ویته پوو.

دهرگا کرایه وه و ژنکی خرنی گهنمرهنگی سوورفلی ئیسکسووکی جلی کوردی له بهر به گهرمی په لاماری دان و دهستی کرده ملیان و هینانی به ره و ژوور، کوره که ی له گه لیان بوو، پووی کرده ره حمه خان و وهنه وشه و گوتی قه مری خوشکمه. به م قسه یه وهنه وشه میشکی شیوا. له م کاته دا شه مال به په رۆشه وه له ژووریکسی سه ره پری حه وشه که دهر پری و به گهرموگوری په لاماری دایکی دا، ده تگوت سالی بوو نهیدیوو، دوايش دهستی وهنه وشه ی گرت و به دهمیکی تیکه لوپیکه ل به خیره اتنی کردن و هه موو پیکه وه چوونه ژووره که یه وه که خوی و ئه نوهری سوورفلی لی دنوستن.

وهنه وشه هه ندی شهوق و په رۆشییه که ی ساردبووه وه و له دلای خویدا گوتی:

چییه ئه وه ده لپی شه مال و ئه م ژنه به تهنیا لیره ن؟ بزانه ئه و ژنه له بهر ئه و چوون هات به پیرمانه وه؟ خه ریک بوو ههر بمانکاته کول! بزانه ئه ویش چهند دلای خوشه و سووره سووری پوومه تیه تی! ئه م ژنه له ژنی میرددار ناچیت و ئه گهر واش بیت، ده لپی منالی نییه، رهنگه بیوه ژن بیت.

شه مال وهنه وشه ی له خه یال دا دوا ی ئه وه ی قه مهر و براهه ی ژووره که یان چول کردبوو. شه مال به شهوقه وه پووی کرده دایکی و گوتی: ده زانی زور دلم لاتان بوو و ئارام نه بوو، ده مگوت تو بلتی له و ریگه و بانه تووشی هیچ نه بن، یاخوا به خیر بین، چهند روژیک لای من بمینه وه. دوینی قه مهر خان که زانیی هاتوون، ههر زوو

ژووری بۆ چاک کردن و گوتی هەر نایه لم جارئ برۆنه وه. شه مال به خوشییه وه گوتی: ماله که چۆلو هو له، کهس هاتوچۆیان ناکات، لیره زۆر دلنیا، زۆر ئیسراحتم کردوه.

وه نه وشه له دلئ خۆیدا گوتی:

به لئ قوربان، بۆچی ئیسراحت ناکهیت؟ به تهنیا له ماله دانیشتووی و ئەم ژنه ئیسکسووکه روومه تی ده لئیی سیوه لاسووره یه، به بهردهمتا دیت و ده پوات و خزمهت دهکات، ئیتر بۆچی دلنیا نابیت و ئیسراحت ناکهیت! ده بزانه ئەمه کوربه مه لائیکهت و فه قیرۆکه که بوو!

شه مال دیسانه وه هینایه وه سه ر خوی و گوتی: دلتن هیچ نهکات، ژن له پیاو باشتر، پیاو له ژن باشتره. هەر سهریان پتوه نییه ئەوهنده مالی باشن و کوردپه روهرن، ئەم برابیه شی هەر لیره دهژی ئەمه ژووری من و ئەوه.

وه نه وشه ئاهیککی هاته وه بهر و هه ندئ کرایه وه و گوتی چیه ده لئیی منالیان نییه؟

شه مال به چاوئیککی پر خۆشه ویستییه وه وهک سه رخۆش و مه ست سه یرئیککی کرد و به په رۆشییه کی دل سو زانه وه گوتی نا، به داخه وه منالیان نابیت.

لای ئیواره کاک سمایل هاته وه مالی و به خوشییه وه به خیر هاتنی میوانه کانی کرد و ههستی خوی بۆ ده ربړین، گوتیشی ده بی جارئ لیره بن. له کانگای دلئیه وه هاتنی ئەم میوانانه ی پی خۆش بوو، ئەگه رچی به دل و به گیان که وتبووه یارمه تیدانی شه مال و هاوړیکانی و زۆر به دل سو زییه وه چووبووه ناو ئیشه که وه، به لام جار به جار گومانه که ی ده جوو لایه وه و له دلئ خۆیدا ده یگوت: ئەگه رچی کورئیککی زۆر باش و به نامووسی شه، به لام شه یتان نه مردوه. خۆزگه که سینک ببوایه بۆ ئەوه ی شه مال و قه مهر به تهنیا نه بوونایه.

لهبەر ئهوه، له خوښی ئهه میوانانه هه خه ریک بوو گه شکه بکات و بیانکاته کوڤ و چه ند جاریک له سه ر یه ک گو تی تازه ده بی ماوه یه ک لیزه بن. کاک سمایل به زه رده خه نه یه کی خو شه وه گو تی: هه ندی جار (وریا) زور مات ده بوو، وا بزانه بی ری ئیوه ی ده کرد.

رهحمه خان به پیکه نینه وه گو تی:

راست ئه فه رمووی، زور چاکی بو چووی... قه ت کو ری وام نه دیوه، ئیسته ش ده لی مناله، ئه گه ر به نینک لیم دوور بکه ویته وه، بیرم ده کات و نار هه تی پیوه دیار ده بی ت. ئه وه تا خوا نه بی ری دوو کو ری ترم هه یه، کچم هه یه، که سیان وه ک ئه م نین. رهحمه خان ویستی هه ندی قسه بکات و دانیشتنه که یان گه رم بکات، به تایبه ت که کاک سمایل هاتبوو دانیشتبوو له لایان، ئه میش ده ویست هه ندی خو مالییانه قسه بکات. دوای ئه وه ی شه مال باسی بو کرد بوون که چه ند ئه م پیاو و ژنه باش و دلسوزیانن، بو یه به پیکه نینه وه به لکی سه رپوشه که ی دهمودانی خو ی دا پو شی و گو تی:

به برای خو م بلیم، جار ی مناله کانم هیشتا ورد بوون، رهحمه خان گه رایه وه و گو تی وه لا وردی وا نه بوون. ئه م کو ره م تازه له شه شی ئیبتیدائی ده رچو بوو، کچه کان له و منالتر بوون و دوو کو ره که م گه وره تر بوون. باوکیان توو شی نه خو شی بوو و ده بوو له گه ل بچم بو به غدا که عه مه لیاتی بکه ن. دوای عه مه لیات و به زم گه راینه وه سلیمانی، خوشک و برا و خزم و ئاشنام هه موویان پییان گو تم: رهحمه ئه م سه فه رت به که سه وه دیار نه بوو به (وریا) وه نه بی ت. به راستی دایم مه لوول و ملکه چ بوو، هه رچییه کمان بو بکر دایه دل ی نه ده کرایه وه.

هه موویان ده ستیان کرد به پیکه نین و در یژه یان دا به قسه و دانیشتنه که یان.

رهحمه خان و وه نه وشه دوو روژ بوو له ماله وه بوون، شه مال به ته واوی و به جار ی شه یدای ئه و چاوه کاله گه شانیه وه وه نه وشه

بووبوو. زۆر جار که به تهنیا ده‌بوو له ژووره‌که‌ی خۆیدا، به ده‌نگیکی نزمی له‌سه‌رخۆ و به‌و ده‌نگه به سۆزه خۆشه‌ی گۆرانیی: "چاوانی‌گزی به‌خومار، وه‌نه‌وشه‌ی ناو په‌رژین و شادیی دلی خه‌مگین" ی بۆ خۆی ده‌گوت.

شه‌مال له‌گه‌ل دایکی و وه‌نه‌وشه و هه‌ندی جار به‌بی ئه‌ویش باسی چوونه سلیمانان ده‌کرد که چی بکه‌ن و دایکی چی بلێ به‌و خزم و خه‌لکه و که‌س و کاره‌ی که وه‌نه‌وشه ده‌بینن و چۆنیان پێ بناستی. زۆر جار دایک ته‌گیبیریکی ده‌کرد، کور هه‌لی ده‌وه‌شاندوه، یا کور ریوشوینیکی داده‌نا، دایک په‌سه‌ندی نه‌ده‌کرد. ئاخری گه‌یشتنه ئه‌و پلانه‌ی که وا جارێ ره‌حمه‌ خان به تهنیا به‌رواته‌وه بۆ سلیمانی و خانووه‌که‌ی بدات به کری و له گه‌ره‌کیکی دوور له خزم و ناسیاو و ئەمین خانوویه‌ک بگری به کری، دوا‌یی بیته‌وه و وه‌نه‌وشه بیاته‌وه له‌گه‌ل خۆی و به‌و خزم و که‌سانه‌ی هاتوچۆیان ده‌که‌ن، بلێت که‌وا کچی براده‌ریکی شه‌ماله و باوکی له‌سه‌ر کوردا‌یه‌تی گیراوه. کابرایه‌کی سه‌ر به حکومه‌ت چه‌ند جارێ داوای ئه‌م کچه‌ی لێ کردووه و ئه‌ویش هه‌ر به‌ ده‌رکردن ده‌ری کردووه.

له‌به‌ر ئه‌وه کابرا خه‌به‌ری له باوکی کچه‌ داوه و داو‌یه‌تی به‌هه‌سکردن. کچه‌ش ده‌ترسی له‌وه‌ی که به تهنیا له مالێکدا بژی، نه‌وه‌کو ئه‌و کابرا بیته‌ره‌فه که‌تنیکی پێ بکات. بۆیه براده‌ران وایان به‌باش زانیوه که ئه‌م له‌گه‌ل خۆی بیه‌ینیت بۆ سلیمانی بۆ ئه‌وه‌ی به‌پینک له‌که‌رکووک دوور بکه‌وێته‌وه تا بزانیان باوکه‌که‌ی چیی به‌سه‌ر دیت، پێشیان بلێت که ئه‌وانیش باسی نه‌که‌ن. هه‌روه‌ها وه‌نه‌وشه‌ش لای خزم و ناسیاوی زۆر نزیک و جیی بروا نه‌بی، خۆی ده‌رنه‌خات. هه‌ر یه‌کیکیان ئه‌م پیلانه‌یان به‌ دل ده‌بیت و به‌ ته‌گیبیریکی به‌جیی ده‌زانن.

دوا‌ی چه‌ند پوژیک ره‌حمه‌ خان گه‌رایه‌وه سلیمانی و دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند جارێک شه‌مالی راسپارد و سویندی دا که ئاگای له وه‌نه‌وشه

بیت، شه‌مالیش گالته‌ی به قسه‌که‌ی دایکی ده‌هات و له دلّی خویدا ده‌یگوت: ئاخ‌ر ئه‌مه قسه‌یه تو ده‌یکه‌یت دایه گیان، ئه‌گه‌ر ئاگات لی ده‌بیت وه‌نوشه بووه به چی لای من، قه‌ت وام پین نالییت، بوچی من له تاو ئاگا له فریشته بوون ئاگام له خوم ماوه؟

دوای رویشتنی ره‌حمه خان، وه‌نوشه مات بوو و دلّی گوشرا، چه‌ند جارئ به دزییه‌وه چووه ژووری و بوئی گریا. زور جار له ژووره‌که‌ی خوئی ده‌مایه‌وه و رووی نه‌ده‌هات له خوئی‌وه بچیت بو لای شه‌مال و ئه‌وان.

ره‌حمه خان له قه‌مه‌ر و ماله‌که‌ی گه‌یان‌دبوو که‌وا وه‌نوشه خزمیکی زور نزیکیانه و ده‌ستگیران و ماره‌بری شه‌مالیشه، بو ئه‌وه‌ی بیانوویه‌کیان هه‌بوایه که له‌وئ به‌جی بمایه و هه‌روه‌ها ده‌بوو ئه‌مانیش وا بجوولینه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه زور جار (قه‌مه‌ر) ده‌چووه سه‌ر وه‌نوشه و ده‌بویست گالته‌ی تی گریت و ده‌یگوت ئه‌وه چیه‌ی بو ناچیته کن کاک (وریا)؟ ده برۆ بو لای زووکه، فه‌قیره بیرت ده‌کات و هه‌ر خه‌ریکی سه‌ره‌تانکیته له ناو په‌نجه‌ره‌که‌وه، ده هه‌سته ده‌ی، ئیتر ئه‌وه‌نده ناز مه‌که به‌سه‌ریه‌وه. به‌سه‌زمانه به‌رگه‌ی ئه‌م هه‌موو نازه ناگریت.

وه‌نوشه‌ش ده‌بوو شتیکی هه‌ر بلّیت له بابته ئه‌م گالتانه‌وه. هه‌رچه‌ند زوری له خوئی ده‌کرد و رووی نه‌ده‌هات، به‌لام هه‌ر به منگه‌منگ شتیکی ده‌گوت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بلّیت که ئه‌و نووسین و شتی هه‌یه، یا ده‌یگوت هه‌ندئ سه‌رم ئیشیت، خوئی گوتی برۆ پال بکه‌وه. ئیتر له‌م چۆره قسانه.

هه‌روه‌ها قه‌مه‌ر له‌گه‌ل شه‌مالیش گالته و قسه‌ی وای ده‌کرد و هه‌ندئ جار له به‌ر چاوی برا و می‌رده‌که‌شی و که هه‌موو پیکه‌وه داده‌نیشان، قسه و گالته‌ی وای ده‌کرد که شه‌مال و وه‌نوشه‌ش ته‌ریق ده‌بوونه‌وه و سوور هه‌لده‌گه‌ران. ئیتر تا به‌ینیک روویان نه‌ده‌هات سه‌یری یه‌کتر بکه‌ن.

پاشنیوه رۆیه ک قه مەر چووبوو هه مامه که یان که خۆی بشوات،
وه نه وشه ش له ژووره که ی دانیشتیوو و خۆی به خویندنه وه ی
کتیییکه وه خه ریک کردبوو.

شه مال یه ک دوو جار به بیانووی دهستشتن و چوونه سه رئاو
هاتوچۆی هه وشه که ی کرد چاویشی بریبوو ژووره که ی وه نه وشه
که ئاخۆ چی بکات، بۆچی نایه ته ده ره وه. ئاخری شه مال په تی پچری
و له دلّی خۆیدا گوتی ئه وه وا ناییت، ئه م شه رم و شکۆیه ی پی
ناویت. قه مەر خان تازه رای هیناین خیری بنووسیت. با بچم سه ریک
بکیشم بزنام خه ریکی چیه، به ته ریقییه که وه چوو بهر ده رکی
ژووره که ی و سه ریکی کیشا و به زه رده خه نه یه که وه گوتی ئه وه چی
ده که ییت، خه ریکی چیت؟

وه نه وشه راپه ری و داچله کی، چونکه ئه مه یه که م جار بوو شه مال بیته
ژووره که ی. شه مال به شه وق و په رۆشه وه و به ده نگیکی نزم گوتی:
وه یش ترسایت؟ ببوو ره هزم کرد بزنام چی ده که ییت، بۆچی به
ته نیای؟ بۆ نایه یته ده ره وه؟

له و رۆژه وه که شه مال ئه و قسانه ی له گه ل وه نه وشه کرد، ئیتر
هه ندی رۆی کرایه وه. هه ر که دیار نه بوایه، ده چوو ژووره که ی
ده ستی ده گرت و ده یهینایه ده ری، یاخود بانگی ده کرد که بیته کاغه ز
و ماغه زی له گه ل ریک بخات، یا هه ندی جار ده ینارد چای بۆ بینیت و
ده یگوت با قه مەر خان ئه زیه ت نه ده یین، ئیتر ورده ورده هه ردووکیان
کرانه وه له گه ل یه ک. به لام کردنه وه یه کی زۆر پاک و له قسه و له
نیازی بیگه رد تپه ری نه ده کرد.

کاک سمایل له هه موویان دلّی خۆشتر بوو. هه ر که ده هاته ماله وه،
هه ژده هه ژده ده که وته قسه و وه ک رادیۆ ده کرایه وه، به تایبه تی که
چاوی به وه نه وشه ی نازه نین ده که وت و له دلّی خۆیدا ده یگوت
ئۆخه یش خوایه، یا ره بی کچه که روو سووری لای خوا و عه بد بیت
وه کو منت له و خه یال و مه راقه کوشنده یه نه جات دا. ئه وه تا ئیسته

چەند دۇنيا و دلخۆشم، چۆن خەلك شىرىنئىكى وى دەستگىران بىت سەبرى كەسى دىكە دەكات؟ ھەروھە دلىشى بەوہ خۆش بوو كەوا ئىستە غىرەتى جوولآوہ و خزمەتى مىللەت دەكات و خۆى بە پىاوئىكى خەباتكەر و خاكپەرور دەزانى.

زۆر جار لە ھەرگاوە باسى مودىرى پۇلىسى بۇ شەمال دەگىراپەوہ كە ئەمپۆ كئ ھاتبوو، ئەمپۆ كامىان چىى گوتووە و كامىان چىى كردووە. چەند كەسىيان پارەى دۆراندووە و خزمەتكارى فلان چىى گوتووە و معاونى پۇلىس ئەمپۆ چەند سەر مەرى بە بەرتىل ھەرگرتووە، چەندى بۇ خۆى بردووە و چەندى بۇ مالى مودىرى پۇلىس ھىتاوہ. ئىتر باسى دەكردن و جنىوى پئ دەدان و باسى خراپە و بىنامووسى دەستەوداىەرەى حكومەتى دەگىراپەوہ، دلخۆشىى خۆى بۇ ميوانەكانى ھەردەبەرى و سەرى خۆى قال كەردبوو، قەمەرىش زۆر جار بۇى دەچوو و دەىگوت ئاگات لە دەمت بىت بۇ خاترى خوا، لەوئىش بىرت نەچى قسەى وات لە دەم ھەرچىت و دوایى لىت بكەونە شكەوہ. ئەوئىش قاقاى لى دەدا و دەىگوت خەمت نەبى، بە سەرى تۆ وام لى كردوون نەبىتەوہ. ئەو رۆژە مودىرەكە پئى دەگوتم ئا بزانه سمایل دەلئىن لە بازارى سەوزەفرۆشەكان دوكاندارئىكى بىنامووس ھەىە، ھەتىو و مەتىو و ھەمەلە لە خۆى كۆ دەكاتەوہ و قسە بە حكومت دەلئىت. بزانه نايدوئىنى و بچى لای شت بكرى، بەشكەم شتىكت لى مەعلوم بىت يا يەكئ لەو ھەتىو و مەتىوانە بناسى. كاك سمایل دەستى دا بەيەكدا و پئىكەنىى و گوتى ئەى چۆن، ئىستە ئەوان وا دەزانن ھەروا چكى لە خوار ئەمنەكانەوہم. شەمال گوتى ھەر بژىت، بە راستى ماشەلا ئازاىت.

كاك سمایل بە ماتىبەكەوہ دەستى دا بەيەكدا و گوتى:

داخم ناچىت تاكو ئىستە عومرم بە خەسار چووہ. دەمەوئىت لەم چەند سالەى ماومە، ھەقى ئەو سالانە بكەمەوہ. ھەمووىان بە جارىك گوتيان ئىنشائەلا ھەر خۆش دەبىت، ھەر دەمىنىت.

قه‌مه‌ر به زه‌رده‌خه‌نه‌وه هه‌لی دایه و گوتی قه‌یناکا دهردی ده‌لین (له هه‌ر خه‌ساری ئه‌قلن) دوا‌ی به‌ینیک ئه‌نوه‌ر هاته دهری له ژووره‌که‌ی و زه‌میله‌ی قاپه به‌تاله‌کانی مالی مودیری پۆلیسی به ده‌سته‌وه بوو. پرووی کرده کاک سمایل و گوتی ئه‌وه‌تا قاپه‌کانم بۆ حازر کردی، کاک سمایل پیکه‌نیی و گوتی چاکت پینچابیته‌وه، وه‌کو ئه‌و رۆژه‌م لی نه‌که‌یت که ره‌شه‌باکه هه‌لی کرد و سه‌رقاپی مه‌نجه‌لی برد و خه‌ریک بوو له ناوه‌راستی بازاره‌که‌دا کاغه‌زه‌کان په‌رشوبلاو بینه‌وه، خوا ره‌حمی کرد که جامانه پیسه‌که‌مم خستبووه کیسه‌یه‌که‌وه و به ده‌ستمه‌وه بوو، ئیتر به مه‌نجه‌له‌که‌وه خسته‌مه‌ ناوی و وه‌کو مه‌نجه‌له‌ماسه‌ت به‌ستم و کوریکیش دوا‌ی سه‌رقاپه‌که‌که‌وت، کاری راست بیت بوی هینامه‌وه. ئه‌نوه‌ر پیکه‌نیی و گوتی خه‌مت نه‌بی، ئه‌م جاره باشم پینچاون.

له دوا‌ی بیست رۆژیک ره‌حمه‌ خان گه‌رایه‌وه که‌رکووک. له دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌موو ئیشوکاری به باشی جیبه‌جی کردبوو، ئه‌گه‌رچی وه‌نه‌وشه به هاتنه‌وه‌ی ره‌حمه‌ خان گه‌شایه‌وه و زۆری پی خوش بوو، به‌لام که بییری لی کرده‌وه، دلی داخو‌ریا: ده‌بی لی‌ره‌ بر‌وا، بچیته‌وه بۆ سلیمانی، خوا خو‌ی ده‌زانی که‌ی جاریکی که‌ ری ده‌که‌و‌یته‌وه ئیره و چاوی به شه‌مال ده‌که‌و‌یته‌وه.

هه‌روه‌ها شه‌مالیش له سه‌ریکه‌وه هاتنه‌وه‌ی دایکی پی خوش بوو له سه‌ریکیشه‌وه که وه‌نه‌وشه ده‌باته‌وه، ئه‌ویش می‌شکی هه‌ندیک شیوا.

شه‌مال به گه‌رمی چوو به پیر دایکیه‌وه و گوتی:

له‌شت ساغ بیت، ده‌بیت چه‌ند هیلاک بووبی به ده‌ست مالگواسته‌نه‌وه‌وه. دایکیشی له دوا‌ی پشوودانیک دانیشته‌ و باسی به‌کرێگرته‌ی خانوو و گواسته‌نه‌وه‌ی بۆ کرد و گوتی هه‌ر زوو مشتته‌ری و کرێچی بۆ ماله‌که‌یان په‌یدا بوون و وه‌کو هه‌لوا گواستیانه‌وه. ره‌حمه‌ خان به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خوشه‌وه گوتی هه‌ر ئه‌وه‌نده گوتم خانووه‌که‌م ده‌ده‌م به کرێ، نازانم پۆله ده‌تگوت جارم

دابوو، هر بۆ به يانی خه لک دارژان به سه رمدا، ئه و ده یگوت ده یکرین،
ئه و ده یگوت به کرخ ده چینه ناوی.

شه مال به خوشییه وه گوئی له دایکی ده گرت و گوتی:
ئینجا خانوو و شوینی وا ده ست کی ده که ویت؟ نزیک له بازار و له
هه موو شوینیک، خوشی خانوویه کی فه ره ح و خوش.

ره حمه خان ده مولیوی خوی هینایه یه ک و گوتی حاجی گوروونه شه ل
چهند جار هاته سه رم و گوتی چهند ده لینی ده تده می پیم بفروشه.
ره حمه خان ده ستی دا به سنگیدا و سه ری راوه شانده و گوتی:
پیم گوت ئه یه رۆ چونی ده فروشم، به خوا هه موو سه روه ته که تم
به دیتی نایفروشم.

شه مال پیکه نیی و گوتی ده ستت خوش بی که وات پی گوت. چۆن
دلمان دیت، هر ئه و خانوو کۆنه مان هه یه و هه موو له وئ له دایک
بووین، هه زار یادگاریی خوش و ناخوشمان له گه لی هه یه.

دایکی گوتی:

ئه ری به خوا، ئیسته ش ناچار نه بوو مایه، هر چۆلم نه ده کرد. ئه و
چهند رۆژه ی له خانوو تازه که بووم، ئۆقره م نه ده گرت. هر
ئه وه نده ت ده زانی عه باکه م به ده سته وه یه و چومه ته بازار و
ده ور به ری خانوو که مان، ئه گه رچی هه میشه شه وبۆ و مناله کان له
لام بوون و ئاتولی پوورت و مناله کانی به جییان نه ده هیستم، کاریان
راست بیت هه موو ماله که شیان بۆ دامه زاندم.

دایکی به چاویکی پر خوشه ویستییه وه سه یریکی وه نه وشه ی کرد و
گوتی له بهر (گوله خان) شوینیکی خوشم په یدا کرد، دراوسی و امان
نییه، ماله کان هه موو دوورن له یه ک، بهر ده گاکه مان زۆر دلگیر و
کراوه یه، ده پروانیتته شاخی گوژیته، خانوو که ششی باله خانه یه، دوو
ژوور و هه یوانیکی هه یه له سه ره وه و دوو ژیرخانیش له خواره وه،
سه رته نووریکی خوش، به لام ژیرخانه کان خوش نین، مه گه ر هر به
که لکی دار و خه لوز و زه خیره و شتی وه ها بین.

هەرچۆنیک بئ زۆرم بئ خۆشه که دهورمان چۆله.

شه مال به په رۆشه وه گوتی:

مالت ئاوا بیت، یه کجار وا چۆلئش بۆ؟ دنیا هه زار موقه ده ری هه یه،

دوو کهس به ته نیا له م چۆلئیه دا چۆن هه لده که ن!

رهحمه خان دایه پیکه نین و گوتی: ئه یه رۆ بۆچی وا ده زانیت له دهشت

و چۆلئیدایه؟ ده لئیم گوایه دراوسی و امان نییه که زۆر هه قیان هه بیت

به سه رمانه وه، هه ندی دوورن، ئه گینا گه ره کیکی ئاوه دان و خۆشه،

هه مووی خانووی تازه و خۆش خۆشی لی کراوه، هه ر ئه ولامان

مه کته بی کچانه و ئه ولا ترمان ریزی دوکانن.

شه مال پیکه نیی و گوتی ده باشه چووزانم وام زانی چوئته ته قه راغ شار.

وه نه وشه که تاکو ئه وسه هه ر بئده نگ بوو و به خۆشییه وه گوتی لی

ده گرت، هاته قسه و رووی کرده شه مال و گوتی حه یف نییه پوورم

ئیشی نابه جئ بکات؟ وه نه وشه باوه شی کرد به رهحمه خاندان و گوتی

ئیشوکاری جوان و ریکوپیک هه ر له خۆی دیت.

شه مال له بهر دلنیایی خۆی که نه کا دایکی به په له وه نه وشه به ریت و

برواته وه، وه کو شتی وستی بزانتت که که ی نیازی هه یه بگه ریته وه،

بۆیه رووی کرده دایکی و به بزه یه که وه که هه ندی ماتیی پئوه دیار

بوو، گوتی: باشه که ی نیازت هه یه بگه ریته وه؟

دایکی دهستیکی به سنگ و به رۆکی و ده سمالیدا هینا و گوتی: وه لا

زوو برۆمه وه باشتره، چونکه خانووه که چۆله و دنیا هه زار به زمی

هه یه، ئه گه رچی به مناله کانم گوتوه که هه ر سه ری لی نه برن. ده لئین

له و به ینه دا دز چوونه ته سه ر مالیک و هیچیان بۆ نه هیشتبوون.

ماله که چووبوونه به غدا بۆ سه ر دکتور، شه مال دهستیکی برد بۆ

سه ر و لاملی خۆی و گوتی:

تۆ ده لئیت ماله که هه ر شتی سووکه له ی تئیدایه و فه رش و شته

باشه کانت له مالی خالم داناوه، ئیتر ترسی چیته که په له بکه ی بۆ

گه رانه وه؟

دایکی به لکی سه‌رپۆشه‌که‌ی ده‌موددانی داپۆشی و به دل پیکه‌نیی و
گوئی:

ئه‌یه‌رپۆ خو شه‌رت هه‌ر فه‌رش نییه، ئه‌ی ئه‌و هه‌موو نوینه جوان و
ئه‌و مه‌نجه‌ل و ته‌شت و سینیه قه‌یمیه به‌نرخانه، ئه‌مه بیجگه له شتی
تر؟ له‌پر په‌حمه خان دلی گوشرا، زانیی که ئه‌وه شه‌مال هه‌ز نا‌کا
بپۆنه‌وه، په‌نگه زۆریشی له‌به‌ر وه‌نه‌وشه بیت، هه‌روا به چاوتروکانی
ئه‌م بیرانه‌ی به خه‌یالدا هات، ئینجا پرووی کرده کورپه‌که‌ی و به چرپه
گوئی:

ئینشائه‌لا که‌ی هاتی بو سلیمانی، به هه‌فته وه‌ره بو لامان، که‌س به
که‌س نییه و که‌سیش پی نازانیت.. چیه نیازت هه‌یه زور لیره
بمینیته‌وه؟

شه‌مال گوئی:

جاری نازنم! به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بی، ئیره زور ئه‌مینه، قه‌ت شوینی
وا بیترسمان ده‌ست نا‌که‌ویت بو ئیشوکاره‌که‌مان. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
نازانم براده‌ران بریاری چی ده‌دن.

وه‌نه‌وشه به‌م قسانه‌ی دایک و کور ماته‌مینی دای گرت و خه‌ریک
بوو چاوه جوانه‌کانی فرمیسکیان تی بزیت، بو‌یه به په‌له هه‌ستا و
ده‌ستی دایه پیاله به‌تاله‌کان به بیانوی ئه‌وه‌وه که بیانبات بو
چیشته‌خانه‌که.

په‌حمه خان سه‌یریکی وه‌نه‌وشه‌ی کرد به‌ر له‌وه‌ی له ژووره‌که بچیته
ده‌ری، پرووی قسه‌ی کرده شه‌مال و گورج گوئی:

ئینجا که شوینه‌که‌ت ئه‌وه‌نده باش بیت، بو ده‌رپۆن، مالیان ئاوا بیت،
سلیمانی ئه‌وه‌ته هه‌نگاویکه ئیمه زوو زوو سه‌رت لی ده‌ده‌ین،
وه‌نه‌وشه بیده‌نگ پیاله‌کانی هه‌لگرت و له ژووره‌که چووه ده‌ری،
له‌به‌ر گریان قورگی گیرابوو.

ئه‌و شه‌وه په‌حمه خان و وه‌نه‌وشه تا دره‌نگ نه‌نوستن و که‌وتنه
قسه‌وباس. وه‌نه‌وشه ده‌ستی کرده ملی و گوئی:

واى پوورى گيان چه ندم بير دهكرديت، هر رۆژ و سه عاتم ده ژمارد، به تايبه تى كه ده هاتم بنووم، نه وهنده جيت خالى بوو. وهنه وشه به نه سپايي پيگه نيبى و ده مى خوئى گرت و گوتى ده زانى پوورى گيان ههندي شه و ده ترسام و سامم لئى ده نيشت، نازانم بوچى، به مناليش ههندي شه و ترسم لئى ده نيشت و خهوم ده زپا، ناچار ده بووم بجمه ناو جيگهئى دايه خورشيدده وه، وهنه وشه بيدهنگ بوو، قورگى پر بوو له گريان و گوتى:

به راست ئيسته ده بئى نه و به سه زمانه حالى چى بيت، ئيسته هر شيت بووه، زورى خوئى ده ويستم، نه گهر ده زانيت ئيسته له كه ركووكم، هر بالئى ده گرت و ده هات بو لام، دايم شكليم له بهر چاوه كه ئيسته چون به دم ئيشه كانيه وه گوراني ده لئيت و ده لاوينيته وه و ده گرى.

رهحمه خان باوه شى پيدا كرد و گوتى نه وه چييه، ديسان دلئى خوئت نارهحت كرد؟ به قوربان خوا گه ورهيه، ئينشائه لا ئيسته وه زع ده گوريت، خو تا دنيا دنيايه هه روا ناميتت، له پر ده بينى ئيسته نه و زالم و بيوزدانانه خوا واهه رونغوميان دهكات، قوربه سهريان بو كوى ده چن، ئينشائه لا ده شيبينته وه و ده نيرين به شوينياندا بين بو لامان، هيچ دلئى خوئت نارهحت مه كه.

وهنه وشه به دم هه نسكه وه گوتى خو پووره كه م نه وه هر ناويزم بيرى لئى بكه مه وه كه ئيسته حالى چييه، له وانه يه تا ئيسته هر ديقى كرد بيت. رهحمه خان گوتى خوا گه ورهيه به قوربان، هه مووى جيه جى ده بيت و به خوئى پووره كه شت ده بينيته وه، ئينجا ويستى قسه كه بگوريت تاكو وهنه وشه بيته وه سه ر خوئى، له بهر نه وه به خوئى يه وه سه يرى كرد و وتى ئيسته ده چينه سه ليمانى و بو خومان راده بويزين، وا ده كه م كه ته نيا كه سه نزيكه كانم بتبينن تاكو خوا ده رويه كمان لئى ده كاته وه، ئينجا بو خوئت له وئى له گه ل شه بوو راده بويزى، شه بوو نه وهنده قسه خوئى و گالته چييه.

رەحمە خان دەستی دا بە سنگیدا و سەرى راوہشاندا و گوتى بە لام
واى كە دەمبەھاوار و بۆلەبۆلكەرە.

بۆيەش واى گوت تاوہكو وەنەوشە بېنئىتە پىكەنن و كەوتە باسى
دەمبەھاوارىيەكەى شەوبۆى كچى و باسى منالەكانى و قسەى تر
تاكو خەو برىيەوہ بە لادا.

بەيانى وەختى بەرچايىكردن ھەموو لە دەورى سەماوہرەكەى قەمەر
خان دانىشتن كە بەرچايى بكەن.

كاك سمائل دەمىك بوو رۆيشتبوو، چونكە ئەو لە سەعات ھەوتەوہ
دەرويشت بۆ مالى مودىرى پۆلىسەكە. لای نيوەرۆ كاك سمائل
گەرپايەوہ مالى و خواردەمەنى و كەلوپەلىكى زورى بۆ ھىنان و بە
رۈويەكى خۆشەوہ گوتى:

فەرموون وەرن بخۆن، يا رەبى عافىەتتان بىت.. بە خوا ھەمووى ھىي
بەرتىل و راوورۈوتە كە لە خەلكى وەرى دەگرن. كاك سمائل
سەيرىكى رەحمە خانى كرد و گوتى ئەگەر دەزانى لەم چىشتە
خۆشانە چۆن بەشى فەقىرەكان دەدەم، ئەوئەندەم مەعمىل ھەيە. كاك
سمائل پىكەنىي و گوتى مەعمىلى نيوەرۆ جىايە و ھىي ئىواران جىايە.
رەحمە خان گوتى مالت ئاوا بىت، ياخوا عومرت درىژ بىت، بە راستى
ئىشى چاك دەكەيت. قسەكەى تەواو كرد و گوتى: مودىرەكە خىزانى
ھەيە؟ خەلكى كوئىن؟ كاك سمائل بە زەردەخەنە و شەوقەوہ دەستى
ھەلبىرى و گوتى: ئەرى وەلا ئەوئەندە زۆرە، ھەر لە ژمارە ناين. دوو
ژنى ھەيە و لە ھەر ژنەش پىنج شەش منالى ھەيە، بىجگە لە دايكى و
خوشكى كە بىئوہژنە بە دوو منالەوہ. ھەرۈھا ميوانىشىيان زۆرە.
رۆژى دوو جار چىشت لى دەنئىم بۆيان، ئىنسان قسەيەك بۆ دزىش
بكات، كابراى مودىر زۆر ھەزى لە مال و ميوانە، دايم لا و ديوەخانى
گەرە، خەلكى (حىللە)يە. قەمەرى ژنى لەولاوہ ھەلى دايە و گوتى:
ديوەخانى بۆ گەرم نەبىت بەرتىل و دزى خۆش بىت.

میردهکه‌ی سه‌یریکی کرد و گوتی خو راست ده‌که‌یت، به‌لام هیی و
 هه‌یه هر ده‌یخاته سهر یه‌ک، دلی نایه‌ت نانیکی لی بدات به‌که‌س،
 نه‌و‌لا ئەم کاربایه‌ هه‌رچییه‌کی ده‌ست ده‌که‌و‌یت، بو مال و منال و
 میوانی سهرف ده‌کات، خواردن هر به‌لیشاوه‌ له‌و ماله‌.
 ره‌حمه‌ خان گوتی که‌واته‌ کابرا به‌شی خو‌ی خیرکه‌ره‌. قه‌مه‌ر دیسان
 هه‌لی دایه‌ و گوتی به‌لی خیرکه‌ری چاکه‌ و پیاوه‌تی به‌سه‌ر ئاوی
 هه‌مامه‌وه‌ ده‌کات.

دوای نانخواردن قه‌مه‌ر سه‌یریکی میرده‌که‌ی کرد و گوتی ده‌لیی چی
 تاکو پووره‌ ره‌حمه‌ خان لی‌ره‌یه‌، با منیش بو دوو روژ بچم سه‌یریکی
 مالی براکه‌م بده‌م له‌ هه‌ولیز. ئەمه‌ چهند جار ناردی به‌دوامدا، منیش
 بیریان ده‌که‌م.

شه‌مال وه‌کو له‌ خوای ویستبێ، گورج گوتی ئەشه‌ه‌دوبیللا قسه‌یه‌کی
 به‌جییه‌. هیچ خه‌مت نه‌بیت، دایکم لی‌ره‌یه‌، (په‌ری) لی‌ره‌یه‌. برۆ هه‌ز
 ده‌که‌ی هه‌فته‌یه‌ک، چهند هه‌ز ده‌که‌ی له‌وی به‌.

میرده‌که‌شی گوتی کاک وریا راست ده‌کات. ئەگه‌ر نیازی رویشتنت
 هه‌یه‌، تاکو خوشکه‌ ره‌حمه‌ خان لی‌ره‌یه‌ برۆ، چونکه‌ که‌ ئەو لی‌ره‌
 نه‌بیت، نابێ ماله‌که‌ چۆل بی.

ره‌حمه‌ خان چاری نه‌ما که‌ بلیت باشه‌ من لی‌ره‌م، خه‌مت نه‌بیت و برۆ
 بو سه‌فه‌ره‌که‌ت. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که‌ له‌ دل‌وه‌ پێی ناخۆش بوو، چونکه‌
 بیتا‌قه‌ت ببوو له‌م سه‌رگه‌ردانی و سه‌فه‌رانه‌، به‌لام به‌غیره‌ت بوو و
 نه‌یده‌برده‌ سه‌ر خو‌ی. هه‌ندی جار که‌ هیلاک ده‌بوو به‌ ده‌ست ئەم
 هاتوچۆ و سه‌فه‌ر و ئەمبه‌ر و ئەوه‌ره‌وه‌ که‌ ده‌یکرد، له‌ دلی خویدا
 تووره‌ ده‌بوو و ده‌یگوت تو خوا ئیسته‌ که‌ی وه‌ختی ئەوه‌یه‌. خوا
 نه‌بیرێ منالم گه‌وره‌ کرد به‌ هه‌زار کویره‌وه‌ری، شوکر پیگه‌یشتن و
 شوویان کرد و ژنیان هیتا و دامه‌زران، ئیسته‌ ئیتر ده‌بی منیش توژی
 پشوویه‌ک بده‌م و ئیسرا‌حه‌تیک بکه‌م و بو خۆم دانیشم، چیمه‌ له‌م
 هه‌موو هاتوچۆ و سه‌رگه‌ردانییه‌، منال که‌یفی خو‌یانه‌، وه‌لا ئیتر له‌

جی خۆم ناجوولیمه وه، هه رچییه ک ده بیته بیته، هیلاک بووم، رۆحم ده رچوو. دوو سی سه عاتی به سه ردا ده چوو توور به بوونه که ی خاوه ده بووه وه، له پهر ده یگوت وهی دایکت بمری ئاخو شه مال ئیسته له کوئ بیته، ئیسته چی بخوات، وهی کویرایم دابیت ئه وه چون دلم دیت قسه ی وا بکه م و توور به م، با په رۆیه ک له حالی ئه و کور به نازداره م دادرم. قاچاغ و سه ره گه ردان و هه موو رۆژیک له کونیک خۆی ده شاریته وه، جاری وا هه یه به مانگ هه والی نازانم که گه یشتوو ته کوئ و له کوئیه. گه نج و جوان، بیبهش له سه ره به ستی و خۆشی. ره حمه خان که وه زعی کور به که ی ده هاته بهر چاوه، هیلاکی و ماندووی له بیر ده چوو وه و گوری ده دایه وه خۆی و ده که وته وه چالاکی و هاتوچو و نامه بردن و نامه هینان و شتشاردنه وه و سه رقال ده بووه وه.

قه مەر خۆی کۆ کرده وه، چوو هه ندی دیاری و شتی کرپی بۆ مالی براکه ی و خزمه کانی هه ولیری، کاک سمایی میردی پیشی قه مەر به کی بۆ گرت و له گه ل چه ند ریبواری تر دا که وته ری به ره و هه ولیر.

پاشنیوه رۆ گه یشته مالی براکه ی و به خۆشی هاتن به پیری وه، دوی پشوودانیک قه مەر چاویکی به مالی کاکیدا گیرا و پووی کرده براکه ی و گوتی:

خانوو که تان خنجیله و خۆشه، یاخوا پیرۆزتان بیته. محیدینی برای مه ئموریکی بچووک بوو له یه کی له دائیره کانی حکومه تدا له هه ولیر و تازه گواستبوویانه وه ئه م خانوو که حکومه ت بۆ مه ئموره بچووکه کانی دروست کردبوو و به کرئیه کی که م دایبوونی.

محیدین سهیری قه مەری کرد و به زه رده خه نه وه گوتی:

ئه ری وه لا خانوو که تان خراپ نین، ئه گه رچی ده لئی فارگونی شه مه نه فه رن، هه موو پیکه وه نووساون، جگه له وهش دیواری بهینی خانوو که کانی ئه وه نده نزم و ته نکن، هه ر ده لئی یه ک هه وشه یین.

قەمەر پىكەنىيى و گوتى: شوكرى خوا بكن كه ئەمەشيان له دەست
دەرچوو له بەر دزىيى موھەندىسەكان و دەستبىرى
(قۆنتەرانىچىيەكان)، ھەر باشىشە كه ئەمانەيان پى دروست كراوھ.

براكەي سەرى راوھشاندى و گوتى:

دەردى تو دەلىيت، ئەرى بە خوا ھەر باشىشە! قەمەر داوى
پشوو دانىكى باش ھەستا و بە دەم قسەوھ لەگەل براژنەكەي چوونە
ھوشە و سەرىكى لە ھەمامەكەيان دا، براژنەكەي گوتى:

وەرە سەرىكى بەردەرگاگەشمان بكة، زۆر دلگىر و خۆشە، ئىستە
دنیا ساردە، ئەگىنا كه دنيا خۆش بوو، بەر دەرگاكانمان دەتگوت
سەيرانە، ھەموو دراوسىكان دەچووینە ھەوشەي يەكترى، پىرەكان و
زۆريان لە بەر دەرگا بۆي دادەنىشتن و منالانىش بە كەيفى خۆيان
لەو دەشتەدا يارىيان دەكرد.

قەمەرىش ھەر ئۆف ئۆف و گيان گيانى بوو، باسى خۆشى و دلگىرىي
ئەم گەرەك و مالەي دەكرد، لە پاشان كه گەرەيەوھە بچىتەوھ بەرەوژوور
ھەيوانەكە، لە مالى دراوسىكەي دەستەراستىيان چاوى بە پياويكى ھەندى
پىرى بە عومرداچوو كەوت لە ناو پەنجەرەكەدا بە باشى ديار بوو، كه
ئەمى دى كەوتە دەستراوھشاندىن، ھەر وەكو بىھوى سەلامى لى بكا،
قەمەرىش لای وايوو كه ئەمە دراوسىيانە و زانىويەتى كەوا ئەمرو ئەم
ھاتووھ بۆ ئىرە بۆيە وا سەلام و بەخىرھاتنى دەكات، ئەمىش خەرىك
بوو جوايى بداتەوھ، لە پەر قەمەر چاوى زەق بوو و ھەپەسا، چونكە كاپرا
بە دەست وازى نەدەھىنا، كەوتە چاوبىركى و چاوهلئەكاندىن لەگەلى و
قەمەر سەر بوو، رووى وەرگىرا و خوین و رووژمى ھىتابووھ
سەروچاوى و لە دللى خۆيدا گوتى:

دە تو خوا ئىستە من چى بەم كەولە كۆنە بلیم؟ جنیوی پى بدەم، تفى
لى بکەم؟ ھەرچۆنىك بى، خۆى گرت و گوتى:

ھەمووى دوو سى سەعاتىكە ھاتووم، ئىستە ھەستم فەرتەنەيەك
بنیمەوھ بۆ براكەم و تووشى شەپ و دەعوای بکەم و دوژمنایەتى لە

ناویاندا پهیدا بکه م دەرگا به دەرگاوه؟ نه ئه وه ناهینئ، نه وه لا چاوم دهقووچینم و هەر قسه ش ناکه م، هه مووی دوو سئ روژ لیره ده بم.. چاوی دهردههات، با هەر وا بکات. بزانم چیی دهست دهکه ویت له تهریق و ریسوایی زیاتر، که قه مەر به و چه شنه قسانه هاته وه سه ر خوی و به قوولی بیرری له مه ترسیی دراوسینکه ی کرده وه، له دلئ خویدا گوتی:

ده بی له دواییدا پیش رویشتنه وه م له سه رخو به براژنه که م بلیم که زور ناگای له که چه کان بیت، به تاییه تی که منالی ده دوانزه ساله ن، نه هیلیت به ملاولادا برؤن یا بچنه مالی ئه و دراوسینه یان.

قه مەر چوو دانیشت و که وتنه قسه و یاسی ئه ملا و ئه ولا. مالی براکه شی که وتنه سفره دانان، له و کاته دا له دەرگا درا و منالیک چوو کردیه وه و کوریک دوانزه سیانزه ساله کردی به ژوردا و له گه ل مناله که هاته به ره و ژور، ئه مانیش هەر له دووره وه به خیرهاتنیان کرد. وا دیار بوو ناسیاویانه. کوره رووی کرده براژنی قه مەر و گوتی:

پیرۆزه خانی دایکم سه لامت لی دهکات و دهلی هەر ئیسته له پیر میوانمان هاتوو و هیچمان لی نه ناوه، ئه وانیش له دووره وه هاتوون ماندوو و برسین، بویه دهیگوت ئه گه ره تانه و زهحمه ت نابئ، هەر چیشتیکتان هه بی قاپیکمان بو بنیرن، زور سوپاستان دهکه ین.

پیرۆز و میرده که ی سه یریک یه کتریان کرد، ئینجا پیرۆز به بیزاریه که وه به کوره که ی گوت:

باشه گیان، وا دهچم نان بو خومان و بو ئیوه ش تی دهکه م. لچیکی هه لقورچان و چوو به ره و ژووری چیشتلیتان. ئه وه نده ی پی نه چوو کوره ی بانگ کرد و قاپئ چیشتی دایه دهستی. ئه ویش لی وه رگرت و گه رایه وه مالی خویان.

براکه ی قه مەر رووی کرده خوشکی و به چرپه گوتی:
ئه وه زانیت بوچی من و پیرۆز سه یری یه کترمان کرد؟

نه وەلا، بەلام زانيم شتيك ههيه.. براكه‌ي گوتي:

من باست بۆ ناكه‌م، با پيروژ بيت، ئەو باشتري لى ده‌زاني و داخي زورترى له دلدايه. له‌و كاته‌دا پيروژ به سينييه ياپراخه‌وه گه‌يشته لايان، هه‌لمو‌هالاوي لى به‌رز ده‌بووه‌وه به‌و ناوه‌دا، سينييه‌كه‌ي دانا و مي‌رده‌كه‌ي به پي‌كه‌نينه‌وه گوتي:

ها بۆت ناردن؟

پيروژ گوتي:

ئەري وەلا ناردم، پينيان حه‌رام بيت، خو من له‌به‌ر قاپه چيشته‌كه‌م نيه، ئەوه‌نده هه‌ر له به‌ر مناله‌كان ده‌ميينته‌وه و فرى دهرى، به‌لام له‌به‌ر پيسكه‌يي و قه‌ره‌چيي ئەو ژنه‌مه، به‌و خوايه له‌به‌ر ئەو كورپه به‌سه‌زمانه نه‌بوايه، بۆم نه‌ده‌نارد، به‌لام دل‌م نه‌هات كورپه‌كه ته‌ريق بكه‌مه‌وه.

قه‌مه‌ر پي‌كه‌ني و پرسى: ئەمه چييه مه‌سه‌له؟

پيروژ به جوانى دانىشت و هه‌موو ئەوانى ديكه‌ش له ده‌ورى سينييه ياپراخ كو بوونه‌وه. ئينجا گوتي:

دايكم ئەمه ئەم ژنه هه‌ر دوو سى رۆژ جاريك ئەمه‌مان پى ده‌كات، له‌گه‌ل شيوكرندا ده‌ني‌ريته سهر دراوسيان و ده‌لى له‌په‌ر ميوانمان هاتوه و هه‌ر ماله قاپى چيشتى بۆ ده‌نيرن. يه‌كه‌م جار و دووه‌م جار و تا چه‌ند جاريش وامان ده‌زاني راست ده‌كات و ده‌مانگوت قه‌ي چى ده‌كات، دراوسين، دوايي بۆمان ده‌ركه‌وت كه جاري رهنه‌گه هه‌ر ميوانيشيان نه‌بى يا دوور نيه ميوانيشيان هه‌بيت و خو‌شيان ده‌عه‌تيان كردبن. له هه‌موو حاله‌كدا به قاپيكي من و قاپيكي ئەو و قاپيكي ئەوى تر سفره‌ي چۆلى خو‌ي ده‌پازينيه‌وه و خه‌لكيش مه‌تحي ده‌كهن، ده‌لين سفره‌پازانده‌وه و ده‌عه‌تكردن هه‌ر لايقي فاتمه خانه، له‌چاو خو‌يدا ميواندارى حه‌رامه! ئينجا ده‌وه‌ره خو‌ت مه‌كوژه.

قه‌مه‌ر به سه‌رسوورمانيكه‌وه گوتي: ئەيه‌رؤ! شتى واش هه‌يه؟

پيروژ گوتي:

ئەرى وەلا رۆلە شتى وا و لەوەش خراپتر ھەبە، ئەو ھەر باشە! ئا
تو خوا دۆشاوی تەماتەمان لى براو، يا وەلا شفته دەكەم
ئارەكەمان تەواو بوو، يا ئەپەرق نەمزانى پيازمان نەماو،
بیزەحمەت دە نانمان بەنى سبەينى نان دەكەين و دەتانەدینەو و
گەلى شتى دیکەى وا.

قەمەر دەستىكى دا بە دەستدا و گوتى: ئەپەرق ئىنجا ئىو ەق وا لە
خۆتان دەكەن؟ ئەو چىى گوت بە قسەى دەكەن؟ كە سووريش
دەزانن فىلتان لى دەكات و بە بىئەقتان دەزانىت و ئىشى خۆى بە
ئىو جىبەجى دەكات؟

پىرۆز پاروویەكى برد بۆ دەمى، سەرى دانەواند و گوتى:
بلىم چى، زۆر جاريش توورە دەبم و دەلىم ئەم جارە ناردى ھەر بە
دەركردن دەریان دەكەم و پىيان دەلىم دایكەم ئىمە مالى مەئورىكى
بچووكىن، لە مەعاشەكەمان زیاتر ھىچ دەرامەتىكى ترمان نییە.
ئەویش بە ھەزار حال بەشى ژيانى كۆلەمەرگىمان دەكات، پىمان
ناكرىت ئىو ەش بەخىو بەكەين.. كەچى كە دەنیرتەو ەق شتىكى تر،
بیدەنگ بۆى دەنیرم و ھەرچەند دەكەم، پروم نایە دەست بنیم بە
روویانەو.

قەمەر گوتى:

كەواتە دەستى خۆش بىت با ھەر واتان لى بكات. دەستى ھەلبىرى و
بە گەرمى گوتى: وەلا من ئەویك ئەو ەندە بىشەرم بىت و بە گەوجم
بزانى، منیش ھىچ شەرمى لى ناكەم و بەردىكىشى نادەمى سەرى
خۆشى پى بشكىنى! ئەمە چ قسەىكە!!

ئىتر ھەرىكەیان قسەىكەكى كەرد بە دەم یا پراخواردن و
پارووكلاننەو.. لە خواردن بووونەو، ھەندى خزم و ناسیاو ھاتن
بۆ لای قەمەر، مەجلىسەكەیان گەرم كەرد و تا درەنگ دانىشتن، ئەوجا
رۆیشتن. دواى رۆیشتنى ئەوان ئەمانىش شەوباشیان لە بەكتر كەرد و
ھەر كەسەیان چوو ە سەر جىگەى خۆى.

قەمەر لە ژووری دوو کچە برازاکی جیی بۆ راخرابوو، که چووہ لایان، ماوہیەک یاریی لەگەل کردن و قسە ی خۆشیان کرد، دوایی بە شەو باشەوہ سەر و ماچی کردن و خۆی کرد بە ژێر جینگە کەیدا.

قەمەر که جگە لەوہی بە درێژایی رۆژ و تا نزیک نیوہ شەویش پشوو ی نەدابوو، ئەوہندە کفت بوو، ھەر سەری کردە سەر سەرین خەوی لێ کەوت.

لە خەویدا لە مائی خویان دانیشتبوو، یەکی زۆر بە قایمی و بەبی وەستان و بە پەلە لە دەرگاکی دەدان، ئەویش لەبەر ئەوہی کہ شەمال لە ژوورەوہ بوو، دلی داخوړپا و زۆر شپرزە بوو، ھەر دەیگوت: کئیە ئەوہ ھاتم، لە لایەکی تریشەوہ پەلی شەمائی رادەکیشا بۆ لای کولانە ی مریشکەکان کہ لەوێوہ سەرکەویتە سەربانی مالا کەیان تا لەوێوہ باز بداتە باخی سلق و سەوزاییەکی پشتیانەوہ.

ئەو لەمەدا دەبی کہ پۆلیسەکان پالی دەنین بە دەرگاکیوہ، دەیشکینن و بە باوہ شیک زنجیر و کەلەپچەوہ پەلاماری ئەو و شەمال دەدن، یەکیک لە پۆلیسەکان دەستی دەگری کەلەپچە ی بکات و سواری ماتۆریکی بکات و بیبات، ئەویش دەزریکینی و خەبەری دەبیتهوہ و بە شپرزەیی ھەل دەستی، ترسیکی تەواوی لێ دەنیشی و گور دەداتە خۆی تا ماوہیەک بیری ناکەویتەوہ کہ ئەو لە کەرکووک نییە لە ھەولێر لە مائی براکە یەتی. دوای ئەوہی ھۆشی ھاتەوہ بەر، شایە تومانیکی ھینا و دەستیکی بە دەموچاوی خۆیدا ھینا و بە زمانیکی قورسی خەوالوو چەند جاریک لەسەر یەک شوکری خوای کرد کہ ئەوہی دبیووی خەون بووہ، لەگەل ئەوہ شدا دلی ھەر پەلەپەلی دەکرد و ئارەقیکی ساردی دەردابوو، ھەندی بە دانیشتنەوہ مایەوہ، ئینجا قومی ئاوی خوار دەوہ و دەستی برد برازاکانی داپۆشییەوہ و لە دلی خۆیدا گوتی خوا پەحمی کرد کہ ئەم منالانەش لە زیکە کەم خەبەریان نەبووہوہ. ئیتر بۆی پال کەوتەوہ. شەو درەنگ بوو، سەعات سی دەبوو، قەمەریش دوای نەختی ئەمدیو و

ئەودىيوكردن سەرى خۆى داپۆشى و خەرىكى نوستن بوو كە دەنگىك
ھاتە بەر گوئى، وەك يەكى دىوارى ژوورەكەيان، يان شوئىتىكى
خانووەكەيان ھەلكەنى ياخود وەك و لاخىك خەرىكى سىمكۆلكردن
بىت. قەمەر گوئى ھەلخست و ھەندى مات بوو، خواپە گيان ئەمە
چىيە؟ تۆ بلىتت و لاخى مالاە دراوسىكەيان بىت؟ باوەر ناكەم لەو
ھەوشە چىمەنتۆ بچكۆلانەيەدا كەس و لاخ رابگرىت، دىسانەوہ سامى
لى نىشت، ھەستا و دانىشتەوہ.

ئەى ئەم دەنگەى تر چىيە؟ بىسىمىلاھى رەھمانى رەھىم! ئەمىيان
دەلىت دەنگى زىكرى دەروئىشە! ئىنجا زىكر بەم نىوہشەوہ! وەى دايە
ئەمە چى بوو، ئەم دەنگانە لە كوئوہ پەيدا بوون، ئەمە چ خەويك و
شەويكى پىر ترس بوو، خۆ من ھىشتا ترسى جەوہكە بەرى نەداوم..
يا رەبى تۆبە.. ئۆھ خواپە ئەو كاكە (ورىا)يە بپارىزىت.. تۆ بلىنى
تووشى شتىك نەبووبى؟ خوا نەكات، گوئى شەيتان كەر بىت.

جارى با بزائم ئەم خرتەخرت و زىكر و حالگرتنى ئەم نىوہشەوہ
چىيە؟ دەلىنى چى با بچم بە ئەسپايى بانگىكى كاكم بكەم؟ ئەيەرۆ
عەيب و شوورەيى بلىم ھەستە بزائە ئەو دەنگە چىيە؟ وا ھەستا و
چووہ دەرەوہ و تووشى بەلايەك بوو خوانەكردە؟ وەلا ھەر ئەوہم
كەمە. قەمەر وا ترسى لى نىشت ھەر بە تەواوى خەوہكەى زرا، بە
تايبەتى كە بىرى كەوتەوہ ئەو خانوانە لە قەراغ شار دروست كراون
و پىشتەكانيان ھەمووى دەشتە و چۆلە.

باشتر ئەوہىە (چراى برازام خەبەر بكەمەوہ، ھەرچەندە منالئىشە،
بەلام ھىچ نەبى ھاودەنگىك دەبى كە قسەى لەگەل بكەم، بە ئەسپايى
دەستى ھىنا بە سەر و پرچى برازاكەيدا و لەسەرخۆ گوتى چرا! چرا
گيان! چەند جارىك لەسەر يەك بانگى كرد، بەلام چرا جوولەى بو
نەكرد و ھەر ئاگاشى لەو دەستبەسەرداھىتان و بانگكردنە نەبوو،
قەمەر كە دىي برازاكەى خەوہكەى ئەوہندە قورس و خۆشە، ئەوئىش
دەستى كىشايەوہ و چىتر دلى نەھات بانگى بكات و وازى لى ھىنا.

هه‌ندى غيره‌تى خسته‌وه بهر خۆى و گوتى: ئەيه‌رۆ ژن عه‌مرت نه‌مىنى ترسى چى.. ئىنشائه‌ لا له‌مه‌ گه‌وره‌تر ده‌بىت، ئەگه‌ر مندالت ببوايه ئىستا وه‌ختى شووكردن و ژنه‌ئىنانيان ده‌بوو، داوه‌شئى ياخوا، خه‌رىكى ئەم دوو مناله‌ زه‌رد و سووره له‌ خه‌وه‌كه‌دا شئت بكه‌يت، ئەمه‌ چىيه‌ گوئىت له‌ ده‌نگه‌ده‌نگه‌.. نه‌ختىكى تر گوپى دايه‌ خۆى و كه‌وته‌ گوئى خۆ كه‌ركردن، له‌ پاش خرته‌خرت و ئەو ده‌نگه‌ده‌نگانه‌ى له‌ زىكر و ته‌هليله‌ى ده‌رويش ده‌چوون، پال كه‌وته‌وه‌ و خه‌يالى خۆى به‌ لايه‌كى دىكه‌دا برد و وه‌كو شتى ويستى خۆى بىر بچىته‌وه‌.

ئىسته‌ ئاخۆ ره‌حمه‌ خان چى بكات و وه‌نه‌وشه‌ خه‌رىكى چى بىت، ده‌بى سمائل ئەمشه‌و چىيى كرديبىت؟ ئىسته‌ له‌ به‌ر چاومه‌ كه‌ چه‌ند ناره‌حه‌ته‌، لاي وايه‌ سالىكه‌ رۆيشتووم بۆ سه‌فه‌رى قه‌نده‌هار، ناليت چووه‌ بۆ هه‌ولير، هه‌مووى هه‌نگاوئىك له‌ كه‌ركووكه‌وه‌ دووره‌. بىگومان سه‌رى دنياى لى هاتووه‌ته‌وه‌ يه‌ك، ديسان قسه‌ به‌ خۆى ده‌لى كه‌ بۆچى هيشتى برۆم و به‌يه‌كه‌وه‌ نه‌هاتين، وه‌كو هه‌موو جارىك كه‌ ده‌لى باشه‌ برۆ، دوايش په‌شىمان ده‌بىته‌وه‌. به‌ راستى كابرليه‌كى سه‌يره‌، باوه‌ر ناكه‌م كه‌سى دىكه‌ هه‌بىت وه‌كو ئەو كه‌سى دىكه‌ى خۆش بوئىت، قه‌مه‌ر هه‌لگه‌رايه‌وه‌ سه‌ر ته‌نشته‌كه‌ى ترى و له‌به‌ر خۆيه‌وه‌ گوتى: ئاي سمائل له‌ كوئى؟ ئەگه‌ر ئىسته‌ ده‌زانى خه‌وم لى زراوه‌ و چ ترسىكم لى نىشتووه‌ له‌به‌ر ئەم ده‌نگانه‌.. خه‌لك هه‌ر له‌ خۆيدا كه‌ جى ده‌گورئى، يه‌كه‌م شه‌و ناره‌حه‌ت ده‌نوئىت ئىنجا وه‌ره‌ ئەم به‌زمه‌شت ببى به‌ تووشه‌وه‌! ديسانه‌وه‌ خه‌يالى گه‌رايه‌وه‌ لاي خرته‌خرت و ده‌نگى زىكره‌كه‌، به‌ راست ئەوه‌ بۆچى ئەمشه‌و هه‌ر نابريته‌وه‌؟ ئەمه‌ چه‌ند جار سه‌يرى سه‌عاته‌كه‌م كرد هه‌ر وه‌كو خۆيه‌تى، له‌ كه‌يه‌كه‌وه‌ من به‌ خه‌به‌رم، كه‌چى تازه‌ بووه‌ به‌ سى و نيو.. بۆ به‌ده‌ختى، كه‌سش خه‌به‌رى نابىته‌وه‌، زۆر سه‌يره‌ هه‌ر لائىلاهه‌ ئيله‌لاكه‌ى تى ده‌گه‌م و قسه‌كه‌ى تر تى ناگه‌م، ده‌نگه‌كه‌ى ده‌لبيت له‌ ناو بىرىكى نزيكه‌وه‌ دىته‌ ده‌رى، وا كرديشى به‌

هه وره تریشقه، هه ر گرمه گرمی هه ورمان که م بوو، ئای خو ئه وه بارانیش دای کرد! به زه رده خه نه یه کی ته وساو ییه وه گوتی: ماشه لا له م شه وه خو شه! ئیتر خوا ره م بکات، ئاخو تا رۆژ ده بیته وه چیی تر روو بدات؟ که س سه فه ر نه کات قه مه ر خان نه بیته! له به ختی منه هه موو سه فه ریک تووشی شتیک ده بم و هه ر عاریش نانیم، قه مه ر له تاو دهنگی خرتکه خرتک و گرمه ی ناو به ناوی هه وره تریشقه و خو ره ی بارانه که، گوئی له دهنگی که له شیر بوو، هه رو هه ا دوی که میکیش دهنگی بانگی مزگه وته کانی هاته گوئ و ئارامی که وته دلیه وه. لای وابوو ئیتر هه موو شتی ته واو، وا بوو به یانی، نه ختی مات بوو، خو شی نازانی چون خه وی لی که وتبوو تا له سه ر دهنگی پیکه نین و شه ره چه پۆکی برازاکانی خه به ری بووه و له خو شیاندا گورج چاوی کرده وه که بینیی دنیا رووناک بووه ته وه و به یانییه، قره قر له دراوسیوه دهستی پی کردوو و قره قری ئوتومبیل دیت له دوروپشتیان، وا دهنگی براکەشی دیت که له گه ل یه کی قسه دهکات و پینده که نی، ئه ویش له خو شیاندا راست بووه وه.

هه موو له دهوری سه ماوه ر کو بوونه وه، به تایبه تی که رۆژی جومعه بوو و مه کته ب و دائیره نه بوو.

پیرۆزی خاوه ن مال چایه کی خسته به رده می قه مه ری دشی و گوتی خو مناله کان ئه زیه تیان نه دای، هه ر خه می ئه وه م بوو، ئه مگوت ده ترسم هه ر خه ریکی شه ره شه ق بن و نه هیلن ئیسراحت بکه یته، دایم ئه م دوو کچه ده لئی کتک و مشکن، به بی یه ک ئیداره ناکه ن و هه میشه ش که به یه که وه بن، به چه پۆک به رده بته یه کتری.

قه مه ر چایه که ی تیک هه لدا و پیکه نیی و گوتی باسی ئه و فه قیرانه ده که یته؟ وه لا گیانیکم به وان بوو ئه مشه و، ئه گه رچی نوستبوون، به لام هه ر سه بووری دلم پیتیان ده هات، دیسان پیکه نییه وه و گوتی یاخوا ئه وه ی ئه مشه و به سه ر من هاتوو، به سه ر دوژمنندا بیت.

برا و براژنه‌که‌ی به جارِیک راپه‌رین و گوتیان بۆ؟ خوا نه‌کات نه‌خۆش بووی یا چی؟ ئه‌ی بۆ خه‌به‌رت نه‌کردینه‌وه؟ قه‌مه‌ر سه‌ری راوه‌شاند و ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و گوتی هه‌ر لیتی گه‌رێ، کاشکی نه‌خۆش بوومایه، وه‌لا پیم خۆشتر بوو.

ئیتیر که‌وته باسی رووداوه‌کانی ئه‌مشه‌وی و ده‌نگی خرته‌خرت و زیکی ده‌رویش و هه‌وره‌تریشقه و خه‌وی ناخۆش، به‌لام هه‌ر باسی خۆی کرد که پۆلیس هاتبوون بیگرن باسی شه‌مال و که‌سی تری نه‌کرد، هه‌روه‌ها باسی لووره و وه‌رینی سه‌گه‌کان و ئیتیر هه‌مووی به‌ زیاده‌وه بۆی گیرانه‌وه.

براکه‌ی ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و به‌ په‌رۆشه‌وه سه‌یریکی ژنه‌که‌ی کرد و گوتی مالت ئاوا بێ، چۆن له‌ بیرمان چوو پیتی بلین که ئه‌گه‌ر گوپی له‌ ده‌نگیکی وابوو، دلێ هیچ نه‌کات.

پیرۆزی ژنی کیشای به‌ خۆیدا و گوتی:

وای بمرم، ده‌بیته‌ چهند سامی لێ نیشته‌بێ. که‌وته باسی خویان که تازه‌ هاتبوونه ئه‌م خانووه که له‌به‌ر ئه‌م ده‌نگه‌ده‌نگ و به‌زمه‌ چییان به‌سه‌ر هات تاوه‌کو چهند شه‌و هه‌ر خه‌ومان لێ نه‌ده‌که‌وت. چهند جار دراوسێکان شکاتیان کرد، به‌لام دوایی چاریان نه‌ما و هه‌موو راهاتن و فیر بوون، ئیسته‌ گویشیان لێ نییه.

قه‌مه‌ر ده‌ستی دا له‌ سنگی خۆی و گوتی:

وه‌ی په‌نا به‌ خوا چهند ده‌نگیکی به‌سام و ناخۆشه، باشه ئه‌وه چۆن خه‌وتان لێ ده‌که‌ویت؟ به‌ راستی ئه‌مه‌ چیه‌؟

براکه‌ی پیاله به‌تاله‌که‌ی دایه ده‌ست ژنه‌که‌ی و پاکه‌ته‌ جگه‌ره‌که‌ی گرت به‌ ده‌سته‌وه، رووی کرده‌ خوشکی و گوتی:

- ئه‌مه ئه‌گه‌ر باست بۆ ده‌که‌م سه‌رت سوور ده‌مینێ له‌م ریکه‌وته و خه‌لک هه‌ر ده‌بی شوکری خوا بکات که ئینسان تووشی به‌لای وا نه‌بیته. ئینسان تاوه‌کو تووش نه‌بیته، نازانی که به‌لای چۆن هه‌یه له‌م دونیایه‌دا. ئه‌مه له‌م ده‌ور و پشته‌مان دوو پیاو و ژنیکی شیت هه‌یه.

قه‌مه‌ر چاوی زه‌ق بوو و گوتی:

- ئی!!

براکه‌ی قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی:

- ئەم دهنگه‌ی که له خرته‌خرت و ئەرزه‌له‌که‌ندن ده‌چوو، ئەمه‌ ئەو پیاوه‌ قوربه‌سه‌ره‌یه، ئەقلی تیک چوو، چه‌ند پیاویکی باش و نه‌جیبه. به‌ین به‌ین ده‌یداته سه‌ری و وای لی دیت. که‌سوکاریشی ناچار له ژووره‌وه‌ چه‌پسی ده‌که‌ن، چونکه‌ ده‌ست ده‌وه‌شینئ و ده‌داته ده‌شت و کیو، هه‌رچه‌نده‌ مانگی جاریک ژنه‌که‌ی و برا به‌سه‌زمانه‌که‌ی ده‌یبه‌نه‌ به‌غدا و سه‌ر دکتۆر، به‌یینک چاک ده‌بیته‌وه‌ و له‌پر وای لی دیته‌وه‌. نه‌گبه‌تانه‌ پاره‌ووپولیان به‌ ده‌سته‌وه‌ نه‌ماوه‌ ئەوه‌نده‌ی ده‌هینن و ده‌یبه‌ن، ئیتر چاریان نییه، هه‌ندی جار له ژووره‌وه‌ چه‌پسی ده‌که‌ن، ئەویش هه‌تا به‌یانی ده‌که‌وئته‌ ته‌په‌ته‌پ و ئەرزه‌له‌که‌ندن گوايه‌ تاکو رابکاته‌ ده‌ری.

قه‌مه‌ر سه‌ری سوور مابوو و نارچه‌تیش ببوو بۆ پیاوه‌که، گوتی

ئینجا ئەمه‌ به‌ چی ئەرز هه‌له‌که‌نیت؟

براکه‌ی گوتی: به‌ هیچ، خو ئەوان هیچ شتیکی وای له‌ به‌رده‌ستدا به‌جی ناهیلن. جاری وا هه‌یه‌ که‌ نانی بۆ ده‌به‌ن، که‌وچک ده‌شاریته‌وه‌ و شه‌و ده‌که‌وئته‌ خرته‌خرت گوايه‌ ئەرز هه‌له‌که‌نیت.

قه‌مه‌ر مات بوو و گوتی یا ره‌بی تۆبه، هاوار ره‌حمان پی بکه‌یت و ره‌حم به‌و فه‌قیره‌ و خیزانه‌که‌شی بکه‌یت، باشه‌ ئەی ئەو دهنگی زیکره‌ چییه‌؟

پیروژ ده‌می خو‌ی شارده‌وه‌ به‌ سه‌رپۆشه‌که‌ی و گوتی خوايه‌ لیم نه‌گری، به‌نی ئادهم‌ پیکه‌نینیشی دیت. ئەوه‌ ئەو دهنگه‌ی که‌ ده‌یکات، ده‌لئیت لا ئیلا هه‌ ئیله‌لا ده‌چمه‌ دوکان ئینشائه‌لا. ئەوه‌ دوکانیکی بچکۆله‌ی هه‌بوو، میوه‌ و نوقل و ماست و شتی وای ده‌فرۆشت، ئینجا ئەوه‌ته‌ی وای لی هاتوو، براکه‌ی ده‌چیته‌ دوکانه‌که، ئەویش

دوكانه‌كه‌ی زۆر خوښ ده‌وێ و زۆر دل‌ی پێ‌وه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه به درێژایی شه‌و ئه‌و لائیا‌هه ئیله‌للایه‌ی بۆ ده‌كات.

قه‌مه‌ر گو‌تی: باشه ئه‌وان بۆچی له‌ خانووی حكو‌مه‌تدان كه ده‌لێت دوكاندار بوو. بۆ خه‌لكی واش ده‌توانن بینه ئه‌م خانوانه‌وه؟ برا‌كه‌ی هه‌لی دایه و گو‌تی:

ئه‌وه كچه به‌سه‌زمانه‌كه‌ی مو‌عه‌لیمه‌یه و ئه‌م خانووه دراوه به‌و، یاخو‌ا كافر به‌ حا‌لی بی‌ت به‌ ده‌ست ئه‌و باوكه‌وه. چرای برا‌زای ده‌می خو‌ی گرت و به‌ پێ‌كه‌نینه‌وه گو‌تی: پووره قه‌مه‌ر ئه‌مدیویشمان پیاویکی شیتی لێیه!

پیرۆز له‌ كچه‌كه‌ی تووره‌ بوو، ده‌نگی نزم كرده‌وه و گو‌تی كچی وس به‌ له‌ پێ‌ی خوادا، نه‌وه‌كا گو‌ییان لێی بی‌ت، ئه‌وه‌تا بووكه‌كه‌ی له‌ هه‌وشه‌یه.

پیرۆز ده‌نگی نزم كرده‌وه و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تێكه‌ل به‌ به‌زه‌یی گو‌تی ئه‌م نه‌گبه‌ته‌ش هه‌ر ژنێك بی‌رده‌ا تی بی‌ه‌ریت و بی‌بینیت، ده‌لێت ئه‌وه له‌ كو‌ی بوویت خه‌جی گیان؟ له‌ به‌یانیه‌وه چاوه‌ریت ده‌كه‌م.

ئه‌میش ده‌لێن ژنێکی هه‌بووه و زۆری خوښ ویستوو، ده‌می سا‌له‌ مردوو، ئیتر ئه‌ویش دوا‌ی ئه‌و ژنه‌ی ورده‌ورده‌ ئه‌قلی تێك چوو. ئه‌میش هه‌ر له‌ ما‌له‌وه‌یه، به‌لام بی‌ده‌نگه‌ و هه‌ر ئه‌م قسا‌نه‌ ده‌كات. كه‌سیش لێی ناگریت، ئه‌ویش لای كو‌رپه‌كه‌یه‌تی، كو‌رپه‌كه‌ی ژن و ما‌لیشی هه‌یه و له‌ پو‌سته‌خانه‌ ئیش ده‌كات.

قه‌مه‌ر لێوی خو‌ی گه‌ست و گو‌تی ئه‌یه‌رۆ به‌س نه‌بوو، خو‌ ئیواره خه‌ریك بووم بۆی بچم. كه‌ منی دی چه‌ند جا‌ریك چاوی لێ هه‌لته‌كاندم و به‌ ده‌ست بانگی ده‌كردم. هه‌موویان ده‌ستیان كرد به‌ پێ‌كه‌نین.

پیرۆز گو‌تی جا‌ری وا هه‌یه پو‌ژی چه‌ند جا‌ریك چاوم لێ هه‌لده‌ته‌كێنی و ئه‌گه‌ر نزیك له‌ هه‌وشه‌ بی‌ت، قسه‌م له‌گه‌ل ده‌كات، ده‌لێت ئه‌وه كه‌ی دیته‌وه؟ چی ده‌كه‌یت له‌ ما‌لی دراوسی؟ تی‌رت

نه خوارد؟ منیش پیی ده لیم تو بروره وه ژووری، توژیکی تر دیمه وه. ئیتر ملی ریگه ده گریت و ده چیته ژووره وه و بیری ده چیته وه که چیی گوتوه.

قه مەر گوتی ئەیه رۆ په نا به خوا، خوا فرسه تان بدات، به سه ری پیغه مبه ر من بوومایه، ئەگەر هه موو خانوو کانیشیان له سه ر تاپو بکردمایه، رۆژیک لیتره نه ده مام. وهی دایه سی شیت به جاریک له م چهند خانوو بچکولاناندا ئاقلیش تیک ده دن، باشه بو نایان به نه خهسته خانه یه ک شوینیک؟ ئاخر له ناو ئەو هه موو خه لک و مال و مناله دا چۆن ده بی؟ هەر بو خویان باش نییه و گوناحن.

براکه ی گوتی ئاخر ئەمه ی ئەمدیومان هەر ئەم قسانه ی هه یه، به لام ئەزه ته ی کهس نادات و له ناو مال و منالی کورپه زاکانی زور دلسوز و باشه، جاری وا هه یه دوو سه عات سی سه عات به دیار بیشکه ی کورپه زاکه یه وه داده نیشت، هه ندی جاریش خه ریکی باخ ده بیت.

قه مەر گوتی واش به بووکه که ی ده لیت وه کو به ژنه کانی تر ده لیت؟ پیروز گوتی نه، ده زانی که ئەمه ژنی کورپه که یه تی و زوریشی خوش ده وی، هەر بو خه لکی بیگانه وایه.

قه مەر شیتی سیهه می بیر که وته وه و گوتی ئەی سیهه مه که چیه؟ ئەو چیه ته ی؟

پیروز گوتی ئەویش ژنیکه، به لام شیتی وا نییه، هەر شیتی سه فه ره کچیکی له موسل شووی کردوه، ئیتر ئەم ژنه هەر رۆژی لی ده بیته وه، به میرده که ی ده لیت ئا برۆ پیشی قه مەر به کم بو بگره به کری، یا ده لیت جیی نه فه ریکم بو بگره به کری له پاسیک با برۆم بو موسل سه ریکی ئەو کچه م بدهم.

میردیشی پیی ده لیت هه مووی دوو رۆژه گه شتوو یه جی، سه فه ری چی، ئیتر ده یکا به هه را و له خوی ده دات و دار و به رد ده شکینی، ناچار میردی داماو حازری ده کات و ره وانه ی ده کات به ره و موسل، ئینجا ده گاته ئەوی، هەر دوو رۆژی لی ده بیت، رۆژی سیهه م به

کچه که ی دهلی گیللاس به حهسه ن بلی بمبات بۆ گه راج، ده رومه وه، کچه که ی ده کیشیت به خویدا و ده لیت له ری خوا دایه، چ زوو هاتی و چ زوو ده رۆیته وه، که ته نها بۆ شه ویک ئابرووت بر دم لای مالله خه زوورانم. فایده ی نییه، کچه فه قیره که ی له ترسی ئه وه ی نه یكات به هه را و زیاتر ئابرووی به ریت، هه موو جاریک هه زار فیل و درۆ و بیانوو ده دۆزیته وه که له پپر براکه ی نه خووش که وتوو ه یان باوکی قاچی شکاوه. ئیتر ئه مه حالئ ئه م ژنه یه به ده ست ئه م سه فه رانه وه. زۆر جار کچه که ی خوی دیت و به گریان و باوکه رۆ ده پاریته وه که چاریکی دایکی بکات، چونکه بووه به گالته چیی خزم و ده رودراوسی، ئه مه ش شیتی سیهه م.

قه مەر پیکه نیی و گوتی تا زوو ه با منیش بگه ریمه وه تا کو نه بووم به شیتی چواره م، هه موویان ده ستیان کرد به پیکه نین و خووشی له هه موویان خراپتر.

قه مەر دوو رۆژی تریش له مالی براکه ی مایه وه، بۆ رۆژی دوایی گه راپه وه که رکوک.

دوای گه رانه وه ی قه مەر بۆ که رکوک، به چه ند رۆژیکیش باس هه ر باسی هه ولیر و باسی شیته کان و خرته خرت و زیکر و ته هلیله ی نیوه شه و و خه وزران و ساملینیشته که ی قه مەر بوو که بووی ده گپرانه وه.

ئیتیر له وه وه ده هاته سه ر ئه وانئ تر، هه ریه که یان ده یویست رووداویکی خۆی بگپریته وه که شتیکی وا به سه ر ئه ویش هاتوو ه.

رهحمه خان ده ستئ بۆ سه ر و سه روبه ستئ برد و گوتئ: زۆر جار رووداوی وا ده قه ومیت که به نی ئاده م سه فه ره که ی لی ده بیت به زه ره مار. ئه وه سالیک من چووم بۆ چه مچه مال سه ری ژنیکی خزممان بده م که نه خووش که وتبوو، خزمیکی زۆر خووشه ویست و ژنی چاک بوو، دنیا هاوین بوو، خه لک له سه ربان دنوستن، به لام مالی خزمه که م هه وشیکی خوشیان هه بوو، سه کویه کی گه وره و

خۆشى تیدا بوو. ئەھلى مالهەكە لەوئى دەنوستن، منیش بە خیرئى چونکە خۆشيان دەویستم و ویستیان خۆشترین جیگەم بۆ هەلبژیرن، چون قەرەوئیلەیهکی ئاسنی باشیان هینایە دەری و جیگەیهکی جوانیان بۆ لە سەر داخستم و بردیانە لایەکی خۆشى حەوشەکە کە درەنگ هەتاوی بەیانیانى بەردەکەوت، حەوشەکە چەند درەخت و گۆل و میوهی جوانیشی تیدا بوو.

هەموو چووین نوستین، نیوئەشەو لە قریشکەى دوو پشیلە بە خەبەر هاتم کە لەسەر گوئسەوانەکەى نزیکمەو هەشەپیان دەکرد و لەیەک ئالا بوون و قریشکەیان سەر گەرەک کەوتبوو. منیش لە خەو راپەریم و چاوم کردەو هەسەم راکەم یاخود هاواریان لى بکەم کە بترسن و برۆن، چونکە لەوانە بوو بەو حالەى کە تییدا بوون، هەردووکیان پیکەو بەوتنایەتە سەر جیگەکەم.

رەحمە خان چاوتروکانىک بیدەنگ بوو و سەیری جەماعەتى کرد کە بە پەرۆشەو هەگوییان لى دەگرت، ئینجا قسەکەى تەواو کرد و گوئى رۆلە هەر هینشتا بە پالکەوتوویى و هینشتا هەلنەسابووم کە چاوم کردەو، ئۆھ دوژمندان وای بەسەر بیت.

لەپەر هەستم کرد خۆلى گوئسەوانەکە دارژا بە سەرمدا، شتیکی نەرم و تەر پریشکی بەر دەموچاوم کەوت و کەوتە ناو هەردوو چاوم، ئیتر وەکو شیت راپەریم و مالهەکش زۆریان خەبەریان بوو و بە پەرۆشەو هاتن، چونکە گوئسەوانەکە لە نزیکم بوو، چرایان داگیرساند و پشیلەیان دەرکرد و هاتن بە لامەو هە بۆچی دەستم بە چاومەو هەگرتووه، کە سەیریان کرد چی بینن؟ ئەو پریشکە رەشەى کە بەو ناویدا هەلبژاوه و بەر چاوم کەوت، پيسایى پشیلە بووه کە لە تاو ئەو پەلاماردانە درندانەیان کە پەلامارى یەکیان داوه، پيسایان لى بەربوووتەو و لەگەل خۆل و زىخى گوئسەوانەکە لە ژیر چنگ و قاچیان هەلکەنراوه و هەر بەو چاوتروکاندنە هاوارم پى کەوت. چوومه حەمام، بەو شەو سەر و جلیان شتم، چاومیان بە یۆریک و

ئاو و خوئ شت، به لآم فايدهى نه بوو، ئارامم لى بړا، شهو زور درهنگ بوو، نزيك سعات چوارى به يانى بوو، ئيتر بهو حاله مامه وه و له بهر ماله كه و ژنه نه خو شه كه دهمگوت هيچ نيه چاك بوومه وه. به لآم له راستييشدا دهتگوت شيشى ئاگر دهكهن به چاو و سهرمدا. ههرچونيك بى، بو به يانى كه سهر دهكهن سهر وچاوم وهكو سهرى شيرى لى هاتووه ئه وهنده ئاوساوه، ماله كهى خزمم به هه له داوان چوون دكتوريان بو هينام. دكتور سهرى كرد و گوتى ده بى ههر ئيسته دوو سى شريفه لى بدهم، شتى زور پيس چووه ته چاويه وه و ميكرو بى پيس تيكه لى خوئنى بووه. سعات به سعات سهرم و دهموچاوم زياتر ده ئاوسا و ئاوسانه كه ش شين هه لده گه را. ئيتر ماله به سه زمانه كه نه خو شى خوئان بير چوو له تاو من. يهك هه فته چاوم هه لنه هات، دواى هه فته يهك ئيتر ورده ورده كه ئاوساويه كه نيسته وه و توزئ چاوم كرايه وه، گه رامه وه سليمانى. باوكى همه و مناله كان و خزمه كانم كه منيان له و حاله دا دى، ههر ئه وه مابوو كه شيوه نم بو بكه ن.

رهحمه خان به زه رده خه نه وه سهرى راوه شاندا و گوتى ئه لى چوون، ئه وه له ناو جيگه نوستبووم، كه قه زاوقه در هات، ههر ديت ده بزانه چيم به سهر هات، نه به ريگه وه بووم، نه به سه حرا و شاخ و كيوه وه بووم، له ناو جيگه نوستبووم، هه موو دنيا كپ و بيدهنگ و نوستوو. هه موو جه ماعت به جارئ گوتيان وه لى خوا فرسه تت بدات، به خوا شتيكى خراپى به سهر هاتووه، هه موويان نارده حه تيبى خوئان دهر برى، ئه گه رچى رووداوه كه كوئيش بووه، وه نه وشه په لامارى دا و به دلسوزييه وه ده ستى كرده مى و نوساندى به سنگيه وه و ههر وهك ئه وه لى رووداوه كه ئيسته بووبيت و بيه ويت بياريزئ لى، ئه وهنده به په رؤش بوو بوى.

كاك سمائل ده ستى دا به يه كدا و گوتى ئاخر ئه وه يه كه ده لين قه زاوبه لا، ئه گينا خه لك كه چووه سهر جيگه و نوست، له كوئى به

خه یالیدا دیت که شتی وای لی بقه ومیت. کاک سمایل نهرمه کوکه یه کی
بو کرد و گوتی:

منیش کاتی خوی که تازه کرابووم به عسکه ر و برابر ووم بو خوار
به غدا، ئیواره یه ک لوری عسکه ری به تال راوه ستابوون که برۆنه وه
بو به غدا ئازوو قه و که لوپهل بینن بو بنکه عسکه ریبه که مان، هه موو
جاریک به نوره چهند عسکه ریک له گهل لوریبه به تاله کان دهر ویشتن.
ئهو رۆژه ناوی منیش له گهل ناوی ئهو چهند عسکه ره هاتبوو.
خومان ئاماده کرد که لوریبه کان حهره که ت بکه ن و له گه لیان برۆین.
سه یرمان کرد چهند که سیکی عه شایری نزیک شوینه که مان به
هه له داوان هاتن و پارانه وه و گوتیان برینداریکی زور پهریشانمان
هه یه، له ری خوا فریامان که ون، له سه ر ریگه تان بمانگه یه ننه به غدا،
ئوتومبیل و شتمان دهست ناکه ویت: یه کی تفهنگی له دهست دهرچوو ه
و بهر ئهو که وتوو ه و حالی زور خراپه.

گه وره که مان گوتی قه یناکا، یه کیک له لوریبه کان بچیت هه لی بگریت.
کاک سمایل به زهرده خه نه یه که وه گوتی بو نه گبه تی لوریبه کانی تر
که وتنه ری به ره وه به غدا و ئهو لوریبه ی دواوه که منیش له وه دا بووم،
ده بوو بچیت برینداره که هه لگریت، منیش منالکار بووم، بریندار و
خوین و شتی وه هام نه دیبوو و نه شمده زانی چونه. که وتینه ری،
ئاخری گه یشتینه دئیبه که که زور دور نه بوو لیمان. خه لکه که چون
برینداره که یان هیتا، له ناو په توویه کدا پیچابوویان و سه ر لوریبه که یان
خست و به هه زار ئه ملاولا هیتشتیان تاوه کو یه کیک له خزمه کانی
له گه لی بیت. گوتیان لوری عسکه ریبه، نابی که سی دیکه سوار بیت،
برینداریان له پشتی لوریبه که پال خسست له گهل خزمه که ی و ئیمه ش
سی عسکه ر بووین له گهل لیخوره که، لیخوره که و دوو عسکه ر له
پیشه وه سوار بوون، بو نه گبه تی منیان له گهل برینداره که و
خزمه که ی له ناو لوریبه که دانا. دونیاش تاریک داهاتبوو و لوری
که وته ری. کاک سمایل وه ک گالته ی به ئه وسای خوی بیت، پیکه نیی

و گوتی جارئ هەر چاوم به برینداره که کهوت وهک مردوو لool
درابوو و خوین به نوین و شتهکانیه وه بوو، هەر ئەوسا تۆقیم، ئینجا
وه ره له گه‌لی دانیشه.

لووری کهوته ری و بریندار کهوته هاوار هاوار. خزمه کهشی کهوته
شیوهن و گریان، دهیکشا به خویدا و هاواری منی دهکرد که بچم به
لایانه وه. منیش جارئ خۆم لئ کهر دهکردن و جاریکش بهزهیم
پایاندا دههات و دهموست بچم، بهلام سامم لئ نیشتبوو، به تایبهت
که شهو بوو و تاریک بوو و چاوم له هیچ نهبوو له تارماییه کهی
زیاتر و ئەو دهنگه دلتهزینهی کابرای بریندار و گریان و شیوهنی
خزمه کهی، ناچار جاریک که کابرای خزمه کهی زوری بانگ کردم و
گوتی فریام بکه وه وا خهریکه دهمریت، منیش به ترس و لهرز و به
ئهسپایی و به پهله کوتئ چووم، چونکه تاریک بوو نه وهکا پیم لئ بنایه
که له پر دهستم کهوته سهر دهموچاو و دهمودان و سهر و ریشی،
ئیتیر له جیی خۆم سڤ بووم، ورته م لئوه نههات و له ترساندا بیهۆش
بوو بووم. له حاله‌دا له پر به توندی دهستیک درا به دهموچاومدا، له
دلی خۆمدا گوتم به خوا هەر له مه م کهم بوو، وام زانی خزمی
برینداره کهیه و بویه پیای کیشاوم، چونکه زوو نه چووم به دهنگیه وه،
بیرم له مه ده کرده وه که له پر شالاویکی ترم بۆ هات تومه ز ئەمه
برینداره قوربه سه ره که بوو له تاو ئازاری خۆی دهست و قاچی
را ده وه شاندا و په له قاژهی ده کرد. هه رچه ند له په نجه ره ی لیخوره که م
هدا و بانگی دوو عه سه که ره که ی ترم ده کرد، هەر هیچ که س گوئی
لیمان نه بوو، یه کئ له عه سه که ره کان به دهنگی بهرز یابویه یابویه
ده گوت. ئیتیر تا گه یشتینه به غدا، وا بزانه منیش یه ک دوو جار له
هۆش خۆم چوو بووم له ترساندا.

هه موویان به جاریک ده ستیان کرد به پیکه نین به عه سه که ری و
ترسنوکی ئەوسای کاک سمایل.

قه‌مه‌ر هه‌لیدایه و گوتی باشه ئه‌ی برینداره قوربه‌سه‌رکه چیی لی
هات؟

کاک سمایل گوتی:

ئه‌ی نالیم وا بزنام خووشم له هوش خۆم چووبووم، هیچ نایه‌ته بیرم
که چییان لی کرد و بو کوئیان برد. دیسان دانیشتوو‌ه‌کان ده‌ستیان
کرده‌وه به پیکه‌نین!

کاک سمایل هه‌ستایه‌وه سه‌ر پی و خوی گورج کرده‌وه که بیروات بو
سه‌ر ئیشه‌که‌ی، پووی کرده دانیشتوان و به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی
خۆشه‌وه گوتی:

ئه‌وه‌شتان پی بلیم که دوی ئه‌و پووداوه تاکو دوو سی مانگ به
شه‌و خه‌وم لی نه‌ده‌که‌وت له ترساندا و ده‌نگی کابرای بریندار هه‌ر له
گوچکه‌مدا ده‌زرنگایه‌وه. قه‌مه‌ر یه‌ک

قاقای لی دا و گوتی یا ره‌بی له‌شت ساغ بیت، به راستی عه‌سکه‌ریکی
قاره‌مان بوویت.

دوی گه‌رانه‌وه‌ی قه‌مه‌ر له سه‌فه‌ری هه‌ولیری به ده‌رۆژیک، په‌حمه
خان فرسه‌تی بینی که که‌س له ژووری شه‌مالی کوری نه‌بوو، چووه
لای و له‌سه‌رخۆ ده‌نگی نزم کرده‌وه و گوتی:

شه‌مال گیان له ده‌ورت گه‌ریم، وا بزنام ئیتر خه‌ریکین ده‌بین به ئه‌رک
به‌سه‌ر ئه‌م ماله‌وه، ئاخ‌ر سی نه‌فه‌رین، نه‌ قه‌مه‌ر خان و نه‌ کاک
سمایل نایه‌لن منیش رۆژیک هه‌ر کیلویه‌ک ته‌ماته بکرم، به راستی
خه‌لکی وا باشم نه‌دیوه و هه‌ر ده‌یکه‌ن به گالته و ده‌لین پاروو‌ه‌نانیکه،
ئه‌ویش پاره‌ی پی ناده‌ین، هه‌مووی هیی مالی کابرای مویدره، به‌لام
وه‌لا راست ناکه‌ن، زۆربه‌ی شت له بازار ده‌کرن، ئه‌شه‌ه‌دوبیلا
خواردنی نیوه‌پوان نه‌بیت. ئینجا ده‌لئی چی، با من و وه‌نه‌وشه
برۆینه‌وه، ئیتر به‌نینکی تر سه‌رتان ده‌ده‌ینه‌وه.

شه‌مال به ماتیه‌که‌وه گوتی:

راستییش ده‌که‌ی، ئەگەرچی خۆیان زۆریان پێ خۆشه، به‌لام ئینسان خۆی دلی له خۆی ناره‌حه‌ت ده‌بیت، به‌ تایبه‌تی ده‌ردی تو ده‌لێت، نایه‌لن ه‌ر رۆژیک چوار پرته‌قال بکریت، ئەو رۆژه ه‌ه‌روا چه‌ند دیناریکم ده‌ره‌ینا و به‌ ئەنوه‌رم گوت نیازم ه‌یه‌ ئەم‌رۆ ده‌عه‌وتیان بۆ بکه‌م، ده‌مه‌وێت بچیت که‌بابمان بۆ بکریت، چی تیا به‌ با منیش رۆژیک ده‌عه‌وتیکتان بۆ بکه‌م. شه‌مال سه‌یریکی دایکی کرد و گوتی:

ئای ئەو کۆره‌ چی کرد، ه‌ر خه‌ریک بوو بگری و گوتی جاریکی تر قسه‌ی وا بکه‌یت، سه‌ری خۆم ه‌ه‌له‌گرم و ده‌رۆم و ئیتر نایه‌مه‌وه ئەم ماله‌. شتیکی وای کرد ه‌ر خواخوام بوو وه‌کو خۆی لێ بیته‌وه و گوتی ئیوه‌ میوانی ئیمه‌ن، جگه‌ له‌ مالی خوشکه‌که‌م، خۆشم مانگانه‌ی باشم ه‌یه‌، به‌شی زۆری خواردنمان ه‌مووی به‌لاشه‌. ئیتر تو چۆن قسه‌ی وا ده‌که‌یت؟ ئەوه‌ بوو که‌ ئەو رۆژه چوو بوو مالکاوله‌ به‌شی بیست که‌س که‌بابی کړیبوو، وای زانیوو چه‌زم لێ کردوو.

ره‌حمه‌ خان به‌ که‌ساسییه‌که‌وه‌ سه‌یریکی کۆره‌که‌ی کرد و گوتی ئینجا من ده‌لیم با بۆ ماوه‌یه‌ک ئیمه‌ برۆینه‌وه‌. شه‌مال به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شه‌رماوییه‌وه‌ سه‌ری داخست و گوتی به‌لام زۆر ئاگات له‌ وه‌نه‌وشه‌ بیت. دایکی راپه‌ری و ده‌ستی کرده‌ ملی، تیر سه‌روگۆنلاکی ماچ کرد و گوتی چۆن ئاگام لێ نابیت؟ ره‌حمه‌ خان به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خۆشه‌وه‌ سه‌یریکی کۆره‌که‌ی کرد و به‌ مه‌عناوه‌ گوتی:

وه‌ختی من ئاگام لێی بووه‌ و به‌ره‌لام نه‌کردوو، زۆر که‌س شه‌ریان له‌گه‌ل ده‌کردم که‌ بۆچی ئاگام لێیه‌تی؟ ئینجا نه‌خوازه‌لا ئیسته‌، چونکه‌ ئەم رۆژانه‌ دوو جار خۆشم ده‌وێت له‌ ده‌ورت گه‌ریم، جاری له‌به‌ر خۆی و جاریکیش له‌به‌ر تو. ره‌حمه‌ خان مسته‌کۆله‌یه‌کی گالته‌ی به‌ کۆره‌که‌یدا کیشا و گوتی ها، ره‌حمه‌تی دایک و باوکم ده‌که‌یت یا نه‌، شه‌مال به‌ خۆشییه‌وه‌ پیکه‌نیی و گوتی رۆژی ه‌زار ره‌حمه‌تیا بۆ ده‌نیرم.

دایکی جاریکی تر ده‌ستی کرده‌وه‌ ملی و گوتی:

خه یالت لای نه بیت، ده یخمه دلمه وه تاکو رژی خوئی، خوا یار بیت به ساغ و سه لامه تی و به خوئی و سه رکه وتوویی لیتی ماره ده کهم و ده یخمه باخه لته وه.

شه مال نه ختی ته ریق بو وه وه و سوور هه لگه را و گوتی:

زور سوپاست ده کهم دایه گیان، ده زانم و ده تناسم چهنه ژنکی ئازا و به غیره تی، به لام خوئی ده زانی میرده کهی پووری و هه تیوه کهی زور در و جه ره زه و بینامووسن و هه موو ئه من و پیاوخراپه کانیش له گه لیانن، بویه ده بی یه کجار زور ئاگات لئی بیت.

دایکی گوتی:

خه مت نه بیت، پیام ده ویت بلئی له کوئوه هاتوون.. که واته ئینشائه لای سبه یینی ئیمه ده رۆین، کهی ویستیش، خه بهرم بۆ بنیره، هه زو و به بی وهستان دینه وه بۆ لات.

بۆ سبه یینی دواي چاوار دنه وه، ره حمه خان و وه نه وشه هه ستانه سه ر پی و له گه ل قه مهر ده ستیان کرده ملی یه ک. ئه ویش زور به دلسۆزی په لاماری دان و به گه رووی گریاوی پر گریان خوا حافیزی لئی کردن و گوتی ده بی زو و بگه رینه وه. وه لا و راهاتووم له گه لتان، ده لئی دایک و خوشکم زیندوو بوونه ته وه.

کاک سمایل هه زو و خوا حافیزی لئی کردبوون و زور نارچه تی و په رۆشی خوئی بۆ ده بریبووون که بۆچی ده رۆن و با له بهر دلی کاک وریا به یینکی تریش لی ره بوونایه، تاکو ره حمه خان به لینی پی نه دابوو که زو و ده گه رینه وه و جارئ ده رۆن سه ریکی ماله که بیان ده دن، رازی نه بوو که برۆن.

شه مالیش هه ستایه سه ر پی و دهستی کرده ملی دایکی، دواي ئاوری له وه نه وشه دایه وه و دهستی گرت و به دهنگیکی نرمی مه لوول گوتی خوات له گه ل، ئاگات له خوئی بیت.

وه نه وشه سوور هه لگه رابوو، له بهر گریان قورگی گیرابوو، چاوه گه شه جوانه کانی وه ک گوئی فرمیسیکیان لئی هاتبوو، ئه ویش له ژیر

لیئووه دوو سی ورته ورتی کرد، شه مال تهنها له هه ندیکیان گه بشت، که ئه ویش ئه وه بوو (تو خوا تووش زور ئاگات له خوت بیت). به دلیکی گوشراو دهستی یه کتریان به ردا. وه نه وشه به کزی خوئی پیچایه وه و له گه ل پوره ره حمه ی شوین ئه نوهر کهوت به ره و گه راجی ئوتومبیل و له گه ل کوریکي ئوتومبیلچی و هاوړی و هاوخباتی سواری کردن به ره و سلیمانی، له سلیمانی شه و بوق به په رۆش و زه و قه وه دهستی کرده ملی دایکی و زور به گه رمی به خیره اتتی کرد. به چرپه هه والیکي شه مالی برای پرسی و به دایکی گوت که وا نازانی چند مه راقی کرد بوو، چونکه وا دوا کهوت و نه شیده زانی له کوئی به تاوه کو هه والیکي بپرسیت.

ره حمه خان دهستی شه و بوی کچی گرت و گوتی ئا وهره با شتیکت بو بگیری مه وه، بزانه تو چ ته گیری کم بو ده که یته؟ پیشی گوت بو یه دوا کهوت و وه چونکه یه کچی له هاوړیکانی شه مالی برای رووداویکی لی قه و ما بوو، باسی وه نه وشه ی بو کرد هه ره و هک له گه ل شه مالی کوری ته گیریان کرد بوو که بلای وه نه وشه کچی یه کچی له هاوړیکانیان که چه پس کراوه و کابرایه کی سهر به حکومت ته ماعی کرد بوو که چه که و خه ریک بوو بیفریئت. ئیتر شه مال و برادران ایان ته گیری کرد له گه لی بیت بو سلیمانی و به ینیک له وئی بیشارنه وه تا کو باوکه که ی به رده بیت.

شه و بو به په رۆشه وه گوتی: وای بمرم ئه مه که ی قه و ما وه؟ ره بی مالیان کاول بیت ئینجا نوره ی کچرفاندنه! خوا هه قیان لی بکاته وه، ئینجا به دلسوزی و دلپوه بوونه وه گوتی:

ئهی کوا له کوئی به؟

دایکی به چرپه گوتی:

ئه وه تا له ژووری پشته یوان.

شه و بوی کچی به په له عه باکه ی هه لدا یه سهر کورسییه ک و به شه وق و گه رمیه وه گوتی: تو خوا؟ کوا با بیینم، یاخوا به خیر بیت. له گه ل

دایکی به جووته چوونه ژووری پشته‌یوان. وه‌نه‌وشه که له ته‌قه‌ی
دهرگا‌که‌وه هاتبووه ژووری و له‌سه‌ر قسه‌ی ره‌حمه خان به بیده‌نگی
خوی مات دابوو تا‌کو بزائن لیده‌ری دهرگا‌که کتیه، ئە‌گه‌رچی ره‌حمه
خان زانیی شه‌وبۆی کچی‌ته‌ی، چونکه هه‌ر له ری‌گه‌وه به کورپکی
خزمی وتیوو که به شه‌وبۆ بلیت دایکی هاته‌وه، له‌گه‌ل ئە‌وه‌شدا هه‌ر
وه‌نه‌وشه‌ی شار‌دبووه‌وه.

ره‌حمه خان به زه‌رده‌خه‌نه‌وه رووی کرده وه‌نه‌وشه و گوتی ئە‌مه‌تا
شه‌وبۆ که هه‌زت ده‌کرد بیینی.

وه‌نه‌وشه و شه‌وبۆ ده‌ستیان کرده ملی یه‌ک و یه‌کتریان ماچ کرد.
شه‌وبۆ به گه‌رمی به‌خیره‌اتنی کرد و خو‌ش‌حالیی خوی بو دهر‌بری.
به شه‌وق و خو‌شیی‌ه‌وه رووی کرده دایکی و گوتی:

یا‌خوا به خیر بیته‌وه له‌گه‌ل ئە‌م میوانه شیرینه‌ی بو‌ت هینا‌وین. وه‌ی
ماشه‌لا که جوانه، یا ره‌بی بی‌چا‌وینی بیت.

وه‌نه‌وشه سوور هه‌لگه‌را و سه‌ری داخست و له مه‌دحه‌کانی شه‌وبۆ
ته‌ریق بووه‌وه.

ره‌حمه خان رووی کرده شه‌وبۆی کچی و گوتی:

من ده‌لیم با که‌م که‌س بیینی‌ت، ته‌نها ئاتولی خوشکم و مالی‌ قاله‌ی
برام و پوره‌ه‌لاوت.

شه‌وبۆ بیرکی کرده‌وه و گوتی ئە‌ی مالی‌ خه‌زوورم.

ره‌حمه خان پیکه‌نیی و ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی ئە‌یه‌رۆ ئە‌وه بو
ئه‌وانم له بیر چوو، خو ئە‌وان له هه‌موو ئە‌وانی تر باشترن له رووی
ترسنوکیه‌وه.

شه‌وبۆ پیکه‌نیی و گوتی خو‌زگه ده‌مزانی ئە‌و پیرانه بوچی ئە‌وه‌نده
ده‌ترسن له حکومه‌ت. هه‌ر که ناوی خه‌باتکه‌ریک یا کوردایه‌تییه‌ک
هات، پو‌حیان ده‌چیت و په‌نگیان زه‌رد ده‌بیت، وه‌کو عه‌بدوولی
می‌ردی پوره‌ ئاتول، هه‌ر که چاوی به پو‌لیسیک ده‌که‌ویت، له پیش
له‌شی لوتی ده‌له‌رزیت.

رهحمه خان سه‌یریکی وه‌نه‌وشه‌ی کرد و به زه‌رده‌خه‌نه‌وه ئیشاره‌تی شه‌وبۆی کچی کرد، گوتی ها نه‌مگوت گالته‌چی و دهمبه‌هاواره؟ وه‌نه‌وشه به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خو‌شه‌وه گوتی هر ئاواته‌خواز بووم بیینم.

شه‌وبۆ پیکه‌نیی و به نازه‌وه ده‌ستی له قو‌لی دایکی دا نوقورچی لی بگریت، گوتی ئه‌وه چیت باس کردووم ها؟ رهحمه خان کهوت به گازی پشتدا و پیکه‌نیی و گوتی چیم باس کردووی؟ گوتوومه هاره و دهمبه‌هاواره. هه‌رسیکیان ده‌ستیان کرد به پیکه‌نین.

شه‌وبۆ گوتی ئه‌ی هه‌قم نییه وای پی بلیم و بلیم به ده‌ست ئه‌و بیت، دهمی هه‌موو کهس به سریش داده‌خات تاکو کهس پرته‌وبۆله‌یه‌ک نه‌کات و کهس نار‌ه‌زایی خو‌ی به‌رامبه‌ر به حکومه‌ت دهرنه‌بریت، نه‌وه‌کا شتی‌ک بقه‌ومیت و دیناره‌کانی زیاد نه‌که‌ن.

رهحمه خان گوتی ئینجا کی گویی داوته ئه‌و، کوره‌کانی خوا حافیزیان بیت به که‌یفی خو‌یان خه‌بات ده‌که‌ن و چالاکی ده‌که‌ن، هه‌ر گویشیان لی نییه.

شه‌وبۆ گوتی ئینجا ئه‌گه‌ر ده‌زانیت، به خوا هه‌ر ده‌سته‌به‌جی رۆ‌حی دهرده‌چیت له ترساندا.

دوو‌ری شه‌مالی لی دهرچیت که دل و می‌شکی وه‌نه‌وشه‌ی شیواندبوو، ئه‌گینا ژیان تازهی زۆر پی خو‌ش بوو و هه‌ندی هه‌سابووه‌وه و سه‌ربه‌ستی ته‌واوی خو‌ی وه‌رگرتبوو. به ئاره‌زووی خو‌ی دهنوست و هه‌له‌ده‌ستا و سه‌ری ده‌شت و هه‌رچییه‌کی بو‌یستایه ده‌یکرد، به تاییه‌تیش رهحمه خان وه‌کو تاقانه و کوله‌که‌ی رۆ‌حی له‌گه‌لی ده‌جوولایه‌وه و نازی ده‌کیشا، هه‌روه‌ها شه‌وبۆش زۆری خو‌ش ده‌ویست و به دل هه‌ولێ دها که دلخۆشی بکات و تا بتوانی یارمه‌تی بدات که دلی ته‌نگ نه‌بیت و به پیچه‌وانه‌ی شه‌رمنی خوشکی له‌به‌غدا که سه‌ری دنیای لی هاته‌یه‌ک که چاوی به وه‌نه‌وشه کهوت و لای وابوو که به‌لای به‌سه‌ردا داباریبوو.

ههروهها ئه و چهند ماله خزمه كه مهش كه چاويان به وهنه وشه كهوت، زور چووه دليانه وه و شهيداي رهوشته و خو و جوانييه كه ي بوون و ههريه كه يان لاي خوويه وه ههولي دها كه جار به جار دهعهوت ي بكن و بينه لاي و دلسوزيي خو ياني بو دهر بېرن.

رؤژيک رهحمه خان و شهوبوي كچي كه له به ياننييه وه هاتبوو بو لايان و دووبه دوو دانيشتبوون برنجيان دهبژارد، چونكه قهول بوو مالي خه زووري شهوبو ئيواري بين بو لايان، وهنه وشه له ژووريكي تر خريكي ئيش بوو، شهوبو پووي كرده دا يكي و به چرپه گوتي:

دايه گيان كاكه شه مالم وهنه وشه خاني ديوه؟

رهحمه خان دهستي له برنجبژاردن هه لگرت و سهيريكي شهوبوي كچي كرد و گوتي:

ههريه ك جار، ئه و يش ئه و رؤژه ي كه هاتين بو ئيره، پووره كه ي هيتاي بو لامان تا له گه ل خوم بيهيتم، شهوبو سهيريكي راوه شانده و به زهرده خه نه وه سهيريكي دا يكي كرد و گوتي: ههريه ئه و رؤژه و بهس؟ ههروا به سه رپيوه؟

دا يكه پي كه نينه كه ي شارده وه و گوتي ئه ي چي؟ ئه ي خو ئه و لاي ئيمه نه بوو.

شهوبو به زهرده خه نه يه كي خوشه وه گوتي: راستي راستي ههريه ئه و رؤژه و به سه رپيوه چاوي به وهنه وشه كهوت؟

دا يكي ديسان پي كه نييه وه و سهيريكي شهوبوي كرد و گوتي چيه بړوا ناكه يت؟ ههريه وا يه وهكو بوم باس كردي.

شهوبو گوتي چون بړوات پي ناكه م حه دم چيه! به پي كه نينيكي بيده نكه وه سهيري دا يكي كرد و گوتي:

نازانم، دلم شتيكي تر ده لئيت، شتيك له م مه سه له يه دا هه يه. تو خوا تو سهري شه مال ئه گه ر بوم نه گير يته وه؟ به خوا گل ليم نابيستي، ده زاني بو حه ز ده كه م بز انم؟ ئه م كچه م زور خوش ويست و زور جوانه، حه ز ده كه م خوا بيكات به نسبي شه مال گيان، بويه وا ده ليم.

دایکی منگه منگیکی کرد و هه ندی دهمولیوی خوی هینایه وه یه ک، سهیریکی کرد و گوتی هه ی شهیتانی زورزان، دهزانم برۆا به قسه کانم ناکه یت، کیچیش که وتووته که ولت که بزانی چیه. رهحمه خان به په رۆشه وه سهیریکی که که ی کرد و په نجه ی هه لبری و گوتی دهردی خوت گوته نی گله یت نه بی ها، دوایی ژانی که که ده که ویته مه ترسییه وه و خوشمان وه زعمان له و خراپتره.

شهوبۆ جاریکی تر سویندی بو خوارده وه، چونکه زوری برۆا پی ده کرد، بویه له سه رخۆ باسی بو کرد که چون شه مال دی و چهند دللی پیوه یه، که که شه هه روه ها، به لام باسی ئه وه ی بو نه کرد که چونی به ریکه وت وه نه وشه ی دیوه و پنی گوت که حکومه ت باوکی کوشتوو و ئه م هیشتا وا ده زانی هه ر چه پسه و دایکیشی له زوو وه نه ماوه و له مالی پووریکی ژیاوه، له پاشان ئه ویش له ترسی ئه و پیاهه سه ر به حکومه ته ی که ته ماعی تی کرد بوو، به هاو رپیه کی باوکی که که گوتوو که رزگاری بکات، بویه حیزبیش که یه هیناوه و ماوه یه ک وه ک قاچاغ و به دزییه وه له و مال له بوو که شه مالی لی بووه له ترسی رفاندن و له و ماوه یه دا شه مال زور دللی چووته سه ری.

رهحمه خان به سوژ و نارچه تییه وه دهستی دا له سنگی خوی و گوتی ئوه دایکی بمری، هه ر بیانوی ده دوزیه وه تا کو له وی بمینین و زوو نه گه رپینه وه. شهوبۆ باوه شی کرد به دایکیدا و گوتی ئوخه ی، به خوا پیم خوش بوو که کاکه شه مال م دیویه تی و خوشی ویستوو، ئوه له دهوری گه رپیم، به خوا هه ر قابیل به وه، به قوربانی خوا بم، ریکه وتی چونی لایه. رهحمه خان لیوی خوی گه ست و له دللی خویدا گوتی ئه ی ئه گه ر ده زانی ریکه وته راسته که چون بوو و چون له شه مه نه فهر و رپگه یه کترمان دوزیوه ته وه، ئه وسا چی ده لیت.

شهوبۆ دایکی له خه یال دا و به شه وقه وه گوتی:

خوا گه وره یه، خو تا دنیا دنیا یه وه زع هه روا نامینی و کاکه شه مال گیان هه روا قاچاغ نابیت، به چی مه علوم ئه مانیش خوا پالکیان پیوه

نانیت و سهرنگومیان ناکات. ئەوەتا سەیری میسر بکە، کێ برۆی دەکرد بە چەند سەعاتیک مەلیک دەربکەن و دوو سەعاتیکی بۆ دادەنێن تاکو خۆی و مال و منالی کۆ بکاتەوێ و لە ولات برۆاتە دەری.

رەحمە خان هەناسەیهکی هەلکێشا و بە مەلوولییەکهوێ گوتی ئینجا کوا ئەو پۆژەیی لای ئیمەش وای لێ دیت، دەی بە تەمای خۆین. شەو بۆ دەمی برده نزیک دایکی که هیشتا قسە بکات که وەنەوشە کردی بە ژووردا و گوتی: پووری گیان ژوورەکه م ریک خست، دە ئیتر تۆ هەستە با من دانیشم لەگەڵ شەو بۆ خان برنجەکه تەواو بکەین. رەحمە خان بە چاویکی پر خۆشەویستی سەیریکی کرد و گوتی دە جاری برۆ پشووویە بده، هیلاک بووی، وەنەوشە بە زەرەخەنەیهکی شیرینەوێ دانەووییەوێ و هەردوو بالی رەحمە خانی گرت و گوتی بە خوا هەلەسیت، ئەویش ناچار هەستا. ئیتر ئەو لە جێی رەحمە خان دانیشت و پەنجە سپییە ناسکە جوانەکانی خستە ناو برنجەکهوێ و کهوتە بژاردنی لەگەڵ شەو بۆ.

شەو بۆش کهوتە قسەیی خۆش و پێکه نین، وا هەستی کرد که وەنەوشە خۆشەویستتر و جوانتر لە رۆژانی تر هاتە بەر چاوی، لەبەر ئەوێ زانیی که شەمالی برای خۆشی دەوێت.

خەزوور و خەسووی شەو بۆ کردیان بە مالی رەحمە خاندان لەگەڵ دوو کورەکهی شەو بۆ که ئەو شەوێ لە مالی بابە گەورەیان نوستبوون، بە تاییهتی چونکه رۆژی جومعه بوو، هەموو رۆژانی پینجشەممە هەردوو منالەکه دەبوو هەر لە مەکتەبەوێ بچنە مالی نەنک و باپیریان و شەوی جومعه لەوێ بن. کورەکان دوانزە سال و دە سال بوون.

ئەهلی ماله که بە گەرمی چوون بە پیر میوانەکانیانەوێ و بە خێر هاتنیان کردن و گلهیی ئەوهیان لێ کردن که بۆچی وا درهنگیان پێ چوو. رەحمە خان بە زەرەخەنەوێ دەستی راوهشاند و پووی کرده حاجی

عه بدولای خه زووری کچی و گوتی تازه قبوولییه که ت کۆن بووه، به ته‌مای قبوولییه فه‌ریک مه‌به. حاجی ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی بلیم چی، دیسانه‌وه (نووره به‌گ) تووشی به‌زمی کردین بویه دوا که‌وتین، به‌لام ئه‌وه قسه‌یه تو ده‌یکه‌ی؟ ره‌حمه خان قبوولییه تو رۆژیکیشی به‌سه‌ردا تی بیه‌ریت، هر به‌له‌زه‌ت و خو‌شه.

کوره‌گه‌وره‌که‌ی شه‌وبۆ به‌ په‌رۆشه‌وه پووی کرده نه‌نکی و گوتی: دایه ره‌حمه کاکه (نووره) دیسان بوورایه‌وه و به‌ بوورایه‌ی هینایانه مالی. کوره‌که هینتا شپرزهی و نارحه‌تی به‌ دموچاویه‌وه دیار بوو، له‌وه ده‌چوو که ترسابوو بیت.

نووره‌ش په‌نگزرد و سیس، چاوه شینه ورده‌کانی نیوه‌داخراو و ژاکاو بوون و جامانه‌یه‌کی پاک پاکی به‌ستبوو به‌ سه‌ریه‌وه له‌گه‌ل کلاویکی تازه‌ی چنراوی گولگولی، ده‌ستی شه‌روال و مراخانیه تازه‌ی ریکوپیکه له‌ به‌ردا بوو و هر یه‌کسه‌ر هه‌موویان بانگیان کرد که بچیته به‌ر مقه‌لییه‌که دانیشیت و خو‌ی گهرم بکاته‌وه.

سه‌ماوه‌ره‌که‌ش له‌ لایه‌کی ژووره‌که‌وه گیزه‌ی ده‌هات. ره‌حمه‌ خا پووی کرده وه‌نه‌وشه و گوتی: ده ئیتر چیشته‌که‌شت دم بکه به‌قوربان، شه‌وبۆ زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی شارده‌وه و گوتی: دایکم راست ده‌کات، به‌شکم زوو چایه‌ک بده‌ین به‌ (نووره) تاکو سه‌ری به‌ریدات و هۆشی بیته‌وه سه‌ر خو‌ی، شه‌وبۆ قسه‌که‌ی ته‌واو کرد و گوتی ئه‌ری وه‌لا ده‌لیی بچم چایه‌کی لیموی ترشی بو بکه‌م باشتره‌ بو‌ی.

ئا‌فتاو خانی خه‌سووی هه‌لی دایه و گوتی: پینی ناو‌یت، له‌ ماله‌وه شه‌ربه‌تمان بو کرد و دامانی.

ره‌حمه خان و شه‌وبۆ و وه‌نه‌وشه که‌وتنه‌ خو‌یان و چوون به‌ره‌و چیشته‌خانه‌که ئیتر خه‌ریکی نانتیکردن بن، له‌وئ ره‌حمه خان به‌ پیکه‌نینیکی بیده‌نگه‌وه سه‌یریکی کچه‌که‌ی کرد و وه‌ک پارانه‌وه گوتی: تو خوا شه‌وبۆ واز له‌ (نووره) بینه، دیسان سه‌ر مه‌که‌ره سه‌ری و ئه‌وه‌نده‌ی تر نارحه‌تی مه‌که، خو‌ی له‌ خو‌یدا نییه داماو.

شەوبۇق دایە پرمەى پیکەنین و گوتى: چىم لى کردووه؟ خراپم گوتووه دەلیم بچم چایه کی لیموی ترشى بۇ بىنم؟ نان خرايه سەر سفره. مېردەکهى شەوبۇش گەيشت و هەموو دانىشتن نان بخۆن. (نووره) نەبىت کهوا گوتى جارئى دلم نایبات، بەشەکهەم بۇ هەلگرن.

هەمەجەزای مېردى شەوبۇق لە دەستشتنى هاتەوه و قۆلى هەلمالى و لە سەر سفرهکه دانىشت. ئاگای لە بەزم و بوورانهوهى نووره نەبوو، بۆیه رووى تى کرد و گوتى دەى کاکە نووره، فەرموو ئەوه بۇ هەلناسى؟

حاجبى باوکی گوتى جارئى بىتاقەتە، دواى دەخوات. هەمەجەزا زەرەخەنە گرتى و گوتى چىبە ديسان؟ چوونەهەمام و بوورانهوهیه. هەمەجەزا قسەکهى تەواو کرد و هەندى دەنگى بەرز کردەوه، بە توندى گوتى مالت کاول بىت که ئەمە حالته، کهەم کهەم بچۆ، جارئى وا هەیه هەفتەى دوو جار دەچىت بەم بەفر و سەرمايه، چۆن تاقەتیکت هەیه سەرەپاى دەردان، بە هەمامى مالیشەوه رازى نایبت، دەلېت گەرم نییه، هەزم لە هەیهى بازارە زۆر گەرم و خۆشە و هەموو جارئیکىش بە نیوه مردوویى دەتهیننەوه مالى؟ دایکی چاویکی لى داگرت که چىبى دیکە قسە نەکات و واز لە نووره بىننى، گوناهە.

نوورەش بە دانىشتنەوه وەک خەوى لى کهوتبى وا بوو، پشتى دابووه دیوارى ژوورەکه و قاپووتەکهى دابوو بە شانیدا و دەستى خستبووه ژىر چەناگەى و لە بەر مەقەلى و ئاگرەکه مات بووبوو. زۆرىش لەوه دەچوو که تەریق بووتەوه، چونکه مانگی یەک دوو جار وای لە مالى حاجى عەبدولا دەکرد و دللى دادەخورپاندن، بە هەلەداوان دەچوون بە دەنگیەوه و هەموو جارئیک ناسیاویک که سىک سواری عەرەبانەیهکی دەکرد و بەو حالە دەبەینایەوه مالى. ئەمانىش شپىزە دەبوون و دەکهوتنە بۆن لەبەر لووت هەلسوون و شەربەت بە دەمدا کردن. جارئى وا هەبوو بە سەعات نەدەهاتەوه هۆش خۆى. مالى حاجبىش

دهکه وتنه هه لپه هه لپ و هانا بردن بۆ ده رودراوسی که دکتوری بۆ بینن و جواب بهرن بۆ حاجی و هه مه جهزا یا خزم و کهسیان تاکو ورده ورده نووری دههاته وه هۆش خۆی.

بهلام ئەمان ئەگه رچی دهیانزانی که له بهر گه رمیی هه مامه که وای لی دیت و قهینا کا ئیسته دیته وه سه ر خۆی، له گه ل ئە وه شدا هه ر ده ترسان و شپه رزه ده بوون. که چاک ده بووه وه، ده چوون به گژیدا و پینان ده گوت مه چۆ بۆ هه مامی گه رم، مالکاول خۆ تو روحت بر دین، ئە ویش قه ولی له گه ل ده کردن که ئیتر نه چیت و وه ختیک ده چیت که هه مامه که خه ریکه چۆل و سارد ده بیته وه و که وا له گه ل فه ره جی ناتریشدا قه ولیان کردوه که ئە گه ر وا نه بیت، نه هیلیت بچیته ژووری، بهلام دیسان هه ر ده چووه وه و زۆر جار وای لی دههاته وه. (نووره) خزمیکی حاجی عه بدولا بوو، هه ندی ساویکه و شیتۆکه بوو و له منالییه وه گریدار بوو، باوه پیا ره ی به ختوی کردبوو له گه ل دوو خوشکی، نووره سه ری یه ک تال مووی پتوه نه بوو، چونکه به منالی که چه ل بووبوو و که س گوئی نه دابوویه، ئیستاش که بووبوو به پیاویکی نزیک چل سال، هه ر ئە و داخه ی له دلدا بوو و شیت شیت ده بوو ئە گه ر دهستی یه کێ بهر سه ر و جامانه ی بکه وتایه، له بهر ئە وه به رده وام سه رلیشیاو و دوودل و پارا بوو، هه رزه کاری ناسیاو و خزم و کهسیان بۆ رابواردنی خویان تووره یان ده کرد، ورده گالته یان پی ده کرد و ئە گه ر بۆیان بکرایه، کلاو و جامانه که یان ده فراند و سه ریان رووت ده کرده وه. ئیتر ئە ویش شیت ده بوو و ئە وانیش پتی پتده که نین و دلپان خۆش ده بوو به بی ئە وه ی گوپیان بدایه ته دل و شعور و ههستی ئە و به سه زمانه. له بهر ئە وه سه رده میک چووبوو بۆ به غدا و له وئ خۆی کردبوو به پۆلیس. بۆ نه گبه تی، شه ویک پاسه وان ده بیت له جاده که ی هه دهر خانه، پشت ده نیت به کۆله که یه که وه و راده وه ستیت، دنپاش زستان و سه رما ده بیت، ئیتر بۆ خۆی خه وی لی ده که ویت و یه کێ به به رده میدا تی ده په ریت، له سه رخۆ تفه نگه که ی

له شان دهکاتهوه و دهبیات و دهروات، له بهر ئهوه بۆ ماوهیهک
 چهپسی دهکهن و دواییش دهری دهکهن له پۆلیسی. ئهویش
 دهگهریتهوه سلیمانی و له مالی ئهه خزمهی دهمیتهوه، چونکه
 خوشیان دهویست و بهزهییان پیندا دههاتهوه، وهکو پیاویکی تهواو
 رهفتاریان لهگهلی دهکرد، ئهویش ههندی بازار و ئیشوکاری قورسی
 بۆ رادهپهراندن و پیاو و کلبلهدهستی مالهکه بوو. بهلام ههندی جار
 لهگهله ئافتاو خانی ههسووی شهوبۆ تیک دهچوون، وهک ئافتاو خان
 پیی دهیگوت تو خوا (نووره گیان) برۆ سهریکی مالی فلان کهس بده،
 دهلین ئهمرۆ ژانی کردبوو، بردبوویان بۆ ههستهخانه، دلم زور له
 لایانه، قاچم دیشی ناتوانم بهم پهلهپهله برۆم، جاری تو برۆ بزانه
 چیه. نووره ئهگهر مالهکهی به دل نهبوايه، رووی دهکرده ئافتاو خان
 و دهیگوت وهلا و بیلا هیچیان نییه، ئهمه کئ وای پئ گوتی.

که ئهویش دهیگوت کوره رۆله ئیسته دراوسیکهمان گوتی. ده برۆ به
 فرکانیک، ئهه مهکهمهیهی بۆ چیه؟ نووره تووره دهبوو و
 ههلهچوو، دهیگوت کوره باوکم ئیوه بۆ بروام پئ ناکهن، ههردوو
 خوشکم به رۆژیک بمرن و به دهستی خۆت بیانخهیهته قهبرهوه، پیرئ
 لهبهر دوکانی میوهفرۆشی دیومه میوهی کرپوه.

ئاافتاو خانیش پیی دهگوت کوره باوکم پیرئ له کوئ و ئهمرۆ له کوئ،
 ئهه قوربهسههره ئهمشهه وای لئ هاتووه، ئیتر نووره لهه جۆره قسه و
 کردهوانهشی ههبوو سهرباقیی دهردان و که توورهش دهبوو، دهمی
 وهک رهشاش و دهسترپژی لئ دههات و کهس به باشی تی نهدهگهیشته
 که چی دهلیت، دوو ددانی پیشهوهشی شاش و لهیهک دوور بوون و
 چاوی بچووک و شین بوون، مووی زهره بوو و به سمیلهکهیدا دیار
 بوو، چونکه مووی سههری نهبوو تاکو خهلهک بیزاناییه رهنگی چۆنه،
 رهنگی خۆشی بهسهه سپیدا دهچوو و ههندی کهلهگهت بوو.

خوشکهکانی ههردووکیان له کهرکووک شوویان کردبوو و له
 مالوحوالیان دانیشتبوون، منالیان ههبوو و ریکوپیکیش بوون، ئاگاشیان

له نووره نه‌بوو که رۆژی چەند جار دە‌میراندن و دە‌یخستنه قە‌بره‌وه که وهختی توو‌ره دە‌بوو.

باشترین ئیش که لێی دە‌زانی، ئە‌وه بوو که دە‌چوو‌ه بازارێ گۆشت و سه‌وزه و شتی زۆر چاکی دە‌ک‌ری و هه‌موو جارێک به قه‌سابه‌که‌ی ده‌گوت ئا له‌م پارچه گۆشته‌م بده‌ری و ئە‌گەر به قسه‌ی نه‌کردایه، ده‌یک‌رد به هه‌رایه‌ک هه‌موو خه‌لکی گوزه‌ر و ئە‌و ناوه‌ی لێ کۆ ده‌ک‌رده‌وه، ناچار ده‌بوو، چونکه هه‌موو ده‌می رە‌شاشیان ده‌ناسی. باشترین شتیان ده‌دایه تا‌کو له کۆلی خۆیانی بکه‌نه‌وه. نووره ئە‌قلی به سیاسه‌ت و کوردايه‌تی و ئە‌م جۆره شتانه نه‌ده‌شکا و پیاو‌خراپ و ئە‌من و ئە‌وانه‌ی سه‌ر به حکومه‌تی له خه‌باتکه‌ر جیا نه‌ده‌ک‌رده‌وه، وه‌کو جارێک که له‌سه‌ر ئیشیکی در‌ندانه‌ی حکومه‌ت به‌رامبه‌ر ناوچه‌یه‌کی کورده‌ستانی ک‌رد‌بوو و خه‌لکی زۆری لێ گرت‌بوون و نه‌فیی خوارووی عی‌راق و نو‌قره‌سه‌لمانی ک‌رد‌بوون، خه‌لکیش به‌وه زۆر ناره‌حه‌ت بوو‌بوون، پار‌تی خۆپیشاندانیکی زۆر گه‌وره‌ی رێک خست که به ناوه‌راستی شار و به به‌رده‌می سه‌رادا تی ده‌په‌رین و برۆخی برۆخیان ده‌ک‌رد. ئە‌و رۆژه شاری سلێمانی زۆر شله‌ژابوو، نووره‌ش به‌ینێک له‌و ناوه‌ ده‌بیت و دوا‌ی ده‌گه‌رێته‌وه مالی پاش ئە‌وه‌ی که بیری ده‌که‌وێته‌وه که ئاف‌تاو خان نه‌خۆشه و به‌ته‌نیا له ماله‌ و هه‌موو کو‌ر و کچه‌کانی حاجی له ده‌ره‌وه‌ن، نووره ده‌گه‌رێته‌وه مالی ئاف‌تاو خان به هه‌له‌داوان ده‌چیت به پیره‌وه و ده‌لێت وه‌ی نووره گیان یاخو‌ا به خیر بێته‌وه، وهخت بوو دلم شه‌ق به‌ریت.

وه‌ره له‌م رێکه‌وته ناله‌باره له هه‌موو رۆژیکدا به ناخیرم ئە‌م‌رۆ نه‌خۆش که‌وتم، تو خوا دلم زۆر له مه‌راقایه، خۆپیشاندانه‌که زۆر قه‌له‌بالغه؟ خۆ شوکر هیچ نه‌قه‌وما؟ چاوت به کو‌ره‌کان که‌وت؟ نووره‌ش له کن خۆی ده‌یه‌ویت دلی بداته‌وه و دلی خۆش بکات که نه‌خۆشه و مه‌راقی کو‌ره‌کانی ده‌کات.

روو دهکاته ئافتاو خان و دهلیت نه نه دلت هیچ نه کات، هیچ نه قه و ماوه هر نه و هیه نه و (شهگ) (بابانه) هر بروخی و بروخییانه و دونیایان تیگ داوه، پولیسه کان خه ریکن ته قه بیان لی دهکن و بلاوه بیان پی دهکن. چاوم لی بوو ره شاشه کانیان داده مه زرانده له سهر بانی سهر اکه. ئافتاو خانی به سه زمان هر خه ریک ده بیت زیره دهکات که نووره و دهلیت، ئیتر ئه ویش تیی به رده بیت و پی دهلیت دهک خوا نه تهینیت ته وه بو خوت و دهنگو باست. ئه یه رو حه و اله به خوا بی نه وه تو چی دهلیت؟ نه وه له سهر حکومت و نه و پولیسه سه گبابانه ده که یته وه.

نووره ش دهلیت نه وه بو و تووره ده بیت من چیم گوتووه، نه ویش دهلیت نه یه رو چون چیت گوتووه؟ چون جنیو به و خه لکه ده دهیت که بروخی به حکومت ده لین؟ نه وانه هه موویان خه لکی باشن و کوره کانیش له گه لیانن، نه وانه تووره یی خویان دهرده برن به رامبه ر به کرده وهی خراپ و بینامووسی حکومت، تو چون و دهلیت، نووره سهری داده خات و دهلیت من چووزانم نه وانه کین که وایان ده کرد، هر نه وه ندهم ده زانی که شاره که یان شیواند بوو و نه و هه موو ژنه ش به عه باوه شوینیان که و تبوون، ده تگوت قه له ره شکن.

نووره شییت و عاشقی شاری سلیمانی بوو و هه موو شار و شوینیکی دنیای به هیچ نه ده زانی، هه ندی جار که دلی خو ش بوایه و حه زی له نوکته و پیکه نین بکر دایه که زور که م رووی ده دا، چونکه هه همیشه تووره و سهر لیشی و او بوو، له بهر نه وه ناسیا وه کانی نه و دلخوشییه یان به هه ل ده زانی و به دل چاوه ری پی نه و وه خته یان ده کرد. له و وه ختانه دا نووره ده کرایه وه و ده که و ته قسه ی خو ش و له پر ده یگوت ئاخ سهر چنار، ئاره قخوار دنه وه و بسته خواردن، ئینجا پیده که نیی و دهستی ده دا به یه کدا و قسه ی خو شی ده کرد. له گه ل نه وه شدا که نووره خو ی قهت ده می بو ئاره ق نه دهر د و نه یده زانی چییه، هر له خو شی نه و خه لکه ی بو سهر چنار ده چوون بو سهر یان

گه یاندنی، ئه وه چ دادیکت نادا له کاتیکدا ئه وان به دهست و پی دات دهگرن.

دیاره هه ئه وان سه رده کون و خه تای خوشته که حالت وایه. شه پ به خه لک مه فروشه یا ئه وه نده به تهنگ ده رکه وتنی سه رته وه مه به.. هه موو کهس ده زانی که سه رت چیه تی و چونه، ئیتر ئه م شار دنه وه یه ت له چیه.

***

هه وا به ره و خو شی ده رویش ت، سه رما وه کو ده لئین خه ریک بو و پشی ده سکا، له کیوه شیرینه دلرفینه کانی کوردستان گول و نیرگز و گژوگیای تری ئه و فه سله خه ریک بوون سه ریان ده هینایه ده ری.. هه ر که به فره کان ده توانه وه، ئه وان له ژیره وه سه ریان بهرز ده کرده وه، هه ر وه کو زور په ریشان و عه ودالی هه ناسه دانی ئازاد و سه ربه ستانه بن و گول و چرو و گه لا و عه تریان به و ناو ه دا بلا و ده که نه وه و ئه وانیش خویان بنوینن و مژده بده نه ئه و خه لکه که ئه وانیش خویان ئاماده بکن و هه ول و ته قه لا بدهن بو جه ژنی گول و گولزار (نه ورۆز).

له و کاته دا شه مالیش که وتبو وه خو ی کاغه ز و ماغه ز و جانتا بچکوله که ی پیچا بو وه که دیسانه وه به هوی هه مان براده ره زابته که ی بچیت بو ناوچه ی سلیمانی. براده رانی وایان قه رار دا بو به تاییه تی که چه ند شوینیکی باشیان پهیدا کردبو له هه ندی دئ و چه ند مال و خانوویه کی ده ور و پشی شار.

قه مەری خانە خوێی شه مال هه ر ده هات و ده چوو، فرمیسی ده سپری و ده یگوت ئینجا چی بکهین (کاکه وریا) گیان، جیت زور خالی ده بیت و زورت بیر ده کهین. وهخته بلیم خوزگه تۆمان هه ر نه دیا یه، هه رچه ند بیر ده که مه وه، چون ده توانین سه یری ئه م ژووره بکهین و توی لی نه بیت. شه مال که ئه ویش و راهاتیوو له گه ل قه مەر و سمایی میردی و ئه نوهری برای هه ر ده تگوت له ده می ساله وه ده یانناسیت و له گه ل

دایک و خوشک و براکانی دهژی ئه وهنده خویشی دهویستن و حورمهتی دهگرتن و به تهنگ دلپانه وه بوو و خزمهت و فیداکاریانی له بهرچاو بوو، بویه شه مال به ماتیه که وه سهیریکی قه مەری کرد و گوتی وه لا منیش هەر له ئیسته وه بیرتان ده که م، به راستی قهت دلسۆزی و چاکه تانم له بیر ناچیته وه، تو خوشکی هه ره خوشه ویستی منی و دلی خوت نارحهت مه که، ئینشائه لا که گه یشتم و له شوینیک دامه زرام، ده نیرم به دواتدا، وه ره به ینیک لای دایکم و وه نه وشه و خوشکم به.

قه مەر به دەم هه نسکه وه گوتی خو پوره ره حمه خانیش له وساو ه که رویشتو وه، ئیتر سه ریشی لی نه داینه وه له گه ل شه و بو خان، خو ئه و گوتی زوو زوو سه تان ده دم، چه ند مانگه، که رویشتن تازه زستان دهستی پی کردبو و با به هار هات.

شه مال دلی گوشرابوو له بهر گریانی به کول و دلی قه مەر، له بهر ئه وه هەر دهیویست دلی بداته وه.

شه مال دهستی هه لگؤفت و گوتی وه لا زوری خه تای من بوو دایکم و وه نه وشه له وساو ه نه هاتوون. فه قیرانه چه ند جار خه ریک بوو بین و من جوابم بو ده ناردن که نه یه ن، چونکه من دیم بو ئه و ناوه. خوت ده زانی ئه مه له که یه وه من به ته مام ئه مرؤ برؤم و سه بینه برؤم و ریک نه ده که وت، شه مال به زه رده خه نه یه کی مه لو له وه گوتی بلیم چی؟ سه فه ر و هاتو چۆمان به ده ست خۆمان نییه، هه موو جاریک یا ته گه ره یه کی تی ده که وت یا شتیک ده قه وما، ئه گینا و نه بوایه تا کو ئیستا چه ند جار ده هاتن.

قه مەر به پشتی دهستی چاوی خو ی سر بییه وه و هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی له به ختی ئیمه ش دنیا به قور گیرا، چاوت لیه که رکووک چیی لی هات؟ هەر چه ند پوژ جاریک مال هکانیان ده پیشکی و خه لکیان ده گرت، ئاگریان تییه ربیت، حکومهت بووه به سه گی هار به ربوو ته گیانی ئه م خه لکه هه ژاره. شه مال گوتی چه ند زیاتر خراپه

له گه ل خه لک بکه ن، ئه وه ندى تر ميلله ت خوینى گهرم ده بیټ و دهیه ویت زووتر توله یان لئ بسه نیت. قور به سه ریان، نه ئه وان و نه ئاغاگانیان ناتوانن هه ناسه ی ميلله ت کپ بکه ن و دهنگى نه هیلن.

شه مال سه ری بادا و گوتى خه یالیان خاوه، ئه وه نده ی پئ نه چوو کاک سمایلیش له بهر رویشتنى شه مال به بیانوویه ک گه رایه وه مالى.

ئه ویش له قه مه ری ژنى دلگیرتر بوو بۆ شه مال که ده روات.

کاک سمایل زه میله یه ک و کیسه کانی پئی بوو، له بهر ده رکی ژوورى شه مال دای نا و گوتى:

ئوه هه ندى میوه و تیشوو ه بۆم هیناویت، نه وه کا له ریگه برسیتان بیټ.

شه مال ده ستى خسته سه ر شانى و گوتى:

بوچی زه حمه ت کیشا، ئه وه موو شته مان بۆ چیه؟ زوره، هیچ نه بئ هه ندیکیمان بۆ دانئ. سمایل به ماتى و په رووشیه وه گوتى:

نابئ.. به وه خوایه ده بئ هه مووی ببه ن.

شه مال زانیى کاک سمایل نارحه ته، نه یویست له گه لئ بلئ، بۆیه گوتى:

باشه.. به سه ر چاو هه مووی ده به ین، ئه گه رچی به شى مانگیکیشمان ده کات. ئیتر که وته قسه ی گالته ی تر له گه لئ، لیره دا دایان له ده رگا، براده ریک بوو به چرپه به سمایلی گوت که با کاک وریا بیټ سوار بیټ.

***

ئێواره یه ک شه بوو خوئى کرد به مالى دایکیدا و به دلئکی خوشه وه هه ر له ده رگاوه په لامارى دایکی دا و چرپاندى به گوئییدا که شه مالى برائى به سه لامه تى له دوینئوه گه یشتوو ه ته سار.

دایکی له خویشاندا چاوى پر بوو له فرمیسک و به ئه سپایى گوتى تو خوا به راسته؟ شه بوو گوتى ئه رئ وه لا، ئیسته حه مه جه زا هاته وه مالى و به ئه سپایى پئی گوتم. گوتى کاغه زى بۆ نار دووم که وا شوکر

زۆر بە باشى و خۆشى و بەبى ترس گەيشتون و شوينەكەشى باشە، بەلام جارى نەگەيشتووتە شوينەكەى كە لىي دەبىت. بۆيە دەلەيت دوو سى رۆژى تر دەنئىرم دايكم و شەوبۆ و وەنەوشە بىن بۆ لام. رەحمە خان چاوى خۇى سىپپەو و لە فرمىسك و بە شەوقەو و پرووى كرده شەوبۆى كچى و گوتى شەرت بى مژدانەت بدەمى، نازانى دلّم چەند دەكولا و چەند جۆشى سەندبوو و چەند لە مەراقدا بووم. ئەمە مانگى زياترە هيچ هەوالىكم نەدەزانى، بە تايبەتى كە گوتيان لە كەركووكيش وەزە شىوابوو و خەلكيان گرتبوو و دوو برادەرى ناسياوويشيان گىرابوون كە لە شەريكەى نەوت ئىشيان دەكرد. شەوبۆ گەرايەو وە مالى خۇيان و گوتى ميوانم هەيە، هەر بۆيە هاتم تاوەكو ئەم مژدەيەت بدەمى.

رەحمە خان گەرايەو بەرەوژوور و چووە نزيك وەنەوشە، دەستى كرده مىلى و گوتى مژدەت بدەمى، شەمال شوكر بە سەلامەتى گەيشتووتە جى.

وەنەوشە لە خۇشياندا دلى داخوريا و موچركىكى پىندا هات و بە پەروشيەكى بىدەنگەو و گوتى تو خوا؟ يا رەبى هەزار جار شوكر، بە راستى مژدەيەكى خۆشە. رەحمە خان باسى شەوبۆى بۆ گىرايەو كە هاتوو وەى گوتوو، باسى ئەوەشى كرد كە شەمال داواى كردوو و دوو سى رۆژى تر بچن بۆ لاي. وەنەوشە دلى خۆش بوو و كەوتە گۆمى خەيالى خۆشەو و ئىتر كەوتە سەعات و دەقىقە ژماردن كە كەى شەمال دەنئىرئەت بە شوينىدا. شەوانيش تا نيوەشەو خەيالى دەكردوو و خەونى بە شەمالەو دەبىنى و بىرى لەو چەند مانگى رابوردوو و دەكردوو كە چۆن پرووى نەهات باسى بكات، چەندى بىر دەكرد و چەند لە مەراقدا بوو بۆى، چەند جار بە دلئىكى پىر هياوو خۇى كو كردهو كە لەگەل رەحمە خان قەول دەبوو بچن، لەپىر جوابى بۆ دەناردن ئىنو مەيەن، خۆم لەم نزيكانەدا دىم بۆ دەورو بەرتان و كەچى نەشەهات. ئەميش دەكەوتە خەيالى

ناخۆشه‌وه و به خۆی ده‌گوت تۆ بلیی شه‌مال له بیانوو نه‌گه‌ری بۆ
ئوه‌ی ئه‌مان نه‌چن؟

چهند خه‌فه‌تی ده‌خوارد و ده‌که‌وته گیتراوه‌وه و چه‌نده‌ها شه‌وه‌وه
ده‌زرا و بیرری له‌وه ده‌کرده‌وه تۆ بلیی شه‌مال بیریکی نه‌کردبیتته‌وه که
ره‌نگه ئه‌وه بۆی ببی به گیتچهل و ته‌گه‌ره، ده‌لئیت یه‌کنیکی تر له دایدا
جیگر بووه.

وای خوايه چهند خه‌یالی قۆرم ده‌کرده‌وه. ئه‌وه بۆ ئینسان هه‌ندئ
جار وای لی دیت و ئه‌وه‌نده بیویژدان و دل‌ه‌ق ده‌بیتت. ده‌ وه‌ره تو
خوا شه‌مالی به‌سه‌زمان کون نییه خۆی تیدا بشاریتته‌وه، ئه‌وه هه‌موو
مه‌ترسییه‌ی له‌سه‌ره، ئه‌وه‌نده کورپیکی به‌نامووس و به‌حورمه‌ته هه‌یچ
ناکا له‌ کۆبوونه‌وه و چوونه مالی هاورپی که به‌هزار ترس و له‌رز
ده‌چوو، چاوپرکی له‌گه‌ل کچ و ژنی ئه‌وانه ده‌کات؟ به‌ راستی هه‌ندئ
جار ئینسان بۆ وای لی دیت و میشکی به‌ جارێ داده‌خریت، ده‌لئیی
شه‌یتان وا له‌ خه‌لک ده‌کات، شه‌یتانی چی؟ ئینسان هه‌ندئ جار خۆی
له‌ شه‌یتان خراپتره، خۆی کرده‌وه‌ی نابه‌جی ده‌کات و ده‌یخاته
ئه‌ستوی شه‌یتان، بیرری ئه‌وه‌نده خراپ دیت به‌ میشکیدا، هه‌ر خۆی
ده‌بیتته شه‌یتانی ته‌واو.

دوای هه‌فته‌یه‌ک شه‌مال جوابی نارد بۆ دایکی و ئه‌وان که بچن بۆ
لای، ئه‌مانیش خۆیان کۆ کرده‌وه. ره‌حمه خان هه‌ندئ خوارده‌مه‌نی و
ئه‌وه شتانه‌ی کوره‌که‌ی هه‌زی لی ده‌کردن، خسته زه‌مه‌له‌وه و له‌گه‌ل
وه‌نه‌وشه‌ چوون بۆ مالی شه‌وبۆ و له‌ویوه پیکه‌وه چوونه بازار و له
بازاره‌وه بۆ مالی ئاشنایه‌کیان تاکو نزیک نیوه‌رۆ له‌وی مانه‌وه، ئینجا
له‌ویوه سواری عه‌ره‌بانه‌یه‌ک بوون و که‌وتنه‌ ری به‌ره‌و گه‌ره‌کی
جوله‌کان. بۆیه‌ش بچن، هه‌موو پێچه‌به‌ده‌وره‌یه‌کیان کرد له‌ ترسی
ئوه‌ی نه‌وه‌کو ئه‌منیک پیاوخراییک شوینیان که‌وتبن و له‌ویش له
دوره‌وه‌ پاره‌ستان و دابه‌زین، شه‌وبۆ چاوساغ بوو و هه‌ندئ به
پیش پویشتن.

شه‌وبۆ ریس و به‌نی خستبووه تووره‌که‌یه‌که‌وه و به‌ده‌ستیه‌وه‌ی گرتیوو. له‌پیره‌ژنیک چووه‌پیشه‌وه و گوتی ئه‌ری پووری بی‌زه‌حمه‌ت مالی سه‌عه‌ی جۆلا کامه‌یه‌؟

شه‌وبۆ ریسه‌کانی پیشان دا و گوتی ده‌لین پۆپه‌شمین و به‌رمالی زۆر جوان و چاک دروست ده‌کات. پیره‌ژن گوتی ئه‌ری وه‌لا وایه و ئیشاره‌تی خانویه‌کی ده‌رگا ئاسنی کرد و گوتی ئا ئه‌وه‌تا ئه‌و خانویه‌یه، ئه‌ویش سوپاسی کرد و له‌گه‌ل دایکی و وه‌نه‌وشه‌ شوینی یه‌ک که‌وتن و چوونه‌ به‌ر ده‌رکی ماله‌که‌ که‌ ده‌رگایه‌کی ئاسنی شینی یه‌ک ده‌روازه‌ بوو که‌ ده‌پروانییه‌ سه‌ر شیویکی هه‌ندئ قوول که‌ وه‌ک سه‌ره‌نوێک وابوو. شه‌وبۆ له‌ ده‌رگای دا و هه‌ر گورج پیاویکی که‌ له‌گه‌تی سه‌ر ماشوبرنجی ده‌رکی لی کردنه‌وه و گوتی فه‌رموون به‌ خیر بین.

ئه‌وانیش به‌ ده‌کوئی و به‌ په‌رۆشه‌وه‌ کردیان به‌ مالد و له‌گه‌ل کاکه‌ سه‌عه‌ چوون به‌ره‌وژوو، هه‌وشه‌که‌ به‌رد و خۆل بوو، زۆر گه‌وره‌ نه‌بوو، له‌ سووچیکی لای ده‌رکی هه‌وشه‌که‌ و لاخیک به‌ په‌نجه‌ره‌ی ژوویریکی بچوکه‌وه‌ به‌سه‌ترابوووه‌، دیار بوو که‌ ژووری و لاخه‌که‌ بوو و له‌ سووچی تری ده‌رگا که‌وه‌ ژوویریکی هه‌ندئ گه‌وره‌ بوو و که‌لوپه‌لی جۆلایی تیدا بوو. له‌ ته‌نیشتیسی کولانه‌یه‌کی بچووی مریشه‌که‌کان بوو و ژوویریکی تری بچووک و نزم که‌ له‌ ژووری دار و خه‌لوز ده‌چوو، جه‌ماعه‌ت هه‌وشه‌که‌یان بری و سه‌رپلیکه‌یه‌که‌ی نزمی بچووک که‌وتن، چوونه‌ هه‌یوانیکی خۆشی گه‌چکاریکراوه‌وه‌ که‌ دوو که‌ندوی گه‌وره‌ی گه‌نم له‌ سه‌ر هه‌یوانه‌که‌ که‌ ته‌نیشته‌ یه‌که‌وه‌ بوون، هه‌روه‌ها به‌ کۆله‌که‌ی هه‌یوانه‌که‌شه‌یه‌وه‌ گوریسیک به‌سه‌ترابوو و باوه‌شیک ریس و خوریی په‌نگاوه‌نگی له‌ سه‌ر هه‌لخراوو.

هه‌ر زوو شه‌مال ده‌رپه‌ری و هاته‌ ده‌ری به‌ پیریانه‌وه‌، به‌ گه‌رمی و په‌رۆشییه‌وه‌ په‌لاماری یه‌کیان دا له‌گه‌ل دایکی و خوشکی و هه‌ردوو ده‌ستی وه‌نه‌وشه‌شی گرت و په‌لاماری دا و له‌ خۆشیاندا نه‌یده‌زانی

چی بلیت. چوونه ژووره‌وه، له ژووره‌که‌دا لاکیش و به‌ره داخرا‌بوو له‌گه‌ل یه‌ک دوو دۆشه‌ک و چهند سه‌رینیکی لووله‌بیش پالیان نابوو به دیواره‌وه، کاکه سه‌عه به‌گه‌رمی به‌خیره‌اتنی میوانه‌کانی کرد، دهستی دريژ کرد و ئیشاره‌تی ژووره‌که‌ی کرد و گوتی فرموون ژووره‌که‌مان فه‌قیرانه و کوردانه‌یه، کورسی و مورسیم نییه. ره‌حمه خان به‌په‌رۆشه‌وه سه‌یریکی کرد و له‌خۆشیی شه‌مالی کورپیشی هه‌ندی په‌شو‌کا و شله‌ژا و گوتی:

ئه‌وه چۆن وا ده‌لیت، یا ره‌بی هه‌ر ئاوه‌دان بیت ئینجا له‌دانیشتنی سه‌ر ئه‌رز خۆشتر هه‌یه؟ ئۆه ره‌زای کورسی خواته‌وه، به‌نی ئاده‌م ده‌لیی حاجی له‌قله‌قه له‌سه‌ریان. عه‌باکه‌ی له‌خۆی کرده‌وه و خۆی دانه‌وانده‌وه که‌دانیشتیت، گوتی نازانی چهند‌ه‌ز له‌دانیشتنی سه‌ر ئه‌رز ده‌که‌م، یاخو‌ا مالتان ئاوا بیت و هه‌وت مالی لی بکه‌ویتته‌وه. کاکه سه‌عه به‌جینی هیشتن و خۆی چوو‌ه هه‌وشه، ئه‌مانیش که‌وته‌ه قسه‌وباس... شه‌مال به‌خۆشییه‌وه سه‌یریکی دایکی کرد و گوتی ئی له‌چیدان چۆن؟ له‌گه‌ل کچه‌کانت چۆنی؟ نیازی له‌شه‌وبۆ و وه‌نه‌وشه بوو.

ره‌حمه خان ده‌ستیکی کرده‌ ملی و گوتی ئۆه له‌ده‌ورت گه‌ریم، به‌خو‌ا له‌شمان لی‌ره بوو، هه‌موو گیان و هۆشمان لای تو بوو، شه‌وبۆش بو دایکی سه‌نده‌وه و گوتی ئه‌رئ وه‌لا هه‌موو هۆشمان هه‌ر لای تو بوو، ده‌ستمان له‌سه‌ر دلمان بوو، به‌تایبه‌ت که‌گوتیان که‌رکووک تیک چوو‌بوو و خه‌لکیان گرتبوو، شه‌وبۆ سه‌یریکی دایکی کرد و گوتی ئیوه هه‌ر باشترن، هه‌مووی چهند مانگیکه‌نه‌تاندیوه، ده‌بی من بلیم چی؟ جاریکی تر ده‌ستی کره‌وه ملی براکه‌ی.

شه‌مال سه‌یریکی وه‌نه‌وشه‌ی کرد و گوتی ئه‌ی ئه‌م کچه‌چاکه‌ خه‌ریکی چی بوو، ئاخۆ سلیمانی پی خۆشه، وه‌نه‌وشه‌ سوور هه‌لگه‌را و زه‌ده‌خه‌نه‌یه‌ک گرتی و سه‌یریکی شه‌وبۆی کرد، هه‌ر وه‌ک پیی بلی ده‌ستم دامانت نازانم چی بلیم له‌خۆشیاندا، قسه‌م بی‌ر چوو‌ه‌ته‌وه، تو له‌جیاتیی من قسه‌بکه‌.

شەوبۆ بە شەوقەوہ رووی کردە براکە ی و گوتی:
باسی وەنەوشە خان دەکەیت؟ نازانم باسی چیت بۆ بکەم و چیت بۆ
نەکەم، کچی و اچاک کەم ھەبە، ئای کە خەباتکەرێکی ئازا و
چالاکیشی لێ دەرچووہ.

شەمال بە خۆشییەوہ گوتی بە راستی؟ شەمال چاوی لە شەوبۆی
خوشکی داگرت و گوتی خۆ من وام دەزانی تۆزێ ترسنۆکە، کەچی
تۆ وا دەلێیت، ئیتر ھەموویان پیکەنین. وەنەوشە ئەوئەندە تر دلێ
خۆش بوو و زانیی کە شەمال شەری پێ دەفرۆشیت و دەیەوئیت
بەھینتە قسە. وەنەوشە ئەوئەندە جوان بووبوو و ئەوئەندە جوان ھاتە
بەر چاوی شەمال، کە ئەگەر بە دەستی بوایە و بکرایە، پەلاماری دەدا
و تیر تیر ئەو گەردن و لاملە بلوورە ی و دەگوشی بە خۆیەوہ کە
ھەتاهەتایە و بمایەتەوہ.

وەنەوشە دەستی جلی کوردیی تازە ی لە بەردا بوو کە ھەر بە
گەیشتنی بە سلیمانی گورج رەحمە خان چووبوو بۆی کردبوو،
گولنگە ی ئەو کۆلوانە و چەفتە یی کردبوویە کۆلی، و الێی بووبوو بە
نەقش کە شەمالی مەست و شەیدا کردبوو، بۆیە نەیدەزانی سەیری
کۆبی بکا و لە کۆبیەوہ چاوی تی بپریت، بە تاییەتی واش دەھاتە
بەرچاوی کە وەنەوشە ھەندێ قەلەو بوو و دلنیایی و ئارامی لە
دەموچاویدا وەک ئاوینە شەوقی دەدایەوہ.

کاکە سەعە کردی بە ژووردا و بە پیکەنینکی خۆشەوہ ھەردوو
دەستی دا بەیەکدا و گوتی دە ی دادە گیان، مریشکە کەمان زۆر چاک
کۆلاوہ، دە ئیتر دەبی ئیوہ ھەستن قیوولی و بامییەکی خۆشمان بۆ
لێ بنین. بامییە کەشم زەرد کردووہ، ھەر ئەوئەندە ی لێ دەزانم،
سەر تەنوورە کەش لای پێپلیکە کە یە.

رەحمە خان گورج بووہ و گوتی:

ئە یەرۆ ئەوہ بۆ ئەزیتەت کیشاوہ؟ خەجالەت خۆمان، خۆ ئەوہ تا ئیمە
ناوساجی و شفتە و شتمان بۆ ھیناون.

كاكه سهعه به پرويهكى زور شهن و خوشهوه گوتى خهمتان نهبيت،
ئوانىستان بو دهخوين، بهلام دهبي چيشتهكهمان ههر بولى بنين.
شهوبو راپهپى و گوتى به سهر چاو، ههر ئىسته دهچم لىيى دهنىم.
ههستايه سهر پى، وهنهوشهش ههستايه سهر پى و گوتى منيش
بهردهستيت دهكهم و به ههر دووكيان رويشتن بهرهو سهرتهنوور و
چيشتخانهكه.

رهحمه خان و كورهكهى مانهوه و كهوتنه قسهوباس و ههوالپرسين،
شهمال به سوز و دلپيوهبوونهوه باسى قهمر و كاك سمايل و
ئهنهوى بو دايكى گيپرايهوه كه چهنه نارحهت بوون كه هاتووه و
چهنه ههواليان دهپرسين و بيريان دهكردن، قهمر گرياوه و ئهم پنى
گوتووه كه بهينيكى تر دهنيريت بهدوايدا.

رهحمه خانيش كه به گهمييهوه گوپى له كورهكهى دهگرت، له
دوايدا گوتى:

وهى به سهر چاو و ههزار جاريش، به خوا ههر توزيرى تر دنيا
خوشى كرد، خوم دهچم به شوينيدا و دهيهينم. به راستى ئه و ماله
باشه چاكهيان نادرتهوه.

رهحمه خان به زهردهخهنهوه گوتى وهى كه بيرى قسه خوشهكانى
قهمر خان دهكهم.

شهمال پيكهنيى و گوتى پيم گوت وهره لهگهله شهوبوى خوشكم
بهرامبهر يهك دانيشن، ههر دووكتان دم و قسهتان لهيهك دهچيت.
رهحمه خان كهوت به گازی پشتدا لهبهر پيكهنين و گوتى:

ئينجا قور به سهر باوكمان، وهلا مهگه ر ئهوسا به ههر دووكيان
شارمان پى چول بكن.

له سهر تهنورهكه شهوبو و وهنهوشه كهوتبوونه ورتهورت، شهوبو
بپى دارى نايه ژير ناگرى مريشكهكهوه و به ئهسپايى پيكهنيى و گوتى:
يا رهبي كاكه سهعه گيان لهشت ساغ بيت بو خوت و
مريشككولاندنت، سهيرى پهپى مريشكى داماو بكه گهيشتووته

کوی؟ دهلیی نان و چیشتی له شکرکی لی ناوه، ئەوهنده سەر ته‌نورده‌که‌ی شیواندوه، شه‌وبۆ دهستی دایه‌مه‌نجه‌لی مریشکه‌که و دای گرت تاوه‌کو ئاوی قبوولیه‌که بخاته‌سه‌ری، به‌ئه‌سپایی پینکه‌نییه‌وه و گوتی: تۆ سه‌یری ئەم به‌حره‌ ئاوه‌ش که که تیی کردوه.

وه‌نه‌وشه‌ ده‌می خۆی شارده‌وه به‌ پشتی دهستی و دایه‌ پرمه‌ی پینکه‌نین و گوتی: تۆ چاو برنجه‌که‌شی له‌ چیدا شتووه‌ته‌وه و ئەمه‌تا نیوه‌شی رشتووه. وه‌نه‌وشه‌ رووی کرده‌ شه‌وبۆ و به‌ چرپه‌ گوتی: کچی ده‌ چوزانی فه‌قیره، ره‌نگه‌ ئەمه‌ یه‌که‌م جاری بیت که شتی وای کردبی، نه‌مانزانی تۆ بلتیت که ژن و مالی نه‌بیت؟

شه‌وبۆ زیره‌کانه‌ هه‌لی دایه‌ و گوتی: دیاره‌ ئەو ژوور و ماله‌ پاک و ریکوپینکه‌ ئیشی که‌بیانویه‌کی کارامه‌یه، ئاخۆ ژنه‌که‌ی چوو‌بۆ بۆ کوی. ئیسته‌ ده‌زانین، شه‌وبۆ له‌ ژیره‌وه‌ سه‌یریکی وه‌نه‌وشه‌ی کرد که‌ چهند دلی خۆشه‌ و سوور هه‌لگه‌راوه‌ له‌ وه‌تای چاوی به‌ شه‌مال که‌وتوه. وه‌کو گه‌نجیکی ئاقل و زورزان تی گه‌یشت که ئەم شه‌وق و گه‌شانه‌وه‌ و گۆرینه‌ به‌ خۆرای نییه‌ و ئەمه‌ زۆر له‌وه‌ زیاتره‌ که‌ دایکی پپی گوتبوو و باسی بۆ کردبوو، وا دیاره‌ هه‌ردووکیان دلیان چووته‌ یه‌ک. یه‌کبوونی چی؟ به‌و خوايه‌ راست بوونه‌ته‌ ئاشق و شیتی یه‌کتری، مانگ دیاره‌، هه‌وه‌جیی به‌ ئەنگوست نییه‌.

مریشک و قبوولی و بامیه‌ی شه‌وبۆ و وه‌نه‌وشه‌ خرا‌نه‌ سه‌ر سفره‌. جه‌ماعه‌ت دانیشتن له‌ ده‌وری، کاکه‌ سه‌عه‌ که‌وته‌ مه‌تح و سه‌نا و گورجوگۆلی که‌بیانوه‌کان، به‌ تاییه‌ت که‌ بینی سه‌رته‌نورده‌که‌شیان بۆ پاک کردبووه‌وه. کاکه‌ سه‌عه‌ دهستی دایه‌ قاپ و که‌وچک و که‌وته‌ تیکردنی برنج بۆ خۆی و گوتی:

دایکی هیوا له‌ کن خۆی وه‌ستای قبوولیه‌، به‌لام به‌رامبه‌ر به‌م چیشته‌ی ئیوه‌ مه‌گه‌ر هه‌ر خۆی به‌شاریته‌وه.

شه‌وبۆ سوپاسی مه‌دحه‌کانی کرد و گوتی دایکی کاکه‌ هیوا له‌ کوییه‌؟ خۆزگه‌ ئه‌ویش لیره‌ بوايه. کاکه‌ سه‌عه‌ گوتی سی رۆژ پیش گه‌یشتنی

ئەم بىرايەمان چوو بۇ خورمال سەرى كۆرەكەى بدات. بووكەكەمان لەسەر منالېوونە، رەحمە خان گوتى ديارە نۆبەرەيانە خوا لىيان نەسېنى؟ كاكە سەعە بە پوويەكى زۆر خۆشەوہ گوتى نەخېر، شوكر كورپكى سى سالىشى ھەيە. كۆرەكەم لە خورمال موعەلیمە.

رەحمە خان گوتى عەمرى دريژ بىت، خوا لىت نەسېنى. ئەويش جواى دايەوہ و گوتى لەگەل عەزىز و خۆشەويستى ئۆوہشدا.

شەو رەحمە خان و كچەكان گەرانەوہ مالى خويان دواى ئەوہى كە دايان نا جومعە نا جومعەيەك بىن سەرى شەمال بدن تاكو لەويە.

وہنەوشە لەگەل شەمالىش خۆشەويستى و پەرۆشيان بۇ يەكتر پۆژ بە پۆژ توند و گەرمتەر دەبوو و كەوتبوونە نامەناردن بۇ يەكتر.

ھەرودھا بىريارى ئەوہشيان دا لەگەل رەحمە خان و شەوبۇ و ھەمەجەزاي ميژدى لە ناو بەينى خوياندا واى رىك بخەن كە شەمال چوو بەرەو سىتەك و سەرگەلوو، وەنەوشەش بچىت و لەوى

لەيەكيان مارە بكن. ھەر زوو ھەمەجەزاي ميژدى شەوبۇ دەستى دابوو لە سنگى خۆى و گوتبووى كە ھەمووى لەسەر ئەو، كە تۆزى

ئەم باران و رەھىلەيە خۆش بوو و رىگەوبان وشك بوو، ھەموو شتىك جىبەجى دەكەين.

ھەمووشيان واىان پى باش بوو، بە تايبەتى وەنەوشەش وەك قاچاغ وابوو و لەو چەند خزمە نزيكە زياتر كەسى دىكەى نەدەبينى،

ھەرودھا ئەگەر بە عەبا و پەچە و ترس و لەرزشەوہ بچوايەتە شوئىك، لەبەر ئەوہ چوونە لادىي لەگەل شەمال لە لاي ھەموويان

ئىشىكى زۆر بەجى بوو.

شەمال جواى بۇ ھەمەجەزاي زاواى نارد كە نەھىلئىت ئەم جومعەيە دايكى و ئەوان بىنى بۇ لاي، چونكە يەك دوو دراوسىيان كەوتوونەتە

چاودىزىي مالاكەيان و مقومقويان كەوتوودەتە ناو و ھەستيان كردووە كە پووداويكى تازە پەيدا بوووە لە مالى كاكە سەعە: ئەويش

بۆيە ئەم ھەستەيان كردووە، چونكە ھاتوچۆى دايكى و شەوبۇ و

وهنه وشه زور سهرنجی راکیشاون، بویه با ئیتر نه یه ن تا خو مان
 جوابیان بو دهنیرین. چهن رۆژیک به سهر ناردنی ئه م جوابه تی په ریوو
 که همه جه زا ئیواره یه ک ههندی به شیرزه بی هاته وه مالی و شه ویوی
 ژنی بانگ کرد و گوتی ده زانی کاک شه مال ئه مشه و ده بی له مالی کاکه
 سهعه نه مینیت، دراوسیکان به ته وای زانیوانه و ئاشنایه کی کاکه
 سهعه چوو ه بو لای و پیی گوتوو ه که ده لاین کابرایه کی قاچاغ له
 ماله که ت خو ی شار دو وه ته وه، هه رچهن د کاکه سهعه کابرای به درۆ
 خستوو ته وه و تا کو بردوو یه تی و هه موو ماله که ی پیشان داوه. له بهر
 ئه مه ئیتر ده بی به په له له وئ نه مینیت. به راستی زور خه تهره و خو ت
 ده زانی (قسه که وه ته زاری که وه ته شارئ) وه کو ده لاین.

شه بو داما و ترسا و سهیری میرده که ی کرد و گوتی باشه ئه ی چی
 ده که ن؟ میرده که ی گوتی لام وایه بو یه ک دوو شه و مالی باو کم زور
 باشه، خو خو ی به م زوانه هه ر درۆیشته وه کو ئه و رۆژه بو م
 گیرایته وه که منیش ده چووم له گه لی تا کو دربازم ده کرد. به لام
 ئیسته وه زه نه و عینکی تره، به تایبه تی که ئه و چهن د که سه گیراون له
 ناو بازار، ده بی زوو درچیت. همه جه زا توژی راوه ستا و گوتی با
 ئه و دوو شه وه له مالی باو کم بیت، ماله که یان چۆله وانی و گه وره یه،
 شه ویو به ماتییه وه گوتی وا بزانه مالی دایکیشم باشه بو شه ویک،
 همه که که وه تبوو ه پیاسه کردن له ناو ژوو ره که، بیری په رشوبلاو
 بوو بوو، رووی کرده شه ویو و گوتی مالی ئامۆژنه ره حمه، نه نه بو
 خاتری خوا، ئه وه یان هه ر مه لی.

شه بو گوتی باشه ئه و دوو شه وه که له مالی مامه عه بدولا بوو،
 ئه ی (نووره) چی لی ده که ی؟ کی ده می ده گریت؟ خو ئه و نازانیت
 مه سه له چییه؟ ره نگه هه ر که سیک و هه ر خزمیکی پی بگات وه کو
 مژدانه یان بداتی، بلیت کاکه شه مال هاتوو ه سه لامتان لی ده کات، ئه ی
 ئه وه چۆن ده بیت؟ همه وه کو تازه نووری بیر که وتبیته وه، ده ستیدا
 به یه کدا و گوتی وه لا راست ده که یته، ئه و گویدر یژه م هه ر بیر نه بوو.

حه مه كه وته پياسه، ئەم جاره به ههنگاوی توند توند و به شپزەیی و دەستی بۆ سهروملی دەبرد. شهو بۆش له سهه كورسییهك دانیشته و كه وته بیركردنهوه. هه مه جهزا له پەر راوهستا و گوتی دۆزیمه وه چی دهكهم، پارهی ددهممی و دهلیم برۆ بۆ كه ركووك سه ریگی (لوتفی)ی خوشكت بده، له خواهشی دهوئیت.

شهو بۆ گوتی ئەرئ وه لا له خوای دهوئیت. هه موو جارێك دهلی دهچم. ئەو رۆژه كیسه یهكی به دهسته وه بوو دهیگوت دیاریم بۆ مناله كانی لوتفی خوشكم كړیوه و عه بایه كیشم بۆ خۆی كړیوه. ئامۆژنم بۆ لاندی به سه ریدا و گوتی بۆچی لیره عه بای چاك هه یه یا له كه ركووك؟ ئەویش گوتی هه قم نییه، من لیره بۆی ده به!

بۆ سبهینی نووره رهوانهی كه ركووك كرا. شه مالیش گه یشته مالی خه زووری خوشکی وه نه وشه و هه موو له دهوری كو مه ل بوون. وه نه وشه ماته مینی دای گرتبوو و ئەوانی تریش هه ر نار هه تی و ترسیان پێوه دیار بوو، چونكه وه زع له شار هه ندی شله ژابوو دوا ی ئەوهی كورێکی موعه لیم و دوو شاگردی چایخانه و دوكانداریکیان گرتبوو و نه شره و كتیبیش له ماله كانیاندا گیرابوو.

شه مال باسی دراوسێكانی مالی كاكه سهعه ی بۆ كردن كه چۆن هه راسیان پێ هه لگرتبوون و رۆژی چه ند جار له ناكاو له ده رگیان دها كه بێن بزانه كی له ژووره وه یه و چۆن ئەو رۆژه ژنیکی چه نه بازی دراوسێیان هاتووه ته لایان و هه رچه ند ژنه كه ی كاكه سهعه و یستوو یه تی به بیانوویهك ئەم ژنه هه لسه یئیت كه به شكم برواته وه، ئەو هه ر به چاوقایمی دانیشتووه و قسه ی داكو تاوه تاكو ئیواره. شه مال پێكه نیی و گوتی تۆزێکی ما بوو خۆم بیه ده ری پێی بلیم ئەمه تام لیره، ده به رۆكمان به رده. خه ریکم بیه كم به خۆمدا چه نه بازی هه له وه ر. ره حمه خان كیشای به خۆیدا و گوتی ئۆه دایكت كو یژ بێ، ئەی دوا ی چیت كرد؟

شه مال به زه رده خه نه وه گوتی چیم كرد! ناچاری هه موو رینگه یهك پێشان ی ئینسان ده دات.

شهو درهنگ رهحمه خان و وهنهوشه ههستان برۆنهوه مالى له دواى ئهوهى چهند جار تهگيريان كرد و ههليان وهشاندوه كه ئايا ليتره بنوون له بهر شه مال يا چى. دوايى وايران به باش زانى كه له بهر دهرو دراوسى ههردوو لا باستره ليتره نه بن. رهحمه خان پيش ئهوهى بروات، دهستى كرده ملى كورهكهى و گوتى خو سبهينى ئوغر ناكهيت، هه سبهينى له سهرم راوهسته، ئينشائه لا دووسبهى بو نيوهرو گيهت بو لى دهنيم، بيخو و ئينجا برو خوات له گهل.

شه مال سهيرى دايقى كرد و گوتى مالت ئاوا بى ئيسته وهختى گيهيه؟ گوئ مهدهرى و خو ت ئهزيت مهده، ئيسته دهچم بو لادى، لهوئ له مالى خاله شيخ هه موو شتيك دهخوم. بوچى ئهوهنده خه مى خواردن دهخوى؟

رهحمه خان گوتى بزانه ههول دهدهم ئهگه ر فريا كه وتم، ئهوا دهيكه م ئهگه ر نه بوو، قهيناكا.

خهسووى شهوبو ههلى دايه و گوتى ئينجا تو چون ئهزيت دهكيشى و لهو گهركه گيه به ليتراوى بينيته ئيره؟ ئهيهرو خو له چولى قولفه نين، هه ر بهيانى زوو دهنيرم سهروپى دهكرم و بو دووسبهى حازر دهبيت. ئيوهش وهرن و هه موو پيكه وه دهخوين، هه مهجهزا پرووى كرده رهحمه خانى خهسووى و گوتى:

ئه شهه دو بيلا داىكم راست دهكات.

ئهو شهو و روژه شه مال له مالى حاجى عه بدولاي خه زورى خوشكى مايه وه و بو روژى دوايى گيهى ئافتاو خان له سه ر ئاگر خهريكى كولان بوو، بو ن و بهرامهى پر ماله كه بووبوو، ئه وهندهى نه مابوو كه پى بگات. رهحمه خان و وهنهوشه و مالى شهوبو هه موو له دورى شه مال دانيشتبوون، چونكه ئه و ئيوارهيه ده بوو بروات بو لادى. ئه وپش شهوئ هه مامى كردبوو و جلوبه رگى پاك و ته ميزى له بهر كردبوو، وهنهوشه جلوبه رگ و كه لوپه له كهى بو كو ده كرده وه و ده بخسته جانتاوه. ورتهورت قسه يان ده كرد له گهل يهك، شه مال پيى

دهگوت كهوا زوو زوو كاغەزى بو بنوسىت و هەروەها داواى رەسمكيشى لى كرد كه داواى بوى بگريت و بوى بنيريت و تهگيرهكهى حەمەجەزاشى بو گيرايەوه كه گەيشته لادى، داواى بەينىك دەنيريت بەداواىدا لەگەل داىكى و شەبوو بىن و لە مالى خالە شىخى ئاشنايان مەلايەك دەهينن تاكو مارهيان بكەن لەيەك. وەنەوشەش كرابوووە لەگەلى و ئەو شەرم و تەريقيەى جارانى نەمابوو، وەكو كچىكى پىنگەيبوى شارەزاي وەزە و زرووف لەگەلى دەچوووە لاوه و جواى قسەكانى دەدايەوه. ئەمان لەم گفتوگۆيەدا بوون، ئەهلى ماليش خەرىكى ئامادەكردنى گىپە بوون كه لەپەرپال بە دەرگاوه نرا و ژنىك بە قريشكە قريشك و خۆكوتان و سەرپووتە لاك رنين كردى بە حەوشەكەياندا و بە زرىكە و هاوارەوه گوتى:

لە رپى خوا فرىام كەون! هەموو بە حەپەساوى و شىپرزەي و ترسيكى زۆرەوه هەريەكە و لە لاىكەوه هاتە دەرى، رايان كرد بزائن چىيە، شەماليش شەلەژا و خۆى خزاندە پەنايەكەوه. وەنەوشە دلى داخوريا و لىوى سپى بوو و گوتى: وەى يا رەبى تۆبە ئەوه چى قەوما؟ ئەويش لە پەناى شەمالدا خۆى شاردەوه، ژنەش هەر هەلدەبەزى و دادەبەزى لە حەوشەكەدا و دەيمالى بە دەمچاوى خۆيدا و دەيگوت: بە پاچ و خاكەناز سەرتەنورەكەيان ويران كردين و (عەبووبەكر)يان برد و رۆيشتن.

حەمەجەزا كه گووى لە قسەكانى ژنەكە بوو، موچركى سەرتاپا ساردى پيدا هات و بە پەرۆشى و نارەحەتتییەكى زۆرەوه لى چوووە پيشەوه و قيراندى و گوتى:

پووره كافي گيان نەختى لەسەرخۆ، وەرە تيمان بگەيەنە بزائين چى بووه!

شەبوو و ژنەكانيش هاتن قۆليان گرت كه بيبەنە ژيرخانەكە، ئەويش خۆى رادەپسكاند لە دەستيان و خۆى دەدا بە ئەرزدا، حاجى عەبدوڵاش كه نوژنەكەى برىبوو، بە هەلەداوان چوو بو لايان. لە سەر

پليكانه کان کورہ بچکولہ کھی شہو بوی پی گہشت و بہ پەرؤشہوہ لئی پرسى ئهوه چييه رؤلہ؟ چی قهوماوہ؟
 کورہکے گوتی: بابہ گہورہ منیش نازانم، ئهوه پوورہ کافیتہ وا دهکات. حاجی عہدولآ ہەر ئهوهی پی کرا بہ پہلہ خوئی بگہیہ نیئتہ لای ئهوانہی دهوری ژنهکے یان دابوو، ئهویش چوو له نزیکیه وه و بہ پارانه وهوه گوتی: دایکے کہم توزی له سہرخؤ بزانیں چی بووه و چی قهوماوہ، تو خؤتت کوشت خوشکم، وا نابیت، هہستہ شایہ تومانیکی بینہ، ئینشائہ لآ ہیچ نابیت. شہو بوی یه کیکتان راکن چورئ ئاوی بؤ بینن، ژنهکے توزی هاتہ وه سہر خؤ، ئهوانیش قولیان گرت و بردیانه ژوورئ.

حہمہ جہزا لئی پارایه وه کہ ہەر ئهوه ندہ نہزریکینی و ہاوار نہکا با خہلکیان لی کؤ نہ بیتہ وه تاکو بزانیں مہسہلہکے چييه. پوورہ کافی فرمیسیکی و ہک پلووسک بہ سہر روومہتہ کانیدا دہہاتہ خوارہ وه. رہحمہ خان و ئافتاویش دستیان کردبوو بہ گریان له گہلی بہ بی ئهوهی بزانیں بؤچی وا دهکات. پوورہ کافی بہ دم ہہنسکہ وه باسہکھی بؤ کردن و گوتی:

تہنوورمان داخستبوو، دوو سی ژن دانیشتبووین ئیمہ نانمان دہ کردہ وه و فاتمہ خانیش نانہوا بوو بوی پیوہ دہداین.. کہ له پپر عہبووبہ کر دہرگای کردہ وه و له شکری پؤلیس و سی چوار قومہیسہر بہ پاچ و خاکہ ناخہ وه کردیان بہ مالدا و گوتیان:
 چاپخانہی پارٹی لای تو شارراوہتہ وه، دہی کوانی پیمان بلئی له کوئیہ؟ جاریکی تر کافی دای بہ سہری خویدا و بہ دم گریانہ وه گوتی:

وہی مالیان کاوول بی، ہہویر و سینی و پنہ و تیرؤکیان ہہموو ہہلدایہ حہوشہ و ئهو تہنوورہ یان دایہ بہر پاچ و خاکہ ناز، ہہرچہ ند پاچیان دادہوشاند ہہلم و ہالآو و دووکہلی ئهو تہنوورہی بہ سہتل ئاویان تی کردبوو بہو ناوہدا بلآو دہبووہ وه، ئاخری ہہموو

سەرته نوورە که بیان هەلکەند هیچیان نە دۆزییەو. پوورە کافى دایە پرمەى گریان و گوتى ئینجا ئەو کورە نازدارەیان دایە بەر شەق و قوئاغە تەفەنگ و پێشى خۆیان دا و بردیان، ئەى هاوار باوکەرۆ چى بکەم! ئیستە رەنگە هەر کوشتییتیان، لە رێى خوا خەلکینە چیم لى دەکەن؟

حەمەجەزا لى چوو نزیکرەو و دەستى خستە سەر شانى و گوتى: هەر ئیستە دەچم هەولێ بۆ دەدەم. بە زەر دەخەنە یەکی دەستکرد و بە دەنگى نزمترەو پى گوت: وەکیل مۆتەسەریف زۆر پیاوی چاکە و زۆریش هاوڕى و دۆستى حاکم حەسەنى برادەرە، هەر ئیستە دەچم بە حاکم حەسەن دەلیم. تەنیا تۆ تۆزى وەرەو سەر خۆت و بیدەنگ بە.

کافى بە دەم گریانەو دەنگى نزم کردەو، سەرى نزیك حەمە جەزا کردەو و بە چرپە گوتى: بۆ دەبکە دەگەرەن کە ئەو رۆژە هینتان. حەمەجەزا ئەو نەندەى تر شلەژا و تیک چوو و دیسانەو دەنگى نزم کردەو و پووی کردە پوورە کافى و گوتى دەعبای چى؟ تۆ ئەو قسانە مەکە، ئەو باسە پرە لە مەترسى بۆ کاک ئەبووبەکر. قسەى وات لە دەم بێتە دەرەو، تازە ئیتر هەر نایینیتەو خوانەکرە، لەبەر ئەو ئیتر بیدەنگ بە و لای کەس باسى شتى وا نەکەیت. وا من رۆیشتم، هەر ئیستە جوابىکى خۆشت بۆ دەهینمەو، تۆش هەر لیرە بە لای دایکم و ئەوان تاکو دیمەو.

کافى چاوهکانى سەرى و دەستى بۆ سەرپووتە لاکی برد و دواى دەستى خستە سەردەمى خۆى و گوتى باشە تۆبە، ئیتر قسەى وا ناکەم، تۆ هەر برۆ هەوالێکى ئەو کورەم بۆ بێتە، ئیتر من هیچ ناکەم. حەمەجەزا چوو دەرێ لە ژێرخانەکە و شەبووش لەگەلێ دەرچوو بۆ حەوشە. حەمەجەزا بریدیە لایەکی حەوشە و پای سپارد کە نەهیلن پوورە کافى برواتەو و بە دیاریەو دانیشن تاکو ئەم دیتەو، نەوێکو بچیت دیسانەو دەست بکاتەو بە هاوار و گریان و باسى

دهعبا و شتی وا. شهوبو به رهنگیکی هه لیزرکاو و دلکی گوشراو
سه ری بو میرده که ی له قاند و گوتی باشه.

حه مه جهزا به پهله چوو هدری له مال و له دلی خویدا گوتی: به
راستی خوا رهمی پی کردووین، کوره هر بژیت کاکه حه مه عه لی
بو خوت و وه ستایت.

ئه هلی مال که هه ندیکیان چوونه وه به رهو چیشته خانه، حاجی عه بدولا به
لای نویژه کانیه وه، شهوبو سهرکه وته سهری سهریک له شه مالی برای
بدات، چونکه دهیزانی ئیسته شله ژاوه و نارحه ته، شهوبو کردی به
ژووره کدا و راپه ری و پرووی کرده وهنوشه و گوتی: ئه وه کوا
شه مال چیی لی هات؟ کوا جانتا و که لوپه له کانی؟ وهنوشه به دم
هه نسکه وه سهری هه لبری و به ئه سپایی گوتی: رویشته! شهوبو
دهستی دا به سنگی خویدا و به په رووشیبه کی زوره وه گوتی: رویشته؟
بو کوئی؟ وهنوشه به دهره که ی چاوی خوی له فرمیسک سری و
گوتی: که ئه و گریان و هه رایه بوو، کاک شهیدا و کاک روسته م ترسان
و گوتیان تا زوه با بروین باشتره. که ئیوه چوونه ژیرخانه که،
شه مالیان برد و رویشتن، وهنوشه به کول گریا و گوتی هه رچه ند
گوم جاری روهستن و پاروویه ک نان بخون، نانه که حازره، شه مال و
براده ره کانی وتیان وهختی نانخواردن نییه و تا زوه با بروین درهنگه.
شهوبو دهستی دا به یه کدا و لیوی له رزی و چاوی پر بوو له
فرمیسک، گوتی هه روا به برسی، ئه ی ئه وه موو گیپه یه له بهر ئه و
لی نرابوو، چون پاروویه کی لی نه خوارد و رویشته.

وهنوشه گوتی: ئه وان خواخوایان بوو بوی دهرچن، بوچی نانیان له
بیر ما؟ بهختی ئه و ئه م به لایه چ بوو له م وهخته دا به سه رماندا باری.

شهوبو به قورگیکی گیراوه وه له بهر گریان و به حه په ساوی گوتی:
ئاخر ئه و فقیره ش چی بکات؟ ناهه قی نه بوو، هه ر ئه و کوره ی هه یه،
هاتوونه ته سهریان و مالیان هه موو هه لکه ندووه، له بهر چاوی کوره
تاقانه که یان داوه ته بهر شق و قوناغه تفهنگ.

شەوبۇق بە نارەحەتییەکی زۆرەوہ کیشای بە سنگی خۆیدا و گوتی:
 دەک خوشکت رۆحی دەرچیت، ئەوہ چۆن ھەروا بە برسیتی و بەبی
 نان رۆیشتن، وەلا ئیستە دایکم و خەسووم ھەر خۆیان دەکوژن.
 نزیکى ئیوارە ھەمەجەزا گەرایەوہ مالئ و بە پروویەکی خۆشەوہ
 خۆی کرد بە ژیرخانەکەدا کہ پوورە کافیی لئ بوو، ئەویش بە
 ھەلەداوان و بە پەرۆشەوہ ھات بە پییریەوہ. ھەمەجەزا بە
 زەردەخەنەییەکی سەرکەوتوانەوہ دەستی دا لە پشتی پوورە کافئ و
 گوتی:

پیم نەگوتی خۆت نارەحەت مەکە ھیچ نییە، ئەوہ تا چووم و
 برادەرەکی خۆم دۆزییەوہ و پیم گوت لەسەر ئەم کورسییە
 ناجوولیم تاکو ئیشەکەى کاک ئەبووبەکرم بۇ جیبەجئ نەکەیت، ھەمە
 جەزا بە شەوقەوہ پینکەنی و گوتی:

بروات بئ لای تۆ رۆیشتووم ھەتا ئیستە لە مالئ ئەو برادەرەم
 دانیشتووم و نەجوولاموہتەوہ.

پوورە کافئ بە پەرۆشەوہ پەلاماری ھەمەجەزای دا و گوتی:

یاخوا لە دەورت گەرپیم. دەستی دایە بەرۆکی خۆی و یەخەى
 داچەقاند و سەرى بەرز کردەوہ بۆ ئاسمان و بە دل و گیانەوہ گوتی:
 ئۆھ خوا سەرتان بخت و دوژمنتان کویر بیت، ئئ تو خوا بەقوربانت
 بم، ئینجا چیت کرد ئەى کوا ئەبووبەکر؟ کەى دیتەوہ؟

تۆ جارئ سەبر بگرە با قسەکەمت بۆ تەواو بکەم.

پوورە کافئ یەخە و بەرۆکی چاک کردەوہ و گوتی ئئ بەقوربانت بم،
 دەى بلئ.

ھەمە جەزا قسەکەى تەواو کرد و گوتی ئینجا لەو ساوہ لەو مالەوہ
 دانیشتووم، ئاخى حاکم ھەسەنى برادەرم گەرایەوہ مالئ و گوتی
 مژدەت بەدەمئ، ھەمووی جیبەجئ بوو، بە تايبەتى کە ھیچیشیان لە لا
 نەدۆزیوہتەوہ، بەلام ئەم یەک دوو پۆژە دەییئەنەوہ و ھەندئ پرسىار
 و شتى لئ دەکەن و بەرى دەدەن. ھەمەجەزا پرووی کردە پوورە

کافی و دهنگی نزم کرده‌وه و گوتی نه‌مگوت وه‌کیل موته‌سه‌ریف
 پیاویکی زور چاکه، همه پوره کافی برده لایه‌کی ژیرخانه‌که و به
 چریه ده‌می برده نزدیکی و گوتی به‌لام ده‌بیت زور ئاگات له خوت
 بیت، جاریکی تر لای که‌س باسی ده‌عبا و مه‌عبا نه‌که‌یت، چونکه ئه‌وه
 شتیکی زور خراپ ده‌بیت بۆ کاک ئه‌بووبه‌کر، له‌وانه‌یه له‌سه‌ر ئه‌و
 قسه‌یه خوانه‌کرده هه‌ر بیکوژن، پوره کافی راپه‌ری و توند ده‌می
 خوی گرت و به‌ورته‌ورت گوتی نه‌ نه‌ به‌قوربان‌ت بم، یاخو زمانم
 بېرن ئه‌گه‌ر جاریکی تر باسی ده‌عبا بکه‌م لای که‌س.

هه‌روه‌ها همه پینشی گوت که باسی وه‌کیل موته‌سه‌ریف و حاکم
 هه‌سه‌ن و که‌س نه‌کات، چونکه دوا‌یی حکومت ئه‌وانیش ئه‌زیه‌ت
 ده‌دات و ئه‌وسا قه‌ت کوره‌که‌ی ئه‌ویش به‌رناده‌ن.

پوره کافی هه‌ستایه سه‌ر پین و گوتی که‌واته با ئیتر برۆمه‌وه به لای
 ئه‌و ماله‌مه‌وه. خوا ده‌زانیت ئیسته نه‌سیرینی بووکم و دوو تلفه‌که‌ی
 چیان به‌سه‌ر هاتووه، پوره کافی ده‌ستی دایه‌ه‌باکه‌ی و خوی کۆ
 کرده‌وه و له‌به‌ر خوی‌ه‌وه گوتی ئه‌گه‌رچی ئیسته دایکی هه‌ر
 گه‌یشتووه‌ته لای، چونکه هه‌ر زوو جوابم بۆ نارد.

هه‌موو به‌گه‌رمی و دلسۆزییه‌وه خوا‌فیزیان لئ کرد و ئاواتی زوو
 به‌ربوونی کوره‌که‌یان بۆ خواست و تاکو ده‌رکی هه‌وشه به‌رییان
 کرد.

هه‌مه‌جه‌زا هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژی و له‌گه‌ل دایکی و ئه‌وان
 گه‌راپه‌وه به‌ره‌وژوور و گوتی دیاره ئیوه نانتان خواردووه، تو خوا
 پوره کافی شتیکی خوارد؟

ئا‌فتاوی دایکی به‌مه‌لوولیه‌که‌وه گوتی وه‌لا به‌ زور شتی‌کمان
 ده‌ر‌خوارد دا، به‌لام خۆمان هه‌ر که‌س هیچی نه‌خواردووه و مه‌نجه‌له
 گیپه‌که هه‌ر وه‌ک خۆیه‌تی. ته‌نیا باوکت و کافی خان یه‌کی دانه‌یه‌کی
 بچکۆله‌یان خواردووه دوو منداله‌که‌ش توژی‌ک. ئیتر هه‌مه‌جه‌زا به
 سه‌رسوورمانه‌وه گوتی چۆن؟ ئه‌ی تاکو ئیسته که‌س نانی

نه خواردووه؟ و دهنګی نزم کرده وه و گوتی ئه ی کاک شه مال و دوو
براده ره که ی؟

شه و بؤ به کزیبه که وه هه لئ دایه و گوتی شه مال و براده ری چی؟
ئه وان ئه وان هه ره له گه ل شیوه ن و خو کوتانه که ی پووره کافی هه ره
زوو دهر په ریون و پویشتون.

حه مه جه زا به نار په حه تیه وه گوتی چؤن؟ ئه ی گیپه که یان؟ دوایی هه ره
گورج گوتیه وه: قه یناکا، چاکیان کرد، ئه وه یان باشتر بوو له نان و
گیپه و میپه. زرووف ناله بار بووه، ده لئین کتیییک دهر چووه له م
پوژانه دا ناوی گه لئ که سی تیاپه، ره نګه نیوه ی براده رانمان هه ره
خویان بشارنه وه، ره نګه خو شم هه ره برؤم و خو م ون بکه م.

شه و بؤ و خه سووی به جارئ هه ره راپه ریون و به ترس و
شپرزه بیبه که وه هه ریبه که یان له لایه که وه گوتی ئه یه رؤ قور به سه رمان
نه بیته کتییی چی؟ حه مه جه زا وه ک په شیمان بیته وه له قسه که ی که
بوچی وا له پر ئه م قسه یه ی کرد و ئه وه نده ی تر نار په حه تی کردن،
له بهر ئه وه به زه رده خه نه یه که وه سه یریکی کردن و گوتی ئه وه بؤ وا
شپرزه بوون؟ هیچ نییه، ئه مه ره نګه هه ره قسه بیته، جاروبار قسه ی
وا بلاو ده که نه وه بؤ ترساندنئ خه لکی، حه مه کردی به گالته و گوتی
جاری با برؤین نان بخوین، من زؤرم برسییه، ده ی ئیوه ش گوی
مه دهنه ئه وه ی کاکه شه مال نه یخواردووه. ئه م دهر چوونه و
رژگار بوونی به سه لامه تی هه زار پلاو و گیپه ده هیئی، مالتان ئاوا بی
ئیوه ش ئه وه نده گوی دهنه کفته و یاپراخ و ئه و شتانه، ده لئیی دنیا
له سه ره ئه و خواردنه به نګه، گوی مه دهنئ، خواردن له هه موو
شوینیک ده ست ده که ویت و که س له برسا نامریت. سوینتان بؤ
ده خو م سبه یئی له مالی خاله شیخ خواردنئ له وه ی ئیوه خو شر
ده خوات. ده ی وهرن زووکهن، ناوی خوی لی بیتن.

***

حه مه جهزا له مالى پووره كافى جگه رهي كه داگيرساند و خستيه به ينى ليوه وه و مژيكي چاكي لى دا، به خو شيبه وه رووى كرده ئه بوو به كر و گوتى ده زانى من زورتر له چى ترسابووم؟ له وه ده ترسام كه كتيبه كه ناوى توشى تيدا بى و تازه ئاسمان به رى نه ده داي، به لام باش بوو شوكر پيش هه موو شتى به ربووى، به راستى وه كيل موته سه ريفه كه زور پياو ده رچوو، وه ك شتى هه ندئى ده مه قاليشيان بوو بوو له گه ل موديرى ئه من.

به كر گوتى:

راستت ده وئى، من ئيتر هه ر به ته مائى خو شم و ئيوه ش نه مام كه ئه و به يانيه هه ليان كوتايه سه رم و له دوكانه كه ده ريان هينام و خستميانه جيبه كه وه، ئه و هه موو پؤليس و ئه من ده وره يان دام به پاچ و خاكه نازه وه.

حه مه جهزا ده نكي نزم كرده وه و سه يرئى ئه بوو به كرى هاوړيى كرد كه ئه و نيوه رويه به ربووى و وه ك چرپه گوتى ئه رى به راست ئه مه ده بئى كئ ئه م خه به رى دابئى؟ خو نه مانه پشت كه س له ماله وه بمينيت، ته نها كاك حه مه عالى خوئى له ماله كه مابوو وه. حه مه سه رى بادا و گوتى له و روزه وه بيرى لى ده كه مه وه، چونكه يا ده بئى من بم يا تو يا كاك حه مه عالى بئى.

به كر گوتى منيش ئه م چه ند روزه هه ر ئه و خه ياله تيكي دابووم.

به كر كه ده تگوت مانگي ك ببوو نه خو ش بوو و تازه له نه خو شى هه ستابوو وه، سه يرئى حه مه ي هاوړيى كرد و گوتى خه يالم بو ئه و كوربه خزمى ژنه كه ي كاك حه مه عالى ده چي ت، چه ند روزه يك به ر له گرتنه كه م دوو كيسه چيمه نتوى بو هينايين و له هه وشه كه داي نا، چاوئى گيړا و گوتى كاك به كر حه مامه كه تان چي لى ها تووه؟ خو هه مووى دوو مانگ نابئى چيمه نتورپژ كراوه. منيش گوتم راست ده كه ي وايه، به لام ئه وه تا ئه رزه كه ي قليشى گه وره ي تئى كه وتوو و ئاوى لئى ده روات، بيكه نئى و گوتى ئه م جاره كه كردتان، زوو زوو

ئاۋى پىدا بىكەن تاكو نەقلىشىت. ھەر چاۋى دەگىرا ۋەكو شكى شتىكى كىردى.

ھەمەجەزاش بە چىرپە جۋابى ھاۋرىكەى دايەۋە ۋە گوتى كاك ھەمەعەلىيش ۋاى بۇچۋە. دەىگوت ماۋەىەكە ئەم ھەتىۋە ۋەتۋەتە درۆ ۋە فىل ۋە لەۋە دەچىت لەژىرەۋە خەرىكى ساختە ۋە فرتوفىلىك بىت.

بەكر گوتى زۆر راست دەكا، بە خوا من دلم لىنى پىس بوۋە، تا ئىستە چەند جارىك درۆم لى دىۋە. كە پىۋايش درۆزن بوۋ، ھەموو شتىكى لە دەست دىت. ھەمەجەزا گوتى ئاخىر كاك ھەمەعەلى بىقەزا بى زۆر دلپاك ۋە خۇشباۋەرە، من تا ئىستە يەك دوو جار دام بە بەر گوتىدا كە ئەم ھەتىۋە لە ساختەچى دەچىت ۋە ئەۋ ھەر دەىگوت: نا زۆر كورى چاكە، بەقەد سىروانى كورم خۇشم دەۋىت ۋە بىرواى پى دەكەم، دواى نەختى بىدەنگى ھەمەجەزا گوتى:

با ئىتر ھەستم ۋە بىرۆمەۋە، قەۋلە ئىۋارە كىتتىكىم بۇ بەىنن، دەلىن (تەحقىقاتى جىنائى) دەرى كردوۋە ۋە (ئىعترافاتى) ھەندى كەسى تىايە كە بە وردى باسى گەلى خەبانكەرىان كردوۋە ۋە زۆرىشى درۆ ۋە بوختانە. ھەرچۆنىك بىت، ئىمەش دەبىت ئەم ماۋەىە ئاگانمان لە خۇمان بىت، ۋا بزىنم شوپنەكانمان بگورپىن ۋە لە مالىەكانمان نەنوۋىن تا بزىنن چى دەكەن.

بەكر گوتى: راست دەكەى، من ھەر دام نابوۋ كە بۇ ماۋەىەك لە مالى خۇمان نەبم ۋە دەچمە مالى مامم، لەۋىۋە ئاگادارتان دەكەم. ھەمە گوتى: زۆر باشە، ئىتر ھەستا خۋاحافىزى كىرد ۋە رۆىشت. ھەموۋى چەند رۆژىك بوۋ شەمال گەىشتبوۋە دىى سىتەك كە ئىۋارەىەك يەكىك بە ھەلەداۋان خۆى كىرد بە تەكىنى خالە شىخدا ۋە بە ھەناسەبىكىۋە گوتى:

قوربان لە دوورەۋە دوو ئوتومبىل دىارە كە بەرەۋ ئىرە دىن. مەعلوم مىوانن دىن بۇ خزمەت جەنابتان، خالە شىخ راپەرى ۋە گوتى:

به راسته؟ ههستایه سهر پی و دهستی دایه دوورینه‌که‌ی که به سنگیه‌وه هه‌لواسرابوو، چوو هه‌یوان، هه‌رچه‌نده ماله‌که‌شیان له سهر گردیکی زور به‌رز نه‌بوو، به‌لام به‌رده‌مه‌که‌ی فراوان و به‌رین بوو. ده‌یروانی به سهر هه‌موو ریگه‌وبانه‌کانی ده‌ورو به‌ریدا، خاله شیخ دوورینه‌که‌ی نا به چاویه‌وه، به‌لام نه‌یبرده سهر خوی، سه‌یریکی زه‌لامه‌کانی ده‌وری خوی کرد و گوتی: دیاره دوو جیبی حکومه‌تین و میوانی ئیمه ده‌بن، ئینجا زورتری له‌به‌ر خه‌لکی دیوه‌خانه‌که‌ خوی زور ته‌بیعی پیشان دا و به‌یه‌کیک له‌ پیاوه‌کانی گوت که بچی خه‌به‌ر بدا به‌ ماله‌وه که خه‌ریکی ئاماده‌کردنی نان و شوین بن، وا میوانمان هات.

خاله شیخ میوانه‌کانی دیوه‌خانی به‌ ری کرد، دای ئه‌وه‌ی که پیشی گوتن که نه‌رۆن و نان پیکه‌وه بخۆن، به‌لام ئه‌وان به‌ سوپاسه‌وه وتیان برۆین باشه، ئیوه‌ش برۆن به‌ لای میوانه تازه‌کانتانه‌وه. لئیان دا رۆیشتن.

که ئه‌وان رۆیشتن، کاکه شیخ کوره‌که‌ی خوی بانگ کرد و چرپاندی به‌ گویدا و گوتی:

مه‌لا‌عه‌لی له‌ کوییه؟ برۆ بیدۆزه‌روه‌وه و له‌گه‌ل خۆت بیبه‌ بو شوینیکی په‌نا و له‌وئ بن، چونکه‌ وا دوو جیب بو ئیره‌ دین و له‌ جیبی حکومه‌تیش ده‌چن. کوره‌که‌ی شیخ که له‌ ته‌مه‌نی شه‌مالدا بوو، کورپیکی زور ئازا و مه‌رد و کورپه‌روه‌ر بوو وه‌ک باوکی. به‌ په‌له‌ چوو ده‌ری و دای ئه‌وه‌ی که باوکی دلیا کرد که خه‌می نه‌بیت، جیبه‌کانیش دای ئه‌وه‌ی چه‌ند جاریک له‌ ناو دو‌ل و پیچوپه‌نا و سه‌ره‌ولپژیدا له‌ چاو گووم بوون، له‌ پر گره‌یان نزیک بووه‌وه و هاتنه‌ ئه‌ولای مالی شیخه‌وه‌ راوه‌ستان. معاوینیک و قومه‌یسه‌ریک و شه‌ش حه‌وت پۆلیس و کابرایه‌کی جلی کوردی له‌ به‌ری لی دابه‌زی، خاله شیخ چوو به‌ پیریانه‌وه و به‌ گه‌رمی به‌خیره‌هاتنی کردن و که‌وته‌ فه‌رموو فه‌رموو.. ئه‌وانیش هه‌ندئ ده‌ستیان به‌ سه‌روپۆته‌لاکی

خویندا هیئا. یهک له دواى یهک دهستی خاله شیخیان ماچ کرد و چون دانیشتن.. جگهرهیان بو راگیرا و چای خهستوخولیان خرایه بهردهم.. دواى پشودانیک معاونهکه ههندیك به شهرم و تهریقیهوه رووی کرده شیخ و گوئی:

قوربان هاتووینه خزمهتت که یارمه تیمان بدهیت، چونکه دهلین ههندی پیاوخراپ و قاچاغ و ناحهزی حکومهت له سلیمانیهوه هاتونهته ئهه دوروپشته، ئیمهش به فرمانی حکومهت هاتووین که ئهه ناوه بپشکنین، بهشکو بیاندۆزینهوه.

شیخ به زهردهخهه و پهرووشیهکی دهستکردهوه گوئی:

پیاوخراپ و قاچاغ؟ ئههه قسه بوو کردت؟ نامهردتان نهکهه، ئینجا ئهگهر شتیکی وا روو بدا چون من پئی نازانم؟ ئینجا پهنجهه ههلبیری و گوئی:

به زات و سفهتی خوا نهک له دئییهکهمان بگره له سهرانسهری ئهه ناوچهیهدا یهکیک تی بپهڕی، سهعاتیکی پی ناچی خهبهرم بو دی که کینه و چ کارهیه و بوچی هاتوووه. ئهوه قسهیه ئیوه بیستوتانه! گوایه من ئیشم چیه لیره پاراستنی ناوچهکه نهبی؟ قومهیسهرهکه سهیریکی معاونهکهی کرد و به شهوقهوه گوئی:

تو خوا، تو سهری خوٓت له سلیمانی و به دریژایی ریگهش ئهههه پی نهگوتووی؟ نهگوت حکومهت ئهگهر دلسۆزیکی ههبیٓت لهه ناوچه و سهرسنووړانه، جهنابی خاله شیخه. یهک دوانیک له پۆلیسهکان ههههچهند له ترسی گهورهکانیان زاتیان نهکرد قسه بکهه، بهلام له خووشیی ئهوهی له خزمهتی خاله شیخدا دانیشتوون، وهخته بوو گهشکهدار بین، بهلام ئهمنیکی زولهکوردیان لهگهه بوو له دلی خویدا گالتهی به قسهکانی خاله شیخ دههات و دهیزانی که شیخ وانیه وهکو خوی پیشان دههات، بهلام چاری نهبوو، دهبوو جارئ بیدهنگ بیٓت.

دواى نان و شیوکردن خاله شیخ خولقی کردن ئههههه میوانی ئههه بن، ئههوانیش پینان خووش بوو و گوتیان ههه دهبی ئههههههه له

خزمه تتدا بین، تاكو به یانی سه ری ئەم چەند دێهاتە ی ئەم ناوانەش دەدەین، بزانی چ ی هەیه و چ ی نییه، ئیتر كەوتنە قسە و باس و هەریه كەیان شتیکی دەگیرایه وه و سه ریان گه رم بووبوو، ئەمنه كە نه یی كە وه ك هه رامزاده و شه یتان گو یی له قسه كانیان ده گرت و بو چەند جار یكیش سه ری ده ره وه ی دا به بیانووی ده ست به ئاو گه یاندنه وه.

بابه ره سو لی كوری شیخ و (مه لا عه لی) كه ناوی تازه ی شه مال بوو، بو خویان دووبه دوو له ده وری ئاگردانی پیره دایه نه كه ی بابه ره سو ل دانیشتبوو و چایان ده خوارده وه و ده كه وتن به گازی پشتدا له بهر پیکه نین له دوای ئەوه ی شه مال باسی نه خو شه كانی ده گیرایه وه كه ئەمرۆ سه ری چەند نه خو شی داوه و دووعای به سه ره چەندیاندا خو یندوو.

شه مال دهستی دا به یه كدا و گو تی چاوت له و رێكه وته سه یره بی، ئەگه رچی زۆر زۆرم پێ خو ش بوو كه ئەو مناله چاك بووه وه و خوا شفای بو نارد، به لام به خوا باوكم ئەمرۆ ئەوهنده دووعام كردوه، ده م شل بووه.

شه مال هه ناسه یه كی هه لكیشا و گو تی ئەمرۆ ژنیک دیسان جامی ئاوی بو هینا بووم دووعای به سه ردا بخو یتم و بیدا به بووكه كه ی، چونكه سالیکه هاتوه به بووكی و تاكو ئیسته سکی نییه و به شكم به دووعاكانم سکی پر بییت. ئەوهنده دووعام خو یندوو به سه ره پیره ژن و نه خو شی به له رزوتادا، سه رم هاتوو ته ژان، منیش وه كو مه لای مه زبوورهم به سه رهات كه ژنه كه ی زۆری لی كرد و گو تی ئیلا ده بی تو ش وه كو دراوسیکه مان خو ت بکه ی به مه لای دوانزه عیلم، بوچی كه ژنه كه ی جلی بسمیل ده كات له سه ر كانی، هه موو خویان لاده دن و ده لین لاچن لاچن نه وه كو پریشك بکه ی مه لا بکه ویت، هه ره ده بی تو ش وا له خو ت بکه ی تاكو منیش له سه ر كانی خو م هه لكیشم و بلیم لاچن لاچن، با پریشك به ر جلی مه لا نه كه ویت.

مه‌لا چاری نامینی، به زۆری زۆرداریی ژنه‌که‌ی بلأوی ده‌کاته‌وه و ده‌لی که ئه‌ویش بووه به مه‌لای دوانزه عیلم و خه‌به‌ر ده‌گاته‌ عالمه‌کانی موس‌ل که عالمیکی وا په‌یدا بووه. ئه‌وانیش هه‌لده‌سن ده‌عه‌وتی ده‌که‌ن و ده‌لین با بفرموویت سه‌رئیکمان بدات، یا ئیمه دیننه‌ خزمه‌تی تاکو (ئه‌سرار) و (که‌راماتی) مان پیشان بدات، مه‌لاش که گوئی له‌م خه‌به‌ر و جوابه‌ ده‌بیته، زی‌ره‌ ده‌کات و ده‌ترسیت و به ژنه‌که‌ی ده‌لیت باشه ئیسته من قوری کوئ بکه‌م به سه‌رمدا؟ ئیسته ئه‌گه‌ر پرس و پرسیاریان لی کردم، چۆن جوابیان بده‌مه‌وه؟ چوو‌زانم هه‌ر چی ده‌لین.

ژنه‌که‌ی ده‌لیت به‌وه‌نده سویند و به‌وه‌نده قورئان هه‌ر ده‌بیته بچیت بۆ لایان و تاکو خه‌لک بین به پیرته‌وه و به شان و بالتدا هه‌لده‌دن و ناو درده‌که‌یت، ناچار هه‌لده‌سیته و به ترس و له‌رزوه‌ ده‌روات بۆ لای عالمه‌کانی موس‌ل. هه‌موو دین به پیری‌وه و ده‌یکه‌ن به هه‌را و جار ده‌دن به ناو شاردا که رۆژی جومعه‌ دوا‌ی نوێژ (که‌راماتی) ئه‌م عالمه دوانزه عیلمه‌ تا‌قی ده‌که‌نه‌وه. رۆژی جومعه‌ دیت و خه‌لکی له‌ نوێژ ده‌بنه‌وه، مه‌لا پیشانی خه‌لک ده‌دن و خه‌لکیش ده‌ست ده‌که‌ن به سالاواتلیدان، ئیتر مه‌لا بانگ ده‌که‌ن و جامی به سه‌رنخونی ده‌خه‌نه به‌رده‌می، ده‌لین ئیسته مه‌لا ده‌زانیت چی له ژیر ئه‌م جامه‌دایه، خه‌لکه‌که‌ش هه‌موو بیده‌نگ راده‌وه‌ستن و چاوی تی ده‌بهرن، مه‌لای نه‌گبه‌تیش خه‌ریکه له‌رزی لی بیته له ترساندا و له شه‌رماندا، نازانی چی بلیت و هه‌ندی مات ده‌بیته و له ژیر لی‌وه‌وه بۆ‌له‌یه‌کی لی‌وه دیت و ده‌لیت (ئاخ گوئی، داخ گوئی) له‌په‌ر ئه‌وه‌ هه‌موو خه‌لکه‌ ده‌ست ده‌که‌ن به سالاواتلیدان و عالمه‌کان به په‌رۆشه‌وه دین ده‌ست ده‌که‌نه ملی و هه‌ندی په‌لاماری ده‌ستی ده‌دن و ماچی ده‌که‌ن، ئه‌ویش به حه‌په‌ساوی سه‌یریان ده‌کات و له دلی خۆیدا ده‌لیت بۆچی چیم کردووه؟ عالیمی گه‌وره‌ لینی دیته‌ پیشه‌وه و ده‌لیت موباره‌کی تۆ بووی به گه‌وره‌ی هه‌موومان و ده‌ست ده‌بات جامه‌که‌ هه‌لب‌ریت. که سه‌یر

دهكەن، گولئىكى لە ژيڤدايه، گوايه مه لا كه راماتى هه بووه و زانىى چى
 له ژيڤ ئەو جامه دايه، كه چى له راستييشدا مه لاي فه قير داده ميني و
 نازانى چى بلي له داخى ژنه كهى، له بهر خوويه وه ئاخ گولي.. ئاخ گولي
 بوو، واته هاوار دهكات له دەست گولي ژنى كه ئەوهى به سهر هينا.
 شه مال چاوى له بهر فرميسكى پيكه نين سرييه وه و گوتى منيش وام
 به سهر هاتووه. ههر ئەو رۆژه ژنه كه به جامى ئاووه هاته لام له
 مزگوت و گوتى دهمه وي ئەم مه لا تازهيه دووعايه كم به سهر ئەم
 ئاوهدا بۆ بخوينتته وه، ئەم چهند رۆژه كورەزا بچكوله كم زور بيحاله
 و منيش ناچار دووعام به سهردا خويند. شه مال پيكه نى و گوتى
 به وهش رازى نه بوو و گوتى ههر نه بى قوميكيش له م ئاوه بخويته وه،
 ههر چهند گوتم كچى دايكم مناله كه گوناحه، مناله و نابى بهرماوه و
 شوينده مى كهس بخواته وه، به لام فايدهى نه بوو. خوت ديت چى كرد.
 بابە رەسول جگەرەيه كى خسته به ينى لىوى و به زەر دەخەنەيه كى
 خو شەوه گوتى بۆ به ختى تو شوكر بۆ سبه ينى مناله كه چاك بووه وه
 و توش ناوت دەر كرد و نانت كه وته رۆنه وه. ههر مريشك و مامره و
 به ريوهيه بۆ مه لا، ئيتر چيت دهويت بۆ چى خراپه.
 ئەوه ندهى پى نه چوو دايه نه پيره كهى بابە رەسول گه رايه وه مالى و
 دەرگا ته نه كه بچوو كه كهى به چاكي داخسته وه، هاته لايان و روى
 تى كرد و به ئەسپايى گوتى ئەمشه و پۆليسەكان له ديوه خانى شيخ
 دهنون، ده دوانزه يهك دهن و ده لين هاتون بۆ پياوى قاچاغ
 دهگه رين. پوره هليم دهستى نايه په نا دهى و به چرپه گوتى:
 حه مه سه لاه خوئى گه ياندمى گوتى دايه به مه لا عه لى بلى به هيچ
 نه وعيك نه يه ته دهر وه تاكو خو م جوابتان بۆ ده هينم.
 بابە رەسول كلاًو و جامانه كهى داگرت و شانى دادا و گوتى: كه واته
 ئيتر منيش ناچمه وه، تاقتى به خير هاتن و زەر دەخەنەى درۆ و
 دهستكردم نيه له گه لىانى بكه م.

بۆ سبەى ئىوارە ھەمەسالەھى پوورە ھەلیم ھات بە شوئینیدا و گوتى وەرئەوہ جیبەکان ناوچەکەیان بەجى ھىشت، کورەکە کەوتە باسى قومەیسەر و پۆلیسەکان کە چۆن ھەر چاویان دەگىرا و چۆن ئەمنە ھەرامزادەکە بە بیانوى نوێژ و چوونە مزگەوت و بە فیل قسەى لە خەلکى ساویلکە و ھەژاری دەرھیناوە و لە ڕینگەى مزگەوتەکە تووشى پوورە ڕیحان بوو و پى گوتووہ گوايە خزمیکى عاجز بووہ و سەرى خۆى ھەلگرتووہ و بەدوایدا دەگەرئ، خىرى دەگات پى بلى کە لەم بەینەدا کەسى غەریب نەھاتووہ تە دىئەکەتان؟ ئەویش بەبى ئەوہى بزائیت ئەمە کىيە، زۆر بە دلپاکى پى گوتووہ نەوہ لا لەم ماوہیەدا کەسى غەریب نەھاتووہ بۆ ئىرە، تەنیا تازەمەلایەکمان بۆ ھاتووہ ئۆھ خوا دەست بە عومریەوہ بگرت چەند خواناس و پیاوی باشە، دوو عاکانى یەکاویەکە بەقوربانى بم. ئەویش لى دەپرسیت ناوی چىیە؟ دەلئیت ناوی مەلا عەلییە. ئىتر کە لى دەپرسیتوہ چۆن پیاویکە، گەنجە پیرە چۆنە، پوورە ڕیحان لى توورە دەبیت و دەلئیت وەلا پیت نالیم، ئەوہ بۆچى ئەوئەندە پرسىار دەکەیت؟ ھەقت چىیە بەسەر پىرى و گەنجییەوہ؟ ئىتر خۆتان پوورە ڕیحان دەناسن چۆنە، ھەتا گەیشتبووہ مالاوہ، ھەر قسەى بە کابرا گوتبوو، ئەویش ھەر زوو رای کردبووہ مالى خالە شىخ و خواخواى بوو کە پوورە ڕیحان وەکو خۆى لى بیتەوہ. ئىتر تا رۆیشتبووئەوہ، نەبویرابوو بچیتە دەرئ.

***

بە گەیشتن و خوئندنەوہى (ئەلمەوسوعە ئەلجىنائىیە) کە تەحقیقاتى جىنائى دەرى کردبوو، جەزا کەوتبووہ خۆى لەگەل ئەو ھاوڕىیانەى کە ناویان لە کتیبەکەدا ھاتبوو، ھەموو خۆیان لە بەر چا و ون کرد و ھەریەکەیان چوو بە لایەکدا، بە تاییەتى کە حکومەت لە سلیمانیش لەناکاو دای بەسەر مالى یەک دوو ھاوڕى ناسراودا و گرتنى و دەستبەجى بیسەر وشوئینى کردن. شار بەم ڕووداوانە شلەژا و ھەم و ماتەمىنى دلسۆزەکانى پارتى و کوردپەرورەکانى ھەموو داگرت.

قسه و قسه لۆكيش بلاو بووه وه كه دواى ده چوونى ئه و كتيبه حكومت نهك هه ر له شاره كانى كوردستان، بگره له هه موو عيراق به عه رهب و كورديه وه ژماره يهك پياوى سياسىي گرتووه و سه رنگونى كردوون.

دواى به ينيك به هوى هه نديك خه لكى ده سه لاتداره وه كه كه سوكارى گيراوه كان هانايان بو بردبوون كه به شكه هه واليكي گيراوه كانيان بو بزانه، قاو داكه وت كه به شى هه ره زورى ئه و گيراوانه ليكولينه وه (ته حقيق) له گه ليان ته واو بووه و دواى ئه وهى ئه شكه نجه و ئازاريكى زور دراو، ئينجا براون بو به نديخانهى (ئه بوو غريب) و سه ركرده ناسراوه كانى يه كه يه كه خراونه ته ژوورى تاكه كه سيبه وه و له ويدا چاوهروانى رۆژى موحاكه مهى عورفى ده كه ن.

***

مه لا عه ليش رۆژ به رۆژ ناوبانگى زياتر پهيدا ده كرد، ده تگوت خوا حه ز ده كات هه ر قسه يهك ئه و بيكات، بوى به ينيته دى، ئه گه رچى هه ندى جار ميشكى وا ده شيوا، له خوئى بيزار ده بوو و هه ر دلى لاي ده نگوباسى هاوپتيكاني بوو و له مه راقى حالى ئه واندا بوو. زور جار به ريكه وت يه كييك له وه نه خووشانهى ده يانه يينا بو لاي دووعايمان به سه ردا بخوينى، چاك ده بووه وه. ئيتر ئه مه ده بوو به هونه ر و كه رامات و دووعاكانى (جه نابى مه لا عه لى) تاوه كو واى لى هات كه له ديهاى ده وروپشته وه خه لك بينن بو لاي كه چاكيان بكاته وه و دووعايمان بو بكات، به تاييه ت كه ده نگ بلاو بووه وه كه بووكى پيره ژنه كه ي كه سكى نه ده كرد، به دووعاكانى مه لا عه لى سكى پر بووه.

شه مال هه ندى جار به م وه زعه تازه يه ي خوئى به دل پييده كه نيبى، هه ندى جاريش ماته ميني داى ده گرت و به سى چوار رۆژ دلى نه ده كرايه وه. له سه ريكه وه له بهر ساديه ي و به سه زمانىي ئه و خه لكه ي ده هاتنه لاي، له سه ريكي تريشه وه دلى زور له مه راقدا بوو له بهر

وہ زعی ئو خہ باتکہہ رانہی گیرابوون و بو ئو خہ لکھی شارہکان، ہیچ شتیکی تر بہ لایہوہ معنا و قیمتی نہدہما لہ خہ باتکردن و سووربوون لہ سہر خہ بات و تیکوشان زیاتر، گوری دہدایہ بہر خوئی و دہچووہ پنا و شوینیکی چؤل و بیڈہنگ و دہکہوتہ نووسینی سہروتار و بہیاننامہی خوینگہرمہکەر و ہاندەر.

ہندئ جاریش کہ ہیمن ببوایہوہ و بہاتایہتہوہ سہر خو، گورج وینہ شیرینہکھی و ہنوشہ دہہاتہ خہیالی.

خوشہویستی و ہنوشہ شہمالی ئوندہی تر کاس کردبوو، ہمیشہ چاوی لہ ریگہ بوو و گوئی ہہلخستبوو بو خہ بہر و جواینیکی دایکی کہ ئوہ کوا بزائم نہہات و و ہنوشہی بو نہہینا، دہبوو ئم ہفتہیہ ہەر دہربکہون، ئاخوچ پروداویک ہاتہ پیشہوہ؟ شہمال دلخوشی خوئی دہدایہوہ کہ زوری رویشتووہ و کہمی ماوہ، ہندئ جار ہستی دہدا بہیہکدا و لہ دلی خویدا دہیگوت ئمہ ہہمووی بی ہمہجہزاییہ، ئوہ ئو لہوئی نیہ ئہگینا چون تاکو ئیستہ نہدہہاتن، یان جواینیکی ہەر بو دہناردم کہ بزائم چییان بہسہر ہات و بو وا دوا کہوتن. ئیستہ خوا دہزانیئت کہ ہمہش لہ چ قورژبنی خوئی شاردووہتہوہ لہ بہر ئم و ہزعه نالہ بارہ.

شہمال بہ شہو لہ سہر جیگہکھی زور جار دہکہوتہ تہگیرکردن و دلی پر ہیوا دہبوو لہ بابہت ہاتنی و ہنوشہوہ و جار بہ جاریش خہیالہ خوشہکانی خوئی نابہجی و پوچہل دہکردہوہ.

دہلی چی لہ ئیستہوہ بہ خالہ شیخ بلیم با شوینیکیان بو پیدایکات، حہز دہکہم بہ تہنیا بین، مالہکہیان زور قہلہبالغہ، ہمیشہ جمہی دیت لہ بہر میوان و ہاتوچوکەر.

بروا ناکہم و ہنوشہ بتوانیت لیرہ ہہلبکات، خالہ شیخ لہ بہر پیاوہتی و چاکہ و دلسوزی خوئی و لہ بہر سہلامہتی من رہنگہ پازی نہیئت لی دوور بکہوموہ و بچم لہ خانوویہکی تردا بژیم، لہ بہر چاومہ کہ ناہیئت، ئہی چی بکہم؟

هەق نەبوو دایکم ئەوەندە دوا بکەوێت، خۆ وەنەوشەش وەک قاچاغ وایە لە شار، بلییم چی؟ ئیمە هیچ شتی کمان بە دەست خۆمان نییە، دەبی بەجیی بەیلین بۆ زرووف و ریکەوت، جاری وا هەیه ژایانی تایبەتی خۆشمان لە بیر نەماوه و ئەگەر بیریشمان بکەوێتەوه، روومان نایەت باسی بکەین و گوئی بەدەینی.

ئیمەمانان ئەگەر ئارەزوویەکی تایبەتی خۆشمان هەبێت، دەبی وەکو پشیلەمان لی بیت که چاو دەبریتە کوتەگۆشتیک و بەشکم بۆی هەلکەوێت بە دزییەوه پری پێدا بکات، بەو حالەشەوه ئەگەر وەکو پشیلە پرمان پێدا کرد، دیسان وەزە و زرووفی میلیتە هەزارەکەمان ناهیلێت بە دل ئەو خۆشییە هەست پی بکەین و وەکو دەلێن، بە دلمانەوه بنووسی.

بۆ سی مانگ دەچوو که شەمال لە دئی سیتەک بوو، لە ژیر چاودیری و پاراستنی خالە شیخی ئاشنای بوو و تا دەهات، پۆر بەرپۆر زیاتر دەنگوباسی ناخۆشیان بۆ دەهات کەوا حکومەت چۆن بیانوو بە خەلک دەگریت و شەریان پی دەفرۆشیت.

پۆرێک دەنگ بلاو بوووهوه که حکومەت دەیهوێت مەجلیسی نماینده هەلبژیریت و گوتوویەتی کوردهکانیش کێیان دەوێت و کێ دادەنێن، با بیئە پێشەوه. کوردهکان بۆ ئەم هەلبژاردنە (زۆر راست و دیموکراسییە) کەوتنە خۆیان، ئەگەرچی دەیانزانی ئەمە پیلانە و درۆیه و حکومەت وەکو چاوشارکێیان لەگەڵ بکات وایە و ئەو هەر ئەوانە دادەنێت که خۆی دەیهوین، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا پارتی لە هەموو شارەکانی کوردستان نمایندهی خۆی ئاشکرا کرد و کەوتە پروپاگەندە بۆیان و ناویان لە سەر دار و دیواری شار نووسرا. هیشتا دوو هەفته مابوو بۆ پۆرێ هەلبژاردن که نمایندهکانی کوردهکان گیران و دەست بە کەلهپچهوه رەوانەیی موسڵ کران.

بە تایبەتی شاری سلیمانی، خەلکی شار بە جارێک گەنج و منال و پیاو سواری دەیان لۆری سەرکراوه بوون و بە چەپلەرێزان و

خۆشه‌ویستی دەربرین بۆ نماینده گیراوه‌کانیان به ناو شاردا گه‌ران. حکومت هه‌رچی کرد و چه‌ند هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد، به‌لام تا ده‌هات لافاوی نار‌ه‌زایی و توور‌ه‌یی زیاتر وروژمی ده‌هینا. رۆژی هه‌لبژاردن هات، له‌شار و ديهاتی کوردستانه‌وه‌خه‌لک که‌وتنه‌دنگدان و به‌تیکرایي و زۆربه‌ی هه‌ره‌زۆریان نماینده‌په‌سه‌نده‌کانیان هه‌لبژارد له‌کاتیکدا که له‌به‌ندینخانه‌ش توند کرابوون.

ئێواره‌هه‌موو به‌دیار رادیۆوه‌دانستن، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که هه‌موو که‌س ده‌یزانی که ئیسته‌رادیۆی حکومت چی ده‌لیت و چۆن ئیسته‌راستی ده‌خاته ژیر پینی و ئه‌وه‌نده‌ی تر خۆی ریسوا و درۆزن و پرووره‌ش ده‌کات لای میلیه‌ت. رادیۆ ده‌نگوباسی هه‌لبژاردنی خوینده‌وه‌و یه‌که‌یه‌که‌شاره‌کانی عێراقی باس کرد. دیاره‌له‌شاره‌کانی تری عێراقیش هه‌ر وه‌ک شاره‌کانی کوردستان هه‌موو فیل و درۆیان له‌گه‌ل کوردبوون و نماینده‌ی به‌که‌یفی خۆی هه‌لبژاردوه‌و، نه‌ک ئه‌وانه‌ی به‌دل و ئاره‌زووی خه‌لکی شاره‌کان بوون.

تۆره‌ی شاری سلیمانی هات، هه‌موو به‌په‌رۆشه‌وه‌گوێیان بۆ رادیۆ شل کوردبوو که کابرای ده‌نگوباس ده‌ستی پێ کرد و گوته‌ی له‌ناوچه‌ی سلیمانی و ده‌وروبه‌ری نماینده‌ی حکومت به‌ده‌نگی زۆرینه‌ی خه‌لک ده‌رچوون.

خه‌لک سست بوون و وروژان و هه‌ر ده‌رگا بوو ده‌کرایه‌وه‌و ژن و پیاو به‌جینۆ و به‌بروخینۆه‌بۆ به‌رده‌رکی سه‌را ده‌رده‌په‌رینه‌ده‌ره‌وه‌هه‌ر مالان بوون و ده‌رگایان خستبووه‌سه‌ر پشت و بره‌داری که‌له‌که‌کراوی زستانیان ده‌دایه‌ده‌ست خه‌لک و هه‌ر ژن بوون به‌و شه‌وه‌عه‌بابی له‌خۆی پێچابوو و رای کرده‌به‌رده‌رکی سه‌را. ئاخری ئه‌و شاره‌و ئه‌و جاده‌گه‌وره‌که‌ی به‌رده‌می سه‌را و ده‌روپشتی وای لی هات ده‌تگوت به‌جاریک هه‌شر و لافاوی بۆر و په‌ش هه‌ستاوه‌و پۆلیس هه‌موو به‌تیلا و کلاوه‌وه‌به‌سه‌دان رایان ده‌کرده‌شوینی خۆپیشانده‌ره‌کان و خۆپیشانده‌ره‌کانیش هێرشیان ده‌برده‌سه‌ر

پۆلیس و پۆلیس دهگه رانه وه ناو سه را. جارێکی تر په لاماری دهکتریان ده دایه وه، هه ره وه ونده دیار بوو که وه که دوو شه پۆلی ده رایه کی توفانی جار به ملادا دهشکا و جار به ولادا، ته قه ی پۆلیس دهستی پێ کرد و ناچار خه لکه کهش بلاوه یان لی ده کرد، تا چه ند رۆژ وه زع هه روا مایه وه، تا ته نانه ت حکومه ت هیزی نارد و دهوری مالی ئه و نماینده یان دا که په سه ندی میله ته که یان بوون و که وا هه ره هیشتا چه پس و گیرا بوون له موسل.

سه دان کهس بریندار و زامدار بوون و دوو سی که سیش شه هید بوون، ته نانه ت برینداره کانیش فرینرابوونه مالان و به دزیی حکومه ته وه برینه کانیا ن ساریژ کرابوون.

شه مال و خاله شیخ و ئه و هاوړییانه ی یه ک دوانیکیان بو سه ردانی شه مال رۆیشتبوون و ئه وانی تریشیان له و ماوه یه دا له ترسی گرتن و ئازاردان په نایان هیتابووه لای خاله شیخ له سیته ک، هه موو ده ست له سه ر دل چاوه رپی دهنگوباسی ئه و رووداوانه ی شاریان ده کرد، به په رۆش و نا ئارامیه کی یه کجار زۆره وه چاوه رپی کابرایه کیان ده کرد که خاله شیخ به په له دوو رۆژ له مه وپیش ناردبووی بو شار که دهنگوباسیان بو بنیت، هه روه ها شه مالیش نامه ی پیدا ناردبوو بو براده رانی و بو مالی خو یان و بو دوو سی لای دیکه، هه یچ نه بیت لایه کیان هه ره ده ست ده که ویت که خه به ریکیان بو بنیرن.

له دوای سی رۆژی پر هه راسانی، لای ئیواره کابرا گه رایه وه، هه ره که گه یشته جی، به هه له داوان چوون به پیره وه و بردیانه ژووری و دهوریان دا. ئه ویش به بی پشوودان و به هه ناسه برکی که وته گیرانه وه ی ئه و رووداوانه بو یان که چی قه و ماوه و چه ند کهس شه هید بوون و چه ند کهس سه ر و قاچ و دهستی شکاوه و به برینداری خو یان شار دووه ته وه و چه ند کهس گیراون، چون حکومه ت پۆلیسی ناردووه ته سه ر مالی (نماینده) چه پسه کان و مالیان داونه ته بهر گولله و په نجه ره و ده رگایان شکاندوون و منالیان هه موو

توقیون، چهند ئه و منالانه به برسیتی ماونه ته وه و له ترسی پۆلیس کهس نه یویراوه بچیت به لایانه وه تا ژنی گه رهک به بهرد په لاماری پۆلیسیان داوه و دهرودراوسیش به دزییه وه له سه ربانه وه نانیا ن بۆ بردوون.

شه مال و خاله شیخ و ئه وانیس به داخ و په ژاره وه گوئیان لی دهگرت و هر به ئاخ و ئوف نارهبازیان دهرده بیری و جنیویان دها به حکومهت و دستودایه ره ی.

کابرا له م قسانه بووه وه و خه ریک بوو ههستی بروات پشوو بدات و ماندوویی خو ی دهرکات، له پر راوه ستا و رووی کرده گو یگره کان، دهستی دا به یه کدا و به نارحه تیه که وه سه ری راوه شاندا و گو تی: داخم ناچیت که ئه و شه هیدانه هه موویان له بهر خوین له بهرچوون ئه مری خویان کردبوو، ئه گینا ئه گه ر بگه یه نرانیه ته خه سته خانه، نه ده مردن، جاریکی تر کابرا دهستی دایه وه به یه کدا و گو تی:

دهیانگوت له ناو شه هیده کاند کچیکیان تیدا بوو هه موو شاره که بو ی به داخ بوون، له هه موو شوینیک باسیان ده کرد و دهیانگوت چه نده جوان و شوخ و نازدار بووه، ئه وه ندهش ئازا و به جه رگ بووه.

شه مال دلی داخو رپا و یه ک موچرکی ساردی پیداهات و کاس و سست بوو، خه ریک بوو بپرسیت، که چی چی؟ ئه مه ئه م کابرایه چی ده لیت، کچ؟ کچی کئی بووه؟ تو بلئی؟ نه بابه خو هر وه نه وشه کچی جوان نییه، به لام شه مال زمانی قورس بوو، ده می وشک بوو و قسه ی پئ نه کرا، خاله شیخ پیشی کهوت و به نارحه تیه که وه رووی کرده کابرا و گو تی:

وهیش به سه زمان، یاخوا مالیان کاول بیت، ئه ی نه تزانی ئه و شه هیدانه کئی بوون و ئه و کچه ی باسی ده که یه ت کچی کئی بوو؟

کابرا توژی راوه ستا، وه کو بیری بکه ویته وه، دوا یی به مه لوولیه که وه گو تی هر دوو سی شه هیده کان پیاو بوون و خه لکی شار بوون، ته نها ئه و کچه یان تیدا بوو که ئه ویش به خوا به ته واوی نه مزانی

کچی کئییه، خه لکه که ش زور نه یانده ناسییه وه و گوتیان خه لکی سلیمانی نه بووه و به میوانی هاتبوو بۆ ماله ئاشنایه کی. ئیتر ئه و رۆژه ئه ویش له گه لیان ده چیت بۆ خو پیشاندانه که و له یه که م دسترێژدا گولله یه ک راسته وخۆ بهر سه ری ده که ویت و ده سته جی شه هید ده بیت.

شه مال به هه موو هیژیکی گوری دایه خو ی که بتوانیت له کابرا بپرسیت که ئایا نه یتوانیبوو سه ری ئه و ماله بدات که پیی گوتبوو و ناو نیشانه که شی بۆ نوو سیبوو. ئه وه ئه و کابرایه چ قسه یه کی کردوو؟ چۆن هه روا به ئسانی به دوو که لیمه ی به زه یی و مه تحی جوانی باسی ئه و کچه ی بۆ جه ماعه ت گیرایه وه و بران دیه وه و نه یزانی ئه و قسه یه چ قسه یه کی کوشنده و جه رگبر بوو بۆ شه مال؟ کابرا جوابی شه مالی دایه وه و گوتی وه لا قوربان سی جار سه ری ئه و ماله م دایه وه، هه ر سی جار هه که ده رگا که یان دا خرابوو. که هه والیانم له ژنیکی دراوسییان پرسی، به توور هه بوونه وه گوتی: که س له مال نییه، چیت ده ویت لیان، هه ر تو یان که مه. دیار بوو ژنه که له پیاو خراب ترسابوو، بۆیه زور عاجز و نار هه ت و توور هه هاته بهر چاوم.

که لای ژ

مانگی ۱۹۸۹/۶

له ندهن

